

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یاسمین موجا بید

منندی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

وہ گریہ کرنے
ماراسن عزیزہ دین

ياسه مين مواهيد

دلٲ بيٲنه وه

وه رگيٲراني: ناراس عيزه دين نه نوه ر

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

ناوى كتيب: دلت بينه وه
ناوى نووسەر: ياسه مين مواهيد
وه رگيرانى بۇ كوردى: ئاراس عيزه دين
ديزايىنى بهرگ: ناوهندى رينوين
ديزايىنى تيكست: دانا هسهن
نوبه تى چاپ: ستيهه ۲۰۲۱
چاپ: ناوهندى رينوين
تيراژ: (۱۰۰۰) دانه
ژماره سپاردن: له بهر نوه بهرايه تىي گشتىي كتيبخانه گشتيه كان
ژماره (۱۹۲۲) سى سالى (۲۰۱۹) سى پى دراوه.

مافى له چاپدانه وهى باريزراوه بۇ ناوهندى رينوين ©

ناوهندى رينوين

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سليمانى - بازاپى ئاوباريك - نهۆمى يه كه م
بهرامبهر كاستومول - دوكانى ژماره (۶۶)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

دلت پینه وه

دیدگایه کی تایبته له باره ی
رزگار بوون له کوۆت و بهنده کانی ژیان

یه کێکه له پرفروۆشتیرین په رتووکه کان

دلت بینهوه

په رتووکى دلت بینهوه، باس له ئاویته بوونى رۆج
و جهسته دهکات له رپى خوشه ويستی و ئاشتییهوه.
همموومان پيویستمان بهم په رتووکيه.

پروفيسور تاريق په مه زان

ئهم په رتووکيه په يامىكى ليوانليوه له هيژ و توانا بو
هموو تاقم و گرووپه كانى ئهم جيهانه. به شيويهكى
رپک و جوان و مروثانه دارپژراوه تاكو هممووان
سوودى لى وهر بگرين له قوناغه جياجياکانى ژيانماندا.

ذه موسليم ئوبزيرفه

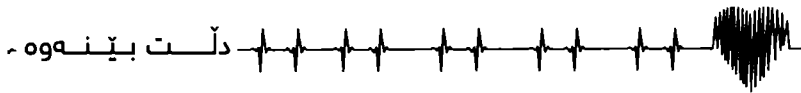

پیرست

- هۆگر بوونه کان ۴۵
- بۆچی ده بیت خه لکی به کتر جیبهیلن؟ ۴۷
- خه لکی ده رۆن، به لام ئایا ده گه رینه وه؟ ۵۷
- له ساتی پرکردنه وهی بۆشایی رۆحی و گه رانه وه بۆ ماله وه ... ۶۵
- به تالکردنه وهی گۆزه که ۷۲
- خۆشه ویستی خه لاته که ۷۸
- ئارامی له بان سه رباندا ۸۵
- زه ریای دنیا ۹۱
- دلت بینه وه ۹۷
- خۆشه ویستی ۱۰۳
- رزگار بوون له خرابترین زیندان ۱۰۵
- ئایا ئه مه خۆشه ویستییه که هه ستی بێ ده که م؟ ۱۱۱
- خۆشه ویستی له هه وادا ۱۱۶

ياسه مين مواهيد

- گهړان به دواى خوښه ويستيدا ۱۲۱
- ئهمه خوښه ويستيه ۱۲۰
- كه وتنه دواى خوښه ويستى شته راسته قينه كه ۱۳۶
- هاوسه رگيرى سه ركه وتوو: په يوه ندييه له بيركراوه كه ۱۴۳
- نارهحه تيبه كان** ۱۴۹
- تاكه په ناگه له كاتى زرياندا ۱۵۱
- بينينى مالى خوټ له بهه شتدا: له گهړان بويارمه تى ئيلاهى ... ۱۵۵
- كه سانى دى ئازارمان ددهن: چوڼ بهرگه بگريڼ و چاك
بينه وه؟ ۱۶۰
- خه ونى ژيان ۱۶۶
- دهرگا داخراوه كان و وه همه كان كه نايينامان ده كن ۱۷۲
- ئازار و له دهستان و پيگاي به ره و په روه ردار ۱۷۸
- كاردانه وهى باوه رداران بو نارهحه تيبه كان ۱۸۳
- ئهم ژيانه: زيندانه، ياخود بهه شت؟ ۱۹۲
- په يوه نديمان له گهړل په روه رداردا** ۱۹۷
- گهړان به دواى په روه رداردا ۱۹۹
- نويژ: مه بهسته له بيركراوه كهى ژيان ۲۰۳
- نويژ و خراپترين جوړى دزى ۲۰۸
- گفتوگويه كى پيروژ ۲۱۲
- تاريكترين كاتزمير و هاتنى بهرى بهيان ۲۱۷
- ئيمړوكه پياويكمان ناشت: تيرامان له مردن ۲۲۲

- ۲۲۵ بۆچی نزاكانمان گيرا نابن؟
- ۲۲۸ فهيسبووك: مه ترسييه شاردر او كه
- ته وه كول: ده ستگرتن به و پنگاي رزگار ييه كه هر گيز
- ۲۲۴ له ناوناچيت
- ۲۲۸ ته وه كول و هيو و هه ولدان ته واو كه ري يه كترن
- ۲۴۱ ئه مه به ئاگاهاتنه وه يه
- ۲۵۱ پله و پايه ي ئافره تان
- ۲۵۳ هيز و تواناي ئافره تان
- ۲۵۹ په ياميك بۆ ئه و كولتووره ي په روه رده ي كردووم
- ۲۶۲ تيراماني ئافره تان له باره ي پيشنويزييه وه
- ۲۶۷ پياوي تي و پرووكاري ره قبوون
- ۲۷۱ ئوممه ت
- ۲۷۳ پاشگره كه لابه رن
- ۲۷۷ مسولمان به، به لام مسولمانتيكي ميانره و
- ۲۸۱ ترازيديايه كي وه سفنه كراو و جالي ئومه ته كه مان
- ۲۸۵ ده رچه ي ده ري اي سووري ئيستا : تيرامان له ميسر
- هۆنراوه ۲۹۵
- ۲۹۷ په ياميك بۆ تو
- ۲۹۹ خه م ده خۆم
- ۳۰۲ ته نها بير كردنه وه كانم

ياسه مین موجهید

- ٣٠٤ تیرامان له خوشه ویستی
- ٣٠٦ تیمرۆ نزام بو ئارامی کرد
- ٣٠٩ له مملانی تی زیاندا
- ٣١١ ئارامی
- ٣١٢ بمره پیش مه رگت
- ٣١٣ رزگارم بکه
- ٣١٥ دلم په رتووکیکی ئاوه لایه
- ٣١٧ برینه که
- ٣١٨ خه لوهت
- ٣٢١ به رده وامم له ههنگاونان

ستایش و بۆچوونهكان لهبارهی پهرتووی

دلت پیڼهوه

«پرتووکى (دلّت بینهوه)، رهنگدانه وهى په یامى پوځی نایینی
 ئیسلامه: ساده و کاریگر و بالانوینه. له پئی گه شتیکی تاییهت
 و گیانی به گیانییه وه، یاسه مین مواهید خوینه رانی به پینچکه یه کی
 زور تاییه تدا گوزهر پیده کات. له قوولایی دلّه وه قسه بؤ دلّه کان
 دهکات و سه رکه وتووه له نارامکردنه وه و قایلکردنی میتشکه کان.
 ئەم پرتووکه شایسته ی ئەو سه رکه وتنانه یه که به دهستی هیناوه،
 ئەم چاپه نوئییه ی (که چوار به شی بؤ زیاد کراوه)، خه لاتیکه و
 تزییه له هیوا و ئومید. پرتووکیکه دهستباری هه موو که سیکه
 بؤ نزیکبوونه وه له پهروه رین و نزیکبوونه وه له دلی که سانی تر.
 پرتووکى (دلّت بینهوه)، باس له ئاویزانبوونی پوځ و جهسته
 دهکات له پئی خو شه ویستی و ناشتییه وه. گشتمان پئویستمان به م
 پرتووکه یه.»

پروڤیسور تاریق په مه زان

«پرتووکى (دلّت بینهوه)، دلّه کان له هیوا و پووناکى پر
 دهکات، پرتووکیکى نایاب و ناوازه یه. ئەم پرتووکه وهک هاوسه فه ر
 و هاوونشینکی ئازیز وایه له گه شتی پیشبینینه کراوی ژياندا. بؤچوون
 و زانیاری و چیرۆکه سه رنجراکیشه کانی خاتوو یاسه مین بووژانه وه
 و سروشی به خوینه رانی له سه رانسهری جیهان به خشیه وه.»

بیتهر گلاود - دیزاینه ری براوه ی خه لات

«به كورتى ئەم پەرتووكە زۆر وشە بە وشەى پىر بە پىست و مانايە. خاتوو ياسەمىن بە شىۋەيەكى جوان و ناوازە لە شوپىنى خۇيدا باسى ھەموو دلشكان، ئازار، ھىوابراوى و لەدەستدانەكانى كردووہە كە بەسەرماندا دىن. دەتوانم بلّيم وات لى دەكات جارىكى تر بە ھەمان شىۋەى پىشوو لە نارەحەتتەيەكان ناروانيت.»

ساهيل يوكەى

«نوسىنەكانى ياسەمىن موحاھىد ئامۇزگارىن لە لايەن راويزكارىكى ژىر و زانا، ياخود ھاوپىيەكى متمانەپىكراوہوہ، ئەم پەرتووكە رىگە بە خوئىنەرانى دەدات لەگەل ھەلدانەوہى رووپەرەكانى، ئارامى و سووكنايى بەدەست بەئىن كاتىك نارەحەتى و ئاستەنگىەكانى ژيان تەنگيان پىتھەلدەچنىت. پوخت بگوفتىن ئەم پەرتووكە پىويستە لە كىتبخانەى ھەموو ئافرەتتىكى مسولماندا ھەبىت.»

گۇفارى عزيزە

«پەيفەكانى نىو ئەم پەرتووكە لە تواناياندا ھەيە فرمىسك لە چاوہكانت بچۆرپىن، فرمىسكىك بەھوى تىگەيشتن و دىدەنكردىنى حەقىقەت و ھەولدان بۆ دۆزىنەوہى ئەو راستىيە لە خۆتدا دروست دەبىت. ئەم پەرتووكە پەيمانى گەشتىكى بەرەو رووناكى دەدات بە خوئىنەرانى، پەيمانەكەيشى بەجى گەياندووہ.»

موسليم ومين ئىكسپەوزد

«پەرتووكى (دلت بېنەو) تېروائىنىكى تەواو جىاوازى پېنەخشىم
 لەبارەى مەبەستى ئەم ژيانەو. بېروا ناكەم كەسىك ھەبىت ئەم
 پەرتووكە بخوئىتەو ە كەلك لە دانايىكەى ەرنەگرىت.»
 گوڤارى سىستەرز

«لە سەروى جوانىيەو ەىە... زور سوپاس خاتوو ياسەمىن بۆ
 ئەم پەرتووكە سەرنجراكىشە. دىدگای منت لە بارەى ئەم ژيانەو
 بە تەواوى گوڤرى، فېرت كردم دەستبەردارى ئەو خەيالانە بىم كە
 تىيدا دەژىم و تەنھا سەرنج لەسەر رۆژىى دواىى بىت. سوپاس بۆ
 بەرپىزان واتان لى كردم بېروام بە دەرفەتى دوو ەم ەبىت. دەزانم
 كامل و بى كەموكوڤرى نىم، بەلام ەول دەدەم بىم بە كەسىكى
 باشتر. وتەكانت سوكنايىن، يارمەتبان داوم بە خەندەو ە بە ئارامى
 بنووم تەننەت لە نارەحەتتىن شەو ەكانى ژيانمدا. ەىواى باشترىن
 بۆ دەخووزم.»

داليائى. ئىين

«ئەم پەرتووكە رەنگدانەو ەى ناو ەكەىەتى. پەرتووكىكە زور
 يارمەتى داوم و تامەرزوم چەندبارە بىخوئىنمەو. پەرتووكىكى زور
 بەسوودە بەتايىبەت بۆ ئەو كەسانەى كە بە قوناغىكى سەختى
 ژياناندا تىدەپەرن. پەرتووكىكە كە خوئىندنەو ەى پىوستە.»
 ئەبوف.

«خاتوو ياسه مين مواهيد به شينوازيكي زور جوان و ريك ئه م پهرتووكه ي نووسيوه، په ياميكي پتويست و هميشه يي دهگه يه نيت به خوينه ران. به شيويهك بابه ته كاني نووسيوه وهك ئه وه ي قسه بؤ هاورييه كي بكات، بؤ چوونه كاني به شيويه كي هاورييانه دهگه يه نيت. زور لام سهخت بوو واز له خويندنه وه ي پهرتووكه كه بهيتم. ئه م پهرتووكه پيشنيار دهكهم بؤ هه موو ئه و كه سانه ي كه ههست دهكهن شتيك له ژياناندا ونه. بروام وايه خاتوو ياسه مين بابه ته كه ي به ته واوي پيكاوه. ئه گهر ههست دهك هيت خريكه له سهر ريگا راسته كه لابه د هيت، يا خود له سهر ريگا كه لات داوه، ئه م پهرتووكه تواناي هه يه بنگه رينيتته وه سهر ريگا راسته كه. پهرتووكيكي زور پرمانايه و تيگه يشتن لني ئاسانه.»

دريو

«ئه م پهرتووكه ژيان ي به ته واوي گوزريم، يه كيكه له ناوازه ترين ئه و پهرتووكانه ي تاكو ئيستا خويندومه ته وه. سه ره تا يارمه تي دام به خؤمدا بجمه وه و خؤمم خؤش بويت، هه روه ها فيري كردم هيچ شتيك له م جيهانه دا هه ميشه يي نيه جگه له په روه ردگار، په روه ردگار تاكه كه سه كه ده بيت بؤ هه موو شته كان پشتي پي بيه ستين. هه نديك جار سهخت بوو خويندنه وه ي، چونكه هينده ئاسان نيه شته كان راسته وخؤ بچيته قوولايي دل و دهروونتته وه، به گشتي پهرتووكيكي زور پر مانا و به سووده.»

ئه ميره جي

«ئەم پەرتووكە يادخەرەو ەيەكى زۆر بەسوودە بۇ چۆنىتى
بىر كىردنەو ە ژيان كىردن. لە راستىدا دەتوانىت بەسەر مسولمان
و نامسولماندا پەيرەو بىرىت. تىگەيشتن لە نووسراو ەكانى خاتو
ياسەمىن زۆر ئاسانە. پەرتووكىگە دەتوانىت بە ئاسانى لىي تىگەيت،
بەلام سوودىكى باشت پى دەگەيەنىت، ئەگەر دابنىشىت و بىر
بگەيتەو چۆن ئەم شتانە لە ژيانى خۇتدا پەيرەو بگەيت. ناوبەناو
ئەم پەرتووكە دەخوئىمەو.»

جولى ۴۰۸

«ئەم پەرتووكە تىروانىنى منى لەبارەي ئەم ژيانەو بە تەواوى
گۆرى. كاتىك پەرتووكە كەم دەخوئىندەو لە چەندىن شوئىندا (ئەها)
م بۇ باسەكان دەكرد. نموونەكانى ناو پەرتووكە كە تىگەيشتن
و خوئىندەو ە بەستتەو ەي بە ژيانى رۆژانەو ە ئاسان دەكات.
پىويستە پەرتووكى (دلت بىنەو)، لە كىتبخانە كە تدا ەبىت، چونكە
يارمەتت دەدات لە نەهيشتنى ئەو ئازارانەي رۆژانە تووشى دەبىت.
ەروەها يارمەتت دەدات بۇ تىگەيشتن لە نارەحتى و لە دەستدان
و خۆشەويستى و خەمەكان، كاتىك پەيوەستى دەكات بە قورئان و
فەرموودە و چىرۆكەكانى ژيانى پەيامبەرمان موخەمەد و ەاو ەلە
بەريزەكانى ەو.»

ئەمە زۆن كەستەمە

«خویندنه و په کی هاندرانه یه. په رتووکیکي نایابه، باس له وه دهکات په یوه نندیمان له گه ل په روه ردگاردا چو ن بیت. باسه کان په یوه ست کراون به قورثانی پیرو ز و سونه ته کانی په یامبه رمان موحه مه ده وه. په رتووکیکي زور به سووده بو هه مووان، به تاییه ت ئه و که سانه ی هاوشیوه ی خو م پیشینی شتانیکی زور ده که ن له م ژیا نه و په یوه نندیه کانی ئه م ژیا نه. تیروانیکی دروستمان ده داتی له باره ی ئه وه ی سه رنجه کانمان بخه ی نه سه ر چ شتیکی. زور لام نار ه حه ت بو و په رتووکیکه که دابنیم کاتیک ده ستم به خویندنه وه ی کرد. به راستی په رتووکیکه ته واو هانت ده دات.»

دانا ئیم

«به ره مکی زور نایابه. سو پاس بو په روه ردگار به هوی ئه م په رتووکیکه وه توانیم له ماوه ی یه که هه فته دا کوتایی به و شته به یم که له ماوه ی دوو سالی دوا ی جیا بوونه وه م له میترده که م شکستم تیدا هینا. زور سو پاس خوشکه یاسه مین.»

رایفه بی

«السلام عليكم! ئەم پەرتووكە زۆر بېۋىنەيە. لە سىمىنارىكدا گويم لە نووسەرى پەرتووكەكە بوو، پەرتووكەكەم لەوى كرى، ئەم پەرتووكەم زۆر خوش دەۋىت، تەننەت بۇ كچەكەم و خوشكىكم كرىم. پېشنيار دەكەم ھەمووان ئەم پەرتووكە بخویننەۋە. خاتوو ياسەمىن مۇجھىد كېشە و گرفتى دلەكان بە شىۋەيەك روون دەكاتەۋە كە دلت پىي دەكرىتەۋە. داواكارم لە پەروەردگار دلەكانتان پېر بكات لە خوشەۋىستى خۇي. شتانىكى زۆر باش و بەسوود لەم پەرتووكەدا ھەن. پەروەردگار پاداشتى بەخىرتان بداتەۋە خوشكە ياسەمىن، بەھۇي باسكردنى تىروانىنە بەسوود و چىزبەخشەكانت بۇمان، بۇ فىترکردنمان و گرنگىپىدانمان.»

كەي پۇلمان

«ئەم پەرتووكە پېشنيار دەكەم بۇ ھەموو خوینەران و ئاشقانى پەرتووك. ئەم پەرتووكەم خویندۆتەۋە، بەلام پۇژانە بەشىكى لى دەخوینمەۋە كە نىكەي پىنج خولەكىك دەخايەنىت و ژيانى پۇژانەم بىر دەھىننەۋە. ئەم پەرتووكە يادخەرەۋەيەكى زۆر باشە، ھاوكارىكى باشە لە ساتى توشبوون بە نارەحتى لەم جىھانەدا، ھەرۋەھا ھىوامان پى دەبەخشىت لەبارەي ژيانى دوايىبەۋە. پىۋىستە ئەم پەرتووكە بخوینرىتەۋە، چونكە ھاندەرىكى زۆر باش و بەسوودە.»

رېجىنا ئۇ

«سالىك له مه و بهر ميرده كه م برپارى دا جيم بهيلىت، زور دارووخام، په شوكاو و خه مبار و بيزار بووم، سوپاس بؤ په روه رينم كه رينوينى كردم و چاوم به نووسينه كانى به ريزتان كه وت. سالى رابردو و سالىكى زور ناخوش بوو بؤ من، هر چنده به پرؤسه يه كى زور باشدا تپه ريم تاكو فير بيم چون دلم چاك بكه مه وه. فير بووم كه ده بيت ته نها په روه رين له دله كانماندا بيت، هه موو شته كانى ترى ژيانمان به خششيتكن بؤ خزمه تى خومان، ته نانه ت ئه گهر شتانيكى حه لاليش بن. نووسينه كانت زور يارمه تيان دام. سى هه فته له مه و بهر باوكم (په روه رين لى خوش بيت)، كوچى دوايى كرد، ته واوى خيزانه كه م و ناوچه كه يشى تووشى شوك و نائوميدى كرد.

يه كه مين شتيك به دلمدا هات برىتى بوو له (إنا لله و إنا اليه الرجوع)، «ئيمه مولكى په روه رديگارين و هر بؤ لاي ئه و ده گه رپينه وه»، إن شاء الله باوكم گه راوه ته وه بؤ ماله سه ره كييه كه كه به هه شته. له برى ئه وهى بيزار بم، زور سوپاسگوزارى په روه رديگار بووم كه ئه وى كرد به باوكم و بؤ ماوه يه كى زور له ژياندا بوو. هه روه ها په روه رينمان هه ميشه باشترين شته كان هه لده بژيريت بؤمان، بؤيه باوه ريم وايه ئه وه باشترين كات بووه بؤ باوكم كه جيمان بهيلىت. ده مه ويت له ناخى دلمه وه سوپاست بكه م، چونكه له و بر وايه دام ئه م كه سه ي ئبستا نه ده بووم، كه توانيم به رگه ي له ده ستداني يه كينك له نازيزترين كه سه كانم بگرم، ئه گهر نووسينه كانتم نه خويندايه ته وه. ويستم بلتم يه كينك له نووسينه تايبه ته كانت هانى دام، به لام وانه بوو، هه موو نووسينه كانت كاربان تيكردم و له پرووى ده روونيبه وه هانيان دام. له په روه رديگار ده پاريمه وه پاداشتى به خيرت بداته وه و به رده وامت بكات له سه ر كاره كانت. په روه رديگار رحمت پى بكات و خوشه ويستانت بپاريزيت. تكايه نزاى به خير بؤ باوكم بكه ن.»

نالا

«حەز دەكەم سوپاسىكى بىتپايانت بكام، چونكه تەواوى زىانت كۆرپم، پەرورەدگارى مەزن رەحمت پى بكات. بە قوناغىكى سەخت و ناخۆشى زىاندا تىدەپەپريم، تووشى نىگەرانى، خەمۆكى، فەراغى پۆحى و ناومىدى زۆر بووم. پاشان چاوم بە يەكىنك لە بابەتەكانت كەوت، ئىستا زۆر دلخۆشم. سوپاسى بىتپايان بۆ پەرورەدگارى مەزن. زۆر سوپاست دەكەم، تكايە بەردەوام بە لە نووسىن، چونكه پەرورەدگار توانا و بەهرەيەكى باش و بىتۆنەى پى بەخشيويت. هيوادارم پەرورەدگار هەموو نزاكانم قبول بكات كه بۆ تۆى دەكەم. لە راستىدا تەنها تەوانيم ئەوەندە بلىم، چونكه نووسىنەكانت بە وشە وەسەف ناكرىن.»

مريم

«وشەكانت زۆر كارىان تىكرەم، دەبوو لەسەر خۆ بىناخوينمەوه و هەناسەى قوول هەلمژم. هەميشە شانازى دەكەم بەوهى ماددەپەرست نەبووم، بەلام زۆر پەيوەست بووم بەو كەسانەوهى كه خۆشم دەويستن تاكو دلخۆشم بكام. كاتىك ناومىديان دەكرەم، ياخود جىيان دەهيشتم، زىانم دەهەژا. پىويستىيەكى بەردەوام هەيه بۆ ئەوهى خۆش بوىستىيى، لە پى ئەو خۆشەويستىيەوه دلخۆشىم بەدەست دەهينا. زۆرى خايەند تاكو تىنگەم پىويستە ئەم خۆشەويستىيە بەهۆى پەيوەندىم لەگەل پەرورەدگارەوه دەستەبەر بىت نەك خەلكى. كەسىكى نمونەيىم، بەخشەرىكم، دلخۆشكردى كەسانى دى دلخۆشم دەكات، بەلام سەختە تىنگەيت لەوهى كه نايت پىشيبىنى هىچ شتىك لە خەلكى و ئەم زىانە بكامەيت. سوپاس بۆ پەرورەين، خویندەنەوهى وشەكانت وەك ئەوه بوو بە وردى پىداچوونەوهيەك بە خۆمدا بكام كه پىشتر ئامادەى ئەنجامدانيم نەبوو، ئەمەيش زۆر يارمەتى دام. پەرورەدگار رەحمت پى بكات، چونكه كەسىكى راستەقىنەى.»

ميهەر

«دەمەوئیت بلیم که زۆر تامەزرۆی بابەتەکانتم. لە تەمەنی هەشت سالییەوه خۆینەرئیکی باش و چالاک بووم، بە خێزایی پەرتووکم لە کتێبخانەکاندا خۆیندۆتەوه. نووسەرەکانی وهکو (پۆمی، غەزالی، ئیقبال و زۆریک لە نووسەرە بەناوبانگەکانی تر)م خۆش دەوئیت، چونکه بۆ پۆحەکان دەدوئین. بۆچی ئەمە بە تۆ دەلێم؟ چونکه دوای خۆیندەوهی نووسینەکانی زۆر کەسی بەتوانا و بلیمەت، دل و پۆحم لە بابەتەکانی بەپێزتاندا دۆزییەوه. بە دلنایییەوه یەکیکیک لەو نووسەرانیی که زۆر لام پەسەندیت. هەرکاتیک پێویستم بە هاندانی پۆحی و دەروونی بیت، دەگەریمەوه بۆ سەر بابەتەکانت. هەر وهه کەسیکی زۆر خۆشەویستم دۆزییەوه، بە هاو پۆحی خۆمی دەزانم، خۆشەویستیم بۆ ئەو زۆر پەویەستی کردووم بە وههوه. تەنها لە پێی نووسینەکانی تۆوه فێری خۆشویستنی ئەو دەبم که هەرگیز لە دەست ناچیت و دەست بەو پەویەندییەوه بگرم که هەرگیز ناشکیت. فێرت کردم خۆشەویستی راستەقینە واتای چیبە. تامەزرۆی نووسینەکانتم، زۆر هانم دەدەیت. بەلێ! براکەم و هاو پێکانیشم تامەزرۆ و شەیدای نووسینەکانتن. داواکارم لە پەروەردگاری مەزن باشترینی شتەکانت پێ ببەخشیت و بەر دەوامت بکات لە وهی هۆکاریک بیت بۆ هاندانمان بە رهو ئەو. لە گەل خۆشەویستییهکی بێپایان و لە ئامیزگرتنیکی گەرم و نزاکانمان بۆ بەپێزتان!»

موحسینە - باشووری ئەفریقا

«ماوہیہک لہمہوبہر دہرفہتی چوونہ ویبسایت و فیدوکانتم
 ھہبوو۔ پیش ئوہ بہ دوائ خوراکى پوھمدا بگہریم، بہ دوائ ئوہ
 وشانہدا دہگہرام کہ دلہ ژہنگاویبہکہم چارہسہر بکات، پاشان
 ھاتمہ سہر فیدوکانت و مالپہرہکہت۔ ماشاء اللہ خوشكى بہریم!
 ھیچ وشہیہک شک نابہم بق ستایشکردن و وسفکردنی کاریگہری
 نووسینہکانت کہ لہسہر دلہکان و پوھکان ھہیانہ۔ ھہر وشہیہک
 کہ دہینووسیت کار دہکاتہ سہر دلہم، نہفس و خوہبہگہورہزانیم
 تیکدہشکینیت و دہمخاتہ گریان۔ ناتوانم بہ تہوای سوپاسگوزاری
 خوہم دہربریم بق کارہ ھاندہرہکانت و یادخستہوہ بہردہوامہکانت
 لہ ریی کارہکانتہوہ۔ پہروہرینی بالا بہ بہہشتی فیردہوست شاد
 بکات، لہم دونیا و لہو دونیادا پاداشتی بہخیرت بداتہوہ.»
 منیرہ - سہنگافورہ

«تہوہکول کارمان، یاسہمین مواھیدم بیر دہہینیتہوہ۔ یہکہمیان
 شوہرشیکی دہرہکی بہرپا کرد، دووہمیان شوہرشیکی ناوہکی بہرپا
 کرد.»

ما

«خاتوو یاسہمین! بہرپرتان ناناسم، بہرپزیشتان من ناناسن،
 بہلام ھست دہکہم زور لیمہوہ نزیکیت! ھہر وشہیہک کہ
 دہینووسن زور کار دہکاتہ سہر دلہم.»

نوور

«ههست دهكەم كه له ژيانىكى دوورپوييدا دهژيام، دەموت پەروەرىنم خۆش دەويت، بەلام كارەكانم پەنگدانەوهى وتەكەم نەبوون. گۆرانكارى له ژياندا پوييدا كاتىك ماناى راستەقىنەى خۆشەويستى پەروەردگار و گرنكى ئەو خۆشەويستىەم بۆ دەرکەوت له پىگای بابەتەكان و وانەكانتەوه. پاشان هەموو شتىك له ژياندا بە باشى و پىكى بەپىوه دەچوو.»

نەزىر

”ماشاء الله! پەروەردگار توانايەكى زۆر باشى پى بەخشىويت بۆ چوونە ناو دلەكان و هەژاندىيان، وايان لى بكەيت بەو شتوويه كار بكەن كه پىويستە. سوپاس بۆ پەروەردگارى مەزن كه كەسانى وەك خاتوو ياسەمىن موحاهيدى هيناوتە بوون.“

غازى ا

«پەروەردگار رحمت پى بكات و بۆ هەميشە بتپارىزىت، بە بەهشتت شاد بكات و بۆ هەميشە له بەهشتدا بە شادى بژىت. هەرگىز ئەو كارىگەريانە بە كەم مەزانە كه وشەكانت لەسەر كەسەكان هەيانە. داواكارم پەروەردگار لىت پازى بىت. ئەگەر شويىتىك هەبوايه قوولتر له دلەكان، ئەوا وشەكانت پى دەگەيشتن. تەنها دەمەويت بزانىت چەندە خەلاتىكى مەزن و هاندانىكىت بۆ كۆمەلگای مسولمانان بەتايبەت گەنجان و لاوان. رەنگە هەستى پى بكەيت ياخود هەستى پى نەكەيت، بەلام زۆرىك له بابەتەكانت كارىگەرى دەكەنە سەر مالهەكان كه بەدەست كىشه و گرتەوه دەنالين. له جيهانى ئىستاماندا كه هەموو شتىك بەرەو خراپى دەروات، نەك تەنها نمونەى نووسەرىكى باش، ياخود وتارىزىكى

باشیت، به لکوو نمونہی هیوایت. هیوایهک که هیتشتا کهسانی پاک و باش ماون. پهنگه ئەمه نه زانیت، به لام ئەوهی خه لکی زۆر جار له باره ته وه دهیلین، ئەوهیه که ئاماده بوونت ئاسوودهیی به هه مووان ده به خشیت. خۆم دان بهو راستیه دا ده نینم، کاتیک که سیک باسی ئەم وشه حه قیقانهت بۆ دهکات، دل ناتوانیت پیتی کاریگر نه بیت. یارمه تی زۆر که ست داوه تاکو ساته ناخۆشه کانیا ن تپه پینن، پهروه ردگار پاداشتی به خیرت بداته وه. زۆر که س هه ن کاری باش و خیر ئەنجام ده دن له کاتیکدا پیشتر ئەنجامیا ن نه ده دا. به پشتیوانی پهروه رین کاره چاکه کانت هه همیشه زیاد ده بن هاوشیوهی زیادبوونی دۆلارهکانی ملیۆنیریک، به لام جیاوازییه که له پۆژی قیامه تدا ده رده که ویت. إنشاء الله ملیۆنه ها جار له ئەوان ده وله مه ندر ده بیت، هیوادارم له و دویادا شایه تی ئەوه بده م و به چاوه کانی خۆم ئەوه ببینم. هیوادارم په یامبه رمان موحه مه د(ﷺ) به خنده و له ئامیزگرته وه پیشوازیت لی بکات، چونکه یه کیکیت له شوینکه وتوانی په یامبه رمان که زۆر هه ولت داوه جیاوازییه ک له م جیهانه دا دروست بکهیت و کردویشه. ببوره ئەگر که میک زیاده په ویم کردبیت، به لام له نووسینه کانتدا هیزم به ده ست هینا تاکو پشت به پهروه ردگار ببهستم له لاوازترین ساته کانی ژیا نمدا. خۆزگه له نزیکه تۆدا که وره ده بووم و ده بووم به هاو پینه کی پر ئیمان و باوه. ئەم په یامه م له بری هه زاران که سی دانیشتووی له نده نه که به هۆی تۆوه هان دراون. پهروه رین پاداشتی به خیرتان بداته وه! هه ست ده که م پنیوسته لیره دا بوهستم، یاخود ده بیت بۆ هه همیشه به رده وام بم له نووسین... السلام علیکم!

محمد ا

«دوای سالتیک ئەم بابەتە دەخوینمەو، هەست دەکەم ئەو بابەتە یە
 که گۆرانکاری لە مندا دروست کرد. هەرگیز بەراستی نەچوو بوومە
 ناوهرۆکی ئایینی ئیسلامەو و بە باشی پێوەی پابەند نەبووم. ژیانم لە
 تاریکیدا بوو لەگەڵ کەسانیکدا که تەنها کەمیان دەکردمەوە بۆ ئاستیک
 که نەدەبوو وایم. بە تەواوی کەوتە ناو قوولایی ئەم دونیایەو.
 شتانیکم ئەنجام دەدا که هەرگیز شانازییان پێوە ناکەم. بەردەوام
 شکستم دەهینا. پێم هەلەدەکەوت و چی دی خۆم نەدەناسیەو.
 شەویکیان شتیکی ناخۆش روویدا، لەو کاتەدا زانیم پەرورەدگار
 هەمیشە لەگەڵمدا، بەلام ئەو من بووم پەرورەدگارم فەرامۆش
 کردبوو، ئافرینەر و دروستکاری مەزەنم فەرامۆش کردبوو. ئەو شەو
 بە خۆم وت ئیتر بەسە و گەرەمەو بۆ ناو ئیسلام. گەرەمەو بۆ
 لای پەرورەینم. لەدوای ئەو شەووەو، بەردەوام بووم لە گەشتی
 گۆرانکاریکردن لە ژیانمدا. لەو گەشتەدا که پەرورەینم کاپتەنەکم بوو،
 توانیم ۲۶۰ پلە ژیانم بگۆرم. بیرم نایەتەو پۆژیک بن حیجاب بووم.
 بیرم نایاتەو پۆژیک نوێژەکانم ئەنجام نەدا، یاخود
 نەچوویم بۆ مزگەوت، یاخود بەشداری وانه ئایینییهکانی پۆژانەم
 نەکردیت. خاتوو یاسەمین، ناتوانم تەواو سوپاست بکەم بۆ
 داگرنتی ئەم بابەتە، بەراستی راستەوخۆ کار دەکاتە سەر دلەکان.
 گویم لەو بوو که وت: کلێلەکانم لەم دونیایەدا هەلگرت و دامە
 دەست پەرورەینتی مەزن. ئافرەتیک زۆر کاریگەریت و ئومیدم پێتە.
 زۆر سوپاس!»

حومەیرە!

«پهروه رینى مه زن به بهه شتى فیرده وست شاد بکات که بهرترین شوینى بهه شته، ئامین! ته نانهت ناتوانم باسى ئه وه بکه م چه نده بهخششیکى گه ورهیت خوشکه یاسه مین. له ریگای نووسینه کانتته وه هاتیتته نیو ژیانمه وه و بهرده وام بیروباوهرم بهه یز ده که ن. سوپاس و ستایش بۆ پهروه رین! هانى زۆر له هاورپیکانم و خۆشه ویستانت داوم که زۆر جار باسى نووسینه کانی تویان بۆ ده که م. بهراستی پهروه رین وهلامى نزا که تى داوه ته وه، ئه گهر نرات کردییت تا کو بیته هوکاریک و ئامرازیک بۆ رینماییکردنى ئه م ئوممه ته.»

هاجره م.

«سه ره تاي ناشنابوونم به خاتوو یاسه مین مواهید له ریگای چه ند کورته فیدویه کیه وه بوو که له یوتوب بلاو کرابوو یه وه. وته کانی و شتوازی باسکردنى بابه ته کان زۆر سه رنجی پاکیشام و پینان کاریگر بووم. له کاتی گه رانم به دواى به ره مه کانیدا، چاوم به پهرتووکی (دلّت بینه وه) که وت، دواى خویندنه وه ی پهرتووکه که، تامه زروویه کی زۆرم هه بوو بۆ وه رگیزانی بۆ سه ر زمانى شیرینی کوردی، تا کو بتوانم له م ریگه یه وه سوودیک بگه یه نم، ههروه ها خاتوو یاسه مین زیاتر به که سانی چوارده ورم بناسیتیم. پیشنیار ده که م پهرتووکی (دلّت بینه وه)، بخویننه وه، چونکه رینوییتان دهکات به ره و ریگای پهروه رین، ههروه ها ئاسووده یی ده بهخشیتته دلّه کان.»

وه رگیز - ئاراس عیزه دین

ستایشی خوینہ رانی کورد بۆ پەرتووکی

دلت پیئەوہ

*دەمەوئیت بە ھەر مرؤفئیک بلیم ئەگەر لە ژیاقتدا بواریت ھەبوو
یەك كئیب بخوئیتەو، ئەوا با كئیبی (دلت بئنهو) بیٲ ..

بەراستی شایەنی خوئندنەو، نكولی لە راستی و دروستی
پەیفەکانی ناکرئ دەربارە ی ژیان و مەبەستی بوونمان لەم دنیا
و کوی ئەو شتانە ی لە ژیندا دیتە ریمان. ھەمووی تاقیکردنەو
ئیلایە و ژیان فانی و کاتی دنیا ی درەنگ یان زوو کۆتایی
دیت و بەرەو جیھانیکی ھەمیشە یی کە تئیدا پاداشتی تاقیکردنەو
دوونیا ییەکانمان وەر دەگرینەو...

کئیبیکە ئەستەمە لە کاتی خوئندنەو ی لە زور کار پەشیمان
نەبیٲ کە تا ئیستا کردووتە، لە کەمتر خەمیت لە پەرسشەکان
پاشگەز نەبیٲ کە فەزلی کۆمەلئیک شتی دنیا یٲ داوہ بەسەر
پەیوہندیەکانندا لەگەل کردگار ...خۆزگە بتوانین وشە بە وشە ی
ئەو کئیبە لە ژیاقتدا پەنگ بداتەو، ئەوا بیگومان تیروانینی
ژیاقتدیمان بە جارێک دەگۆرئیت و ئامانجی بوون و ژیاقتدیمان
روونتر دەبیٲ.

شیا سەباح

خوئندکاری ژانکۆ

* سهرتا هەندىك له و ناساندنانه م خویندنه وه كه بۆ كتيبه كه
 كرابوو، چوو به دلمدا، چونكه كۆمىنتى كۆمه لىك كه س بوو له
 سهرى، گوايه ژيانى ئەوانى گۆريوه! جا ئىنسان چى ده وىت له
 كتيبيك جگه له وهى بىركردنه وه و ژيانى بگۆریت بۆ باشتر؟
 هەر كهس ئەم كتيبه بخوینیته وه ههست دهكات به جۆرىك
 قهرزدارى نووسەر بووه، ئەوهى نووسەر به و ئاسانیه داويه تى
 به خوینەر، زۆر به نرختره له و شتانهى ئىمه پۆژانه نرخيان بۆ
 داده نىن، به نرختر له سهفهرى ولاتان تا دلمان خووش بىت.
 نووسەر وا دهرده كه وىت كه قوتابى ئىبنولقهيم بىت، به جارىك
 دل داگىر دهكات به و ته ساده و جوانه كانى. زۆر كه م نه بىت جگه
 له ئايه تى قورئان هىچ نابىنيت كه ئىلهامى نووسەر بىت، جار
 جارىكيش ده چىته خزمه تى پىغه مبه رى نازدار (ﷺ) و، ئىبنوته يمىيه
 و ئىبنولقهيم.

زۆر كات ئەوانهى ده يانه وىت له سه ر پۇج و دل و عىرفان
 بنووسن، وا گىژت ده كه ن نه زانى له كو يوه ده تبه ن و سه رت له
 كو يوه دهرده كه ن، نه زانى قسه كه نىان چهنى شه رعىيه و كتيبه كانىان
 چهن ئايه تى قورئانى تىدايه! به لام داده ياسه مىن وه كو داىك
 وانه كانى ئىژىته وه، زۆر ساده و په وان، زۆر شىرىن و راسته قينه.
 باسه كانى ئاو پته ن به باسه كانى ته و حىده وه. وهك ئەوهى كه خۆى
 پۆژنامه نووسىشه، باش ئاگادارى جيهان و بارى سياسىيه.

به هەر لاپه په په كى زياتردا گوزه رم ده كرد، زياتر ده موت
 خۆزگه له و جيهانه جوانهى نووسه ردا ده ژيام، بىرم له وه ده كرد وه
 داده ياسه مىن نه كيشهى لى عاسى ده بىت و نه خه فه تيش ده خوات،
 چونكه ئەوانهى ئەو باسى فه رموو بوون به شىكى كه م بوون له و
 جيهانه ئاوه دانهى ئەو تىيدا ده ژى، جيهانىكى دوو كه سى، به نده په ك
 و په روه ردىگارى.

کتیبه‌که وا دیاره پوژانه نووسیویه‌تییه‌وه، به جوړیک هر شتیک پوژانه کاریان تیکردووه ئه‌و دیوه پاسته‌قینه‌که‌ی بینووه و چیژی له هه‌مووی وهرگرتووه، وه‌کو که پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرمویت: (سه‌یرم له کاری مسولمان دیت، هه‌موو کاریکی خیره، که تووشی خوشییه‌که ده‌بیت و سوپاسگوزاری ده‌کات پاداشتی له‌سهر وهرده‌گریت، که تووشی کیشه‌یه‌که ده‌بیت و سه‌بری له‌سهر ده‌گریت پاداشتی له‌سهر وهرده‌گریت)، به‌لام داده یاسه‌مین جگه له سوپاس و سه‌بر له بچوو‌کترین شته‌کانیش راده‌مینئ و په‌نده‌کانی ده‌کاته نوقلانه بق‌خوی، به جوړیک بروام نه‌کرد چه‌ند جوان په‌ندی له‌وه وهرگرتبوو که منداله ۲۲ مانگانه‌که‌ی ویستی ده‌رگای ئوتومبیله‌که‌ی داخات کاتیک دابه‌زی، به‌لام ئه‌م نه‌یه‌یشت نه‌وه‌ک ده‌رگا‌که به‌ری بکه‌ویت، منداله‌که‌یشی گریا.. بیخویننه‌وه ده‌بینن چون له‌و پووداوه سادانه‌وه هه‌موو ساتیکی بووه به پامان، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (سورة آل عمران)

سه‌ربه‌ست ئه‌حمده‌د

خویندکاری زانکو

* سلام عليك خاتوو ياسه مين، من كچىكى كوردى گولچنم،
بريارم داوه وتهكانت له گهل گولى ياسه مين بچنم و بيكه م به تابلؤ،
به ديارى بيبه خشم به و كه سانهى كه نازيزن لام. هيوادارم رۆژىك
بييت بؤ كوردستان و تابلؤيهك له وتهكانى خۆت بؤ بچنم و به
گولى ياسه مين ديزاينى بكه م...

زۆر قسه م ههيه بۆت كه نانوسرين ..

داواكارم له خواى گه و ره بينينى تۆى له نزيكه وه له قهدهرمدا

نوسيبيت...

ديما نه حمه د ره سول

* هه ر وشه يهك له م كتيبه وهك خۆراكيكه بؤ رۆحى مرؤف،
بريا هه ر مرؤفئىك بؤى بره خسايه بؤ چاريك له ژيانى ئەم
نوسينانهى بخويندايه ته وه، بؤ هه ستردن به به هاى مرؤفبوونى
خۆى و ئامانجى له م ژيانه دا و په ره وه رده كردنى رۆحى به په يوه ندى
به په روه ريئيه وه، هه ر وهك نوسينه جوانه كهى خاتوو ياسه مين
كه ده لئيت: «به جيهان رابگه يه نن به ندهى هيج شتىك نين ته نها
به ندهى په روه رديگارين. ئيوه ليره ن تاكو په روه رديگار له خۆتان
رازى بكن»

سو پاس بؤ په روه رديگار كه ئەم هه لهى بؤ ره خساندم له ژيانم،
كتيبيكى ئاوا جوان و به سوود بؤ تير كردن و په روره كردنى رۆح
خوينده وه.

قه ده ر

خويندكارى زانكۆ

* کتیبی «دلت بینهوه»، جیاواز له کتیبهکانی تر، هر له پورهکانی سهرهتاوه باسکردن و دهردهلی نهوانه‌ی که نهو کتیبه ژبانی گوریون تووشی فزولیت دهکات و حهز دهکه‌ی بزانی ده‌بی چ شتیک هه‌بیت نهوانی به‌م شیوه‌یه گوریبیت.

زور نابا و تیده‌گه‌یت و راده‌چله‌کیتت وهک نهوه‌ی نووسینه‌کان به تایبته‌ت هاتوون و ئاماژه به تو ده‌کن، په‌نجه بو هه‌له‌کانت راده‌کیتشن و یارمه‌تی چاره‌سهرکردنیت بو ده‌دن.

دلت بینهوه زه‌نگی ئاگادارکردنه‌ویه بو نهو دلانه‌ی که سهرگردان بوون، نهو دلانه‌ی که زور ده‌میکه دوورن له به‌خته‌وه‌ری، نهو دلانه‌ی که له واتای دلخوش بوون تینه‌گه‌یشتوون. **دلت بینهوه** جوانتر خودات پیده‌ناسینیت، دووباره وانه‌کانی یه‌کتابه‌رستیت فیر ده‌کاته‌وه، ئاگادارت ده‌کاته‌وه له و بتانه‌ی که بیئاگا ده‌یانپه‌رستی.

دلت بینهوه فیرت ده‌کات که چیتر بو خه‌لک نه‌ژیت، یارمه‌تیت ده‌دات به شیوه‌یه‌کی ئاسانتر سه‌یری کیتشه‌کانت بکه‌یت.

دلت بینهوه پنت ده‌لی که خووگرتن و دل‌به‌ستنه‌وه به مروقه‌کانه‌وه، جگه له دلته‌نگی و بیئومیدی هیچی ترمان بو ناهیلیته‌وه، زور سوپاس خاتوو یاسه‌مین بو نهو وته جوانانه‌ت، من له‌مه‌ودوا هه‌ول ده‌دهم به لای که‌مه‌وه بيم به که‌سیکی باشتر له جارن.

محهمه دقوباد

خویندکاری زانکو

* لیره وه سوپاسی گهرمی وهرگیر و ناوهندی رینوین دهکهم، که ئەم بهرهمه‌ی نووسەر خاتوو یاسه‌مینیان وهرگیراوه، به‌راستی کتیبی «دلت بینه‌وه»، دلی منی هیتایه‌وه، ئەم وینه جوانانه‌ی لەم کتیبه‌دا تیکسته‌کان بۆتی دروست ده‌کەن رهنگدانه‌وه‌ی ژبانی هه‌ریه‌کیکمانه.

کتیبی «دلت بینه‌وه»، فیری کردم که ئەو شتانه‌ی من خستوم و ته‌ دلمه‌وه‌ هی ئەوه‌ن له‌ناو ده‌سته‌کانم بن، نه‌ک له‌ناو دلم، باش تیی گه‌یاندم که مرۆف ده‌بی چی له‌ دلیدا دابنیت. کتیبی دلت بینه‌وه، فیری کردم خه‌م بۆ شتانیکی نه‌خۆم که شایه‌نی خه‌مخواردن نین، منی خسته‌ ناو گه‌شتیکی دریز له‌گه‌ل ناخی خۆمدا، بۆی روون کرده‌وه له‌ناو ئەم پارچه‌ گۆشته‌ی پتی ده‌لین دل ته‌نها ده‌بیت خودا هه‌بیت.

کتیبی دلت بینه‌وه منی له‌ بنی زه‌ریایه‌کی تاریکدا که خه‌ریک بوو ده‌خنکام و هه‌ناسه‌م لیده‌برا و خۆم خه‌ریک کردبوو به‌ کوکردنه‌وه‌ی ژه‌نگ و ژال و بیخه‌به‌ر بووم له‌ حالی په‌شیوی خۆم، منی رزگار کرد به‌ باسکردنی رهمه‌ت و به‌زه‌یی خودا، به‌ چنگیک مرواری و گه‌وه‌ره‌وه‌ منی به‌رز کرده‌وه و له‌ خنکان رزگاری کردم.

کتیبی دلت بینه‌وه گه‌لاله‌ی چه‌ندان بابته‌ی تری گرنگ و باسی زۆر پتویست بۆ کۆمه‌لگای کوردی باس ده‌کات، هیوام وایه‌ خودا ته‌مه‌نی نووسەر پر به‌ره‌که‌ت و ئیمان بکات و پاریزراوی بکات. دووباره‌ سوپاس بۆ ناوه‌ندی رینوین و ماندوو‌بوونیان.

ناسۆ هه‌سه‌ن

خویندکاری زانکۆ

*به لئ، په رتوو که که م به دلئکی شووشه ئاسای شکاو و پر درزه وه گرت به دهسته وه، ئه و کات باری ژیانم له وپه پری قورسی و فشاری ده و امدا بوو، و پرای مودده تئکی زور په پری لایه نی پړو حیم فه رامؤش کردبوو، به لام همر له گهل ههلدانه وه ئه م لاکئشه سبی و موره خنجیلانه ی ژیر دهستم، وشه بارانی نئو کتئبه که خاکی دلئی به چه سنی به هار په نگین کرد و درزه کانی به گیراوه یه کی ئالتوونی پئکه وه لکاند و وه ها دلئی له گئژاوی دونیایه وه گئراوه وه که ئیستا و ئیستایش تامه زرؤی دووباره خوئندنه وه ی (دلئ بئنه وه) م.

سپاس خاتوو یاسه مینه که ی ئیته.

مه نوا عه زیز

خوئندکاری کؤلئزی پزیشکی

* دلئ بئنه وه به ئاگاهئتانه وه یه که، که هه موو مروؤئیک له م سه رده مه دا پئویستی به و به ئاگاهئتانه وه هه یه، دلئیام له دوا ی خوئندنه وه ی تڑوی ئومئدیکی تازه و جیاواز له ناخدا چه که ره ئه کات. ئه م په رتوو که جیاوازیه کی تئدایه، قورسه بتوانی به چه ند دئپئکی که م باسی ئه و جیاوازیه ی بکه یت، یاسه مین خاتوون زور شاره زایانه و ههنگاو به ههنگاو له گهل ناخدا گفتوگؤ ئه کات له م کتئبه دا.

دلئ بئنه وه = رۆحت بئنه وه.

گه وه ر یاسه مین ماندوونه بیت، ماندوونه بیت بؤ خؤت و بؤ نووسینت، من لیره وه دوعات بؤ ئه که م خودا به ره که ت بخته پئئووس و دهسته کانت و نووسینته وه، بمئیت بؤ ئیته نازدار خاتوون.

نازه جه زا - مامؤستا

پیشکشه به

«ئهم په رتووکه پیشکشه به و کهسه ی په روه رده ی
کردم، ته نانه ت پیش ته وه ی له مندالدانی دایکمدام بم.
پیشکشه به و کهسه ی له زیاندا فیری کردووم، هانی
داوم و پرینمایی کردووم. ئهم په رتووکه پیشکشه ده که م
به په روه رینم، نزام وایه قبول بکریت سه ره پای لاوازی
و کرچوکالییه کانم، هه روه ها پیشکشه به خیزانه که م که
به دریزایی ئهم گه شته م پالپشتییان کردووم و هانیان
داوم.»

پيشه‌كى نووسەر

په‌رتووكى (دلټ بټنه‌وه)، په‌رتووكى ئاسايى نيبه. په‌رتووكىكه له‌باره‌ى گه‌شتى دل له ناوه‌وه و دهره‌وه‌ى زهرىاي ئه‌م ژيانه‌دا. په‌رتووكىكه له‌باره‌ى ئه‌وه‌ى چؤن دلټ له نقومبوون، له قوولايى ئه‌و زهرىايه‌دا بپاريزيت، چى بكه‌يت كاتىك نقوم بوو. په‌رتووكىكه له باره‌ى رزگاربوون و هيووا و نويبوونه‌وه.

هه‌موو دلټك ده‌توانيت چاك ببته‌وه، هه‌موو چركه‌ساتىك دروست كراوه بؤ نزيك‌رډنه‌وه‌مان له‌و گؤرآنكارييه. په‌رتووكى (دلټ بټنه‌وه)، له‌باره‌ى دؤزىنه‌وه‌ى ئه‌و ساته‌يه كه هه‌موو شتىك ده‌هستيت و له‌ناكاو جياواز دهرده‌كه‌ويت. ئه‌م په‌رتووكه باس له به‌ئاگاهاتنه‌وه‌ت ده‌كات، پاشان گه‌رانه‌وه‌ت بؤ بارىكى باشتر و راسته‌قىنه‌ترى خؤت.

هۆگر بوونه كان

ئەم جیهانە ناتوانی تیکت بشکینی، ئەگەر خۆت
رینگە ی پێ نە دەیت. ناتوانی دەستت بە سەردا
بگری، ئەگەر کلیله کان و دلێ پێ نە بەخشیت. کە وایە
ئەگەر بو سائیک ئە و کلیلانەت داووە تە دەست دوانیا،
خیرا وەریان بگرەو. ئەمە کۆتایی نییە. ناییت لێرەدا
بمریت، دلێ بینەو و بیدەرەو دەست خاوەنی
راستەقینە ی خۆی، کە پەرەردگارە.

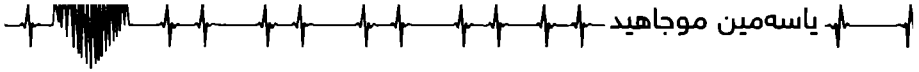
بۆچی دەبیت خەلکی یەکتر جیبھیلن؟

کاتیک تەمەنم حەقدە سالان بوو، خەویکم بینی، لە خەو کەمدا لەناو مزگەوتیکدا دانیشتبووم، کیژۆلە یەکی پۆحسووکی بچکولانە بەرەو پووم هات و پرسیری لێ کردم:

«بۆچی دەبیت خەلکی یەکتر جیبھیلن؟» هەرچەندە پرسیریکی تایبەت بوو، بەلام لام پوون بوو بۆچی ئەو پرسیارە بۆ من هەلبژێردراوه.

کەسیک بووم زۆر پەییوەست دەبووم بە کەسەکان و شتەکانی چوار دەورمەوه. هەر لە مندا لیمەوه ئەم سیفەتە پوون و ئاشکرایەم تیندا بەرچەستە بوو. لە کاتیکدا مندا لانی تری خوار تەمەن پینچ سالان زوو ژیر دەبوونەوه کاتیک دایک و باوکیان دەپۆیشتن، بەلام من نەمدەتوانی بەو شیۆه یە بـم. ئەو دەمە ی فرمیتسکەکانم دایان دەکرد بە ئاسانی نەدەوهەستان، کاتیک گەورە بووم، وەها پراھاتیووم وابەستە ی هەموو شتەکانی چوار دەورم بـم.

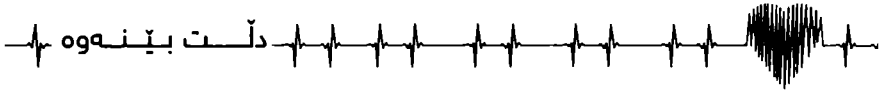
هەر لە پۆلی یە کەمەوه، پۆیستم بە هاو پۆیەکی باش هەبوو.

كاتيك گوره تر بووم، هر دابرا نيكم له هاور يكانم تيكي ده شكاندم،
نهمده تواني دهستبهر داري هيچ شتيك بيم. خه لكي، شوينه كان،
بوئه كان، وينه كان، چر كه ساته كان و ته نانه ت دهر نه نجامه كانيش
بوونه هوگر بيه كي به هيزم. ناوميد ده بووم كاتيك شته كان به باشي
به ريوه نه ده چوون وهك ئه وه ي ده مويس ت، يا خود خه يالم ده كرد.
به مه ناوميد ده بووم، ناوميدي به لاي منه وه ههستيكي ئاسايي
نه بوو، كار سات بوو. كاتيك ناوميد ده بووم، هر گيز به ته واوي
چاك نه ده بوومه وه، هر گيز له بيرم نه ده چوويه وه، برينه كه يشم
هر گيز چاك نه ده بوويه وه. هاوشيوه ي گولدانكي شووشه كه له
ليواري ميژيكا دايد ه نييت، كاتيك شكا، پارچه كاني هر گيز جاريكي
تر به كئاگر نه وه و وهك خو ي لي نايه ته وه.

كي شه كه له گولدانه كه، يا خود له شكاني گولدانه كه دا نه بوو، كي شه كه
له ودا بوو له ليواري ميژه كه دا دامده نا. له كاتي هوگر بوونه كه مدا،
پشتم به په يوه ندييه كانم ده به ست بو پر كردنه وه ي پيوستيه كانم.
پيگم ده دا ئه و په يوه نديانم دلخوشي، خه مباري، رازيبوون، فهاغ،
ئارامي، ته نانه ت به ها و گرنگيشم ديار ي بكن. هر وهك چوون
گولدانه كه له شوينيكا دانراوه كه دلنيان له وه ي ده كه ويت، له پي
ئو په يوه ستبوونه وه خو م تووشي ناوميدي ده كرد، خو م تووشي
تيكشكان ده كرد. به ته واوي ئه وه م بو ده كه وت: ناوميدي و
تيكشكاي يهك له دواي يهك تووشم ده بوون.

ئو كه سانه ي كه ناوميديان ده كردم، يا خود ده يانشكانم هيچ
شايسته ي لومه كردن و سه رزه نشت كردن نه بوون، هر وهك چوون
ناييت لومه و سه رزه نشتي هيزي راكيثاني زه وي بكه ين بو شكاني
گولدانه كه. ناتوانين سه رزه نشتي ياسا فيزياييه كان بكه ين كاتيك لقه
داري ك ده شكيت، چونكه خو مان پيوه هه لواسيوه. لقه داره كه هر گيز

بؤ نهوه دروست نه کراوه که ئیمه رابگریت. کیش و قورساییمان ده بییت ته نها له لایهن پهروه ریئی مه زنه وه رابگریت. له قورئانی پیروزدا پیمان ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (سوره تی البقرة).

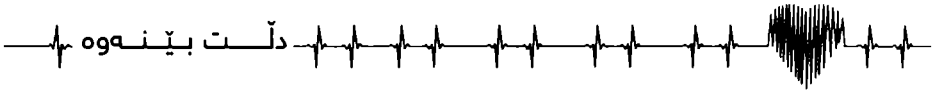
«هر که سیک تاغوت و خراپه کاری رت بکاته وه و باوه ری به پهروه ردگار هه بییت، نه وا دهستی به به هیترین هوکاری رزگارییه وه گرتوه و شوین دامه زراوترین بیروباوه که وتوه، که هرگیز ناشکیت و له ناو ناچیت. پهروه ردگاری مه زن بیسه ر و زانایه.»
وانه یه کی زور گرنگ له م ئایه ته دا هه یه: ته نها یه ک راگر هه یه که هرگیز ناشکیت. ته نها یه ک شوین هه یه که پیوسته هوگری و په یوه ستبوونمان هه بییت بؤی. ته نها یه ک په یوه ندی هه یه که نرخ و به های ئیمه دیاری بکات، ته نها یه ک سه رچاوه هه یه که له رییه وه خوشبهختی و ئارامی و پاریزگاری ته واوی تیدا به دهست بهینین، نه وه یش ته نها پهروه ردگاری بالادهسته.

ئهم جیهانه هه مووی بریتییه له گه ران بؤ ئهم شتانه له هه موو شویننه کاند، هه ندیکمان له کاره کانماندا، هه ندیکمان له سهروهت و سامانه که ماندا، هه ندیکمان له پله و پؤستماندا به دوایدا ده گه ریین. هه ندیکمان هاوشیوهی من له په یوه ندییه کانمان له گه ل که سانی تردا به دی ده که یین. (ئیلیزابییس گیلبریت)، له په رتوکه که ییدا به ناوی «بخو، نزا بکه، خوشت بوئ»، باسی گه رانی خوئی دهکات به دواي خوشبهختیدا، باسی دروستکردنی په یوه ندی و بچرانی په یوه ندییه کان دهکات، ته نانهت گه شتی بؤ جیهان ده کرد بؤ گه ران به دواي خوشبهختیدا. به ناسه رکه وتوویی به دواي خوشبهختیدا ده گه ریت له په یوه ندییه کانی و بیرکردنه وه و ته نانهت له خواردندا.

ياسه مين مواهيد

ئەو ئەو شوئنه يە كە زۆرىك لە ژيانم تئيدا بەسەر برد: گەپان بە دواى رینگە يە كدا بۆ پرکردنە وەى بۆشايه كانى ناخەم. ههچ جىي سەرسامى نىيە كە ئەو كىژۆلە يەى ناو خەو كەم ئەم پرسىارەى لىكردم. پرسىارىك بوو لە بارەى لە دەستدان و ئاومىد يە وە، لە بارەى گەپان بە دواى شتىكدا و گەپانە وە بە دەستى خالى. پرسىارە كە پەيوەست بوو بە وەى چى پروودەدات كاتىك هەول دەدەيت بە دەستەكانت كۆنكرىت هەلبكۆلىت، نەك ئەوەى تەنھا بە دەستى خالى و بەتال دەگەپرىتە وە، بەلكوو پەنجەكانت دەشكىنيت و خوئىيان لى دەپژىت. ئەم راستىيە لە رىي خوئىندنە وەوە فىر نەبووم، لە كەسىكى ژىرەوە گوئىستى نەبووم، بەلكوو لە رىي هەولدان و تاقىكردنە وەى بۆ چەندىن جار فىر بووم. بۆيە پرسىارى كىژۆلە بچووك و نازدارە كە پرسىارى خۆم بوو و لە خۆم كرا. پرسىارە كە لە بارەى سروشتى دونياوە بوو وەك شوئىنىكى كاتى و هۆگر بوونىكى كاتى. وەك شوئىنىك كە خەلكى ئىمىرۆ لەگەلتدان، بەلام سەبەى جىتدەهیلن، ياخود دەمرن. ئەم راستىيە ئازارمان دەدات، چونكە دژى سروشتى ئىمە يە. ئىمەى مرؤف دروست كراوین بۆ گەپان و خۆشەويستى و هەولدان بۆ ئەو شتەى كامل و بى كەموكۆپى و هەمىشە يە. مالى يەكەم و راستەقینە مان بەهەشت بوو: نىشتىمانىك كە هەم كامل و تەواو بوو، هەم هەمىشە يە. بۆيە هەولدان بۆ ئەو جۆرە ژيانە بەشىكە لە بوونمان. كىشە كە ئەو يە هەول دەدەين لەم دونيا يەدا بىدۆزىنە وە. بۆيە كرىمى گەنجكردنە وە بەرەم دىنين و نەشتەرگەرى جوانكارىي ئەنجام دەدەين وەك هەولنىكى بىئەنجامان بۆ بەردەوامبوون و گوپىنى ئەم جىهانە بۆ شتىك كە وا نىيە و هەرگىز وا نايىت.

ئەگەر بە پىي وىست و ئارەزووى دلەكانمان لەم دونيا يەدا

بژین، ئەو دەمانشکینیت، بۆیە ئەم دونیایە ئازاری هەیە. پیناسەى ئەم دونیایە وەکو شتیکی ناتەواو و کاتی دژی ئەو شتانەیه که بۆی دروست کراوین. پەرورینمان ویستیکی دروست کردوو له ئیمەدا که تەنها له رینی شتیکی هەمیشەیی و کامل و تەواوو بە دەست دەهینریت. هەڵدانمان بۆ بە دەستهینان له شتیکی کاتییدا وەک ئەوێه به شوین سه رابینکا رابکهین، یاخود به دەستهکانمان کۆنکریت هەلبکۆلین. هەڵدانمان بۆ گۆرینی شتیک که به شیوهیهکی سروشتی کاتییه بۆ شتیکی هەمیشەیی، وەک هەڵدانه بۆ دەرھیتانی ئاو لە نیو ئاگردا، تەنها دەسووتین. کاتیک ئەم دونیایە دلەکانمان ناشکینیت که بوەستین له پەيوەستکردنی هیواکانمان بەم دونیایە، بوەستین له هەڵدانمان بۆ گۆرینی ئەم دونیایە بۆ شتیک که له بنچینهدا وا نییه و هەرگیز ناییت که ئه ویش بهههسته.

پتویسته تیگهین هیچ شتیک بهبێ مه بهست پرونادات تەنانەت دلشکانهکان و ئازارهکانیش. ئەو دلشکان و ئازاره پەند و ئامازەن بۆمان. بریتین له ئاگادارکردنه ومان له وهی شتیکی هەله هەیه. ئاگادارکردنه ومان بۆ ئەوهی گۆرانکاری له خۆماندا ئەنجام بدەین. هاوشیوهی ئازاری سووتان که ئاگادارمان دەکاتەوه تاکو دەستهکانمان له سه ر ئاگره که لابهین، ئازاری ههستهکانمان ئاگادارمان دهکەنه وه له وهی پتویسته گۆرانیکی ناوهکی ئەنجام بدەین. پتویسته خۆمان دابیرین. ئازار شیوهیهکی دابیرانی ناچاریه، وەک چۆن که سه خۆشه ویسته کانت یهک له دواى یهک ئازارت دهن، ئەم دونیایه ییش ئازارمان دەدات. تاکو زیاتر لیتی دابیرین، خۆشه ویستیمان بۆی کهم ده بیته وه.

ئازار ئامازەیه که بۆ هۆگرییه کانمان. هۆگر بوونه هەله کانمان وامان لئ دهکەن بگرین، وامان لئ دهکەن زۆرترین ئازار بچێژین.

ياسه مین موجهید

به ربه سته کانی سهر ریگه که مان به ره و پهروه دگار به هوی نه و
شخانه وهیه که هؤگر و په یوه سستیان بووین له کاتیکدا پیویسته
تهنها په یوه سست بین به پهروه دگار وه. نازاره که خوی له خویدا
درخه ری ناشکرای په یوه سستیوونه هله کانمانه. نازاره که بارودوخیک
له ژیانماندا ده خولقینیت تاکو به دوی گورانکاریدا بگه پین. نه گهر
شتیک له بارودوخماندا هیه که هزی لی ناکه یین، نامازه یه کی
پهروه دگار به بؤ گورینی نه و شته.

پهروه دگار ده فهرموت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (سوره تی الرعد).

«به راستی پهروه رین بارودوخی هیچ قوم و گه لیک ناگوریت
تاکو خویان نه وه نه گورن که به خویان ده کریت.»
دوی چه ندین سال که وتنه نیو هه مان بارودوخی نا ئومیدی و
دلشکاو، له کوتاییدا له شتیکی گرنگ تیگه یشتم. هه میشه بروام
وابوو خۆشه ویستی نه م دنیا به، واتا هؤگر بوون و په یوه سستیوون
به شته ماددیبه کانه وه. دهی منیش هؤگری شته ماددیبه کان نه بووم،
به لکوو هؤگر و په یوه سست بووم به خه لکیه وه، په یوه سست بووم
به چرکه ساته کانه وه، په یوه سست بووم به هه سته کانه وه. وا بیرم
ده کرده وه خۆشه ویستی نه م دنیا به به سهر مندا جیبه جی ناکریت.
تیبینی نه وم نه کردبوو که خه لکی و چرکه ساته کان و هه سته کان
به شیکن له م دنیا به. تیبینی نه وم نه کردبوو هه موو نه و نازارانه ی
له ژیاندا ده چیژم به هوی یه ک شته وه بوو، نه و شته ییش تهنها
خۆشو یستنی دنیا بوو.

کاتیک له وانه گه یشتم، په رده ی سهر چاوه کانم لاچوون و
هه لگیران، بینیم گرفته که ی من له کویدا به. پتشیینی نه وم ده کرد

دلّت بینه

ئەم ژيانە بە شىۋەيەك بىت كە خۆى وەھا نىيە و ھەرگىز بەو شىۋەيەيش ناىت: كامل بوون و تەواو بوون.

كەسىكى نمونەيى بووم، ھەولم دەدا ھەموو خانەكانى لاشەم كامل و تەواو بن، دەبوو كامل بن. ھەرگىز وچانم نەدەدا لە كاملبوون. خوین و ئارەقە و فرمىسكەكانم لەم ھەولدا پڑاند، گۆرپنى ئەم دونىايە بۆ بەھەشت، واتا چاۋەپى خەلكانى چواردەورم بووم تاكو كامل و تەواو بن. چاۋەپى بووم تاكو پەيوەندىيەكانمان كامل و تەواو بن. چاۋەپى زۆر شت بووم لە كەسانى چواردەورم و لەم دونىايە. چاۋەپى بوون، ئەگەر تاكە رەچەتەيەك ھەبىت بۆ خەمباريمان، ئەوا ئەو چاۋەپوانىيە، بەلام ھەلەكەم لەمەدا نەبوو، ھەلەكەم لەو چاۋەپوانىيەدا نەبوو، چونكە ئىمەى مرؤف ناىت ھەرگىز ھىوا لەدەست بەدەين. كىشەكە برىتى بوو لەو شوىنەى كە ھىوا و چاۋەپوانىم لەسەرى ھەبوو. لەو پۆژەدا ھىوا و چاۋەپوانىم بە پەرورەدگار نەبەستبوويەو، ھىوا و چاۋەپوانىم بە خەلكى و پەيوەندىيەكان و ھۆكارەكانەو بەستبوويەو. لە كۆتايىدا ھىواكانم بەم دونىايەو بەستوو، نەك بە پەرورەدگارەو.

كاتىك گەيشتەم بە راستىيەكە، ئايەتىكى قورئانى پىرۆز بە خەيالمدات. ئايەتىك بوو كە پىشتەر بىستبووم، بەلام بۆ يەكەمجار تىگەيشتەم ئەو ئايەتە باسى من دەكات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ (سورەتى يونس).

«بەراستى ئەوانەى بەنيازى ئامادەبوونى بەر بارەگاي ئىمە نىن و رازى بوون بە ژيانى ئەم دونىايە و پىى دلخۆش بوون و ئەوانەيش كە خۆيان غافل و بىئاگان لە ئامازە و نەپتى دروستكراۋەكانمان.»
بە بىرکردنەو لەوہى كە دەتوانم لىرەدا ھەموو شتىكم

ياسه مين موجهيد

هه بيت، سه رنج و هيوام له سه ر بينيني په روه ردگار نه بوو. هيوام به م دونيايه بوو. ماناي چييه کاتيک هيوا و نوميدت له سه ر نه م دونيايه دا داده نيتت؟ چون خومان له وه به دوور بگرين؟ و اتا کاتيک هاوړييه کت هه يه، چاوه پړي هاوړيکه ت مه به بوشاييه کانت بؤ پر بکاته وه. کاتيک هاوسه رگيري ده که يت، چاوه پړي هاوسه رکه ت مه به هه موو پيوستيه کانت پر بکاته وه. کاتيک چالا کواننيکت، هيوا کانت له نه نجامه کاند مه بينه. کاتيک له کيشه دايت، تنها پشت به خوت مه به سه ت، پشت به خه لکی مه به سه ت، به لکوو پشت به په روه رين بيه سه ت.

داوای يارمه تي له خه لکی بکه، به لام بزانه نه وه خه لکی، ياخود خوت نيت که ده توانن رزگارت بکن، به لکوو تنها په روه ردگار له توانيادايه نه م کاره نه نجام بدات. خه لکی تنها نامراز و هوکارن له لايه ن په روه ردگار وه به کار ده هتريين، به لام نه وان سه رچاوه ي يارمه تيه که نين، تنها په روه ردگاري بالاده ست سه رچاوه ي هه موو يارمه تي و پالپشتيه کانه. خه لکی ناتوانن تنه نانه ت باله ميشينيکيش دروست بکن، (سوره تي الحج: ۷۳). بويه کاتيک په يوه ندي له گهل خه لکيدا دروست ده که يت، دلته په يوه ست بکه به په روه ردگار وه. تنها روو بکه ره په روه ريني مه زن، هه ر وه ک چون په يامبه ر ئيبراهيم (درود و سه لامی خواي له سه ر) بيت به جواني فه رموويه تي: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (سوره تي الانعام).

«به راستي و ته اوای رووم کردوته په روه رين که ناسمانه کان و

زه وي دروست کردوه، هه رگيز له هاوبه شپه يداکه ران نيم.»

به لام چون په يامبه ر ئيبراهيم به و شيوه يه وه سفی گه شته که ي

دلالت بینه

دهكات؟ ليكۆلینه وهی له مانگ و خۆر و ئەستیرهكان كرد، تیگه یشت له وهی هیچ کامیان كامل و تهواو نین، ئاوا دهبن، نا ئومیدمان دهكهن. بۆیه په یامبه ر ئیبراهیم ته نها پرووی كرده پهروه رینی بالادهست. پێویسته ئیمهیش هاوشیوهی په یامبه ر ئیبراهیم هیوا و ئومید و په یوهستی تهواو ه تیمان بخهینه سه ر پهروه ر دگار. ئەگه ر ئەوه بکهین، تێده گهین مانای چیه کاتیک ئارامی و جیگیری له دلە كانماندا ههست پی دهكهن. ته نها ئەو كاته لهنگه ری ئەو كه شتییه بهرزونزمیهی كه ژیانمانی پیناسه دهكرد دهكات به كۆتایی. ئەگه ر باری دهروونی خۆمان په یوهست بیت به شتیکی كاتییه وه، ئەو باره دهروونیه كاتی ده بیت. ئەگه ر دهروونمان په یوهست بیت به شتیکی گۆردراو و كاتییه وه، باری دهروونیمان به ردهوام ناجیگیر و نیگه ران و نا ئارام ده بیت. واتا یهك سات و یهك خولهك دلخۆشین. كاتیک خۆشبه ختمان په یوهسته به شته گۆراوه كانه وه، خۆشبه ختییه كه یشمان دهگۆریت و خه بار ده بین، هه میشه له دلته نگییه كه وه بۆ دلته نگییه کی تر ده چین و نازانین بۆچی وایه.

تووشی ئەم بهرزونزمی ههستییه ده بین، چونكه هه رگیز ناتوانین جیگیری و سه قامگیری و ناشتی و سوو كناینیکی هه میشه یی به دهست بهینین تا ئەوهی رمووده یی^۱ و په یوهستیمان به شتانیکه وه ده بیت كه سه قامگیر و هه میشه یین. دهی چون ده توانین هه میشه یی به دهست بهینین له كاتیکدا خۆمان هه لواسیوه به شتانیکي كاتی و له ناوچوو ه وه؟ هه ر وهك چون وته كه ی ئەبوه بكر (خودا لیتی رازی بیت)، ئەم راستیه روون ده كاته وه. دوا ی ئەوهی په یامبه رمان (صلی الله علیه و سلم)، كۆچی دوا یی كرد، خه لکی تووشی شو ك بوون و نه یانده توانی به رگه ی هه واله كه بگرن. هه رچه نده كه س

(۱) رمووده یی: واته ئالوده بوون

وهكو نه بوبه كر په يامبهري خوښ نه ده ويست، وهلي نه بوبه كر باش تيگه يشتبوو نه و مه قامه كوييه كه ده بيت ته نها په يوه ست بين پيوه ي. فهرمووي: **مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَغْبُدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَغْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ.**

«نه گهر موجه ممدتان ده په رست، نه و موجه مه د مرد و وهفاتي كرد، نه گهر په روه ريني موجه ممدتان ده په رست، بزائن كه په روه ردگار زيندووه و هرگيز نامريت.» (رواه البخاري).

بو گه يستن به و بارودوخه پتويسته نه هيليت ژنده ري قايلبوونت هيچ شتيك بيت جگه له په يوه نديت له گه ل په روه ردگاردا. مه هيله پيناسه ي سهر كه وتن و شكست و به هاي خوت هيچ شتيك بيت جگه له پله و جيگه ت له لاي په روه ردگار. (سوره تي الحجات: ۱۳).

نه گهر نه وه نه نجام بدهيت، نه و نه شكاو ده بيت، چونكه نه و شته ي ده ست پتوه گرتووه، شتيكي تيكنه شكاوه. هيچ كات وردوخاش نابيت، چونكه پالپشته كه ت هرگيز ناشكيت. هرگيز به تال نابيت، چونكه سهرچاوه ي قايلبوونت هميشه ييه و هرگيز له ناو ناچيت. به گه رانه وهم بو خه وه كه م كه له ته مه ني حه فده ساليديا بينيم، سهرسام ثايا نه و كيژوله بچكولانه يه خوم بووم. سهرسام چونكه نه و وه لاهه ي دامه وه وانه و په نديك بوو، پتويسته چند سالي پرئازاري داهاتووم له فيزبوونيدا به سهر به رم. وه لاهه كه م بو پرسيا ري كيژوله بچوكه له كه له باره ي نه وه ي بوچي خه لكی په كتر جيده هيلن برتي بوو له، «چونكه نه م ژيانه كامل و ته واو نييه، نه گهر كامل و ته واو بيت، كه وايه نه ي ناوي چي له دونيا كه ي تر ده نيين؟»

خەلکی دەرۆن، بەلام ئایا دەگەرپتەوه؟

جیبهیتستن زۆر سهخته، لهدهستدان سهختتره، چەند ههفتهیهک لهمهوبەر پرسسیاریکم کرد:

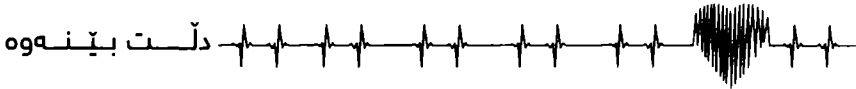
«بۆچی دهییت خەلکی یهکتر جیبهیلن؟» وهلامهکه بردمی بۆ قوولترین تیگه‌یشتنهکان و ململانێکانی نیو ژیانم. وای لێ کردم بپرسم، ئایا دواى ئه‌وهى خەلکی دەرۆن، دەگەرپتەوه؟ دواى ئه‌وهى شتیک که زۆر لامان خۆشه‌ویسته و لیمان ده‌سەندریته‌وه، ئایا هەرگیز دەگەرپتەوه بۆ لامان؟ ئایا له‌ده‌ستدان هه‌میشه‌ییه، یاخود تهنه‌ها هۆکاریکه بۆ مه‌به‌ستیکی بالاتر؟ ئایا له‌ده‌ستدان واتای کوتاییه، یاخود چاره‌سه‌ریکی کاتییه بۆ نه‌خۆشی و لاروله‌ویری دله‌کانمان؟ شتیکی سه‌رنجراکیش هه‌یه له‌باره‌ی ئهم ژیان‌ه‌وه، هه‌مان تایه‌تمه‌ندی ئهم دونیایه که تووشی ئازارمان ده‌کات، ئاسووده‌بیمان پێ ده‌به‌خشیت: هه‌چ شتیک لێره‌دا هه‌میشه‌ی نییه. ئه‌مه مانای چیه؟ مانای ئه‌وه‌یه گوله‌باخه جوان و سه‌رنجراکیشه‌که‌ی ناو گولدا‌نه‌که‌م به‌یانی ده‌ژاکێ و وشک ده‌ییته‌وه. مانای ئه‌وه‌یه که‌نجیم فه‌رامۆشم ده‌کات. هه‌روه‌ها مانای ئه‌وه‌یه ئه‌و خه‌مباریه‌ی ئیم‌رۆ هه‌ستی پێ ده‌که‌م، سه‌به‌ی ده‌گۆرپیت. ئازاره‌که‌م له‌ناو ده‌چیت.

بينگه نينه كان و فرميسكه كانم بؤ هميشه به رده وام نابن. ده لين
 ئەم ژيانه كامل و ته و او نيه، به ته و او باش نيه، به لام به
 ته و او يش خراپ نيه. په روه رديگار له نايه تيكي پيروزي تر دا
 ده فهرمويت: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ سورة الشرح.

«به راستي هاوړي له گهل تهنگانه و نارچه تيدا، خوځشي و
 ئاسووده يي ديت.» ئەم خوځشي و ئاسووده ييه له هه مان ساتي
 هاتني تهنگانه و سه ختييه كه دايه. ماناي ئه وه يه كه له م ژيانه دا هيچ
 شتيك ته و او خراپ، يا خود ته و او باش نيه. له هه موو بارودوختيكي
 خراپ و ناخوشدا، هميشه شتيك هه يه كه بؤي سوپاسگوزار بين.
 په روه رديگار له كاتي نارچه تيدا هيز و ئاراميان پي ده به خشيت
 تاكو به رگهي بگرين.

ئه گهر له سه ختييه كاني ژيانمان ورد بينه وه، ده بينين هه ميشه
 پر بوون له خير و باشه ي زور. پرسياره كه ئه مه يه ئايا كاميان
 هه لده بژيرين تاكو سه رنج به ينه وه سه ري؟ بروام وايه ئه و
 ته له يه ي تييكه وتوين له سه ر ئه و بنه ما هه له يه سه رچاوه ي گرتووه
 كه ئەم ژيانه ده كريت كامل و بي خوش بيت - و اتا ته و او باش،
 يا خود ته و او خراپ بيت. هه رچه نده ئه وه سه روشتي ئەم دونيا يه
 نيه، به لكوو سه روشتي روژي دواييه. روژي دوايي روژي كامل بووني
 شته كانه. به هه شت به ته و او تژييه له باشه، هيچ خراپه يه كي تيدا
 نيه. دوزه خ (په روه رين بمانپاريزيت لتي)، به ته و او خراپه، هيچ
 باشه يه كي تيدا نيه.

به هو ي ته و او تينه گه يشتم له م راستييه، خودي خو م نغرو
 ده بووم به بارودوخه كاتيه كاني ژيانم (باش بيت، يا خود خراپ).
 كاتيک تووشی هه ر يه ك له بارودوخه كان ده بووم، وهك ئه وه بوو

همیشه‌ی بیت و کوتایی نه‌یه‌ت. ئەو هه‌سته‌ی هه‌مبوو له‌و چرکه ساته‌دا هه‌موو جیهان و شته‌کانی ناوی گۆری.

ئه‌گه‌ر دلخۆش بوومایه‌ له‌و چرکه ساته‌دا، رابردوو و ئیستا و ته‌واوی جیهان باش ده‌بوو به‌ لامه‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌واوی ته‌ی لیره‌دا بوونی هه‌بیت. هه‌مان شتیش بوو بۆ شته خراپه‌کان. بیرکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌رئیانه هه‌موو شتیکی داده‌گرته‌وه. ده‌بویه ته‌واوی جیهان به‌ رابردوو و ئیستایه‌وه، له‌و چرکه ساته‌دا ته‌واوی گه‌ردوون خراپ ده‌رده‌که‌وت، چونکه ده‌بویه ته‌واوی گه‌ردوونم، نه‌م ده‌توانی دیوی ده‌ره‌وه‌ی ببینم.

له‌و چرکه‌ساته‌دا هه‌چ شتیکی تر بوونی نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ئیمړۆ هه‌له‌یه‌کت بکرایه به‌رامبه‌رم، مانای ئه‌وه بوو که چیدی گرنگی و بایه‌خم پێ ناده‌یت، نه‌ک ئه‌وه‌ی ئەم چرکه‌ساته به‌شیک بیت له‌و چرکه‌ساتانه‌ی که رۆوده‌دن بۆ شیوه‌کردنی ژيانمان به‌و چه‌شنه، یا ئه‌وه‌ی من و تۆ و ئەم ژيانه کامل و ته‌واو نین. ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا هه‌ستم پێ ده‌کرد، یاخود تووشی ده‌بووم بارودۆخه‌که‌ی ده‌گۆری، چونکه شوینی ته‌واوی تیروانینی له‌باره‌ی ئەم جیهانه‌وه ده‌گرته‌وه. هه‌ست ده‌که‌م ره‌نگه هه‌ندی‌کمان ته‌واو به‌گومان بین له‌ سروشتی ئەزموونکردنمان. ره‌نگه ئەمه هۆکار بیت بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌وینه داوی (هه‌رگیز باشه و چاکه‌م له‌ تۆدا به‌دی نه‌کردوه).

په‌یامبه‌رمان موحه‌مه‌د(ﷺ) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئاماژه‌ی به‌م دیارده‌یه داوه. ره‌نگه هه‌ندی‌کمان ئه‌و شته بلێین، یاخود ئه‌و هه‌سته‌مان هه‌بیت، چونکه له‌و چرکه‌ساته‌دا باشه‌مان نه‌بینیوه، چونکه هه‌سته‌کانمان له‌و کاته‌دا شوینی هه‌موو شتیکی ده‌گرتیته‌وه. رابردوو و ئیستا ده‌بنه‌ یه‌ک چرکه‌ساتی ئەزموونی.

به‌ تیگه‌یشتنی ته‌واوه‌تیمان له‌وه‌ی هه‌چ شتیکی له‌م ژيانه‌دا کامل

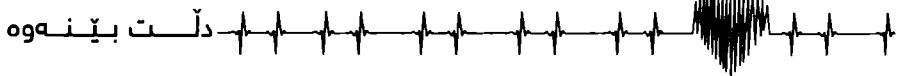
ياسه مين مواهيد

و ته او نيه، نه زمونه كانمان له باره يه وه ده گوريت. يه كسه ر ده وستين له وه ي به و چركه ساتانه دا كير بكرين.

به نيگه يشتن له وه ي هيچ شتيك بيسنور نيه له م جيهانه دا، ياخود هيچ شتيك كامل و ته او نيه، په روه ردگاري بالاده ست توانمان پي ده به خشيت بو هه نگانان به ره و دهره وه ي نه و چركه ساتانه و ببينين كه چين: گه ردوونى نين و راسته قينه نين، رابردو و ئستا نه و چركه ساتانه له زنجيره يه كى بيسنور ي چركه ساته كان پي كه اتون، نه وانيش تيده پرن.

كاتيك ده گريم، شتيك له ده ست ده دم، ياخود بريندار ده بم، تاكو له ژياندا مابم و زيندو بم، هيچ شتيك كوتايى نيه. هه تاكو سبه ينيه ك هه بيت و چركه ساتي دواتر هه بيت، هيو و نوميديش هه يه، گورانكاري هه يه، رزگار بوون و دهر باز بوون هه يه. له ده ستان له ده ستداني هه ميشه يي نيه.

له وه لامى نه م پرسيا ره دا ثايا نه و شته ي له ده ست ده چنت ده گه رپته وه؟ ليكولينه وه م له جوانترين و به پيترين نمونه كان كرد. ثايا په يامبه ر يوسف گه رايه وه بو لاي باوكى؟ ثايا په يامبه ر موسا گه رايه وه بو لاي داكي؟ ثايا هاجره خاتون گه رايه وه بو لاي په يامبه ر ئيبراهيم؟ ثايا ته ندروستي ساغ و سامان و منداله كاني په يامبه ر نه يوب گه رانه وه؟ له م چيروكانه وه وانه و په ندى جوان و شيرين فير ده بين: هه ر شتيك په روه رين ليتي وه رگريته وه هه رگيز به له ده ستان نه ژمار ناكريت. له راستيدا نه وه ي له لاي په روه رين بيت، ده مينپته وه. هه موو شته كاني تر له ناو ده چن و نامينن. په روه ردگار ده فهر مويت: ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنْ جَرِيْنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (سوره تي النحل).

«ئەوھى لە لای ئىتوھىيە و بە ئىتوھ بەخشر اوھ تەواو دەبىت و لەناو دەچىت، بەلام ئەوھى لە لای پەرورەدگار بىت و لەپىناو ئەوھ بەخشرابىت دەمىنپتەوھ. بە دۇنياپىيەوھ پاداھتى ئەوانەھى كە خۇراگر و ئارامگر بوون بە باشتر و جوانتر دەدەپنەوھ لەوھى كە ئەوان دەيانکرد.»

كەواتە ئەوھى لە لای پەرورەدگار بىت ھەرگىز لەدەست ناچىت. لە راستىدا پەيامبەر موھەد(ﷺ)، فەرمووئەتە: «دەستبەردارى ھىچ شتىك نابىن لەپىناوى پەرورەدگارى بالادا، ئىلا بە شتىكى باشتر شوپنەكەھى پر دەكاتەوھ.» ئەھى پەرورەدگار ھاوسەرەكەھى لە ئوم سەلەمە نەسەندەوھ تاكو جىيى پر بكاتەوھ بە پەيامبەرمان موھەد(ﷺ)؟ ھەندىك جار پەرورەدگار شتىكت لى دەسەنپتەوھ تاكو شتىكى باشترت پى بېخشىت. گرنگە لە يادت بىت بەخشىنەكانى پەرورەدگار ھەمىشە ئەو شتە نىيە كە دەمانەوئەت. پەرورەدگار خۇي دەزانپت چى شتىك باشترىنە بۇمان. پەرورەدگار دەفەر موئەت: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٦﴾﴾ (سورەتى البقرە).

«..... رەنگە ھەزتان بە شتىك نەبىت و خىرى تىدا بىت بۇتان و ھەزتان لە شتىك بىت كە خراب بىت بۇتان. پەرورەدگار ھەر خۇي باش دەزانپت و ئىتوھ ناپزانن.»

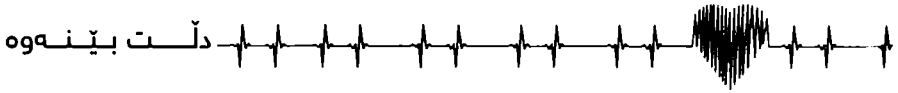
ئەگەر شتىك بگەرپتەوھ بو لامان جا بە ھەر شىتوھىك بىت، بۇچى لىمان دەسەندرىتەوھ؟ سبحان اللە. ئەوھ لە پروسە و ساتى لەدەستدانەكەدایە كە پاداھت دەكرىنەوھ. پەرورەدگارمان خەلاتمان دەكات، بەلام بۇچى ھۆگر و وابەستەھى ئەو خەلاتانە دەبىن؟ كاتىك پارەمان پى دەبەخشىت، وابەستەھى پارەكە دەبىن، نەك پەرورەدگار

ياسه مين موجهيد

خوى. كاتيک خه لکى دههينته ژيانمانه وه، پشت به خه لکه که دههستين و به هوى ئه و شتانه وه داده برين له پهروه ردار. کاتيک تندروستى ساغمان پى دههخشيت، فريو دهخوين، وا ههست دهکين هه رگيز نامرين.

پهروه ردار خه لاتمان دهکات، به لام دواتر ته نها ئه و شتانه مان خوش دهويت له کاتيکدا پتويسته ته نها پهروه ردارمان خوش بویت. ئه و خه لاتانه وه رده گرین و له قولايى دلماندا چيگيريان دهکين تاکو ته واوى دلکه کانمان داگير دهکين، پاشان ناتوانين بي ئه وان بزين. هه موو ساتيکمان له بيرکردنه وه و تيرامان له و خه لاتانه دا به سهر دههين و ملکه چيان دههين و دهيانپه رستين. ميتشک و دلمان له لايه ن پهروه رينه وه دروست کراون و پتويسته ته نها بو ئه و بن، دههينه مولکى که سيک، يا خود شتيكى تر. دواتر ترس دامانده گريت، ترسى له دهستدانيان چوکمان دهشکينيت. ئه و خه لاتانه ي که دهه بوو ته نها له دهسته کانماندا بهميننه وه، دهست به سهر دلکه کانماندا دهگرن، بويه ترسى له دهستدانيان دامانده گريت.

دواتر ئه و شته ي که ته نها خه لاتيک بووه، دههينته چه کيکى نازاردان و زيندانتيک که له لايه ن خومانه وه دروست دهکرين. چون خومان له مه رزگار بکهين؟ که واته پهروه ردار به و شينويه به ميه ر و بهزه يي بيسنوورى خوى رزگارمان دهکات له پتي ليه سندنه وه ي خه لاته که وه. له ئه نجامى وه رگرتنه وه ي خه لاته که وه، پر به دل دهگه پرينه وه بو لاي پهروه ردارمان. له و ناوميدى و پتويستيه دا، داوا دهکين و ده پاريننه وه و نزا دهکين. به هوى له دهستدانه که وه دهگين به دلسوزى و راستگوئى و خشوع و پشتبه ستمان به پهروه ردار. چى پروده دات کاتيک بوو که له يه ک دهه ديت به منداليک، يا خود

يارببھه كى فېڊوئى نونى دهدهىتى كه زور نارھزوى لهسھره؟ زور
سھرقال دهبىت پئوهى. دواتر نايهوىت هېچ شتىكى تر بكات، هېچ
شتىكى تر ببىنت. نايهوىت كارھكانى ئه نجام بدات، يا خود ته نانه ت
نانىش بخوات. ئه و كاته زيان به خوئى دهگه يه نىت.

كه واته توئى دايك، يا باوك چى دهكه يت له م حاله ته دا؟ ئايا
به جىي دههئلىت به رده وام بىت له هوگر بونه كهى و له دهستدانى
سھرنج و هاوسهنگى خوئى؟ نه خىتر! ئه و كاته لئى وهرده گرپته وه.
كاتىك منداله كه گرنگى به ئامانجه له پئيشينه كانى ده دات و هاوسهنگى
به دهست دىنپته وه، كاتىك شته كان له شوئىي گونجاوى خوئاندا
داده نرينه وه له دل و ئاوهز و ژياندا، چى پرووده دات؟ خه لاته كهى
پئى دهده يته وه، يا خود رهنگه شتىكى باشترى پئى بده يت. ئه مجاره
چىدى خه لاته كه له دلدا جىگير نايىت، له شوئىي شياوى خوئىدا
دهبىت. خه لاته كه له دهسته كاندا دهبىت.

له و كارى وهرگرته وه يه دايه كه گرنگترىن شت پرووده دات.
كه واته له دهستدان و وهرگرته وهى خه لاته كه مه ترسيدا ر نيبه.
نه هيشتنى بىئاگايىت و پشتبه ستن و سھرنجت له سھر شتانى تر
جگه له پهروه رداكار و جىگرته وهى به يادكرنه وه و پشتبه ستن
و تيشكخسته سھر پهروه رداكار، خه لاته راسته قينه كه يه. پهروه رداكار
ره تى ده كاته وه ببه خشىت، هھندىك جار شته باشتره كه گه وره ترىن
خه لاته، «نزىكبوون له پهروه رداكاره وه». پهروه رداكار كچه كهى
مالىكى كورپى دىنارى برده وه ته نها بو ئه وهى مالىك رزگار بكات.
كچه كهى لئى سھنده وه، به لام شوئىي گرته وه به پاراستنى له ئاگرى
دوزه خ و رزگار بوون له ژيانى پر ئازارى تاوانبارى و دووربوون
له خوئيه وه. به هوئى له دهستدانى كچه كه يه وه، مالىكى كورپى دىنار

پاداشت کرا به ژيانیکی نزيک له پهروه ردگاروهه. تهنانهت نه و کچه له دهستجووهی له بهه شتدا بؤ هه ميشه له گه ليدا ده ميټيټه وه. ابن القيم (خودا لیتی رازی بیت)، له په رتووکه که ليدا (مدارج السالکين)، باسی نه م دیارده یه دهکات، ده لیت:

«فانه سبحانه لا يقضي لعبده المؤمن قضاة الا كان خيرا له: ساء ذلك اقصاء او سره، فقضاؤه لعبده المؤمن المنع عطاء و ان كان في صورة المنع، و نعمة و ان كانت في صورة المحنة، و بلاؤه عافية و ان كان في صورة بلية.»

«فه رمانی ئیلاهی که په یوه سته به ئیمانداروه هه ميشه پاداشت و خیره، تهنانهت نه گهر له شیوهی پینه به خشیني شتی کدا بیت که زور ئاره زووی لیتی هه یه، رهحه ته نه گهر تهنانهت له شیوهی به لا و نارچه تیدا ده رکه ویت که به سه ریدا دیت. له راستیدا چاره سه ره، تهنانهت نه گهر له شیوهی نه خو شیدا ده رکه ویت.»

که واته وه لامي نه م پرسیاره، «کاتیک شتیکت له ده ست ده چیت، ئایا ده گه رپټه وه؟» وه لامه که (به لئ! ده گه رپټه وه. هه ندیک جار لیره دا و هه ندیک جار له وئ، هه ندیک جار له شیوهی شتیکی باشتر و جیاواز تر دا، به لام گه وره ترین خه لات له ساتی وه رگرته وه و گه رانه وه که دایه). پهروه ردگار پیمان ده فه رمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (سوره تی یونس).

«نه ی موحه مه د به ئیمانداران بلئ: با دلشاد و شادمان بن به فه زل و به خشش و په حمی پهروه ردگار، (که قورئان و به نامه ی پهروه ردگار)، که وا بوو با هر به وه دلخوش بن، هر نه وه یش چاکتره بویان له هه موو نه و شتانه ی که خه لکی خه ریکن کوی ده که نه وه و که له که ی ده که ن.»

له ساتی پرکردنه وهی بۆشایی رۆچی و گهراڼه وه بۆ ماله وه (بههشت)

ئیمه له بههشتدا بووین. پاشان له ماله کههی خۆمان که بههشته دهکراین. لابر دراوین له شوینی بنچینهیی خۆمان، به کات و بۆشاییدا تیپه ر بووین بۆ جیهانیکه تر. جیهانیکه که متر و نزمتر، به لام له و جیا بوونه وه یه دا شتیکی پر ئازار ر وویدا. چیدی له گه ل په روه ردگاردا نین له بۆشاییه فیزیاییه که دا. چیدی به چاوی سه ر په روه ردگار نابینین، یا خود قسه ی له گه لدا ناکه ین به شیوه ی راسته وخۆ. به پیچه وانه ی باوکه ئاده ممانه وه، (علیه سلام)، ناتوانین چیدی ههست به هه مان ناشتی و ئاسووده یی بکه ین.

که واته هاتینه خواره وه و له په روه رینمان دا براین. له ئازاری ئه و دا برانه دا، خوینمان لی ر ژا. بۆ یه که مجار خوینمان لی ر ژا. ئه و دا برانه مان له په روه رینمان برینیکه قوولی جیهنیشته. برینیکه قوول که هه موومان پتوه ی له دایک بووین. کاتیک گه وره بووین، ئازاری ئه و برینه زیاتر و زیاتر بوو. به تیپه رینی کات زیاتر و زیاتر له چاره سه ری ئازاره که دوور که وتینه وه که له سروشت و فیتره تماندا هه یه: به دل و رۆح و میشک له په روه ردگاره وه نزیک بین.

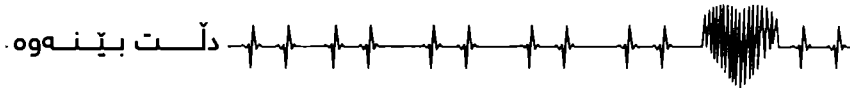
ياسه مين موجهيد

بۇيە بە گوزهرکردنى كات زياتر و زياتر نائوميد ده بين له
پرکردنه وهى ئه و بۇشاييه. له گه پانمان بۇ پرکردنه وهى ئه و
بۇشاييه دا هر يه كه مان تووشى شتى جياواز ده بين. زوربه مان به
دواى سرکردنى ئه و بۇشاييه دا گه پراوين. بۇيە هه نديك له مرقه كان
تووشى به كارهيئانى دهرمانى بيئوشكه ر و كحول ده بنه وه، له كاتيكدا
هه نديكيان به شوين ماددهى سركه رى تر دا ده گه پرين. هه نديكمان
تووشى په رستنى چيژ و پله و پاره بووين. هه نديكمان له
پيشه كانماندا خؤمان ون كردوه.

هه نديكمان چاومان به كه سانى تر كه وتووه، هه نديكى ترمان
خؤمان لى ون بووه. چى ده بوو هه موو چاوپيئكه وتنيك و هه وليك
و ئه زموونيكى ژيانمان ته نها بۇ يه ك مه به ست و ئامانج بوايه: بۇ
ئه وه بووايه بگه پرينه وه بۇ ئه سليه تى خؤمان. چى ده بيت ئه گه ر هر
بردنه وه يه ك، دؤرانيك، جوانييه ك، كه وتنيك، دلره قيه ك و خنده يه ك
ته نها بۇ ئه وه بيت به ربه ستيكى ترى نيوان ئيمه و په روه رديگار
ئاشكرا بكات؟ له نيوان ئيمه و ئه و شوينه ئى كه ليوهى ده ستمان
پى كردوه و هه ول ده ده ين بۇى بگه پرينه وه؟ چى ده بوو هه موو
شتيكمان ته نها له پيناو بينينى په روه رينمان بوايه؟

پيويسته بزائين هه موو ئه وانهى له ژياندا ئه زموونى ده كه ين
ئامانجيك و مه به ستيكى له پشته وه يه. ئه وه ئيمه ين بريار ده ده ين
درك به و مه به سته بكه ين ياخود نا، بۇ نمونه جوانى، هه نديك
كه س ته نانه ت هه ست به جوانيش ناكه ن كاتيك ريك له پيش
چاوه كانياندايه. به كاتى رۇژئاو ابووندا، ياخود دارستانيكى پر له
دارى پرته قالدا تيده په رن به بى ئه وهى ته نانه ت سه يرى بكه ن و لى
بنوارن.

هه نديك كه سى تر جوانى ده بينن و هه ستى پى ده كه ن و پى

دهزانن. راده وهستن و لئی دهروانن و ههست به نرخ و به های دهکن. ته نانهت رهنگه زور پئی کاریگر بین، به لام لیردها کوتایی پی دیت. ئه و کهسه پیک وهک کهسیکه که به های هونه ر دهزانتیت، به لام هه رگیز لیکولینه وهی نه کردووه له بارهی هونه ر مه نده که وه. کاری هونه ریی خوی له خویدا بۆ گه یاندنی په یامیکه له هونه ر مه نده که وه، به لام ئه گه ر ناشقانی هونه ر خویان له نیگاره که دا بزر کرد، ئه گه ر هه رگیز له په یامه که نه گه یشتن، ئه و کاته کاره هونه ر بییه که ئامانج و مه بهستی سه رهکی و راسته قینهی خوی نه پیکاره.

مه بهستی له خوری دره وشاوه، یه که مین کرپوهی به فر، مانگی چوارده و زه ریا دلرفینه کان ته نها بۆ رازاندنه وه و جوان کردنی ئه م هه ساره یه نییه. مه بهستی که زور له وه قوولتر و گرنگتره. په روه ردگارمان مه بهستی که یمان له م ئایه ته په روزه دا بۆ ناشکرا دهکات: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (سوره تی ال عمران).

«به راستی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زه ویدا و هانتی شه و پوژدا نیشانه و به لگه هه ن بۆ کهسانی ژیر و هوشمه ند.» ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (سوره تی ال عمران).

«ئه وانهی یادی په روه ردگاریان دهکن له کاتیکدا به پپوهن، یاخود دانیشتون، یاخود راکشاون و هه میشه له دروست بوونی ئاسمانه کان و زه وی تیده فکرن و ده لئین ئهی په روه رین هه موو ئه م شتانهت به بی مه بهستی و ئامانج دروست نه کردووه. پاک و بیگه ردی شایستهی تویه، له سزای ئاگری دوزه خ بمانپاریزه.» ئه م هه موو جوانی و پیکیه وهک ئامازه یهک و به لگه یهک دروست

ياسه مين مواهيد

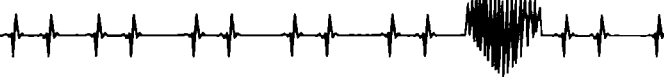
كراوه، به لام تهنه دهسته يه كي هه لېژير دراو لتي تينده گهن: ئه وانه ي
كه لتي راده مينين و پهروه ردگار يان له ياده له هه موو سات و
بارودوخيتدا. بويه تهنه ت پيوسته له ناو ابووني خوريش رابمينين
و بير بكه ينه وه بؤ ئه وه ي خومان لي ون نه بيت.

پيوسته سه يري ئه وديوي ئه و جواني و رهنه سه رسوور هينه ره
بكه ين، تاكو جوانيه كه ي پشتي ئه و ناو ابوونه ببينين، چونكه ئه وه
جواني راسته قينه يه، ئه وه سه رچاوه ي هه موو جوانيه كانه. ئه وانه ي
ده يانينين تهنه رهنه گدانه وه ي ئه و جوانيه ين. پيوسته له ئه ستيره كان
و به فري سه ر لوتكه ي شاخه كان ورد بينه وه تاكو په يامي پشتيان
بخوينينه وه. ئه گه ر وا نه كه ين هاوشيوه ي ئه و كه سه ين كه په ياميك
له ناو بتليكي جوان و رازاوه دا ده دوزيته وه، به لام تامه زرؤي بتله كه
ده بيت و هه رگيز په يامه كه ي ناوي ناكاته وه و ناخوينيته وه.

به لام ئه و په يامه چيه له ناو ئه ستيره كاندا هه يه؟ نيشانه و
به لگه يه ك هه يه، به لام نيشانه و به لگه بؤ چي مه به ستينك؟ ئه م
به لگه و نيشانانه ئامازه يه كن بؤ پهروه ردگاري مهن و بالاده ست،
بؤ گه وره يي و مهن ي و شكؤ و جواني پهروه ردگار. ئامازه يه ك
بؤ توانا و ده سه لاتي. وردبه ره وه و رابمينه و تيبفكره له جواني
و ده سه لاتي ئه وه ي دروست كراوه، به لام له ويذا مه وه سه ته. خؤت
له جوانيه كه دا ون مه كه. ته ماشاي پشتي ئه و جوانيه بكه و بير
بكه ره وه ئه گه ر دروست كردنه كه هينده مهن و جوان و قه شه نگ و
شكؤ دار بيت، ده بيت خالقه كه ي چهنده جوان و قه شه نگ و مهن و
شكؤ دار بيت؟ پاشان تينده گه يت كه، ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطِلاً
سُبْحَانَكَ﴾ (سوره تي ال عمران: ۱۹۱)

«پهروه ردگار ا هيج شتيكت له م گه ردونه دا نه خولقاندوه به بي

مه به ست و ئامانجيك. سوپاس و ستايش هه ر بؤ تويه.»

دلالت بینهوه

هموو شتيك مه به ستيكي له پشته. هيچ شتيك له ئاسمانه كان و زهوى و لاشهى من و دهره وهى تودا به بئى مه به ست دروست نه كراوه. ته نانهت هيچ پرووداو و كاره ساتيك، دلته نكيهك، شادمانيهك، ئازارتيك، خو شيهك و له دستدانتيك به بئى مه به ست دروست نه كراون. كه واته پتويسته وهك چون (په يامى ناو بئله كه)، خور و مانگ و ئاسمان بخوئينه وه، ئاوايش پتويسته له په يامى ئەزموونه كانى ژيانمان ورد بينه وه.

هميشه به دواى ئاماژه و به لگه به كدا و يلين، هميشه داوا له په روهردگار ده كه بين قسه مان بۆ بكات، به لام ئەم هموو به لگانه ي چوارده وрман نابيين و هه ستيان پئى ناكه بين كه له هموو شته كاندا هه ن. په روهردگار هميشه قسه مان بۆ ده كات. پرسياره كه ئەوه به ئايا ئيمه گوئى بۆ ده گرين يا خود نا؟

په روهردگار ده فهرمويت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٣٥﴾﴾، (سوره تى البقره).

«جا ئەوانه ي نه فام و نه زانن ده يانگوت: بۆچى په روهردگار گفتوگو مان له گه ل ناكات؟ يا خود هيچ به لگه و نيشانه به كمان بۆ نايه ت؟ كه سانى تريش پيش ئەمان هه مان شتيان دهوت، ئەمانه دلە كانيان هاوشيوه ي به كن. بينگومان چه ندين نيشانه و به لگه ي پروون و ئاشكرامان نيشان ئەوه كه سانه داوه كه راستيخوازن و به شوين حه قيقه تدا ده گه رين».

ئەگه ر نه توانين ته ماشاى پشتى هموو شته كان بكه ين كه پرووده دن بۆمان، ئەوه شتانه ي كه ئەنجاميان ده ده ين، يا خود شكست ده هينين له ئەنجامدانيان تاكو په روهردگار بينين، ئەوكات له مه به سته كه تينا گه ين. كاتيک شتيك پرووده دات كه حه زمان ليته تى، وريابه مه به ستي سه ره كى

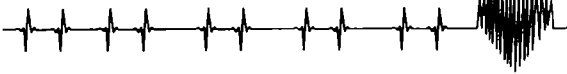
ياسه مين مواهيد

له ياد نه كيت. له يادت بيت هيچ شتيك به بېي مه به ست پوونادات. جوان لتي ورد به ره وه. به دواي نهو مه به ستدا بگه پي كه په روه رين دروستي كړدوه لهو شته دا كه پني به خشيويت.

نايا په روه ردگار چي لايه نيكې گرنكي خويت پيشان ديدات له پني نهو شته وه؟ چ شتيكي له تو ده ویت؟ به هه مان چه شن كاتيك شتيك پووده دات بوټ كه پيت ناخوشه، يا خود نازارت ديدات، وريابه ون نه بيت لهو خه يالاته دا كه به هزي نازاره كه وه دروست ده بيت. جوان لتي ورد به ره وه. په يامي ناو بټله كه بدوزره وه، مه به ست كه بدوزره وه. بهيټه به ره و لاي په روه ردگار ناراسته ت بكات. ته نانه ت نه گه ر خزان و شكستېكه له دينه كه تدا، مه هيټه شه يتان فريوت بدات. بهيټه نهو خزانه ناراسته ت بكات به ره و ناشنابوون به رحم و به زه يي په روه ردگار به شتويه كي واقيعي. پاشان به نيازي رحم و به زه ييه ك به تاكو له تاوانه كانت و زولم كړدن له خوټ بټپاريزيت. ناو ميند مه به نه گه ر كيشه يه كي بټچاره سهرت هه يه. بير له (الفتاح) بگه ره وه، نهو كه سه ي هه موو كيشه كان بو بنده كاني چاره سهر ده كات. نه گه ر زريانيك بيت، مه هيټه قوم ببيت. بهيټه به ره و په روه ردگار ناراسته ت بكات كه ده توانيت به بنده كاني له زريانه كان بپاريزيت و پزگاريان بكات له كاتيكدا كه سي تر له ده ورت نيه. له يادت بيت دواي له ناو چووني هه موو شته كان، هيچ شتيك جگه له په روه ردگاري بالا نامينيت، په روه ردگار ده پرسيت: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (سوره تي غافر: ۱۶).

«تيمړو پاشايه تي و فرمانره وايي شايسته ي كيتيه؟ كي خاوه ني نه م هه موو بوونه وهره يه؟»

هر له و نايه ته دا ده فهرمويت: ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمُ شَيْءٌ لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

دَلَّت بَيْنَهُو

«لەو پۆژەدا هەموویان بەدەرەوێن (پرووت و پەجال، نەهێنی و ئاشکرا وەک یەکن)، هیچ شتیکیان لە پەرۆردگار شاراوێ نییە، پاشان پەرۆردگاری مەزن دەفەرموێت: ئیمرۆ پاشایەتی و فەرمانرەوایی شایستەیی کێیە؟ کێی خاوەنی ئەم هەموو بوونەوهریه؟ کەس نییە وەلام بداتەو، هەر خۆی دەفەرموێت: پەرۆردگار هەر خۆی خاوەن دەسەلاتە و خاوەن هەموو شتیکیە.»

ئیمرۆ پاشایەتی و فەرمانرەوایی شایستەیی کێیە؟ کێی خاوەنی ئەم هەموو بوونەوهریه؟ هەول بدە تەنها بەشیک لە دەسەلاتی پەرۆردگار ببینە لەم ژيانەدا. کێی خاوەنی دەسەلاتە ئیمرۆ؟ کێی تر دەسەلات و هێزی هەیه پزگارت بکات؟ کێی تر دەتوانیت چارەسەرت بکات؟ کێی تر دەتوانیت دڵە شکاوێکەت چێکیاتەو؟ کێی تر دەتوانیت پالپشتیت بکات؟ دەتوانیت بۆ لای کێی رابکەیت؟ کێی تر خاوەن دەسەلاتە ئیمرۆ؟ ﴿لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ؟ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ خۆدای گەورە و بەدەسەلات... بۆ گەران بە دۆای کەسیکی تردا جگە لە پەرۆردگار وەک ئەوێهە بلایو ببیتەو، بەلام هەرگیز پڕ نەبیت. چۆن دەتوانین کاملی و یەکگرتنی دڵ، یا پۆج و ئەقل بەدەست بەهێنین لە شتیکی تردا جگە لە پەرۆردگار؟

بۆیە لە ریتیگای گەرانەوهماندا دەتوانین بۆ لای کێی رابکەین؟ بە دۆای کێدا بگەرین؟ لە کۆتاییدا هەموومان بە دۆای هەمان شتەوین: دلخۆش و شادوومان بین و جارێکی تر بلین: (گەزاینەو و بۆ مال).

بەتالکردنەوہی گۆزەكە

پیش ئەوہی ھەر گۆزەیک پر بکەیت، پتویستە خالی بکەیتەوہ.
دل ھاوشیوہی گۆزەیکە. ھاوشیوہی ھەموو گۆزەیک پتویستە خالی
بکریتەوہ، پیش ئەوہی پر بکریت.

ناکریت دلت لیوانلیو بکەیت بە پەروردگار ھەتاکو دلت پرییت
لە شتانى دى. خالیکردنەوہی دل مانای ئەوہ نییە ھیچ کەس و
شتیکت خوش نەویت. بە پێچەوانەوہ خوشەویستی راستەقینە وەک
پەروردگاری مەزن دەیەویت پاکترین خوشەویستیئەگەر لەسەر
بنەمای ھۆگرپوونی ھەلەوہ بنیات نەنراییت.

پرۆسەى سەرەتای بەتالکردنەوہ و خالیکردنەوہی دل لە سەرەتای
شایەتوماندا بەدی دەکریت. تەماشای بکە سەرەتای ناشکرکردنى
بیروباوہر بە نەرنیەکی گرنگ دەست پى دەکات، خالیکردنەوہیکى
گرنگ، پیش ئەوہی بە هیوا بین بۆ گەیشتن بە یەکتاپەرستیئەکی
راستەقینە، (تەوحید)، پیش ئەوہی باوہرى خۆمان بە یەک پەروردگار
پەیوەست بکەین، سەرەتا دەلیین (لا الہ الا اللہ)، ھیچ خودایەک نییە
جگە لە اللہ.

«لا الہ» شتیک نییە بۆ پەرستن، بەلکوو بۆ تیگەیشتنە لەوہی کە

دَلَّتْ بِئِنَّهٗ

«اله» تهنه شتيك نيهه كه دهپهرستين. «اله» شتيكه كه ژيانمان به دوريدا دهخوليتهوه و پهيوهسته پيوه، ئهوهى فرمانى جيبهجي دهكهن و گوپرايهلى دهكهن، ئهوهى گرنگرتين شته به لامانهوه. شتيكه كه لهپيناويدا دهژين و ناقوانين بهبئ ئهوه بژين. بويه ههمووان به مولحيد و گومانكار له بوونى پهروهردگار و مسولمان و مهسيحي و جولهكه پهروهردگاركيان ههيه. ههمو كهسيك، شتيك دهپهرستين. زوريكمان شتانيكي ژيانى ئهم دونيايه دهپهرستين. ههنديك كهس سهروهت و سامان دهپهرستن، ههنديكي تر پؤست و پله، ياخود ناوبانگ دهپهرستن، ههنديكي تريان ژيري و زيروهكيان دهپهرستن، ههنديكي تر كهسانى تر دهپهرستن. زوريكيش وهكو پهروهردگارى مهزن دهفهرمويت، خويان و ههوا و ئارهزوهكانيان دهپهرستن. پهروهردگار له قورئانى پيروزدا دهفهرمويت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾﴾ (سورتهى الجاثية).

«ههوايم بدهرى ئايا چاوتان بهو كهسانه كهوتوهه كه ههز و ئارهزوهى خويان كردوهه به خوداى خويان؟ خوداى كهوره باشيان دهناسيت و به گومرايى دهيانهيلىتهوه و مؤرى هيناوه بهسهه گوئ و دلياندا و بان چاو و بيناييانى داپوشيوه. چا كئ ههيه رينمايان بكات جكه له خودا؟ ئايا بير ناكهنهوه و تينافكرن؟»

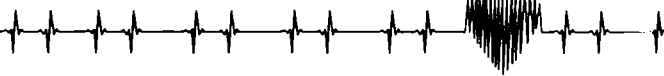
ئهم شتانه دهپهرستين و وابهستهيان دهبين. هههههه ئهه شتهى وابهستهى دهبين تهنه شتيك نيهه كه خوئشان بويت. شتيكه به تهواوى مانا پئويستمان پئيهههه. شتيكه ئهههه له دهستهى بدهين توشى دارمانى تهواوتهى دهبين. ئهههه جكه له پهروهردگار، شتيك، ياخود كهسيك ههبيت كه نهتوانين ههركيز دهستهبردارى بين، ئههوا

ياسه مين مواهيد

وابه سته بوونىكى هه له مان هه لىژاردوو. بۇچى پهروه رىگار به په يامبه ر ئىبراهيم (درود و سه لامى خوائ له سه ر بيت) فه رموو، كوره كه ي بكا ته قوربانى؟ ئه و فرمانه له پىناو رىگار كردنى حه زه رتى ئىبراهيمدا بوو. بۇ رىگار كردنى بوو له وابه سته بوونىكى هه له. كاتىك رىگارى بوو، بابته تى خۇشه ويستىبه كه ي، (نه ك وابه سته بوونه كه ي)، پى به خشرابه وه. ئه گه ر له ده سته دانى شتىك، يا خود كه سىك تىكمان بشكىنيت، ئه وا وابه سته بوونىكى هه له مان هه لىژاردوو. وابه سته بوون و هۇگر بوونى هه له، ئه و شتانه ن كه به راده يه كى زور ده ترسىن له ده ستى بده ين. شتىكه كه ته نانه ت لىمان دور ده كه وىته وه، نائومىدانه شوينى ده كه وين.

شوينى ده كه وين، چونكه له ده سته دانى شتىك كه وابه سته ي بووين، ده بيته هوى تياچوون و تىكشكانمان به ته واوى، توندى و سه ختى تىكشكانه كه په يوه سته به رىژه ي وابه سته بوون و هۇگر بوونه كه وه. ئه م وابه سته بوونانه ده كرىت پاره، كه لوپه ل، كه سانى دى، بىرۆكه، خۇشى جه سته يى، ده رمانى بيهؤشكه ر، پله و پؤست، پيشه كانمان، وينه كانمان، چون كه سانى دى لىمان ده پروانن، شيوه ي جه سته مان و جوانىمان، شيوازى خۇگورىنمان، يا خود ده ركه وتنمان به لاي كه سانى تره وه، ئاستى خوئىندنمان، پؤستى كاره كه مان، كؤنترؤلكردنى خۇمان، ژىرى و زىره كىمان، يا خود مه نتىقمان بن. تاكو ئه م وابه سته بوونه هه لانه تىك نه شكىنين، ناتوانىن گؤزه ي دلمان خالى بكه ينه وه.

ئه گه ر گؤزه كه خالى نه كه ينه وه، ناتوانىن به پراستى پرى بكه ينه وه به پهروه رىگارى بالاده ست. ئه م هه ولدانه بۇ رىگار كردنى دله كانمان له وابه سته بوونى هه له و هه ولى خالى كرده وه ي گؤزه ي دلمان گه وره ترين هه ول و كؤششى ژيانى ئه م دونيا يه يه. ئه م هه ولدانه بنه ماي سه ره كى ته وحیده (يه كتا په رستى راسته قينه). ئه وه ده بىنيت

دلّت بینه هوو

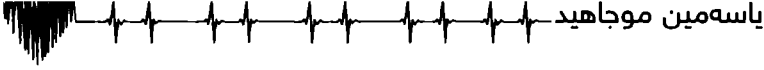
ئەگەر بە وردى لىتى رابمىنىت، ھەموو پىنج پاھەكەى ئىسلام
گرنگ و جىيى باھەخن بۇ چۆنىھەتى دەربازبوون و رزگاربوون لەو
وابەستەبوونە ھەلانە:

«شاپەتومان»

شاپەتومان، واتا ئاشكراکردن و راگەياندى بىروباوہ، کردارىكى
زارەككیھ بۇ رزگاربوون لە وابەستەبوون: تاكە شتىك كە
بىپەرستىن، خۆمانى بۇ تەرخان بگەين، خۆشمان بویت، بترسىن،
ھىوامان پىي ھەبىت، پەرورەدگارە. بۇ سەرکەوتن لە رزگارکردنى
كەسىك لە ھەموو وابەستەبوونەكانى تر، جگە لە وابەستەبوون بە
پەرورەينمان، راستەقىنەترىن و ئىناکردنى تەوھىد و يەكتاپەرستىيە.

«نوئىژ: پىنج نوئىژە فەرزەكان»

پىنويستە پوژى پىنج جار لە دونيا دوور بگەوينەوہ بۇ تىرامان
لە پەرورەينمان و گەرەترىن مەبەستمان. پوژى پىنج جار خۆمان
دادەبىرتىن لەو كارە دونيايانەى كە خەرىكىن ئەنجامى دەدەين و
پوو دەكەينە پەرورەدگارى بالادەست. دەكرا نوئىژ تەنھا يەكجار
ئەنجام بدارايە لە پوژىكدا، ياخود ھەفتەيەكدا، ياخود ھەر پىنج
نوئىژەكە لە يەك كاتدا ئەنجام بدارايە، بەلام بەو شىوہەيە نىيە.
نوئىژەكان دابەش كراون بەسەر پوژەكەدا. ئەگەر كەسىك نوئىژەكانى
لە كاتى ديارىكراوى خۆيدا ئەنجام بدات، ئەوا ھىچ دەرفەتىك نايىت
بۇ وابەستەبوون بە شتە دونيايىھەكانەوہ. ئەگەر سەرقال بىين بە
كىشەكانى ئەم دونيايەوہ، (كارەكانمان كە خەرىكىن ئەنجاميان
دەدەين و نامىشەكان كە تەماشايان دەكەين، تاقىكردنەوہكان
كە بۆيان دەخوئىن، ئەو كەسەى كە ناتوانىن لە بىرى بگەين)،

ياسه مين مواهيد و روومان وهرگيرين له پيناو تاكه مه به ستي سه ره كي ماندا.

«رؤووو»

رؤووو واتا دابران، دابران له خواردن و خواردنه وه و چيژي جنسي و قسه ي پووچ و به تال. به ريگريکردن له جه سته مان، لايه ني رؤحيمان خاوين ده كه ينه وه. له پتي رؤوووه وه ناچارين خومان له پئويستيه جه سته ييه كانمان و هه وا و ئاره زوووه كانمان دابيرين.

«زه كات: خيكردن»

زه كات، واتا خودابرينمان له پاره و سامانه كانمان و به خشينيان له پيناوي په روه ردگاردا، به به خشيني سامانه كه مان ناچارين خومان دابيرين له وابه سته بوون به سه روه ت و سامانه كانمانه وه.

«حه چ: گه شتي مالى په روه ردگار»

حه چ يه كي كه له گرنگترين و پرماناترين كاره كان بؤ خودابرين له شته دونيا ييه كان. حاجيه كه هه موو شتيكي ژيانى جيده هيليت. ده ست له خيزان و مندال و ماله كه ي و مووچه كه ي و جيگا نه رم و گه رمه كه ي و پيلاوه به هاداره كانى و جله قه شه نگ و ماركه كانى هه لده گريت ته نها له پيناو خه وتن له سه ر زه ويدا، يا خود له خيمه يه كي قه ره بالغ و جه نجالدا و پؤشيني ته نها دوو پارچه قوماشى ساده. هيج پله و پؤستيك له حه جدا بوونى نييه. نه ئيحرامى [تومى هيلفيجر] هه يه، نه خيمه ي پينج ئه سستيره. ئوتيله پينج ئه سستيره ييه كان ته نها له پيش، يا خود دواى حه جدا باس ده كرين. له كاتى حه جدا له مينا، له ناو خيمه يه كدا له سه ر زه وى ده خه ويت، له موزده ليفه له ژير ئاسمانى شيندا ده خه ويت.

تینگه پهروهردگار بهوپه‌ری ژیری و بهزه‌ییه‌وه ته‌نھا داوامان لی
ناکات خۆمان له‌م دونیایه دابیرین، به‌لکوو پیمان ده‌فهرمویت چۆن
و به‌چی شیوه‌یه‌ک خۆمان دابیرین. له‌پشت هر پینج پایه‌که‌وه،
ته‌نانه‌ت جله‌کانیشمان ده‌بیت لی دابیرین. په‌یامبه‌رمان (ﷺ) پیمان
ده‌فهرمویت خۆمان جیا بکه‌ینه‌وه له‌قه‌ره‌بالغی و جیاواز بین
ته‌نانه‌ت له‌شیوازی ده‌رکه‌وتنماندا. به‌پۆشینی حجاب و کوفی،
یاخود هیتشته‌وه‌ی ریش، ناتوانیت خۆت بگونجینیت، ته‌نانه‌ت نه‌که‌ر
ویستیشته‌له‌سه‌ر بیت. په‌یامبه‌رمان (ﷺ) ده‌فهرمویت «**إِنَّ الْإِسْلَامَ
بَدَأَ غَرِيْبًا، وَسَيَعُوْدُ غَرِيْبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوْبِي لِلْغُرَبَاءِ**».

«ئیسلام به‌نامۆیی و غه‌ریبی ده‌ستی پی کرد، ده‌بیتته‌شتیکی
غه‌ریب و نامۆ له‌کو‌تاییدا، که‌واته‌خۆشبه‌ختی بۆ نامۆیان و
غه‌ریبه‌کان.» (رواه مسلم والترمذی و الطبرانی).

به‌نامۆبوون و غه‌ریبوونمان له‌م دونیایه‌دا، ده‌توانین تینیدا بژین
به‌بی‌نه‌وه‌ی ببینه‌به‌شیک لی. له‌رپی‌نه‌و دابرا‌نه‌وه‌ده‌توانین
گو‌زه‌ی دل‌مان خالی بکه‌ینه‌وه‌له‌پیناو‌نه‌و شته‌ی که‌ژیان و خۆشی
ده‌به‌خشیته‌دل‌ه‌کان. به‌خالیکردنی دل‌ه‌کانمان ناماده‌ی ده‌که‌ین بۆ
خۆراکی راسته‌قینه‌ی دل‌ه‌کان که‌ئویش په‌روهردگاری بالایه.

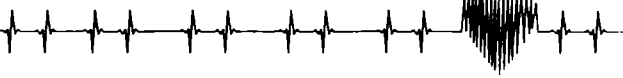

خۆشەويستىي خەلاتەكە

ھەموومان خەلاتمان خۆش دەويت. خەلاتەكانمان خۆش دەويت، چونكە ژيانمان رازاۋە و قەشەنگ دەكەن. مندالەكانمان، ھاوسەرەكانمان، دايك و باوكمان و ھاورپكانمان خۆش دەويت. گەنجىتى و تەندروستى خۇمان خۆش دەويت. مال و ئۆتۆمبىل و پارە و جوانى خۇمان خۆش دەويت. چى دەبىت كاتىك خەلاتىك دەبىتە زياتر لە خەلاتىك لە دلماندا؟ چى روودەدات كاتىك ئەو شتەى دەتەويت دەبىتە شتىكى پىويست، پاداشتىك دەبىتە ھۆگرى و ابەستەي؟ چى روودەدات كاتىك ئەو خەلاتەى پىمان بەخىراۋە چىدى خەلاتىك نىيە لە خەيال و دلماندا؟

خەلات چىيە؟ خەلات شتىكە كە مولكى خۇمان نىيە، بەلكوو پىمان دەبەخىرىت و دەكرىت لىمان بسەندرىتەۋە. خودى خۇمان خاۋەنى سەرەكى خەلاتەكە نىن. خەلات پىويستىيەكى بىنچىنەيى نىيە بۇ مانەۋەمان، بەلكوو دىت و دەپرات. دەمانەۋىت و ھەز دەكەين خەلات ۋەربگرىن، بەلام پىويستىيەكى سەرەكى نىن بۇ مانەۋە و بوونمان. پىشتيان پى نابەستىن.

نازىن بۇ ئەۋەى خەلات بەدەست بەيتىن، نامرىن ئەگەر خەلات

دلت بینه og

وهرنه گرین. ههوا و خوراکمان نین، بهلام خوشمان دهوین. کئی
حهزی به خهلات نییه؟ کئی حهز ناکات خهلاتی زور به دهست
بهیتیت؟ داوا له الکریم (بهخشندهترین)، دهکین که له خهلاتهکانی
بینهشمان نهکات، بهلام ناییت هؤگری و وابهستهییمان بخرینه سهر
خهلاتهکان و به نه بوونیان بمرین.

له یادت بیت دوو شوین ههن شتهکانی تیدا هه لده گرین:
دهستهکانمان، یاخود دلهکانمان. ئایا خهلاتهکه له کویدا هه لده گرین؟
ناییت خهلات له دلهکانماندا هه لبرگرین، به لکوو دهیت له
دهستهکانماندا هه لبرگرین. دهستهکانمان تووشی ئازار دهیت نهک
دلهکانمان، کاتیک خهلاتیکمان لی وهرده گیریته وه. ههرکه سیک بؤ
ماوهیهکی زور ژیا بیت، دهزانیته ئازاری دهستهکان هاوشیوهی
ئازاری دلهکان نییه. ئازاری دلهکان بریتییه له له دهستدانی شتیک
که وابهستهی بووین و هؤگری بووین. ئهو ئازاره هاوشیوهی
ئازارهکانی تر نییه. ئازاریکی ئاسایی نییه. ئهو ئازاره بؤ ئه وهیه
بزانی شتیکمان له دهست چوو که وابهستهی بووین، خهلاتهکه له
شوینیکی هه لده دا هه لگیراوه.

ئازاری دهستهکانیش ئازارن، بهلام جیاوازن، زور جیاوازن.
ئازاری دهستهکان بریتییه له له دهستدان، بهلام شتیک نییه که
وابهستهی بووین. کاتیک خهلاتیک له دهستهکانمان دهرده کرایت،
یاخود ههرگیز پیمان نابه خشریت، ههست به ئازاریکی ئاسایی
له دهستدان دهکین. خه مبار دهیین، ده گرین، بهلام ئازارهکه تهنها له
دهستهکانماندا، دلهکانمان به ساغ و سهلامهت دهمینیته وه، چونکه
دلهکان دهیت تهنها بؤ پهروه دگار تهرخان بکرین.

ئه گهر له شتهکانی ژیا نمان ورد بینه وه که تووشی زورترین
ئازار، یاخود ترسیان کردوین، ده توانین بزانی کام خهلاته له

ياسه مين مواهيد .

شويتىكى ھەلدا ھەلگىراۋە. ئەگەر نەتوانىن ھاوسەرىگىرى بگەين، لەگەل ئەو كەسەدا بىن كە دەمانە وىت، مندالمان ھەبىت، كارىكمان دەست بگە وىت، بە شىۋەيەك دەربگە وىن، بىروانامەيەك بە دەست بەبىن، ياخود بگەين بە پلە و پۈستىكى دىارىكراۋ، پىۋىستە گۈرانكارى ئەنجام بەدەين. پىۋىستە شويتى ھەلگرتى خەلاتەكە بگۈرىن، پىۋىستە خەلاتەكە لە دلەكانمان دەرببىن و بىگەرىننەۋە بۆ ناو دەستەكانمان.

دەتوانىن ھەزىمان لەم شتانه بىت. مەرۋقەكان ھەزىان لە شتانى ھەمەجۋرە. مەرۋق ئەو خەلاتانەي دەۋىت كە ھەزى لىتەتى. گىرغەكەمان لەۋىۋە سەرھەلدەدات كاتىك خەلاتەكە دەخەينە نىۋ دلەكانمانەۋە، بەلام پەرۋەردگار دەخەينە نىۋ دەستەكانمان. واتا بىروانامەيەك بە دەست بەدەين بگەين پەرۋەردگارمان بىن، بەلام ئەگەر خەلاتىك لە دەست بەدەين تىكەشكىن و ناتوانىن بەردەۋام بىن. لە ئەنجامدا دەتوانىن بە ئاسانى پەرۋەردگار بگەينە لاۋە، بەلام دلەكانمان ناتوانن بەبى خەلاتەكە بىن. لە راستىدا تەننەت دەتوانىن پەرۋەردگارمان بگەينە لاۋە و فەرامۋشى بگەين لە پىناۋى خەلاتەكەدا. ئەو كات لامان ئاسان دەبىت نۆزەكانمان دوابخەين، ياخود لە دەستى بەدەين، بەلام كۆبۈۋنەۋەكەم، فلىمەكەم، چۈۋنە دەروەكەم، بازاركردنەكەم، وانەكەم، ئاھەنگەكەم، ياخود يارى باسكەكەم لە دەست نەچىت. ئاسان دەبىت سوۋ بگۈرىن، ياخود كھول بفرۋىش، بەلام قازانچ و پىشەكەم لە دەست نەدەم، ئۆتۈمبىلە نۆتتەكەم و خانوۋە خۆش و دلگىرەكەم لە دەست نەدەم. ئاسان دەبىت بۆم پەيوەندى ھەرام، ياخود چاۋپىكەۋتنى ھەرام ھەبىت، بەلام ئەو كەسە لە دەست نەدەم كە خۆش دەۋىت. ئاسان دەبىت ھىجابەكەم لە بەرەم، ياخود نەپپۈشم، بەلام جوانى و قەشەنگى و

دَلَّتْ بِإِنِّهٖ

خوازبينيکاران و دهرکه و تنم له پيش چاوی خه لکيدا له دست نه دم. ناسانه نه و خشوع و پابه ندييه م بخمه لاه و فه راموشي بکه م که پهروه رينمان خوشی دهويت و پيی جوانه، به لام پانتوله ته سکه که م له دست نه دم که کومه لکه پيم ده لیت جوانه.

ئمه پرووده دات، چونکه خه لاته که له نيو دله کانماندايه، به لام پهروه ردگار له نيو دهسته کانماندايه. نه و شته ی له نيو دهسته کاندايه دهکريت به ناسانی بخريته لاه و فه راموش بکريت. ناتوانين به بی نه و شتانه بژين که له نيو دله کاندايه و هموو شتيک ده که ينه قوربانى تاکو به دهستی بهيئين. زوو ياخود درهنگ دهبيت له خومان بپرسين نه و شته چيه که دهپه رستين؟ خه لاته که ياخود به خشه ره که ی «پهروه ردگار»؟ جوانييه که، ياخود سه رچاوه و پيناسه ی جوانييه که؟ به خشراوه که، ياخود به خشه ره که؟ دروستکراوه که، ياخود پهروه رين و ثا فرينه ره که ی؟

تراژيدياکه نه و هيه گهر دنی خومان کوټ و به ند ده که ين له پيی وابه سته بوون به خه لاته کانوه، پاشان ده پرسين بوچی خنکايين؟ هه وای راسته قينه ی ژيانمان فه راموش ده که ين و پاشان ده پرسين بوچی ناتوانين هه ناسه بدهين؟ ده سته برداری تاکه خوراکی ژيانمان ده بين و پاشان سکالا ده که ين کاتيک خه ريکه له برسا ده مرين. له کوټايدا چه قوکه ده چه قينينه سه ر سينگمان و پاشان ده گرین، چونکه نازاری زوره. هه رچيه کمان به سه ردا بيت خومان به سه ر خومانيدا ده يئين. پهروه ردگار ده فه رمويت: ﴿وَمَا أَصْبَحُ مِنْ مُصِيبَةٍ قَبْلًا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ (سوره تي الشوری).

«هه ر به لا و کاره ساتيکتان به سه ردا بيت، دهر نه نجامی نه و کار و کرده وانیه که به ناره زوی خوتان نه نجامتان ده دا. پهروه ردگار

ياسه مين موجهيد

هينده ميهره بانه له زوربهى تاوان و ههلهكانتان خوش دهبيت و دهبوريت.

هر شتيكمان بهسهردا هاتيتت خومان هوكارين، بهلام تهماشا بکه نايهتهکه چون کوتايى ديت، «پهروهردگار له زوربهى تاوان و ههلهكانت خوش دهبيت و دهبوريت.» ئه و وشهيهى که لهم نايهتهدا بهکار هاتوه بريتيه له «يعفو»، که له يهکينک له تاييهتمهندييهکانى پهروهردگار هوه وهرگيراه «العفو». ئه مەيش تهنه ماناي بهخشين و ليخوشبوون نييه، بهلکوو سرينه وهيهتى به تهواوى. که واته گرنک نييه چهنديجار ئه و چهقويه لهسهر سينگمان بچهقنين، پهروهردگار شيفامان ديدات، وهک ئه وهى برينيك بوونى نه بوويت. الجبار (چاککه ره وه) ده توانيت چاکى بکاته وه ئه گهر رووى تيبکه يت. چهنده گه مزهيه ئه و کهسهى ههواى سازگار دهگورپته وه به ملوانکهيه که؟ ئه و کهسهيه که دهليت «ملوانکه کهم بدهرى، دواتر هه موو ههوا سازگار کهم لى بسينه ره وه. بمخنکينه تهنه با دنيايم ملوانکه کهم له ملدايه کاتیک دهمرم.»

واتا ئه وه ملوانکه کهيه که دهمانخنکينيت، ئه و شتهيه که وابهستهى بووين، ئه و شتهى که له پهروهردگارمان زياتر خوشمان دهويت، دهمانخنکينيت و دهمانکوژيت. گرفته کهمان له ويوه دهست پى دهکات، خهلاته که وهک ههوا تهماشا دهکين بۆ ژيانمان، نهک تهنه وهک خهلاتيک تهماشاي بکين و بهس. له بيتاگاييماندا، وابهسته دهيين به خهلاته که وه، ههوا راسته قينه که فهراموش دهکين. له ئه نجامدا کاتيک خهلاته کهمان لى دهسه ندرپته وه، ياخود هر پيمان نابهخشریت، وا بير دهکهينه وه که ناتوانين چيدى بهبى ئه و بژين و بهردهوام بين. ئه وه درويه کى شاخداره به خومانى دهليتین تاكو واى لى ديت باوهرى پى دهکين. ئه وه راست نييه. تهنه يهک له دهستان ههيه که ههريگيز ساپيژ ناييت.

دَلَّت بَيْنَهُ

تەنھا يەك ھۆكار ھەيە كە بەبئى ئەو ناتوانىن بەردەوام بىن و بژىن. ئەو كاتىكە پەرورەدگار لە دەست دەدەين. زۆر بەمان پەرورەدگارمان لە دەست داوھ لە ژيانماندا و وا بىر دەكەينەوھ كە ھىشتا زىندووین. وابەستەبوونە ھەلەكانمان بە خەلاتەكانى پەرورەدگارەوھ زۆر فریوى داوین. تەنھا و تەنھا پەرورەدگار سەرچاوەى مانەوھ و ژيانمانە، نەك خەلاتەكانى.

پەرورەدگار ھەر خۆى پالېشت و پىوستى سەرەكىمانە. پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (سورەتى الزمر).

«ئایا تەنھا پەرورەين بەس و كافی نىيە بۆ بەندەى خۆى كە پەيامبەرە؟ بەلام ئەوان ھەول دەدەن بە شتىكى تر جگە لە پەرورەدگارى بالادەست بترسىتن. ئەوھى پەرورەدگار گومراى بكات و سەرى لى بشىوینت، كەسى تر ناتوانت دەستى بگريت و رىنموى بكات.»

ھەموومان پىوستى و ئارەزوومان ھەيە. نەھامەتەكانمان كاتىك دەست پى دەكەن ئارەزووھكانمان وەكو پىوستىبەكان دەبين، تاكە پىوستى راستەقىنەمان برىتیبە لە «پەرورەدگارى گەورە و مېھرەبان».

بەلام وا ھەست دەكەين دەتوانىن بەبئى ئەو بژىن و بەردەوام بىن لە ژيان. نەھامەتیبە راستەقىنەكە كاتىك دەست پى دەكات كە مەبەست و ھۆكارمان لى دەگۆریت. ھەموو شتەكانى ژيانمان ھۆكارن. كاتىك تووشى نەھامەتى دەبين كە چاوەكانمان لەسەر مەبەستە سەرەكیبەكە لایبەين و ئاویزان و وابەستەى ھۆكارەكان بىن.

ياسه مين مواهيد

له راستيدا مه به سستی سهره کی خودی خه لاته که بریتیه له
نزیکردنه وه مان له پهروه دگاری مه زن. ته نانه ت هر چه نده خه لاته که
هؤکاریش بیت. بؤ نمونه ئایا په یام بهرمان (ﷺ) نافه رموویت
که هاوسه رگیری نیوهی ئیمانیه؟ بؤچی وای فهرموو؟ نه گهر به
شیوهیه کی دروست به کار بهینریت، ئهوا چند به شتیکی که می
ئهم ژیانه ده کریت هه مان کاریگه ری هه بیت له سهر گه شه پیدانی
که سایه تی که سه کان.

ده توانیت له باره ی تاییه تمه ندییه کانی وه کو ئارامگرتن،
سوپاسگوزاری، به زهیی، خشوع، به خشندهیی، حاشا کردن له خود و
په سه ندرنی تاییه تمه ندییه کی تر بؤ خوت بزانیته، به لام ناتوانیت
ئهم تاییه تمه ندییه پاره پی به دیت تا کو نه که ویته بارودؤخیکه وه
که تاقی بکریتیه وه.

خه لاتی وه کو هاوسه رگیری ده بیت هؤکار بؤ نزیکبونه وه ت
له پهروه رینی بالا، نه گهر هر وه کو هؤکاریک بمینیتیه وه نه ک
مه به سست. خه لاته کانی پهروه دگاری مه زن هه میشه وه کو هؤکاریک
ده مینیتیه وه له لای پهروه دگار تا ئه و کاته ی له ده سته کاندای
هه لگیری نه ک دله کان. له یادت بیت هر شتیکی له دله کاندای جله وت
بکات، هه موو هه وله کان و قوربانیدانه کانت له پینا و ئه و شته دا ده بیت
تا کو به ده سستی بهینیت و بؤ هه میشه پاریزگاری لئ بکهیت. ده بیت
ئه و شته ی که به شیوهیه کی سهره کی پشتی پی ده به سستیت و
وابه سته ی ده بیت. که واته ده بیت شتیکی هه میشه یی و نه براره بیت.
شتیک بیت که هر گیز له ده سستی نه ده بیت. ته نها یه ک شت هه یه ئه و
تاییه تمه ندییه نه ی هه بیت، ئه ویش به دیه پته ری مه زنه.

ئارامى لەبان سەرباندا

هەمووان ساتى نارهەتەمان هەبوو و پێیدا تێپەریوین، ساتى نارهەتەتى من ئەو کاتە بوو کە لەسەر سەربانەکەى مسجد الحرام بووم. تەنھا ئاسمان لە سەروروى منەو بوو، لە خواروروى منەو جوانترین و قەشەنگترین دیمەنى کەعبە هەبوو کە بەلگەیهکی بەهیزی پەرورەدگار و ئەم ژيانە و ژيانى دوايیه. بە قەرەبالغییهکی زۆر دەورە درابووم کە لە هیچ شوێنێکی تری ئەم جیهانەدا قەرەبالغییهکی هاوشیوێه بوونی نەبوو، بەلام وەک ئەو هەبوو بە تەنھا بۆم لەگەڵ پەرورەتینی خۆمدا.

دلێتشان و جەنجالی و گومانیکى زۆرم لەگەڵ خۆمدا هێتابوو بۆ سەر سەربانەکە. زۆر لاواز و سست و پڕ ئازار بووم. لەسەر دووپایى ژيانمدا وەستابووم، ترسى ئەو شتانەم هەبوو کە روودەدەن.

کاتیک لەسەر سەربانەکە بووم، چیرۆکی پەيامبەر موسام بێر کەوتەو کە بەدیار دەریای سوورەوێه وەستابوو، چاوی سەری هیچی نەدەدی جگە لە شینایی ئاو کە هاوشیوێهێ سوپایهکی چەکدار دەوری دابوو، بەلام چاوی دلی تەنھا پەرورەدگاری بالای دەبینی،

ياسه مين مواهيد

پيگايهک بۇ پزگار بوونی که زور دنيا بوو لیتی. کاتیک گهله که ی بیهیوا و متمانه بوون، تنها باسی دهستبه سه رداگرتیان ده کرد، په یامبه ر موسا هرگیز کولی نه دا. کاتیک له ویدا وه ستابووم، گویم له و دهنگانه بوو که ناگاداریان ده کرده وه، به لام دلم تنها گوئی له ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ «به راستی په روه ردگارم له گه لدايه، هر خویشی پینماییم دهکات بۇ پزگاری و سه رفرازی.» بوو، (سوره تی الشعراء: ۶۲).

له ساتی نارچه تی و ئالوژی و ئازاردا و ئه و دهمی چوارده وریان داوین، تنها کاتیک ده توانین بینین که ریگه به دله کانمان بدهین سه رنج بدهن. بنچینه ی ئیسلام بریتییه له ته وحید (په کتا په رستی)، به لام ته وحید تنها بریتی نییه له وتنی «په روه ردگار تاک و تنه یاهه!»، به لکوو زور له وه قوولتره. ته وحید بریتییه له بوونی په کتایی مه به ست و ترس و په رستش و خوشه ویستی بۇ په روه ردگار. ته وحید بریتییه له په کتایی بینین و روانینه کان، بریتییه له ناراسته کردنی سه رنجی که سیک بۇ بهک خال و شوین، پیدان به هموو شته کانی تر تا کو مانای خویان هه بیت.

په کیک، له جوانترین سووننه ته کانی په یامبه رمان (ﷺ) ئه م دیمه نه به جوانی پوون دهکاته وه، په یامبه رمان فه رمووی:

مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ،
وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فُقْرَهُ بَيْنَ
عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ.

«هه رکه سیک سه رقال بیت به پوژی دوايه وه و ئه وئ بکاته ئامانجی سه ره کی، په روه ردگار ده وله مهندي دهخاته دلی و کاروباره کانی ریک دهخات و شته کانی دونیاشی به قسمت ده بیت هه رچه نده که گرنگی پی نه دا. هه روه ها هر که سیک ئه م

دَلَّت بَيْنَهُ

دونيابه بکاته ئامانجی سهرهکی و پئوهی سهرقال بیت، پهروهردگار
ههژاری دهکات و کاروبارهکانی پرتوبلاو دهکات و هیچ شتیکی ئەم
دونيابهی به قسمهت نابیت تهنها ئەوه نهبیت که بۆی دانرابوو.»
(رواه الترمذی).

ئهگر وینهیهکی سهرنجراکش ببینیت، پئچهوانه‌ی ئەم
راسته‌قینه‌یه ده‌بینیت. له‌یه‌که‌م ته‌ماشاگردندا وینه‌که‌هیچ مانایه‌کی
نییه‌جگه‌له‌کۆکراوه‌ی چهند شیوه‌یه‌کی ئەندازه‌یی که‌هیچ ریکی
و‌مه‌به‌ستیکی تیدا نییه.

ئهگر وینه‌که‌ریک به‌نیته‌پیش‌چاوت و سهرنجت‌بخه‌يته‌سهر
یه‌ک‌خال، کاتیک وینه‌که‌به‌له‌سهرخۆیی له‌پیش‌چاوت‌لاده‌به‌یت،
وینه‌که‌له‌ناکاو‌پوون‌ده‌بیت‌به‌لاته‌وه. ئه‌گر سهرنجت‌له‌سهر
تا‌که‌خاله‌که‌لابه‌ریت، وینه‌که‌دیارنامینیت و هیچ مانایه‌ک نادات‌به
ده‌سته‌وه‌جگه‌له‌چهند شیوه‌یه‌کی ئەندازه‌یی. به‌همان‌شیوه‌تا‌کو
زیاتر سهرنج‌بخه‌ینه‌سهر‌دو‌نیا، کیشه‌کان‌زیاتر‌بلاو‌ده‌بنه‌وه،
تا‌کو‌زیاتر‌به‌شوین‌دو‌نیاوه‌رابه‌کین، زیاتر‌لیمان‌پاده‌کات‌و‌دو‌ور
ده‌که‌و‌یت‌وه. تا‌کو‌زیاتر‌به‌شوین‌سهر‌وه‌ت‌و‌سامانه‌وه‌بین، زیاتر
هه‌ست‌به‌هه‌ژاری‌ده‌که‌ین.

ئه‌گر سهرنجمان‌ته‌نها‌له‌سهر‌پاره‌بیت، هه‌ست‌به‌هه‌ژاری
ده‌که‌یت، گرنگ‌نییه‌چهنده‌پاره‌ت‌هه‌بیت، هه‌میشه‌ده‌ترسیت
له‌ده‌ستی‌ده‌یت. ئەم‌هیش‌خۆی‌له‌خۆیدا‌هه‌ژاریه. بۆیه‌په‌یام‌به‌ر
ده‌فه‌رمو‌یت‌ئەم‌جو‌ره‌که‌سانه‌هه‌میشه‌هه‌ژاری‌له‌پیش‌چاویاندا‌یه.
هه‌ژاری‌تا‌که‌شتیکه‌که‌ده‌بینن. گرنگ‌نییه‌چهنده‌پاره‌و‌سامانیان
هه‌بیت، چونکه‌هه‌گیز‌تیر‌نابن. به‌لکو‌و‌زیاتر‌ره‌زیل‌و‌قرچۆک
ده‌بن‌و‌هه‌میشه‌ترسی‌له‌ده‌ستدانی‌پاره‌و‌سامانه‌کانیان‌هه‌یه.
ئەوانه‌ی‌سهرنجیان‌ته‌نها‌له‌سهر‌په‌روه‌ردگاری‌مه‌زنه، دو‌نیا‌خۆی

ياسه مين مواهيد

پيشكه شيان دهكات، پهروهردگار دله كانيان تير دهكات. ههست به دهوله مهندي دهكهن ته ناهت نه گهر سهروهت و سامانيني كه ميان ههبيت، ههروهها زياتر ههز دهكهن ليني ببهخشن.

كاتيك ئه م جوړه كه سانه ههست دهكهن كه وتونه ته داوى ژيان و گرفتى دارايى و نازار و ته نهايى و ترس و دلشكان، ياخود خه مبارييه وه، دهگه پينه وه بولاي پهروه رين، پهروه رينيش هه ميشه له و كيشه و گرفتانه رزگاريان دهكات. له بيرت بيت ئه مه ته نها شتيكى تيورى نيبه، بهلكوو به لينه. به لينيكه پهروه رينمان خوى داويى كاتيك له قورئانى پيرو زدا دهفه رمويت: ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ مِمَّا يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿١٠٠﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿١٠١﴾ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿١٠٢﴾﴾ (سوره تى الطلاق).

«كاتيك كه يشته ماوهى دياريكراوى خويان (داوى يهك ياخود ئه و دوو ته لاقهى خواردويانه)، نينجا بيانپينه وه لاي خوتان له گهل پهفتار و هه لسوكه وتى چاكدا، ياخود وازيان لى بهين و لنيان جيا بينه وه (له سينيهم جاردا كه ته لاقتان خوارد)، به شيوه يهكى جوان كه مافيان پاريزراو بيت، له كاتى جيا بونه وهى يهك جاريدا با دوو شايه تى دادپهروه و خواناس له نيتوانتانا ههبيت و نامادهى شايه تى بن له بهر پهروهردگار بپاريزن، به وهى كه باس كرا ناموزگارى دهكريت ئه و كه سهى باوه رى به پهروهردگار و روى داوى هيناوه، جا ئه وهى له پهروهردگار بترسيهت و پاريزكار بيت، ئه و پهروهردگار دهروى لى دهكاته وه (٢) له شوينيكه وه رزق و روى

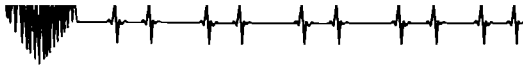
دلّت بینه .og

پى دەبەخشىت كە خۆى پى نازانیت، ئەوئى پشت بە پەروردگار بىستىت، ئەو زاتەى بەسە بۆ ئەوئى يارىدەدەرى بىت، چونكە بەراستى پەرورەرىن كار و فەرمانى خۆى بە ئەنجام دەگەپەنیت، بىگومان پەروردگار بۆ ھەموو شتىك نەخشە و پلاننىكى دىارىكراوى برىار داوہ (۳)».

ئەوانەى لە پەرورەرىن دەترسن، ھەمىشە پەرورەرىن پى رىكاربوونى بۆ ئامادە كردون. پەرورەرىن لەو پاداشت و خەلاتانەى خۆى پى دەبەخشىت كە ھەرگىز پىشىبىنى نەكردوۋە. ھەر كەسىك پشت بە پەرورەرىن بىستىت، ئەوا پەرورەرىن گەورە كافىيە و بەسە بۆى. پەروردگارىان بەسە، پەروردگار ھەموو شتىكە بۆ ئەو كەسانەى پەروردگارى بالا دەكەنە ئامانجى سەرەكىيان. ئەوانە تەنھا ئاشتى و ئارامى دەچىژن، چونكە ھەر شتىك پروودات بۆيان لەم ژيانەدا ئەوا خىر و باشە، وەكو وىست و قەدەرىكى ئىلاھى قبولى دەكەن. بىھىنە پىش چاوت كە تەنھا باشە لە ژيانتدا ھەبىت. ئەمە ھالى ئەم جۆرە باوہردارانەپە. ھەر وەكو پەيامبەرمان دەفەرموئىت: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

«كاروبارەكانى باوہرداران زور سەرسووپەھىنەرن، چونكە لە ھەموو كاروبارەكانىندا خىر و چاكە ھەپە. ئەمەيش تەنھا بۆ باوہردارانە. كاتىك شتىكى خۆش پروودەدات بۆيان، سوپاسگوزاران و خىرى تىداپە بۆيان. كاتىك شتىكى ناخۆش پروودەدات بۆيان، بەرگە دەگرىت و سەبر و ئارامى دەبىت و خىرى تىداپە بۆيان.» (رواھ مسلم).

كەواتە دلى ئەم جۆرە باوہردارە جۆرىكە لە بەھەشت. ئەو

- یاسه‌مین موجهید -

به‌هسته که ابن التیمیہ (خودا لینی رازی بیت و لینی خویش بیت)،
قسهی له باره‌وه کردووه و فہرموویہ‌تی: «إن فی الدنیا جنة من لم
یدخلها لا یدخل جنة الآخرة.»

«به‌راستی به‌هشتیک له‌م دونیایه‌دا بوونی هه‌یه، هه‌ر که‌سیتک
نه‌چیته ناویه‌وه، ناچیته ناو به‌هشتی دونیای ناخیره‌ته‌وه.» له‌و
به‌هسته‌دا ناشتی و ئارامی شتیک کاتی و بپراوه نییه، به‌لکوو
هه‌میشه‌یی و هه‌تاهه‌تاییه.

زهریای دنیا

دوینی پویشتم بۆ که ناری زهریاکه. کاتیک دانیشتبوم و تهماشای شه پوله گه وره کانی کالیفورنیام ده کرد، ههستم به شتیکی نامۆ کرد. زهریاکه زۆر قه شهنگ و جوانه، به لام له گه له ئه وهیشدا بکوژ و له ناوبه ره. هه مان شه پۆلی سه رنجراکیش که به شتیکی به هاداری ده زانین له که ناری زهریاکه وه، ده توانیت بمانکوژیت، نه گه ر بچینه ناویه وه. ئاو که نیعمه تیکی زۆر گرنگه و سه رچاوه ی ژیا نه، ده کریت کۆتایی به ژیا نیش بهینیت. هه مان زه ریا که که شتیبه کان هه لده کریت و ده یانگوازیته وه، ده توانیت نه و که شتیانه پارچه پارچه بکات. ژیا نی ئه م دونیا به ییش هاوشیوه ی زه ریا که یه، ده کانمان وه که شتی وان. ده توانین زه ریا که به کار بهینین بۆ پیوستیه کانی خۆمان و وه که هۆکاریک بۆ گه یشتن به ئامانجی کۆتاییمان. بیرت بیت زه ریا که ته نها هۆکاره. هۆکاریکه بۆ په یدا کردنی خۆراکی ده ریا که. هۆکاریکه بۆ گه شتکردن. هۆکاریکه بۆ گه پان به دوائی ئامانج و مه به سستیکی بالاتردا. شتی که که ته نها پیندا تیده په رین و هه رگیز بیر مه که وه له وه ی تیندا بهینیتته وه. بهینه پینش چاوت چی ده بیت نه گه ر زه ریا که ئامانجی ئیمه بیت، نه که ته نها هۆکاریک بیت. له کۆتاییدا نغرو ده بین.

هه تاكو ئاوى زهرياکه له دهره وهى كه شستيه كه دا بمينته وه، كه شستيه كه سه رئاو ده كه ويت و له ژير جله ودا ده بيت. چى پرووده دات كاتيك ئاوه كه ده چپته ناو كه شستيه كه وه؟ چى پرووده دات كاتيك دونيا ته نها ئاويك نيه له دهره وهى دله كانماندا، كاتيك دونيا ته نها وهكو هوكاريك نامينته وه؟ چى پرووده دات كاتيك دونيا ده چپته نيو دله كانمانه وه؟ ئه و كاته كه شتیه كه نغزو ده بيت. ئه و كاته دل به بارمه ده گيريت و ده بيته به نده.

ئه و كاته دونيا كه پيشتر له ژير ده ستماندا بووه، ده ستمان به سه ردا ده گريت. كاتيك ئاوى زهرياکه ده چپته نيو كه شتیه كه و ده ستى به سه ردا ده گريت، ئه و كه شتیه چيدى خاوه ن ده سلات نيه. كه شتیه كه ده كه ويته ژير رحم و به زه يى زهرياکه وه. بؤ ئه وهى له سه ر ئاو بمينينه وه، پئويسته به هه مان شيوه سه يري ئه م دونيا به كه ين كه په روه ردارى مه زن پيمان ده فه رمويت:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٧﴾﴾ (سوره تى ال عمران).

«به راستى له ئافراندى ئاسمانه كان و زه ويدا و هاتنى شه و و پوردا نيشانه و به لگه ي زور هه ن بؤ كه سانى ژير و هوشمه ند.»

ئيمه له م دونيا به دا ده ژين، ئه م دونيا به بؤ سوود و به كار هيتانى ئيمه دروست كراوه. خۆبه دوورگرتن له دونيا ماناى ئه وه نيه كه هيج په يوه ندييه كمان نه بيت به م دونيا به وه. به لكوو په يام به رمان فيرى كر دووين وهك ئه نه س ده گيريه وه: (جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَجُلٌ إِلَى بِيوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أَخْبَرُوا كَانَتْهُمْ تَقَالُوهَا فَقَالُوا وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ غَفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ قَالَ أَحَدُهُمْ أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصْلِي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ أَنَا أَصُومُ

دلّت بینه og

الدَّهْرُ وَلَا أَفْطَرُ وَقَالَ آخِرَ أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: «أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذَا أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمْ لَهُ لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ وَأَصَلِّي وَأَزْفُدُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي).

«سى كه س هاتن بؤ مالى خيزانه كانى په يامبه رى خوشه ويست بؤ پرسيار كردن له باره ي شتوازي پرستشى په يامبه ر. كاتيک پتيان و ترا و نه و انيش نه و پرستشه يان به لاره كه م بوو، و تيان: ئيمه له كويى په يامبه ره وهين كه له رابردوو و داهاتووى به خشراوه؟ په كيک له وان وتى: ئيتر هه موو شه ويك تاكو به يانى شه و نويژ ده كه م. په كيكي تريان وتى: به به رده و امى به پرژوو و ده بم و پرژوو ده كه م ناشكيتم. و ستيه ميان وتى: له ئافره تان خوم به دوور ده گرم و هه رگيز هاوسه رگيرى ناکه م، په يامبه ر هات بؤ لايان و فهرمووى: «ئايا ئيوه نه و كه سانه ن كه واتان و تووه؟ سويند به په روه رينم له هه مووتان زياتر له په روه ردگار ده ترسم، به لام به پرژوو و ده بم و پرژوو و ويش ده شكينم، نويژ ده كه م و ده خوم، هاوسه رگيريش ده كه م. له من نبيه نه و كه سه ي له سوننه تى من لابتات» (متفق عليه).

په يامبه ر له م دونيايه نه كشاوه ته وه و ده سته بردارى نه بووه تاكو لى داببريت. دابرائى په يامبه ر زور قوولتر و مانادارتر بووه. دابرائى بريتى بووه له دابرائى دل. زورترين په يوه ستيوونى به په روه ردگارى مه زنه وه بووه، چونكه به راستى له و ته كانى په روه ردگارى بالاده ست تيگه يشتبوو. ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ (سوره تى العنكبوت).

«ژيانى نه م دونيايه چيه جگه له رابواردن و كه يفخوشى؟ به راستى ژيانى نه و دونيا و ژيانى ناو به هه شت ژيانى حه قيقى و

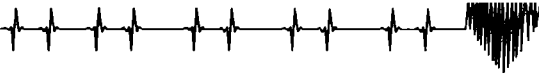
ياسمين موجهيد

راسته قينه (شايسته) ئه وهيه ئاده ميزاد هه وهى بۆ بدات، ئه گهر بيانزانيايه و تينگه يشتنايه».

خوبه دوورگرتن و دابران ماناي ئه وه نييه كه ناتوانين هيچ شتيكمان هه بيت له م دونيايه دا، به لكوو زوريك له سه حابه و هاوه لاني په يامبه ر دهوله مند بوون. دابران و خودوورگرتن بريتيه له ته ماشاگردن و تيرامان له دونيا به و شيوه يه كه هه يه: ته نها وه كو هوكاريك. دابران بريتيه له وهى دونيا له ناو دهسته كانمان دابنين نهك دلّه كانمان. چه زره تي عه لي به جواني ئه م مه به سته ي ده رپروه «ليس الزهد ألا تملك شيئا، و لكن الزهد ألا يملك شيء» «زوه د دابران له دونيا بريتي نييه له وهى خاوه ني هيچ نه بيت، به لكوو بريتيه له وهى هيچ شتيك خاوه نت نه بيت.»

هاوشيوه ي چوونه ناوه وهى ئاوي زه رياكه بۆ ناو كه شتيه كه، ئه و ساته ي ريگه ده ده ين دونيا بچيته دلّه كانمانه وه، نغرو ده بين. نايبت ئاوي زه رياكه بچيته كه شتيه كه وه، به لكوو ته نها وه كو هوكاريكه كه پيوسته له ده ره وهى كه شتيه كه دا بمينيته وه. هه روه ها نايبت دونيا بچيته ناو دلّه كانمانه وه و داگيري بكات، به لكوو ته نها هوكاريكه كه نايبت هه رگيز ده ستمان به سه ردا بگريت و داگيرمان بكات. بويه په روه رداري بالا چه ندين جار له قورئاني پيرو زدا ئه م دونيايه به (المتاع) ناو ده بات. وشه ي (المتاع) و اتا (سه رچاوه ي خوشيه كاتييه كاني ئه م دونيايه). سه رچاوه يه ك و ئامرازيك و ريگايه كه نه وه ك ئامانج.

ئه م چه مكه په يامبه ر زور به جواني ئامازه ي پي داوه كاتي ك فه رموي: «مَا لِي وَلِلدُّنْيَا؟ وَمَا أَنَا وَالِدُهَا إِلَّا كَرَكَبٍ اسْتَضَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ لَّمْ رَاحَ وَرَكَعَهَا». «چی په يوه ندييه كم به م دونيايه وه هه يه؟»

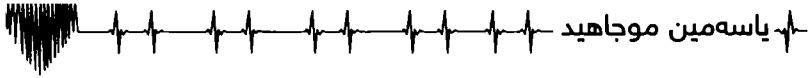
دلالت بینه .og

نمونه‌ی من و دنیا وهک گه‌شتیاریک وایه که له‌ژیر سینبهری دره‌ختیکدا بۆ ماوه‌یه‌کی که موکورت ده‌وه‌ستیت و دوا‌ی پشوو‌دانیکی کاتی ده‌ست به گه‌شته‌که‌ی ده‌کات و دره‌خته‌که به‌جی ده‌هیلیت. «
(رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَه).

بۆ ساتیک ته‌ماشای ئه‌م خواسته‌ی ئه‌م گه‌شتیاره بکه، چی پرووده‌ات کاتیک گه‌شت ده‌که‌یت، یاخود ده‌زانیت مانه‌وه‌که‌ت کاتییه؟ کاتیک شه‌ویک به‌نیو شاریکدا تیده‌په‌پیت، تا چه‌ند هوگر و وابه‌سته‌ی ئه‌و شاره‌ ده‌بیت ئه‌گه‌ر بزانیته کاتییه؟ په‌نگه ئاره‌زوو بکه‌یت له‌ مؤتیلیکی شه‌ش ئه‌ستیره‌دا بمینیته‌وه.

ئایا چه‌ز ده‌که‌یت له‌ویدا بژیت؟ بیگومان نه‌خیر. وایدانی به‌په‌یه‌به‌ری کاره‌که‌ت ده‌تئیریت بۆ شاروچکه‌یه‌کی نوێ بۆ کارکردن له‌سه‌ر پرۆژه‌یه‌کی سنووردار و کاتی. وایدانی پێی نه‌وتوی پرۆژه‌که‌ که‌ی به‌ کوتا دیت، به‌لام ده‌زانیت که‌ ده‌بیت بگه‌رپیته‌وه بۆ ماله‌وه‌ جا هه‌ر کات و ساتیک بیت. چون‌ ده‌بیت له‌و شاروچکه‌یه‌دا؟ ئایا بره‌ پاره‌یه‌کی زۆر له‌ وه‌به‌ره‌یتاندا خه‌رج ده‌که‌یت، یاخود هه‌موو پاره‌کانته له‌ کرینی که‌لوپه‌ل و ئوتومبیلی تازه‌دا خه‌رج ده‌که‌یت؟ بئ گومان نه‌خیر. ئایا له‌ کاتی بازارکردنیشدا خواردنی زۆر و زوو له‌ناوچوو ده‌کریته؟ نه‌خیر. په‌نگه دوودل بیت له‌ کرینی هه‌ر شتیک که‌ به‌شی دوو پوژ زیاترته بکات، چونکه په‌نگه به‌په‌یه‌به‌ره‌که‌ته پوژیک بانگته بکاته‌وه و بته‌گرینیته‌وه.

ئه‌مه‌ بیرکردنه‌وه‌ی گه‌شتیاریکه. ئه‌مه‌ دا‌برانی سروشتیه کاتیک تیده‌گه‌یت شتیک کاتییه. هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ په‌یامبه‌رمان له‌م فه‌رمووده شیرین و به‌په‌تزه‌دا له‌باره‌یه‌وه ده‌دویت. ئه‌و له‌ مه‌ترسی سه‌رقالبوون به‌م ژیانه‌وه‌ تینگه‌یشتبوو. له‌ راستیدا ئه‌و له‌ هیچ شتیک تر نه‌ده‌ترسا زیاتر له‌ سه‌رقالبوونمان به‌م ژیانه‌وه. په‌یامبه‌ر فه‌رمووی: «فَوَاللَّهِ

لَا الْفَقْرُ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنْ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا
كَمَا بُسِطَتْ عَلَىٰ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكُكُمْ
كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ».

«سویند به پهروه رین له هه ژار بووتان ناترسم، به لکوو ده ترسم
شته کانی ئەم دونیایه زۆربن له بهره ستاندا هاوشیوهی ئەوانه ی
پیش خوتان، بویه پیشبرکیی بۆ بکه ن، وهک چۆن ئەوان پیشبرکییان
بۆی ده کرد، ئینجا تیکتان بشکینیت و له ناوتان بیات ههروهک چۆن
ئەوانه ی پیش ئیوهی شی له ناو برد» (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ).

په یامبه ری نازدار سروشتی راسته قینه ی ئەم دونیایه ی زانیوه
و درکی پی کردوه. تینگه یشتبوو له وهی مانای چیه کاتیک له م
دونیا دا ده بیت، به لام پتوهی سه رقال نابیت. په یامبه رمان به هه مان
زه ریادا گه شتی کردوه که ده بیت پیدایا گه شت بکه ی ن، به لام بۆ
که شتییه که ی باش زانیویه تی له کو یوه هاتوه و بۆ کو ی ده روات.
که شتییه که ی که شتییه ک بوو که به وشکی مایه وه. تینگه یشتبوو
له وهی هه مان ئەو زه ریایه ی که له ژیر تیشکی خۆردا ده بریسکیته وه،
ده بیته گۆرستانی ئەو که شتیانه ی که تیده چن.

دلت بینه وه

کەس ئارەزووی شکست ناکات. کەم کەس حەز دەکەن نغرو
ببن، بەلام لە کاتی مەملانی لەنیو زەریای ئەم ژینەدا، هەندیک جار
ئەستەم دەبیت نەهیلێت ئەم دونیایە بچیتە نیو دلتەوه، هەندیک جار
زەریاکە دیتە ناوێوه. دونیا خۆی دەخزێنێتە نیو دلتەکانمان.

هاوشیوێهی ئاوی زەریاکە کە کەشتییە کە تیکدەشکێنیت، کاتیک
دونیا دەچیتە نیو دلتەکانمانەوه، دلتەکانمان پارچە پارچە دەکات.
کەشتییە کە تیکدەشکێنیت. بیرم کردووه لە شیوێهی کەشتی تیکشکاو
و ئەوێ بە سەرماندا دیت کاتیک دەهێلێن هەموو شتەکانی ئەم
دونیا بە چنە نیو دلتەکانمانەوه. کەسێکم بینی هاوشیوێهی خۆم زۆر
کەوتبووه داوی خۆشەویستی ئەم ژیانەوه و دەویست لیتی تیر
ببیت، بۆیە زەریای ئەم دونیا بە کەشتییە کە تیکشکاند وەک چۆن
کەشتییە کە منی تیکشکاندبوو و کەوتبووه نیو ناوێوه، بەلام
ئەو زۆر لە ناو ناوێوه و نەیدەزانی چۆن بێتە دەرەوه و
دەست بە چییەوه بگریت، بۆیە نقوم بوو.

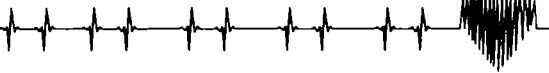
ئەگەر بهیلتێت دونیا دلت داگیر بکات وەک چۆن زەریا کەشتییەکان
داگیردەکات، ئەوا تەواو دەستت بەسەردا دەگریت. بە رادەیهک

نقومی قولایی زهرياکه دهبيت که دهستت له بنی زهرياکه دهدهيت. ههست دهکهيت که له زهليلترین و نزمترین بارودوخدايت. ههست به دلشکای دهکهيت و ههست دهکهيت به تاریکایی دهوره دراويت کاتيک دهکهويته داوی تاوانهکانت و خوشهويستی ئەم ژيانهوه. هيچ پرووناکییهک ناگاته بنکی زهرياکهوه.

ههچهنده ئەم تاریکاییه کۆتاییهکه نییه. له بیرت بیت تاریکایی شهو پیش پرووناکی بهری بهیان دیت. ههتاكو دلت لیتدات، ئەوه کۆتایی و مهگی دلت نییه. نابیت لیرهدا بمریت. ههنديک جار بنکی زهرياکه تهنها پشوويهکه له کاتي گهشتهکهتدا. کاتيک لهو شوينه نزمهدايت، دوو بژاردهت له بهردهستدایه. دهتوانيت لهويدا بمينيتهوه تاكو دهخنکييت و تيادهچيت، ياخود مرواری کۆ دهکهيتهوه و دووباره ههلهدهسيتهوه و بههيزتر دهبيت بههۆی مهلهوانییهکهوه دهولهمندتر دهبيت بههۆی گهوههرهکهوه.

ئهگه به داوی پهروهردگاری گهردووندا بگهپييت و داوی يارمهتی لی بکهيت، دهتوانيت ههلتبسييتتهوه و تاریکایی زهرياکه بگورپيت به پرووناکی خۆر. دهتوانيت لاوازترین خالت بگورپيت بۆ بههيزترین خال و هۆکاری گهشهسندن و پاکبونهوه و پرزگاربوونت. بیرت بیت ههنديک جار گۆرانکاری له شکستهوه دهست پي دهکات. بۆيه ههريگيز نهفرهت له شکستهکان مهکه. زهوی ئەو شوينهيه که به سادهیی تیندا دهژی. بهدهستی بهينه و فير ببه و ههناسهی تیندا بده. پاشان به بههيزی و بيغيز و ورياتر بگهپيرهوه. ههميشه پيويستيت به پهروهردگاره.

بگهپيره کاتيک بيدهسهلاتی و بچووکي خۆت و گهورهیی و بهدهسهلاتی پهروهرينت بۆ دهردهکهويت. بزانه ئەگه ئەو راستییهت ههست پي کردبیت، ئەوا زۆر شتت ههست پي کردووه. ئەو کهسهی

دلّت بّینه

به پراستی فریو دراوه که سیکه که تنها خودی خوئی ده بینیت نهک
په روه ردگاری خاوهن ده سولات. دابراو که سیکه که هرگیز هستی
به وه نه کردووه که چنده پتویستی به په روه ردگار. به هوی
پشتبهستن به هۆکارهکانی خویه وه، له یادی کردووه که هۆکارهکان
و پوچی خوئی و هه موو شتیکی ئهم بوونه دروستکراوی په روه ریتی
خاوهن ده سولاتن.

به دواي په روه ردگاردا بگه پری و داواي یارمه تی لی بکه تاکو
بتگه رینیتته وه، کاتیک ده تگه رینیتته وه، که شتییه که ت نوژهن ده کاته وه.
ئو دلّهی هه ستت کرد بۆ هه میسه شکاو ده بیت جاریکی تر چاک
ده کریته وه. ئه وهی تیکشکابوو جاریکی تر چاک ده بیتته وه. بزانه تنها
په روه ردگار ده توانیت ئه و کاره ئه انجام بدات. به دواي په روه ردگاردا
بگه پری. کاتیک په روه ردگار رزگارت ده کات، داواي لیخوشبوون بکه
بۆ شکسته که و هه ست به په شیمانی بکه، به لام ناو مید مه به.

وهک ابن القیم فهرموویه تی: «شهیتان که یفخوش بوو کاتیک
حه زه تی ئاده م له به هشت ده رکرا، به لام نه بزانی کاتیک مه له وانیک
ده چیتته قوولایی ده ریاکه وه مرواری کو ده کاته وه و جاریکی تر
سه رده که ویتته وه سه ر ئاو.»

شتیکی زور به پیز و سه رنجراکیش هه یه له باره ی ته وه کردن و
که پانه وه بۆ لای په روه ردگاری بالاده ست. پیمان و تراوه ته وه کردن
پاککردنه وهی دلّه. ئه وهی جینی سه رسامییه له باره ی پاککردنه وه وه
ئه وه یه نهک تنها پاکي ده کاته وه، به لکوو ئه و شته له جاری
پیشووی زیده تر دره وشاوه تر ده کات. بگه پیره وه بۆ لای په روه ردگار
و داواي لیخوشبوون بکه و دل و ژیا نت به ئه وه وه په یوه ست بکه.
توانات ده بیت ده وه له مه ندر ده بیت وهک ئه وهی هرگیز تووشی
شکست نه بوویت. هه ندیک جار شکست و هه لسانه وه ژیری و

ياسه مين موجهيد

بيفيزيت پي ده به خشن كه رهنگه بي شكسته كه به دستت نه هيتايه.

ابن القيم نووسيوه تي: «قد يعمل العبد الذنب فيدخل به الجنة، ويعمل الطاعة فيدخل بها النار قالوا: وكيف ذلك قال: يعمل الذنب فلا يزال نُصب عينيه، إن قام وإن قعد وإن مشى، ذكر ذنبه، فيحدث له انكساراً وتوبة، واستغفاراً، وندماً، فيكون ذلك سبب نجاته، ويعمل الحسنة فلا تزال نُصب عينيه، إن قام، وإن قعد، وإن مشى، كلما ذكرها أورتته عُجبا، وكبرا، ومِنَّةً، فتكون سببَ هلاكه.»

«له ویه به ندهیه ک تاوانیک نه نجام بدات که له رڼیه وه بچیته ناو به هه شته وه، به ندهیه کی تر کاریکی خیر و چاکه ده کات و پتی ده چیته دوزه خه وه.... پرسیاری لڼ کرا: نه وه چون ده بیت؟ فه رمووی: نه وه ی تاوانه که نه نجام ده دات به رده وام بیر له تاوانه که ده کاته وه و ترسی لڼ دهنیشیت و لڼی په شیمان ده بیته وه، به هویه وه گریان و ناله ی دیت، هه ست به شهرمه زاری ده کات له ناستی په روه ردگاردا به هوی تاوانه که یه وه. له به رده م په روه ردگاردا به دلکی شکاو و سه ریکی نزم و شورپه وه ده وه ستیت به هوی شهرمه زاریه وه. بویه نه م تاوانه زور به سوردتره بوی له نه نجامدانی چه ندین فه رمانی په روه ردگار، چونکه ده بیته هوی شهرمه زاری و خشوع، ده بیته هوی خوشبه ختی و سه رکه وتی به نده که به راده یه ک که تاوانه که ده بیته هوی کاریک بوی چوونه به هه شت. هه روه ها نه و که سه ی که کاره خیر و چاکه که ی نه نجام داوه وا بیر ده کاته وه که به هوی چاکه و باشی خویه وه یه تی و به په حمیکی ئیلاهی نازانیت. بویه له خوبایی و سه رسام ده بیت به خوی و ده لیت نه مه و نه وه م به ده ست هیتاوه. بویه خویه زلزانی و شانازیکردن به خوی و له خوباییوون تیتدا په ره ده سینیت که ده بنه هوی له ناو چوونی.»

پهروهردگار له قورئانی پیروژدا بیرمان دههینیتیهوه که هرگیز هیوا له دهست نهدهین، دهفهرمویت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۷۰﴾﴾ (سورهتی الزمر).

«ئهی په یامبه ر پیمان بلی: پهروهردگار دهفهرمویت ئهی بهنده کانم، ئه وانهی که زولم و سته متان له خوتان کردووه بهوی ئه نجامدانی تاوانی زوره وه، نه که ن هرگیز له رحم و به زهی پهروهردگار ناو مید بن، به راستی پهروهردگار له هه موو تاوانه کان خوش ده بیت. پهروهردگار هر خوی به خشنده و میهره بانه.»

ئهمیش ناگادار کردنه وه یه که بۆ هه موو ئه و که سانه ی که زولم و سته م له خویان ده که ن و بوونه ته بهنده ی خویان، خویان له زیندانی نه فس و ئاره زووه کانیاندا کوټ و به ند کردووه. ناگادار کردنه وه یه که بۆ هه موو. ئه وانهی که که وتوونه ته زه ریای دونیا وه و له قولای زه ریای که دا نقووم بوونه و که وتوونه ته داوی شه پوله کانیه وه. هه لسه وه! هه لسه وه بۆ ناو هه وا سازگاره که و جیهانی راسته قینه ی سه ره وه ی زیندانی زه ریایه.

هه لسه وه و خوټ رزگار بکه. هه لسه وه و بگه پړیوه بۆ زیان. مه رگی رۆحت له دوا ی خوټه وه جیبه یله. دلت هیشتا زیندووه و ده کریت به هیزتر و پاکتر بیت له پیشووتر. ئایا توبه کردن دلکه تی خاویتر و جواتر نه کردووه؟ ئه و پرده یه لابه ره که به وی تاوانه کانتیه وه دروستت کردووه. په رده ی نیوان خوټ و زیان، خوټ و رزگاریت، خوټ و پروناکی، خوټ و پهروهردگاری مه زن. په رده که لابه ره و جاریکی تر هه لسه وه. بگه پړیوه بۆ ماله وه. بزانه کاتیک هه موو ده رگاگان به رووتدا داده خرین، ده رگایه که هیه هه میسه ئاوه لایه بوټ، به دوا ی ئه و ده رگایه دا بگه ری، به دوا ی

ياسه مين مواهيد .

پهروهردگارا بگهړئ، چونکه هر خوی رينماييت دهکات که له شه پوله کانی زهريا درنده که دا پرگارت بيت و شادبيته وه به په حم و به زه يی خور.

ئهم ژيانه ناتوانيت تينکتبشکينيت و له ناوت بهریت، مه گه ر خوت رينگه ی بدهيت. ئهم ژيانه ناتوانيت دهستت به سه ردا بگریت، مه گه ر خوت کليله کانی دلتي راده ست بکه يت. بويه ئه گه ر ئه و کليلانه ت يو ساتيک راده ستی دونيا کردووه، وه ري بگره وه. ئه وه کوتايی دونيا نييه. نابيت ليره دا بمریت. دلتي بينه وه و راده ستی خاوه نی راسته قينه ی خوی بکه، که پهروهردگاری خاوه ن ده سه لاته.

خۆشه ويستی

ههول بده هوگر بوون و خۆشه ويستی تیکه ل نه که یت .
هوگر بوون بریتییه له ترس و په یوه ستبوون و زیاتر خۆشه ويستی
خود ده گریته وه نه ک خۆشه ويستی به رامبه ر . خۆشه ويستی
بی هوگر بوون پاکترین جوړی خۆشه ويستییه ، چونکه
په یوه ست نییه به وهی که سانی تر چیت پی ده به خشن
له به ر ئه وهی خالیته . په یوه سته به وهی ده توانیت چی
به خشیت به به رامبه ر ، چونکه خۆت لیوانلیویت .

رزگار بوون له خراپترین زیندان

کاتیک سارا چاوی به ئەحمەد کەوت، هەستی کرد ئەحمەد هەموو ئەو شتە بوو کە بەردەوام خەوی پیۆه بینووه. بینینی ئەحمەد وەک تەماشاکردنی خۆرەلاتن وابوو له ناوهراستی شەپۆلی بەفردا. گەرمییەکی ئەحمەد، ساردییەکی ژیانی سارای خامۆش کرد. دواى ماوێهەکی کەم ئەم پەسەندکردن و خۆشویستنه گۆردرا بۆ پەرستن. سارا دەرکی بەو نەکرد کە بۆتە زیندانییەک. سارا بوو زیندانی ئارەزووەکانی و شینت و شەیدای ئەو شتە بوو کە عاشقی ببوو.

کاتیک تەماشای هەر لایەکی دەرکرد چگە له ئەحمەد هیچی تری نەدەبینی، گەورەترین ترسی سارا له ژياندا بریتی بوو له خەمبارکردنی ئەحمەد، ئەحمەد هەموو شتیک بوو به لای ساراوه. به پادەیهک بهختهوهری و دلخۆشی هیچ مانایهکی نەبوو بهی بوونی ئەحمەد. جیهیتشتنی ئەحمەد وەک هەلکەندن و داپڕینی رۆحی سارا وابوو له هەموو شتەکان. پووختاری ئەحمەد تاکە شتیک بوو کە تەواوی دلی سارای داگیر کردبوو، ئەحمەد له هەموو شتیک نزیکتر بوو بۆی. ئەحمەد وەک خۆینی ناو خۆینەینەرەکانی سارای لێ هاتبوو. بۆ ساتیکیش بەرگەى دووری ئەحمەدی نەدەگرت، چونکە بهی ئەحمەد

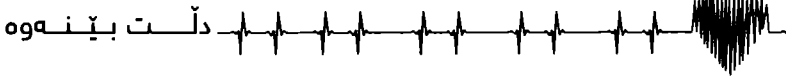
ياسه مين مواهيد .

هيچ دلخوشييهك بووني نه بوو. سارا ههستي كرد عاشق بووه. سارا نارېههتي و نه هاهمه تي زوري له زياندا چه شت بوو. باوكي جينه شت بوو كاتيك سارا كيژوله يه كي بچووك بوو، كاتيك سارا ته مهنې بويه شانزه سالان له مال هه لهات و كه و ته داوي دهرمانه بينه وشكه ره كان و كحوله وه، ته نانه ت كه و ته نيو زيندانه وه. له گه ل نه وه يشدا نه م هم موو ئازاره هاوشيوه ي نه و ئازاره نه بوو كه به دهسته كانې خوي به سهر خويدا هينا بووي. سارا كو توبه ندي هه وا و ئاره زووه كانې خوي بوو. ابن التيميه (خودا لتي رازي بيت)، له باره ي نه م كو توبه نده وه فه رمويه تي: «المحبوس من حبس قلبه عن ربه تعالى والمأسور من أسره هواه.»

«نه و كه سه ي كه به راستي كو توبه نده، كه سينكه كه دلي له رووي په روه ردگاردا داخستووه و هه وا و ئاره زووه كانې. كر دوويانه ته به نده.» (ابن القيم - الوابل الصيب من الكلم الطيب - لاپه ره ٦٩).

ئازار و نارېهه تيبه كانې په رستني نه حمه د له لايه ن سارا وه زور زياتره له هم موو ئازار و نارېهه تيبه كانې پيشووي. خو شه ويستيبه كه ي چه شت بوو، به لام تيري لتي نه خوارد. سارا به نا ئوميندييه وه شوين سه رايك كه و تبوو هاوشيوه ي پياويكي تينوو له ناوه راستي بيا بانكدا. خراپترين شت روويدا له نه نجامي داناني شتيكي تر له شوينكدا كه پيوسته ته نها په روه ردگاري تندا بيت.

چيروكي سارا زور قووله و ماناداره، چونكه باس له حه حقيقه تيكي گرنگي نه م زيانه دهكات. ئيمه ي مرؤف فيتره تيكي تايبه تمان هه يه، نه و فيتره ته برتبييه له هه سكردن به يه كتايي په روه ردگار و په يره و كردي نه م حه حقيقه ته له زيانماندا. بويه هيچ به لا و له ده سندان و شتيك نيبه به ئازار تر بيت له به هاو تاداناني شتيك بو په روه ردگار له زيان و دله كانماندا. هاوبه شي پرياردان، (شيرك) بو په روه ردگار له هه ر ئاستيكدا بيت رؤحي

مرؤف تیکده شکیئیت، هیچ تراژیدیایه کی تری ئەم دونیایه هاوشیوهی شیرک سهخت و به ئازار نییه، ئەگەر رۆح شتیکی تری خۆش بوویت، یاخود ملکه چی بیئت له کاتیکدا ده بیئت تهنه پەروردهگارمان خۆش بویت و ملکه چی ببین، ئەوا رۆحت دهخزینیته ئاستیکه وه که به هیچ شیوهیهک نابیت لهو ئاسته دا بیئت. بۆ ببینی ئەم حهقیقه ته تهنه تهماشا بکه چی به سهر که سیکدا دیت کاتیک ئەو شته ی که ده پیه رستن له دهستی ده دن. له بهرواری (۲۲ / تهمموزی / ۲۰۱۰) دا، (زه تایمز ئەف ئیندییا)، رایگه یاند ژنیکی تهمن چل سالان له ماله کهیدا خۆی کوشتووه، به نزیکی به خۆیدا کردووه و خۆی سووتاندووه. پۆلیس رایگه یاند ئافره ته که خۆی کوشتووه، چونکه مندالی نه ده بوو دوا ی هاوسه رگیرکردنی بۆ ماوه ی نۆزده سال. چهند پوژیک پیش ئەم پروداوه له بهرواری (۱۶ / تهمموزی / ۲۰۱۰) دا، پۆلیس رایگه یاند پیاویکی تهمن بیستودوو سالان خۆی کوشتووه دوا ی ئەوه ی خۆشه ویسته که ی جیه هیشتووه.

پهنگه زور کس به زه بیان به م جۆره که سانه دا بیته وه، پهنگه زوریک دلشکاو بن له م حاله ته دا. ئەگەر بوونی مندالیک، یاخود که سیتیکی تایبهت له ژیانماندا تاکه هۆکاری بوونمان بیئت، ئەوه هه له یه کی گه وره یه. ئەگەر شتیکی کاتی و له ناوچوو بیته بنچینه ی ژیانمان و هۆکاری بوونمان، ئەوا به دلنیا ییه وه تیدا ده چین و دلشکاو ده ببین. ئەو شته ناکاملانه ی ده یکه ینه بنچینه ی بوونمان له ناو ده چن و نا ئومیدمان ده که ن، یاخود ده مرن.

له ناوچوون و دلشکانمان پروده دات به له ناوچوون و له ده ستچوونمان. چی پروده دات ئەگەر له کاتی سه رکه وتن به سه ر شاخیکدا خۆت به لقهداریکه وه بگریت تاکو راتبگریت؟ یاسای فیزییا پیمان ده لیت ئەو لقهداره بۆ ئەوه دروست نه بووه ئەو قورساییه رابگریت، بۆیه ده شکیت. هه روه ها یاسای راکیشانی زه وی پیمان ده لیت دوا ی شکانی لقهداره که، به دلنیا ییه وه ده که ویت و به رده بیته وه، ئەمه شتیکی تیوری نییه، به لکوو

ياسه مين موجهيد

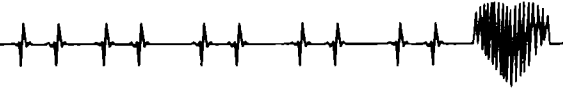
حەقیقەتیکی جیهانی فیزیایە.

ئەم حەقیقەتەیش لە جیهانی رۆحیدا بوونی هەیە، پەرەردگار لەمبارەییەوه لە قورئانی پیرۆزدا پیمان دەفەرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبٍ مِّثْلٍ فَأَسْتَمِعُوا لَهُمْ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُمْ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿١٣٧﴾﴾ (سورەتی الحج).

«ئەو خەلکینە نمونەیک هینراوەتەوه جوان گوێی بۆ بگرن: بەراستی ئەوانەوێ که هانا و هاواریان لێدەکەن لەجیاتی پەرەردگار هەرگیز ناتوانن تاکە مێشیک دروست بکەن، هەرچەندە بۆ ئەو کارە کۆ ببەنوه، یاخود ئەگەر مێشیک شتیکیان لێ بفڕینیت، ناتوانن لێی بسەننوه. داواکار و داوایکراو هەردووکیان لاواز و بێدەسەلاتن».

پەیامی ئەم نایەتە زۆر قوول و پڕ مانایە. هەر کاتیک شوێن شتیکی لاواز بکەویت و پستی پێ ببەستیت (هەموو شتیکی جگە لە پەرەردگار)، ئەوا تۆیش لاواز دەبیت. تەنانەت ئەگەر بەو شتە بگەیت که ویستوتە ئەوا کافی و بەس نییە. دواي ماویەکی کهم بەشوێن شتیکی تردا دەگەڕینیت. هەرگیز بەراستی تیز و پازی نابیت. بۆیە لەم ژيانەدا دەژین که پڕە لە کاری مەمەلەکردن و ئالوگۆرکردن. تەلەفون و ئۆتۆمبیل و کۆمپیوتەر و ژن و پیاوێکەت هەمیشە بە دانەبەکی باشتر و تازەتر دەگۆڕیتەوه.

لەگەڵ ئەوهیشتا دەتوانیت لەو بەندایەتیە پزگار بیت. کاتیک ئەو شتەو هەموو قورسای خۆت خستۆتە سەر نەلەرزاو و نەشکاو و هەمیشەیی بیت، ئەوا ناکەویت و ناشکینیت. پەرەردگار لە قورئانی پیرۆزدا ئەم حەقیقەتە بەم شیوایە بەیان دەکات: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾﴾ (سورەتی البقرە).

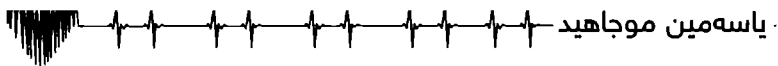

«هیچ زورلیکردن و ناچارکردنیک له وهرگرتنی بیروباوه‌ری ئیسلامدا نییه، چونکه به‌راستی پێبازی چاک و دروست روون و ئاشکرا بووه و چیا بۆته‌وه له گومرایی و سه‌رکەشی، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ری نه‌بیت به تاغوت (پینگ و پێبازی لادان) و باوه‌ری دامه‌زراو بیت به په‌روه‌ردگار، بێگومان ئه‌و که‌سه ده‌ستی گرتووه به به‌هێزترین هۆکاری پزگارییه‌وه، شوین دامه‌زراوترین بیروباوه‌ر که‌وتووه که هیچ هه‌له‌شانه‌وه و له‌ناوچوونیک بۆ نییه، په‌روه‌رینی مه‌زن بیسه‌ر و زانایه.»

به‌هێز ده‌بیت کاتیک ده‌ست به‌شتیکی به‌هێزه‌وه ده‌گرت، له‌گه‌ل ئه‌و هیزه‌دا پزگاریی راسته‌قینه به‌ده‌ست ده‌هینیت. ئه‌و پزگارییه که ابن تیمیه، (په‌حمه‌تی خۆی لیتیت)، باسی کردووه: «ما یصنع أعدائي بي، أنا جنتي في قلبي، وبستاني في صدري، أين رحمت فہي معي لا تفارقني، أنا حبسي خلوة، وقتلي شهادة، وإخراجي من بلدي سیاحه.»

«دوژمنه‌کانم ده‌توانن چیم به‌رامبه‌ر بکه‌ن؟ له‌سینه‌مدا به‌هه‌شت و باخ هه‌یه. ئه‌گه‌ر گه‌شت بکه‌م، له‌گه‌لمدان و هه‌رگیز جیمناهیئن. زیندانی بۆ من ده‌رفه‌تیکه تاکو ته‌نھا بم له‌گه‌ل په‌روه‌رینی خۆمدا. ئه‌گه‌ر بکوژریم شه‌هیدم و ئه‌گه‌ر دوور بخه‌رمه‌وه له‌نیشتمانه‌که‌م ئه‌وا گه‌شتیکی پوچی ئه‌نجام ده‌ده‌م.» (ابن القییم - الوابل الصیب من الکلم الطیب - لا په‌ره ٦٩). ئین تیمیه باسی پزگاربوون له‌زیندانی ئه‌م دونیایه ده‌کات به‌په‌رسنتی ئه‌و شته‌ی که بێخه‌وش و بێ کۆتایه. باسی ئه‌و باوه‌رداره ده‌کات که دلی ئازاده. دلێک که ئازاده له‌کو‌توبه‌ندی ئه‌م ژیانه و ئه‌و شتانه‌ی تیندایه.

دلێک که تینده‌گات ته‌نھا یه‌ک تراژیدیای راسته‌قینه هه‌یه که له‌ده‌ستدانی یه‌کته‌په‌رستییه، (التوحید - شه‌ریعه‌تی یه‌کتایی خودا)، تاکه به‌لای سه‌خت بریتیه له‌په‌رسنتی هه‌ر که‌س و شتیکی تر جگه له‌په‌روه‌ردگاری

گه وره که شايسته ی پرستنه. دلّیک که تیده گات تاکه زیندانی حه قیقی بریتیه له زیندانی دانانی شتیکی تر له جی پروهردگار. جا نایا نهو شته نهفس، هوا و ناره زوو، سامان، پیشه، هوسه، مندال، یاخود خو شویستی ژیان بیت، نهو خوداوهنده هه له یه کوّت و بهندت دهکات نه گهر بیکه یته ئامانج و مه بهستی کوّتاییت. ئازاری نهو کوّت و بهنده قوولتر و سهختتر و دریژخایه نتر ده بیت له ههر ئازاریکی تر که به هوی تراژیدیاکانی تری ژیانوهه دروست ده بیت.

نه زمونی په یامبه ر یونس زور گرنگه تاکو چاوی لی بکریت، کاتیک که وته ناو سکی نه هه نکه که وه، ته نها یه ک ریگای رزگار یونی هه بوو: گه پانه وهی ته واوه تی بق لای خودای گه وره و هه سترکردن به تاکی خودا و لاوازیی مرقف. نزا که ی په یامبه ر یونس به شیوه یه کی سه رنجراکیش نه م حه قیقه ته ئامازه پین ده دات: (أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۹۱﴾ (سوره تی الانبیاء).

«هیچ خودایه ک بوونی نییه جگه له تو یا الله، گه وره یی ههر بق تو یه، من له هه له کاران و تاوانباران بووم.»

زوریک له ئیمه که و تووینه ته داوی سکی نه هه نگی پرستنی هوا و ناره زوو هه کانمان و شته کانی تری نه م ژیانوهه. بووینه ته بهنده ی نه فسی خو مان. نهو زیندانییه له نه نجامی دانانی ههر شتیکی تره وه یه جگه له پروهردگار له ناو دلّه کانماندا. به نه نجامدانی نه م کاره خراپترین و پرئازارترین زیندان دروست ده که یین بق خو مان، چونکه زیندانی دونیایی ته نها ده توانیت نهو شته کاتی و پر که موکو پریانه بیاته وه، به لام زیندانی روّحی ده توانیت نهو شته بیاته وه که هه همیشه یی و ته واو و بی که موکو پرییه که بریتیه له پروهردگار و په یوه ندیمان به پروهردگار وه.

نایا ئەمە خۆشه‌ویستییه که ههستی پێ دهکەم؟

ئەفلاتوون دەلیت: «خۆشه‌ویستی نەخۆشییەکی ترسناکی ئەقلییە»، ئەوەی که وتبیتە داوی خۆشه‌ویستییه‌وه تاراڤەیه‌ک راستی ئەم وتەیه‌ی بۆ دەرده‌که‌ویت، بەلام هه‌له‌یه‌کی به‌رچاو له‌م وتەیه‌دا هه‌یه. خۆشه‌ویستی نەخۆشی ئەقلى نییه، به‌لكو هه‌وا و ئاره‌زوو نەخۆشی ئەقلییە.

ئەگەر خۆشوێستن مانای ئەوه بێت ژيانمان پارچه پارچه ببیت و به‌ته‌واوی دلشكاو و دلته‌نگ و هۆگر بێن و به‌سه‌ختی بجوولین و هه‌موو شتیك بکه‌ینه قوربانى، ئەوه خۆشه‌ویستی نییه. به‌پنجه‌وانه‌ی ئەوه‌ی فیر کراوین، خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ وه‌ک ئالوده‌بوویه‌کی ماده‌ بپه‌وشکه‌ره‌کانمان لێ ناکات. ئەوه‌ی له‌نیو فیلم و زنجیره‌ فیلمه‌کاندا ده‌یبینین ئالوده‌بوونه‌ نه‌ک خۆشه‌ویستی، به‌لام ناویکی تری لێ نراوه. ئەوه هه‌وا و ئاره‌زووه‌ که له‌ قورئاندا ئاماژه‌ی پێ دراوه‌ واتا (ئاره‌زوو و چێژی بێهه‌ها و بێسوود). خودای که‌وره‌ وه‌ک گوهراترین و لاپه‌ترین که‌س وه‌سفى ئەو که‌سانه‌ ده‌کات که‌ کوێرانه‌ شوینی ئەم هه‌وا و ئاره‌زووانه‌ ده‌که‌ون ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ

هُوَ لَهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ (سوره تی القصص).

«نه‌گەر وه‌لامیان نه‌دایته‌وه و به‌دهم بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه نه‌هاتن، ئه‌وا شوینی هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانیان ده‌که‌ون. کئ گومر‌اتره‌ له‌وه که‌سه‌ی که‌ شوینی هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی خۆی ده‌که‌ویت دوور له‌ هیدایه‌ت و ریتمویی په‌روه‌ردگاری مه‌زن، بیگومان په‌روه‌ردگار هیدایه‌تی قهومی سه‌مه‌کار نادات.»

به‌ملکه‌چب‌وونمان بۆ هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانمان و قه‌رامۆشکردنی ریتماییه‌کانی خودای گه‌وره، بریارمان داوه‌ هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانمان بپه‌رستین. نه‌گەر خۆشه‌ویستیمان بۆ ئه‌و شته‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ین زیاتر و به‌هیزتر بیت له‌ خۆشه‌ویستیمان بۆ په‌روه‌ردگار، ئه‌و شته‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ین به‌ په‌روه‌ردگارمان داده‌نیین. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموینت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (سوره‌تی البقره).

«هه‌یشتا که‌سانیک هه‌ن له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بپه‌رستن، شتانی تر داده‌تاشن بۆ خۆیان (شوین ریتموییه‌کانی په‌روه‌ردگار ناکه‌ون) و خۆشه‌ویستی و سۆزیان ده‌ده‌ن به‌و بت و به‌رنامه‌ و تووله‌رێگیایانه‌ و خۆشیان ده‌وین وه‌ک چۆن په‌روه‌ردگاریان خۆش ده‌ویت، به‌لام ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌یناوه‌ زۆر زیاتر په‌روه‌ردگاریان خۆش ده‌ویت.»

نه‌گەر خۆشووستی شتیک وامان لی بکات ده‌سه‌تبه‌رداری خیزان، شه‌ره‌ف، ریز، جه‌سته، پیرۆزی، ئارامی، دین و ته‌نانه‌ت په‌روه‌ریتمان که‌ دروستی کردووین ببین، بزانه‌ له‌ خۆشه‌ویستیدا نین، به‌لکوه‌ به‌نده‌ین.

دلالت بينه

پهروهردگار بهم شتيويه باسي ئهم جوړه كهسانه دهكات:
﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ
سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (سوره تي الجاثيه).

«هه والم بدهرئ ئايا چاوتان بهو كهسانه كهوتووه كه حهز و
ئاره زووي خويمان كردووه به خوداي خويمان؟ خوداي گوره باشيان
دهناسيت و به گومرايي ده يانه يئيتنه وه و موري هيناوه به سهر گوي
و دلياندا و بان چاو و بينايياني داپوشيوه. جا كئ هيه رينماييان
بكات جگه له خودا؟ ئايا بير ناكه نه وه و تينا فكنر.»

تهنها بير له و نارپه حه تيبه بكه روه كاتيک بينايي و بيستن و دلي
كه سيك موري لي دهرتيت و داده خريت. هه وا و ئاره زوو چيژ نيبه،
به لكوو زيندانه، كويله بووني ئه قل و جهسته و روجه، ئالوده بوون
و په رسته. له ئه دهبدا نمونه ي زور جوان له باره ي ئهم راستيبه وه
هه يه. له پيشبينييه مه زنه كاني (چارلز ديكنز) دا، (بيپ) نمونه ي ئهم
باسه يه. له وه سفكردي هوكرييه كه ي بو (ئيسيتيلا) دا ده ليت: «به هوي
خه م و ئازاره به رده و امه كه مه وه تينه گه م خوشه ويستيبه كه م بو
ئهو دژه له گه ل ئاوه ز، به لين، ئارامي، ئوميد، دلخوشي و هه موو
ئاؤميتدييه كاني تر.»

خاتوو (هافيشام) زياتر ئه مه روون ده كاته وه و ده ليت: «پنت
ده ليم خوشه ويستي راسته قينه چيبه. خوته رخانكرديكي كويزانه و
شهرمه زرايبه كي دلنبايي و ملكه چي و متمانه و باوه رپه دژي خوت
و ته واوي جيهان، ده سته رداربووني ته واوي دل و روجه بو
خوشه ويسته كه ت - هوك ئه وه ي من ئه نجام دا.»

ئه وه ي خاتوو (هافيشام) ليره دا باسي دهكات راستيبه، به لام
ئه وه خوشه ويستي راسته قينه نيبه، به لكوو ئه وه هه وا و ئاره زووه.

خۆشهويستی راسته‌قینه که په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستيتی نه‌خۆشی و ئالوده‌بوون نيه، به‌لکوو ره‌حم و به‌زه‌بیه. په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پيرۆزدا ده‌فه‌رمويت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١١﴾﴾ (سوره‌تی الروم).

“یه‌کێک له‌ نیشانه و به‌لگه‌کانی خودای گه‌وره‌ ئه‌وه‌یه که له‌ خودی خۆتان هاوسه‌ری بۆ دروست کردوون بۆ ئه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌ لايدا و له‌ نیتوانتاندا خۆشه‌ويستی و سۆز و ميه‌ره‌بانی فه‌راهه‌م هه‌تاوه. به‌راستی نیشانه و به‌لگه‌ی به‌هه‌يز هه‌یه له‌مه‌دا بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بيه‌ ده‌که‌نه‌وه و تیده‌فکرن.”

خۆشه‌ويستی راسته‌قینه ئارامی دینیت بۆ پۆچی مرۆفه‌کان، نه‌ک ئازار و ناره‌حه‌تی. خۆشه‌ويستی راسته‌قینه پريت ده‌دات له‌ ئارامیدا بيه‌ت له‌گه‌ل خودی خۆت و په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لاتدا. په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رمويت: ﴿لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ تاکو له‌گه‌لیاندا هه‌ست به‌ ئارامی بکه‌ن.

هه‌وا و ئاره‌زوو پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ن. هه‌وا و ئاره‌زووه‌کان دله‌نگ و خه‌مبارت ده‌که‌ن. هاوشیوه‌ی ماده‌ بيه‌هۆشکه‌ره‌کان به‌رده‌وام ئاره‌زووی ده‌که‌یت، به‌لام هه‌رگه‌ز تیره‌نابیت. تاکو خه‌له‌تی له‌ناوچوون به‌ شوینیدا راده‌که‌یت، به‌لام هه‌رگه‌ز پینی ناگه‌یت. هه‌رچه‌نده‌ ته‌واو خۆت ملکه‌چی ده‌که‌یت، هه‌رگه‌ز دلخۆشیت پێ نابه‌خۆشیت.

ئاسووده‌یی ته‌واوه‌تی ئامانجی هه‌موو که‌سه‌یکه، بۆیه‌ زۆر جار سه‌خته‌ خۆشه‌ويستی به‌ده‌ست به‌ینیت له‌ هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانه‌وه. پێگای پزگاریبوونمان بریتیه‌ له‌ پرسیارکردن له‌ خۆمان: ئایا نزیکبوونه‌وه له‌و که‌سه‌ی که‌ خۆشم ده‌ویت نزیکم ده‌کاته‌وه، یاخود دوورم ده‌کاته‌وه له‌ په‌روه‌ردگار؟

دلت بینه

واتا ئايا ئەم كەسە شوینی پەروەردینی گرتۆتەوہ لە دلمدا؟
خۆشەویستی پاک و راستەقینە ھەرگیز پێچەوانە و دژ نییە لەگەڵ
خۆشویستی پەروەردگاری خاوەن دەسەلات، بەلكوو بەھیزتری
دەكات. خۆشەویستی راستەقینە كاتێك رێپێندراو و گونجاوہ لەو
سنوورانە لاندات كە پەروەردگار پێگەى داوہ. ئەگەر لەو سنوورانەى
پەروەردگار لايدا، ئەوہ جگە لە ھەوا و ئارەزوو، ھېچ شتیكى تر
نییە كە دەبیت ملكەچى بىن، یاخود رەتى بكەینەوہ. دەبیت ببینە
بەندەى پەروەردگارمان، یاخود بەندەى ھەوا و ئارەزووہكانمان.
ملكەچبوونی ھەردووکیان شتیكى مەحال و ئەستەمە.

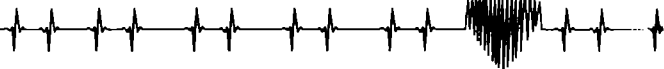
تەنھا بە جەنگان دژی چێژە خراب و حەرامەكان دەتوانین چێژی
راستەقینە بەدەست بەینین. بۆیە جەنگان دژی ئارەزووہكانمان
شتیكى پێویستە لە پێناو بەدەستھێنانى بەھەشتدا. پەروەردگار
دەفەرمویت: (وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿١١﴾) (سورەتى النازعات).

«ئەوانەى لە پێگەى پەروەردگار دەترسن و نەفسیان پاراستووە
لە ھەوا و ئارەزووہكانیان، بەھەشت دەبیتە پەناگە و جێگەى
مانەوہیان.»

خۆشەويستى لە ھەوادا

خۆشەويستى لە ھەوادا، ياخود ئەمە ئەو شتەيە كە راگەياندنكاران دەيانەويت لە مانگى شوباتدا بەو شىۋەيە بىر بگەيتەو. ھەرچەندە شتىكى سەرنجراكىشە كە زوو زوو خۆشەويستى دەر بېرىت، بەلام پۇزى قالانتاين سالى جاريك ديت، ھىچ بزار دەيەكت بۇ ناھىليتەو ھەگە لەو ھى يادى بگەيتەو، ياخود دەبيت بىدل و دلرەق دەر كەويت. جەژنى گولفرۆش و چكليت و شيرينيفرۆشەكان لە مانگى شوباتدايە. لە ناوجەرگەى بازرگانىكردن بەم ھەستانەو ھەسخت دەبيت بىر لەو كەسانە بگەينەو كە خۆشمان دەوين. كاتىك ئەو دەكەين، پووبەپووى ھەندىك پرسىيار دەبينەو. ھەندىك لەو پرسىيارانەم بىر كەوتەو كاتىك بىرم لە شتىك كەردەو كە ھاوپننەكم پتى وتبووم. باسى ئەو ھى دەكرد ھەستىكى چۆنە كاتىك لەگەل ئەو كەسەدا دەبيت كە خۆشى دەويت. بە وتەى خۆى ھەموو دونيا لە بەرچاوت ون دەبيت كاتىك پىكەو دەبن. تاكو زياتر بىرم لە وتەكەى بگردايەتەو، زياتر پرسىيارم لا دروست دەبوو.

دلت بینه هوو

ئیمه ی مروّف وا خولقاوین ههست به خوشهویستی و هوگری بکهین بهرامبهر کهسانی دی. ئهوه بهشیکه له سروشت و فیترهتی ئیمه. کاتیک ههستمان بهم شیوهیه بیت بۆ کهسیکی تر، رۆژی پینج جار چاوپیکهوتن لهگهله پروه ریتندا ئه انجام دهدهین، ئایا چهند جار ههستمان کردوو که ههموو دونیا له بهرچاومان ون بووه له کاتی ئامادهبوونی پروه ریتندا؟ ئایا دهتوانین بلین: خوشهویستیمان بۆ پروهردگاری خاوهن دهسهلات زیاتره له خوشهویستیمان بۆ هر کهس و شتیکی دی؟

زۆر جار بیر دهکهینهوه پروهردگار تهنها به بهلا و نارحهتی تاقیمان دهکاتهوه، بهلام ئهوه راست نییه. پروهردگار به نیعمهت و خوشیش تاقیمان دهکاتهوه. به پاداشت و بهخشین و ئهو شتانهی که خوشمان دهویت تاقیمان دهکاتهوه. زۆر جار زۆربهمان شکست دههتین له تاقیکردنهوهمان بهو بهخشین و شتانهی که خوشمان دهوین. شکست دههتین، چونکه پروه ریتن پیمان دهبهخشیت، بهلام دهیانکهین به پروهردگاری خۆمان و دهیخینه نیتو دلکهانمان.

کاتیک پروهردگار پاره و سامانمان پی دهبهخشیت، پشت به پاره و سامانهکه دهبهستین نهک پروهردگار خۆی. بیرمان دهچیتهوه پاره که سهرچاوهی پالپشتیهکهمان نییه، بهلکوو ئهو کهسه سهرچاوهکهیه که پاره و سامانهکهی پی بهخشیون. ههز دهکهین ئارهق بفرۆشین تاکو پارهکانمان لهدهست نهدهین، یاخود قهرز دهدهین و سوو وهردهگرین لهپیناو سهلامهتی و پاریزراوی پارهکانماندا. به ئه انجامدانی ئهو کاره، بیتفرمانی بهخشهرهکه دهکهین لهپیناو پاراستنی بهخشهکه.

کاتیک پروه ریتن کهسیکی خوشهویستمان پی دهبهخشیت، بیرمان دهچیتهوه پروه ریتن خۆی سهرچاوهی بهخشینهکهیه، پاشان دهست

ياسه مین مواھید

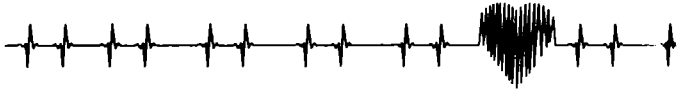
دەكەین بە خوشویستنی كەسەكە لەبری ئەوێ پەروردگارمان
خۆش بویت. ئەو كەسە دەبیتە ھەموو شتێك بۆمان، ھەموو بێر
و خەيال و پلان و ترس و ئومیدیكمان پەيوەست دەكەین بەو
كەسەو. ئەگەر ئەو كەسە ھاوسەرمان نەبیت، ھەندێك جار ھەز
دەكەین بگەوینە نێو ھەرام و تاوانەو تەنھا بۆ ئەوێ لەگەڵیدا
بین، ئەگەر بەجێمان بھێلن، ھەموو جیھانەكەمان لەناو دەچیت.
كەواتە پرووی پەرستشمان گۆریو لە سەرچاوەی بەخشینەكەو
بۆ بەخششەكە خوێ. پەروردگار بەمجۆرە كەسانە دەفەرمویت:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (سورەتی البقرە). «لەنێو خەلكیدا

كەسانێك ھەن كە ھاوبەشی بۆ خودا بڕیار دەدن، ئەو كەسانەیان
خۆش دەوێت لەبری ئەوێ خودایان خۆش بویت، بەلام ئەوانەو
باوەردارن خۆشەوێستییەكی بەھیزیان ھەبە بۆ پەروردگاریان».

پەروردگار لە قورئانی پیرۆزدا بەھۆی ئەم فیترەتی لەدەستدانی
بیناییە دوای ئەوێ چاكەمان لەگەڵدا دەكات دەفەرمویت: ﴿قُلْ
إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ أُقْتَرَفَتْ بِهَا وَتَجَرَّةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى
يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (سورەتی
التوبە).

«ئەوێ موھەمەد پێیان بلی ئەگەر باوو باپیرانتان و براكانتان و
ھاوسەرانتان و عەشیرەت و ھۆزتان و مال و سامانێك كە بەدەستان
ھیناوە، یاخود بازرگانییەك كە دەترسن شكان و بێبازاری پرووی
تێكەت و خانووبەرە و كۆشك و تەلاریك كە ھەز ناكەن لەناو بچیت
و دلخۆشن پێی، لاتان خۆشەوێستەر و نازدارتر بیت لە پەروردگار

و په يامبه ره که ی و جيهاد و تیکوشان له پیناو پييازی په روه ردگاردا، چاوه پری بکن تاکو په روه ردگاری خاوهن ده سلات فرمانه کانی جیبه جی دهکات، (توله تان لی ده سینته وه). په روه ردگاری بالا هیدایهت و پینمایي قهومی یاخی و گومرا ناکات.»

زور گرنگه تبیینی نه وه بکهیت هه موو نه و شتانه ی له نایه ته که ی سره وه دا ناماژه ی پی دراوه حلال و پینیدراون و له راستیدا به خششن. هه ندیک له و به خشینانه نیشانه و به لگن له لایه ن په روه رینه وه. له لایه کی تره وه په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾﴾ (سوره تی الروم).

«یه کیک له نیشانه و به لگه کانی خودای گوره نه وه یه که له خودی خوتان هاوسه ری بو دروست کردوون بو نه وه ی نارام بگرن له لایدا و له نیوانتاندا خوشه ویستی و سوز و میهره بانی فراهه م هیناوه. به راستی نیشانه و به لگه ی به هیز هه یه له مه دا بو نه و که سانه ی بیر ده که نه وه و تیده فکرن.»

له لایه کی تره وه په روه ردگار ناگادارمان ده کاته وه و ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ﴿١٦﴾﴾ (سوره تی التغابن).

«نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه، هه ندیک له هاوسه رانتان، یاخود پوله و نه وه کانتان دوژمنتانن، بویه ناگادار بن و خوتان بیاریزن لیان.» ناگادار کردنه وه که له م نایه ته دا گرنگه.

نه م فهرمایسته پر هوشدارییه ی خوی گوره جیگه ی تیرامان و وردبیینیه. لیره دا ناماژه به هاوسه ر و منداله کانمان دراوه که خوشه ویسترین به خششی ژیانمان... بیگومان به خوشه ویسترینی

ياسه مين مواهيد

كه سه كانمان تاقي ده كرئينه وه. ئه گهر سه ركه وتن له و تاقي كردنه وه يه دا به ماناي خويينينه وه يه له ناو ليشاوي كارتى پيروزيابي و گولباران كردن و دواتر به ده ستهيتاني خوشه ويستيه كي گوره تر و بهرز و پيروزتر، به لئ، ريك وايه و به و شيويه يه... به لام ئايا ئه م كاره چ كاتيگ زور گرنگه.

هركاتيگ، چونكه له كوتاييدا خوشه ويستى له هه وادايه و به و خوشه ويستيه ده زين.

گەران بە دواى خۇشەويستيدا

ژيانم بەسەر برد لە راكردن بە دواى دروستكراوه كاندا. ھەميشە بەو شىۋەيە بووم كە پىي دەلین «نيازمەند» پىويستم بە ھاوپى و كەسانى دى ھەبوو.

ھەرگىز بەرگەى نا ئومىدىيە كانم نە دەگرت، خۇشەويستى وامان لىدەكات بە دواى دروستكراوه كاندا رابكەين، پىويستى بەخشىن و ۋەرگرتنى خۇشەويستى لە ناخماندا ھەيە، پەرورنمان ئەم پىويستىيەى تىماندا خولقاندوو. ھەموو پىويستىيە كانمان لە لايەن پەرورەدگار ۋە خولقاندوو. ھەموو پىويستىيە كانمان لە لايەن پىويستى بەخشىن و ۋەرگرتنى خۇشەويستى ۋەكو پالنه رىك تىماندا خولقاندوو. پالنه رىك كە بەرەو پەرورەدگارمان دەگەرئىتە ۋە. تەماشابكە، ئىمە لە لاي پەرورەدگار ۋە ھاتووين و دەمانە ۋىت بگەرئىتە ۋە بۆ لاي ئەو لەم ژيانەدا پىش ئەۋەى بگەرئىتە ۋە بۆ لاي لە پۆژى دواييدا. پالنه رى تىماندا خولقاندوو تاكو بمانگەرئىتە ۋە بەرەو بەھەشت و لاي خۆى، بەلام ئىمە لە رىكاكەدا ون دەيىن.

ناتوانىن نكۆلى لە پالنه رەكە بكەين، بەلام ون دەيىن، چونكە

دهمانه ویت له پتی شتانیکی هه له و له شوینی هه له وه ئه م پئو یستییه پر بکهینه وه. پالنه ره که له لایه ن پهروه ردگار وه خولقیندراوه تاكو بمانگه پئیته وه بۆ لای خۆی، به لام پالنه ره که به ره و دروستکراوه کان ئاراسته مان دهکات، به و شیوه یه ون ده بین.

بۆچی به دوا ی که سانی تر دا راده که ی ن؟ بۆچی به دوا ی پار ه دا راده که ی ن؟ بۆچی به دوا ی ده سه لات و پله دا راده که ی ن؟ به دوا ی ئه م شتانه دا راده که ی ن، چونکه خۆشه ویستی و ریزمان ده ویت. بروامان وایه له پتی به ده سه تهنانی ئه م شتانه وه ده توانین خۆشه ویستی و ریز به ده ست بهینین.

یاسایه کی سه رنجراکش هه یه ئه م جیهانه به رپوه ده بات، یاسایه کی زور ساده یه، به داخه وه زوریکمان به هه له له م یاسایه تیگه یشتووین. به ئی! هه مووان هه مان پالنه رمان تیدا خولقیندراوه، به لام مرؤف هه میشه په له یه. هه میشه شتانیکی راسته وخۆ به سه ر دواخراودا، ببنراو به سه ر نه بینراودا و جه ستی به سه ر رۆحیدا په سه ند ده که ی ن. سه ره تا به ره و ئه و شتانه راده که ی ن که ده توانین ببینین و ههستی پی بکه ی ن و دهستی لی بده ی ن. سه ره تا به ره و ئه و شتانه راده که ی ن که هه ست ده که ی ن نزیکتره، چونکه مرؤف هه میشه بیئارام و لاوازه کاتیک نیازمه ند و په یوه سه ته. به ره و ئه و شتانه ده رۆین که نزیکترین و ئاسانترین و خیراترینه، بۆیه به ره و دروستکراوه کان ده رۆین.

واده زانین تاكو زیاتر به دوا ی ئه م ژیا نه دا رابکه ی ن، زیاتر به دوا ی خۆشه ویستی خه لکی و سه روه ت و جوانی و پله و پۆستا راده که ی ن و خۆشه ویستی زیاتر به ده ست ده هینین. واده زانین تاكو زیاتر شتی کمان بویت، زیاتر به ده ست ده هینین. زور له پهروه ردگار تو ره ده بین کاتیک به دهستی ناهینین. وهک ئه وه ی زوری ویستنه که م تاراده یه که ئه و مافه م بداتی که به دهستی بهینیم.

تاكو زياتر له م هاوكيشه هه له يه دا رۆچين، زياتر شكست دههينين له به دهسته ينانى ئامانجه كه ماندا، زياتر هاوكيشه راسته قينه و ساده كهى خۆشه ويستى و ژيان له دهست دهدين. ئه و هاوكيشه يه پوون و ئاشكرايه: تاكو زياتر دروستكراوه كانمان بويت، ئه گهرى كه متره به دهستى بهينين. ئه گهر پتويستت به خۆشه ويستى بيت و بتهويت له رى دروستكراوه كانه وه به دهستى بهينيت، هه رگيز به راستى و به تهواوى به دهستى ناهينيت. هه رشتىكى دروستكراوه كان كه له پيناوى به دهسته ينانيدا راده كه يت، داگيرت دهكات و هه رگيز پرت ناكاته وه.

تهنانهت خۆشه ختى خوى، تاكو زياتر به دوايدا رابكه يت، زياتر داگيرت دهكات. ئه گهر به دواى پهروه ردگاردا رابكه يت، خۆشه ختى به دواتدا رادهكات. ئه گهر به دواى پهروه ردگاردا رابكه يت، سهركه وتن به دواتدا رادهكات. ئه وه سهركه وتنى راسته قينه يه له م دونيا و له و دونيادا. ئه گهر به ره و پهروه رين ههنگاو بنيت، نيعمهت به سهرتدا ده رژيت. خوشكان و برايانى شيرينم! ئه مه ياسا نهينيه كه يه كه زورداره كان له پيناويدا شاره كانيان سووتاندوه و پادشاکان جيهانى بۆ گه راون، به لام هه رگيز نه ياندۆز يوه ته وه. ئه مه نهينيه كه يه، تاكه ياسايه كه كه پتويسته بيزانيت.

له فهرمووده يه كدا ده گيرپته وه: «پياويك هات بۆ لاي په يامبه ر و وتى: ئه ي په يامبه رى خودا كردار يكم فير بكه كه به ئه نجامدانى پهروه ردگار و خه لكى خۆشيان بويم، په يامبه ر فهرمووى: خۆت له م جيهانه دا بېره، پهروه ردگار خۆشى دهويت. خۆت له و شتانه دا بېره كه په يوهسته به خه لكيبه وه، خه لكى خۆشيان دهويت.»، (ابن ماجه).

مه جازه كه ليره دايه، تاكو كه متر به دواى په سهندي و خوشه ويستي
 خه لكيدا رابكه ين، زياتر په سهندي و خوشه ويستي خه لكى به دست
 دهه يتين. تاكو كه متر نيازمهندي كه ساني دى بين، خه لكى زياتر
 به دواماندا دين و ناره زوومه ندى هاوه ليمان ده كهن. ثم فهرمووده به
 راستييه كى قولمان فير ده كات. تنها به دهرچوون له خولگه ي
 دروستكراوه كان ده توانين سه ركه وتوو بين له گه ل په روه رديگار و
 خه لكيدا.

ههنگاونان به رهو په روه رين جووله ي دلّه. ههنگاونان به رهو
 په روه رين هه ولدانه به هه موو ئه و شتانه ي كه پتي به خشيويت.
 ههنگاونان به رهو په روه رين جووله يه. ناجووليت ئه گه ر ناچالاک
 بيت، شكست دينيت. جوولان و ههنگاونان به رهو په روه رديگار
 بريتيه له وه ي رووى دلتي تنيكه يت له هه موو جووله يه كى ژياندا.
 بريتيه له وه ي هه موو ئامانچ و مه به ستيتك به رهو په روه رديگار بيت.
 هه ر په روه رديگار ئامانچى هه ولدانه كه ت بيت، هوكارى هه ولدانه كه ت
 بيت، تاكه مه به ستى هه وله كه ت بيت، به لام به رده وام به له هه ولدان.
 هه ول بده بيته باشتين دايك، باوك، دراوسى، خوينديكار، كچ،
 كور و كارمهندي.

ئمه نه ريتى په يامبه رانمانه (خودا لتيان رازى بيت)، جهسته يان
 له دونيادا بوون و هه وليان دها. په يامبه رمان موحه ممه د باشتين
 پيشه وا و باوك و ميژد و هاوپرئ بوو. به جهسته ي له م دونيادا زور
 هه ولي دها، به لام هه ميشه دلى لاي په روه رين بوو. هه ر له و كاتوه
 دلى له جيهانى دواييدا بوو، هه رچهندي جهسته ي له م دونيابه دا بوو،
 به لام دلى هه ر له ماله وه بوو، (له به هشت بوو).

دلی له نینو خه یالاته کانی ئه م دونیا به دا ده بیینی. باله کانی زور هه ولیان ده دا. خوینی لئ ده چوړا و ده گریا و هه ولی ده دا. جهسته ی وهستا تا کو قاچه کانی شکان. جهسته ی ئازار و ئه شکه نجه درا له تائیف. خهوی لئ تورا و ههستی به برسیتی و تینویتی کرد، تووشی تا و ئازار و له دهستان بوو، به لام هه میسه پووی دلی به ره و په روه ردگار بوو.

کاتیک له گه ل په روه ردگار دایت، هیچ برسیتی و تینویتی و ئازار و له دهستانیک ناچیزیت. ده بوو جهسته ی به ئاراسته ی جیاوازا ده ول بدات: په یامبه رمان باوک و پیشه وا و هاوړی و میرد بوو، به لام دلی ته نها پووه و په روه ردگار بوو له هه مان ئه و کاته ی جهسته ی به و هه موو ئاراسته ی به ده ولی ده دا. په یامبه ر ئیبراهیم به جوانترین شیوه فه رمووی: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِأَلْذَى فَطَّرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (سوره تی الانعام). «به راستی من پووی خووم و دلم له په رستندا کردوته ئه و زاته ی ئاسمانه کان و زهوی فه راهه م هیناوه، له کاتیکدا پوو له هیچ شتیکی تر ناکه م، به دلئارامی ته واویشه وه ده لیم: هه رگیز له پیزی موشریک و هاوبه شدانه راندا نیم.»

په یامبه ر ئیبراهیم به ته واوی دلی کردبوویه په روه ردگار. بو ت دهرده که ویت تووشی نارچه ته ی ده بییت، ئه گه ر ته نها به شتیکی دلت پووه و په روه رین بیت. ئه و نارچه ته یه په یوه سته به پیژده ی ملکه چبوونت به شته کانی تره وه.

په روه ردگار له قورئانی پیروزدا ده فه رموویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهٗ رَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (سوره تی البقره). «ئهی ئه وانهی ئیمان و باوه رتان هیناوه هه ر هه مووتان خو تان بخه نه ژیر سایه ی

ئىسلامه وه و به تهواوى په يرهوى بكن و شوئنى ههنگاوه كانى شهيتان مهكهن، چونكه به راستى ئه و دوژمنى ناشكراتانه.»
 نازار له نيچه ملكه چيدا ههيه. له راستيدا نازارىك ههيه له وهمى ناچيته تاكه نارامى و سهلامه تيبه وه به تهواوى و به هه مو دلتوه. نازار له نيچه سوچه دا ههيه. نازار ههيه له دانانى دلت له دهستى كه سانى تر دا. ئه و نازاره به رده وام دهبيت تاكو ئه و كاتهى تهواوى دلت به ره و يهك ناراسته دهبيت. تاكو تهواوى دلت به ره و په روه رديگار دهبيت. ئه و دهبيتته تاكه ئامانجى راسته قينهى هه ولدانه كانت.

كاتيك روژانه به لايهنى كه مه وه (۱۷) جار ده لئين: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (سوره تى الفاتحه).

«به تنها تو ده پرستين و داوى يارمه تى تنها له تو ده كه ين»،
 په روه رديگار تاكه ئامانمانه. هيج كه سيك به په روه رديگار ناكات به بن يارمه تى په روه رديگار خوئى. لا حول و لا قوه الا بالله، «هيج گوړان و هيزيك نيبه جگه له وهى له لايه ن په روه رديگاره وه نه بيت.»
 ئه و كه سهى به م شيويه دلى به تهواوى پوه و په روه رديگار دهكات، دهكات به پرزگارى راسته قينه. ئه و كه سه چيدى له لايه ن دروستكراوه كانه وه نازار نادرينت. ناگر نه يتوانى په يامبه ر ئيبراهيم بسووتينيت. ناگرى دروستكراو ناتوانيت نازارى ئه و كه سانه بدات كه دلپان پوه و په روه رديگاره.

ناگرى دارايى، جهسته يى، ههستى، كومه لايه تى و دهروونى ناتوانيت نازارى ئه و كه سانه بدات كه دلپان پوه و په روه رديگاره. له رووكارى ده روه ودا رهنكه نازارى پيگه يشتيت، به لام له راستيدا ئه م جوړه كه سانه هه رگيز نازار ناچيژن. راستى ئه م حاله ته زيانبه خش نيبه، به لكوو چاكه، هه روهك چون په يامبه رمان فيرمان

دلت بینه

دهکات: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

«ژيانی باوه‌پردار سه‌يره! له هه‌موو شتي‌کدا خيري تيدايه بۆي، ئەمه‌يش تهنه‌ا بۆ باوه‌پردار وايه. ئەگه‌ر تووشی به‌لايه‌ک بييت نارام ده‌گريت و له‌مه‌يشدا خيتر هه‌يه بۆي.» (رواه مسلم).

ئەمه‌يش تهنه‌ا بۆ باوه‌پردار وايه. تهنه‌ا بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌ پرووی ته‌واوی دليان کردۆته‌ يه‌ک ناراسته‌. له‌ بييرت بييت په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمويت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (سوره‌تی البقره).

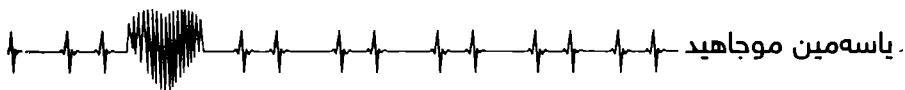
«ئەي ئەوانه‌ی ئيمان و باوه‌پرتان هه‌تاوه‌، هه‌ر هه‌مووتان خۆتان بخه‌نه‌ ژيتر سايه‌ی ئيسلامه‌وه‌ و به‌ ته‌واوی په‌يره‌وی بکه‌ن و شويني هه‌نگاوه‌کانی شه‌يتان مه‌که‌ون، چونکه‌ به‌راستی ئەو دوژمنی ناشکره‌تانه‌».

بچۆره‌ نارامی و سه‌لامه‌تی ته‌واوه‌وه‌. سه‌لامه‌تی ته‌واو بۆ ئەو که‌سانه‌يه‌ که‌ به‌ ته‌واوی ده‌چنه‌ ئەو حاله‌ته‌وه‌. له‌ يادت بييت دل ئەندامیکی جيگير نيه‌. دل و اتا گۆران (وشه‌ عه‌ره‌ببيه‌که‌ی بريتييه‌ له‌ «القلب» که‌ له‌ په‌گه‌که‌يه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌وه‌ به‌ مانای «هه‌لگه‌پانه‌وه‌» دي‌ت. دل هه‌لده‌گه‌په‌ته‌وه‌، بۆيه‌ ئامانجه‌مان له‌ ژياندا ده‌بييت ئاگادارکردنه‌وه‌ی دل و گه‌پانه‌وه‌ی بييت بۆ لای په‌روه‌ردگار. به‌رده‌وام داوای يارمه‌تی له‌ په‌روه‌رين ده‌که‌ين، وه‌ک په‌يامبه‌رمان به‌رده‌وام نزای ده‌کرد.

«يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك»، «ئەي هه‌لسوپه‌نه‌ری

دله‌کان دل‌مان له‌سه‌ر دینه‌که‌ت راگره‌ و جيگيري بکه‌».

ئەم به‌رده‌وام گه‌پانه‌وه‌يه‌يش تۆبه‌کردنه‌. به‌رده‌وام بگه‌په‌يه‌ لای

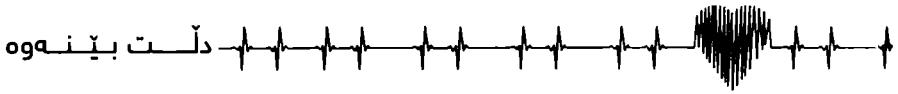
پهروه رين، تنها ئه وانهى واز له م مملانيه دينن ده دؤر پين. تنها ئه وانهى كه به هوى له خؤر ازيوون، ياخود نائوم يديه وه دست هه لده گرن له مملانيه گه راندنه وهى دل به ره و ئامانجى سه ره كى له م دنيا و دنياى دواييدا شكست دينن و ده دؤر پين.

هه موومان خؤشه ويستيمان ده ويت له لايهن پهروه ردگار و خه لكيه وه. هه موومان به دواى شتيكدا راده كه ين. وه لى تاكو زياتر به دواى دروستكراوه كاندا رابكه ين، زياتر ليتمان دوور ده كه ونه وه. كاتيک ده وه ستين و ده ستبه رداريان ده بين و پرو و هر ده گيرين و دلمان پرو وه پهروه ردگار ده كه ين، دروستكراوه كان به دواماندا دين. ئه مه يش ياسايه كى زؤر ساده يه: ئه گه ر به دواى دروستكراوه كاندا رابكه يت، پهروه ردگار و دروستكراوه كان له ده ست ده ده يت. پرو وه پهروه ردگار برؤ، پهروه ردگار و دروستكراوه كان به ده ست ده هيتيت. پهروه ردگار (الودود) به (سه رچاوهى خؤشه ويستى).

بؤيه خؤشه ويستى له پهروه ردگار وه سه رچاوه ده گريت نه ك خه لكى. هه روه ك چؤن (چارلز ف. هانيل) سى نووسه ر ده ليت: «بؤ ئه وهى خؤشه ويستيت ده ست بكه ويت ده بيت خؤت پر بكه يت له خؤشه ويستى تاكو هاوشينه وهى موگناتيسيك لى ديت».

كاتيک خؤت به سه رچاوهى خؤشه ويستيه كه (الودود) پر ده كه يت، ده بيته موگناتيسى خؤشه ويستى. پهروه ردگار له فه رموده يه كى قودسيدا ده فه رمويت: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جَبْرِيْلَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَخْبِنَهُ فَيُحِبُّهُ جَبْرِيْلُ فَيُنَادِي جَبْرِيْلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحْبِبُوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ).

«كاتيک پهروه ردگار به نده يه كى خؤى خؤش بوويت، بانگى جبريل ده كات و پيى ده فه رمويت: «من فلان و فلانم خؤش ده ويت،

بۆيە تۆيش خۇشيانىت بویت.» پەيامبەرمان فەرمووی: «جبریل ئەو بەندانەى خۇش دەویت. پاشان جبریل لە بەهەشتدا بانگ دەکات و دەفەرمویت، پەرورەدگار فلان و فلانى خۇش دەویت، ئۆهەيش خۇشتان بوین. تەواوی دانیشتوانى بەهەشت ئەو کەسانەیان خۇش دەویت.» پاشان پەيامبەر فەرمووی «بۆيە ئەو کەسانەيش لەسەر زەويدا خۇش دەويسترين»، (رواه البخاری و غیره).

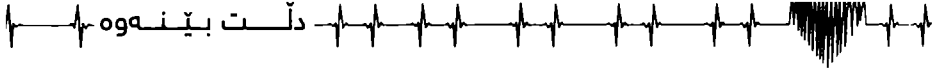
هەمووان رادەکەين، بەلام کەمیکمان بەرەو ئاراستە راست و دروستەکە رادەکەين. هەمان ئامانجمان هەيە، بەلام بۆ کەيشتمان بەوئ دەبیت بووەستين و بزانیين ئايا بەرەو سەرچاوەکە رادەکەين، یاخود تەنها بەرەو تیشکدانەوہکەى دەپۆين.

ئەمە خوشەويستىيە

ھەندىك كەس تەواۋى ژيانيان لە گەران و ھەندىك جار بەخشىن و ۋەرگرتن و شوينكەوتن بەسەر دەبەن، بەلام زۆرىيە كات تەنھا چاۋەپىتن. ۋادەزانن خوشەويستى شوينىكە بۆى دەپۆن: ۋىستگەى كۆتايىيە لەسەر رېيەكى دوورودرىژدا. ناتوانن چاۋەپى بگەن رېنگاكە بە كۆتا بىتت و بگەنە ۋىستگەى كۆتايى.

ئەو دلانەن كارىگەر دەبن بە جوولەى دلەكان. كەسانى رۆمانسى بېھىۋان، ئارەزوومەندانى چىرۆكى خوشەويستى، ياخود ھەر دەستەۋاژەيەكى دلسۆزانەى خۆتەرخانكردىكى راستەقىنەن. گەرانەكەيان برىتتىيە لە ۋابەستەبوونىك كە تەواۋى تەمەن دەگرىتەۋە، بەلام ئەم گەرانە تراژىدىيە، زىانى خۆى ھەيە. رېنگاى پىشېبىنيەكان و كەوتنە داۋى خوشەويستى خۇدى خوشەويستىيەۋە زۆر بەئازارە، بەلام ۋانە و پەندى خۆى تىدايە. ۋانە و پەندەكان لەبارەى سروشتى خوشەويستى و ئەم جىھانە و خەلكى و دلەكان زۆر جار ئەم رېنگا پر ئازارە دادەپىژن. بەگشتى ئەم رېنگا پر ئازارە ۋانە و پەندى تىدايە لەبارەى ئافرىنەرى خوشەويستىيەۋە. ئەۋانەى ئەم رېنگايە دەگرەنە بەر زۆر جار دەگەنە ئەو راستىيەى

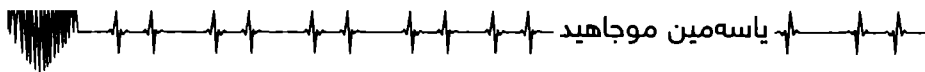

خۇشەويستى مرۇف كە بە شوئىندا ويلن ويستگى كۆتايى نىيە. ھەندىك جۇرى خۇشەويستى مرۇف دەكرىت خەلاتىك بيت. دەكرىت خۇشەويستى ھۆكارىك بيت، بەلام تووشى شكست دىيت كاتىك ئەو ھۆكارە ۋەكو ئامانچ و مەبەستى كۆتايى تەماشاشا دەكەيت. پاشان تەواوى ژيانت لە شتىكى ھەلەدا بەسەر دەبەيت. ئارەزوو دەكەيت ئامانچ و مەبەستە سەرەككيبەكە بكەيتە قوربانى لەپىناو ھۆكارەكەدا. تەواوى ژيانت بەسەر دەبەيت بۇ گەيشتن بە ويستگى كاملى و بى كەموكورپى دونيايى كە ھەرگىز بوونى نىيە و نايىت.

ئەو كەسەى بەشوئىن سەرايىكدا رادەكات ھەرگىز پىنى ناكات، بەلام لە راكردن بەردەوام دەبىت. تۆيش ھاوشىۋەى ئەو كەسە بەردەوامىت لە راكردن، ئارەزوو دەكەيت خەوت بزپرىت و بگرىت و خويىت لى بزپرىت و بەشە بەھادارەكانى خۆت و تەنانەت شەرەفى خۆت لەپىناويدا بكەيتە قوربانى. ھەرگىز بەو شتە ناگەيت كە لەم ژيانەدا بە شوئىندا ويلىت، چونكە ئەو شتەى بە شوئىندا ويلىت ويستگەيەكى دونيايى نىيە. ئەو كاملى و بىكەموكورپىيەى بەدوايدا ويلىت ناتوانرىت لەم جىھانى ماددەگەرىيەدا بدۆزرىتەۋە. دەكرىت تەنھا لە پەرۋەرىن و رىگەى بەرەو پەرۋەرىندا بدۆزرىتەۋە.

دىمەنى خۇشەويستى مرۇف كە بە شوئىندا ويلىت، خەيالىكە لە بىبابانى ژياندا. ئەگەر بە شوئىندا بگەرىت، دەبىت بەردەوام بيت لە گەران. گرنىك نىيە چەندە نرىك بيت لە سەرابەكەۋە، ھەرگىز پىنى ناگەيت. ھىچ ويئەيەك بەدەست ناھىتت. ناتوانىت رىگرى لە خەيالاتى ئەقلى خۆت بگرىت.

تەواوى ژيانت تەرخان دەكەيت بۇ گەيشتن بەم شوئىنە، چونكە لە چىرۆكە خەيالىيەكاندا ئەۋە كۆتايى چىرۆكەكەيە. چىرۆكەكە كۆتايى دىت بە دۆزىنەۋە و يەكگرتنەۋە و ھاوسەرىگرى لەگەل

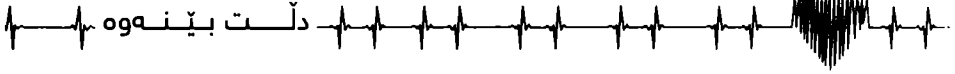

نيوه كهى ترى ژيانندا. ويستگهى كوتايى به يه كگرتنى پوچه كان به دهست دهينريت. هه موو كه سانى دهوروبه رت وات لى دهكهن بير بگه يته وه نه وه كوتايى ريگه كهت بيت: نه و شوينهى كه چاوت به هاوبه شى ژيانت و نيوه كهى ترى ژيانت دهكه ويت، له و شوين و ساتهى كه هاوسه رگيرى دهكه يت. تنها دواى نه وه پيت ده لپن كامل و ته واو ده بيت. نه مه يش به دنيا ييه وه درويه كى شاخداره، چونكه كاملى و ته واوى له هيج شتيكى تر دا به دى ناكريت جگه له په روه ردگاردا.

نه و وانه يهى له مندالييه وه فيرى بوويت له رى چيروكه كان، گورانیه كان، فليمه كان، ريكلامه كانه وه نه وه يه كه كامل و ته واو نيت. نه گهر خودانه خواسته يه كيك بيت له وانهى هاوسه رگيريان نه كردوه، يا خود ته لاق دراون، نه وا به خه و شدار و ناكامل نه ژمار دهكريت.

نه و وانه يهى ليره دا فيرى ده بيت نه وه يه چيروكه كه به هاوسه رگيرى كوتايى ديت و دواتر به هه شت دهست پى دهكات. له و ساته به دواوه پاريزراو و كامل ده بيت، هه موو شتيكى تيكشكاو، له ناوچوو چاك ده بيته وه، به لام نه وه كوتايى چيروكه كه نييه، به لكوو چيروكه كه له ويوه دهست پى دهكات. له و ساته وه بنياتنانه كه دهست پى دهكات: بنياتنانى ژيانيك، بنياتنانى كه سايه يت، بنياتنانى سه برگرتن و خوراگرى، بنياتنانى خونه ويستى و بنياتنانى خوشه ويستى، بنياتنانى ريگه كهت بو گه رانه وه بولاى په روه ردگارى خاوهن ناسمانه كان و زهوى.

نه گهر هاوسه ره كهت بيته تاكه نامانجى ژيانت، نه وا مملانتيكهت تازه دهستى پى كردوه. هاوسه ره كهت ده بيته گه وره ترين تاقيكرنده وهت. نه وه يش نازارت ده دات تا نه و كاتهى هاوسه ره كهت

له دلتدا دهردههينيت، چونكه پيويسته تنها خوداي گهرهه ي تيدابيت.
واتا هاوسهرهكهت دهبيتته هؤكاري ئەم نازاره تاكو فير دهبيت
ههنديك شوين له دلي مرؤفدا ههن كه تنها له لايهن پهروهريني
مهزنهوه دروست كراوه و بؤ ئەو دروست كراوه.

ههنديكي تر له و وانانهي به دريژايي ئەم ريگايه فيري دهبيت
دواي له دهستان و به دهستهينان و شكست و سهركهوتن و چهندين
ههله، ئەوهيه كه دوو جور خوشهويستي بوني ههيه: ههنديك
كهست خوش دهويت بههؤي ئەو شتانهوه كه ليئانهوه دهستت
دهكهويت: ئەو شتانهي پيتي دهبهخشن و ئەو ههستهي بؤتي
دروست دهكهن. ئەميش زورترين پشكي خوشهويستي دهگريتهوه،
دهبيتته هؤي ئەوهي ئەم جوره خوشهويستيه ناجيگير بيت. تواناي
بهخشيني كهسهكان كاتي و گؤراوه. ههروهها كاردانهوت بؤ ئەو
شتانهي پيندهبهخشرت كاتي و گؤراوه. ئەگهر بهشوين ههستيكد
رابكهيت، دهبيت ههميشه بهردهوام بيت له راکردن. ههچ ههستيک
بهردهوام و ههميشهيي نيه.

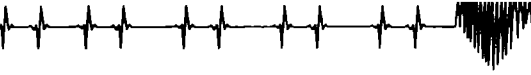
ئەگهر خوشهويستي پهيوهست بيت بهم ههستهوه، ئەو
خوشهويستيهيش كاتي و گؤراو دهبيت. هاوشيوهه ههموو
شتهكاني ئەم دونيايه تاكو زياتر به شويندا رابكهيت، زياتر ليت
دوور دهكهويتتهوه.

كاتيك ئەو كهسانهه خوشت دهوين دپنه نيو ژيانتهوه، نهك
بههؤي ئەو شتانهي پيندهبهخشن، بهلكوو بههؤي خودي خويانهوه.
ئەو جوانيهي له و كهسانهه دهيبينيت رهنگدانهوهي بهديهتهرهكهيه،
بؤيه خوشت دهوين. دواتر خوشهويستيهكه پهيوهست نيه
بهوهي كه بهدهستي دههينيت، بهلكوو پهيوهسته بهو شتانهي

دهببه خشيت. ئەو خۆشهويستى سادە و خۆنەويستانه. ئەم جۆرە خۆشهويستىيە دەگمەنترين و كەمترين جۆى خۆشهويستىيە. ئەگەر پەيوەست بىت بە خۆشهويستى پەروەردىنەو نەك مەملانى بكات لەگەل خۆشهويستى پەروەردىندا، ئەوا زۆرترين كەيف و خۆشى دەهينىت. خۆشويستن بە ھەر شىئەيەكى تر بىت و پەيوەست بىت بە پىويستى و وابەستەبوون و چاوەروانىکردن ھۆكارى خەمبارى و ناھومىدين.

ھەموو ئەوانەى ژيانيان لە گەراندا بەسەر بردووە پىويستە بزەنن پاكى و پوختى ھەر شتىك لە سەرچاوەكەيەو سەر ھەل دەدات. ئەگەر بە دواى خۆشهويستىدا بگەرئىت، لە پى پەروەردگارەو بە شوينىدا بگەرئى. ھەموو جۆگەلەكانى تر كە پەيوەست نىن بە خۆشهويستى ئىلاھىيەو ئەو كەسە ژەھراوى دەكات كە لى دەخواتەو. ئەو كەسەى دەخواتەو بەردەوام دەبىت لە خوارنەوئى تاكو ژەھرەكە دەيكوژئىت. زياتر بەردەوام دەبىت تاكو لە ناخەو دەمرئىت، پاشان دەوەستئىت و سەرچاوەى ئاوە سازگار و خاوينەكە دەدۆزئىتەو.

كاتىك ھەموو شتەكان بە جوانى و قەشەنگى دەبينىت وەك تاكە رەنگدانەوئى جوانى ئىلاھى، فىر دەبىت بە شىئەيەكى دروست كەسەكانت خۆش بوئىت: تەنھا لە پىناو پەروەردگاردا ھەموو كەسىك و شتىك خۆش بوئىت. سەرچاوەى ئەم جۆرە خۆشهويستىيە برىتيە لە پەروەردگار. بۆيە ئەو شتەى خوت پىئە گرتووە، چىدى ھەستىكى ناجىگىر نىيە. ئەوئى بە دوايدا رادەكەيت، چىدى سەرکەوتنىكى كاتى نىيە. تەنھا و تەنھا بەشوين پەروەردگاردا دەگەرئىت و خۆشت دەوئىت و پشتى پى دەبەستئىت، تەنھا ئەو جىگىر و بەردەوامە. دواى ئەمە ھەموو شتەكان لە پىناو پەروەردگاردا

دلت بینه ogo

دهبیت. هه موو شته کان که دهبیه خشیت و وه ریده گریت، خوشت دهوئ و خوشت ناوئ پیوهست دهبیت به پهروه ردگار وه نهک نهفسی خوته وه. هه موو کاریکت له پیناوی پهروه ردگاردا دهبیت، نه وهک نهفسی خوت.

واتا ئه و شتهت خوش دهوئیت و هزت لی دهبیت که پهروه ردگار خوشی دهوئیت و هزی لیه، ئه و شتهت خوش ناوئیت که ئه و خوشی ناوئیت. ده به خشیت کاتیک ده که ویته خوشه ویستییه وه، نهک له بهر ئه وهی له بهرامبهردا به دهستی بهینتیه وه. خوشت دهوئیت و ده به خشیت، به لام تنها به پهروه ردگاری بالادهست رازی و قایل دهبیت. ئه وهی پهروه ردگار رازی بکات، ده وله مندترین و به خشنده ترینی هه موو خوشه ویسته کانه. خوشه ویستییه که ت له لایه ن پهروه ردگار و له پینا و ئه و و به هزی ئه وه وه دهبیت. ئه وه پرگار بوونی خوده له به ندایه تی هه ر شتیکی دروستکرا و و به دیه تیرا و . ئه وه ئازادی و خوشبه ختییه، ئه وه خوشه ویستییه.

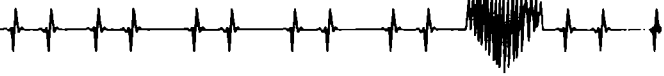

كەوتتە داۋى خۇشەويستى شتە راستەقىنەكە

ھەرگىز ئاسان نىيە دەستبەردارى شتىك ببىت، وايە؟ زۆر بەمان ھاوراين لەسەر ئەو ھى چەند شتىكى كەم ھەيە سەختتەر ببىت لەو ھى دەستبەردارى ئەو شتە ببىن كە خۇشمان دەوئت، بەلام ھەندىك جار دەببىت دەستبەردارىن ببىن. ھەندىك جار ھەندى شتمان خۇش دەوئت كە ناتوانىن بە دەستيان بەئىن. ھەندىك جار ھەندى شتمان دەوئت كە باش و خىر نىن بۇمان، ھەندىك جار ئەو شتانەمان خۇش دەوئت كە پەرودىگار خۇشى ناوئت. سەختە دەستبەردارى بونى ئەم شتانە، دەستبەردارى بونى شتىك كە دل پىنى خۇشە، يەككىكە لە سەختتەن جەنگەكان كە پىويستە ئەنجامى بدەين.

چى دەببىت ئەگەر ئەم جۆرە جەنگە نەببىت؟ چى دەببىت ئەگەر ھىندە سەخت نەببىت؟ ئايا رىگايەكى ئاسان ھەيە بۇ دەستبەردارى بونى ھۆگرىبون و وابەستە بوونىك؟ بەلى! رىگايەكى ئاسان ھەيە، ئەويش دۆزىنە ھى شتىكى باشتە.

دەوترىت ناتوانىت دەستبەردارى كەسىك، ياخود شتىك ببىت تاكو كەسىك، ياخود شتىكى باشتە نەدۆزىتە ھە. ئىمەى مرؤف بە باشى ناتوانىن لەگەل خالىبووندا ھەلېكەين. ھەموو شوئىنىكى بەتال و خالى

دلت بینه og

پئويسته راسته وخۇ پېر بگريته وه. قوربانىيه كه ناچار دهكات ئو شويته پېر بگاته وه. چركه ساتيك به بوونى كه لينيك دهبيته هوى نازاريكى به تين. بويه له سه رقالبوونيكه وه راده كه ين بۇ سه رقالبوونيكى تر، له هۇگر بوونيكه وه راده كه ين بۇ هۇگر بوونيكى تر.

له گه ران بۇ نازاد كردنى دلّه كان، زياتر له باره ي دابران له وابسته بوونه هه له كانه وه ده دويين، به لام هه ميشه پرسياريك هه يه له باره ي ئه وه ي چۇن ئو كاره ئه نجام بده ين؟ كاتيك وابسته بوونيكى هه له مان ده بيت، چۇن خۇمان لىي رزگار بكه ين؟ زۇر به ي جار زۇر سهخت ده بيت، ئالوده ي شته كان ده بين و ناتوانين ده ستبه رداريان بين. ته نانه ت كاتيك كه نازارمان ده دن و ژيانمان تيكده دن و په يوه ندييه كانمان له گه ل په روه ردارى مه زندا ده چرپيتت. ته نانه ت كاتيك كه زۇر بۇمان خراپ، ناتوانين به ئاسانى ده ستبه رداريان بين. زۇر وابسته يان بووين و زۇر خۇشمان ده وين، به لام به شيوازيكى هه له. شتيك له ناخماندا پېر ده كه نه وه و وا هه ست ده كه ين پئويستمانه. هه ست ده كه ين ناتوانين بي ئه وان بۇين. كاتيك ده جه نكين بۇ ده ستبه ردار بوونيان، زۇر جار واز له جه نكه ده هينين، چونكه زۇر سهخت و گرانه.

بۇچى ئه مه رووده ات؟ بۇچى تووشى سهختى و ناربهحتى ده بين له كاتى كردنه قوربانى ئه و شتانه ي خۇشمان ده وين له پيناو خۇشه ويستی په روه رداردا؟ بۇچى ناتوانين ده ستبه ردارى شته كان بين؟ بروام وايه زۇر ده جه نكين له پيناو ده ستبه ردار بوونى ئه و شتانه ي خۇشمان ده وين، چونكه هيج شتيكمان نه دۇزيوه ته وه كه خۇشترمان بويت تاكو شوينى بگريته وه.

كاتيك منداليك حەزى به ئۆتۆمبيليكى مندالانه ده بيت، ئه و حەزليونه داگيرى دهكات. چى ده بيت ئه گه ر نه توانيت ئه و ئۆتۆمبيله به ده ست بهيتت؟ چى ده بيت ئه گه ر هه موو رۇژيك به به رده م

دوكانه كەدا تىپەرىت و ئەو ئۆتۆمبىلە بېيىت كە ناتوانىت بە دەستى بېيىت؟ ھەر كاتىك بەو شويىنەدا تىپەرىت ھەست بە ئازار دەكات. پەنگە ھەندىك جار بىجەنگىت تاكو ئۆتۆمبىلە كە نەدىت. چى دەبىت ئەگەر مندالە كە تەماشاي ئەو دىوى پەنجەرەى دوكانە كە بكات و ئۆتۆمبىلىكى راستەقىنە بېيىت؟ چى دەبىت ئەگەر ئۆتۆمبىلىكى جۆرى فىرارى بېيىت؟ ئايا ئەو كاتەيش ئارەزووى لە ئۆتۆمبىلە مندالانە كە دەبىت؟ ئايا دەبىت ھىشتا بىجەنگىت بۆ ئەو ھى نەدىت؟ ياخود دەتوانىت بە بەردەم ئۆتۆمبىلە مندالانە كەدا تىپەرىت و ئەو جىاوازيە لە گەرەيدا جەنگە كە كپ دەكاتەو؟

خۆشەويستى و پارە و پۇست و ئەم ژيانەمان دەويت و ھەزەمان لە مندالە و زۆر پەيوەست دەبىن بەم جۆرە خۆشەويستىانەو. كاتىك ناتوانىن ئەم شتانە بە دەست بېيىن ھەك ئەو مندالەى بەردەم دوكانە كەمان لى دىت و ھەول دەدەين كە نەياندىن. ھەول دەدەين كارى ھەرام ئەنجام نەدەين بە ھۆى ئەو شتانەى كە خۆشمان دەوین. ھەول دەدەين دەستبەردارى پەيوەندى ھەرام و مامەلەى بازىرگانى و كاروبارەكان و پۇشاكەكانمان بېيىن. ھەول دەدەين دەستبەردارى خۆشەويستى ئەم ژيانە بېيىن. ئىمە ئەو بەندە و خزمەتكارەين كە ھەول دەدەين دەستبەردارى بووكەلە كە بېيىن، چونكە ئەو ھەموو شتىكە كە دەبىيىن.

تەواوى ئەم ژيانە و شتەكانى ناوى ھاوشىوھى ئەو ئۆتۆمبىلە مندالانەىيە. ناتوانىن دەستبەردارىان بېيىن، چونكە شتىكى باشتىر و چاكرمان نەدۆزىوھتەو، شتە راستەقىنە كەمان نەبىيىوھ، فېرژنە راستەقىنە و مۇدىلە راستەقىنە كەمان نەبىيىوھ. پەرورەدگار دەفەر موىت: (وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوْ وَّلَعِبُّ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِى الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٥٩﴾)، (سورة العنكبوت).

دَلَّت بَيْنَهُ

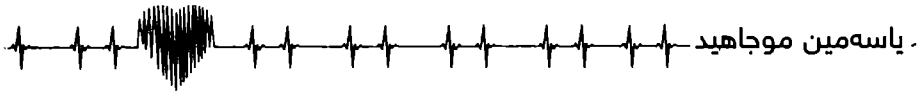
«ژياني ئەم دونيايه چييه جگه له رابواردن و كه يهفخوشي؟ بهراستي ژياني ئەو دونيا و ژياني ناو بههشت ژياني حه قيقى و راسته قينهيه (شايستهي ئەويه ئادهميزاد ههولئى بۆ بدات)، ئەگەر بيانزانيايه و تينگه يشتنايه».

پهروهردگار له باسکردنى ئەم ژيانهدا وشهئى (الحياه) بهكار دىنئيت، بهلام له باسکردنى ژياني دواييدا وشهئى (الحيوان) بهكار دىنئيت. ژياني دوايي ژيانئى راسته قينهيه. پهروهردگار كوتايى به ئايهتهكه دىنئيت به دهستهواژهئى (ئەگەر بهراستي بيانزانيايه). ئەگەر ژياني راسته قينهمان بيبينايه، ئەوا دهستبهردارى خۆشهويستيه زۆرهكهمان بۆ ئەم ژيانه كهه و ساختهيه دهبووين. پهروهردگار له ئايهتيكى تردا دهفهرمويئ: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ﴿١٧﴾ وَأَبْقَى ﴿١٨﴾﴾ (سورهئى الاعلى).

«ئيوه ريبازى رزگارى ناگره بهر، بهلكوو زياتر ژياني ئەم دونيايه تان مهبهسته و لاتان پهسهنده (١٦) له كاتيكد ا ژياني دواتر و بهدهستهئيتاني بههشت باشتر و نهبراويه (١٧)».

ژياني راسته قينه باشته له رووى جوړيتبيه وه (خير) و باشته له رووى چهنديتبيه وه (ابقى). گرنگ نيه ئەو شتهئى لهه دونيادا خوتمان دهويت چهنده باش و گهوره بيت، ههميشه كهموكوپى تيدايه له رووى جوړيتى (ناكامله) و چهنديتبيه وه (كاتيه). ماناي ئەوه نيه كه نه توانين لهه ژيانهدا شتائىك بهدهست بهئين، ياخود شتائىكمان خوئ بوئيت. ئيمهئى باوهردار پيمان و تراوه داواى شتى خير و چاكه بكهين له ژياني ئەم دونيا و ئەو دونيادا، (ربنا آتينا في الدنيا الحسنة و في الآخرة الحسنة).

بهلام ئەمه هاوشيوهئى ئوتومبيله مندالانهكه و ئوتومبيله راسته قينهكهيه: ههست به جياوازييهكه دهكهين كاتيئ ده توانين

ياسه مین موجهید . ئۆتۆمبیلە مندا لانه که مان هه بیته . به ته واوی دهرک به وه ده که ین که جۆریکی خراپتر و نزمتر هه یه (الدنیا) که له وشه ی (الدانیة) وه هاتوه ، به مانای (نزمتر دیت) و جۆره راسته قینه که یش هه یه که ژیانى دوا ییه .

ئایا ئەم تیگه یشتنه سوودی چیه بۆ ئەم ژیانە؟ ئەم تیگه یشتنه شوینکه وتنى حه لال و خۆگرته وه له حه رام ئاسانتر ده کات ، تا کو زیاتر شته راسته قینه که ببینن ، زیاتر و ئاسانتر ده توانین ده سته بردارى شته ساخته و ناراسته قینه که ببین کاتیک پئویست بکات .

مانای ئەوه نییه به ته واوی ده سته بردارى شته ناراسته قینه کان ببین ، به لکو و وا ده کات په یوه ندیمان له گه ل شته دونیا ییه کاندای ئاسایی بیت ، هه یچ سه خت نه بیت کاتیک داوامان لى ده کریت ده سته بردارى ببین له پینا و شته راسته قینه که دا . کاتیک داوامان لى ده کریت واز له و شته قه ده غه کراوه به یئینن که ده مانه ویت ، ئەوه لامان ئاسان ده بیت . ئەگه ر داوامان لى بکریت توند و به رده وام بین له سه ر ئه رکینک که نامانه ویت ، لامان ئاسان ده بیت . وه ک مندا لیکمان لى دیت که حه ز ده کات یاری بوو که له که ی هه بیت کاتیک داوا ی لى بکریت له نیوان بوو که له که و شته راسته قینه که دا په کینکیان هه لبرژیریت .

بۆ نمونه زۆریک له هاوه لانی په یامبه رمان سهروهت و سامانیان هه بووه ، به لام کاتیک بارودۆخیک هاتۆته پێشه وه به ئاسانی ده سته بردارى نیوه ی ، یاخود ته واوی سهروهت و سامانه کانیان بوون له پیناوی په روه رده گاردا .

مه به سته ی ئەم گۆرانه کاریگه رى ده کاته سه ر ئەوه ی ئایا بۆ یارمه تی هه ول ده ده ین ، یاخود بۆ په سه ندکردن . ئەگه ر زۆر پئویستمان به شتیک بیت ، ده رۆین و داوا له خزمه تکاره که ده که ین ، ئەمه له کاتیکدا که پادشاکه نه ببینن یاخود نه یناسین ، به لام ئەگه ر به نیازی ببینى

دلّت بینه

پادشاکه بین و چاومان به خزمه تکاره که کهوت، رهنگه سلاویک له خزمه تکاره که بکهین و به خشنده بین له گه لیدا و تهنانهت خو شمان بویت. کاتی خو مان به فیرۆ نادهین بۆ ئه وهی خزمه تکاره که سه رسام بکهین به خو مانه وه له کاتیکدا پادشایه ک هه یه. هه رگیز کاتی خو مان به فیرۆ نادهین تا کو باسی پیداو یستییه کانمان بۆ خزمه تکاره که بکهین له کاتیکدا پادشاکه هه موو شتیکی به دهسته. تهنانهت ئه گه ر پادشاکه هه ندیک ده سه لاتیشی به خشیبیت به خزمه تکاره که، زور باش ده زانین ته نها پادشاکه خاوه نی ده سه لاتی ره هایه. کاتیک ئه م زانیاریانه مان ده بیت که پادشاکه بناسین و ببینین. ئه م زانیاریانه یه کاریگه ری ده کاته سه ر شیوازی ره فتار کردنمان له گه ل خزمه تکاره که دا.

بینینی شته راسته قینه که کاریگه ری ده کاته سه ر شیوازی خو شه ویستیمان. ابن التیمی هه رموویه تی: «ومن أعظم أسباب هذا البلاء، يعني العشق، إعراض القلب عن الله؛ فإن القلب إذا ذاق طعم عبادة الله، والإخلاص له لم يكن عنده شيء قط أحلى من ذلك، ولا الذ، ولا أمتع، ولا أطيب. والإنسان لا يترك محبوباً إلا بمحسوب آخر يكون أحبّ إليه منه، أو خوفاً من مكروه؛ فالحب الفاسد إنما ينصرف عن القلب بالحب الصالح، أو بالخوف من الضر.»

«ئه گه ر دلّت بهنده ی که سیک بیت که شایسته نه بیت. یه کتیک له هۆکاره سه ره کیه کانی ئه م حاله ته بریتییه له دوور که وتنه وه ی دل له پهروه ردگار. کاتیک دل په رستشی پهروه ردگاری چه شت و دل سوژ بوو بۆ پهروه ریته که ی، هه یچ شتیکی له په رستشی پهروه ردگار چیژ به خستر نابیت له لای. هه یچ که سیک خو شه ویسته که ی جینا هیلایت مه گه ر له پیتا و که سیکدا بیت که خو شه ویستتر بیت له لای، یا خود له ترسی شتیکی تر دا بیت. دل ده سته ردار ی خو شه ویستی ساخته و بیمانا ده بیت له پیتا و خو شه ویستی راسته قینه دا، یا خود له ترسی زیان

و حرامدا.»

یه کییک له گرفته گوره کانی ئیمه وه کو ئومه تی ئیسلام ئه وه یه که په یامبه رمان له فرموده یه کدا پیمان ده فهرمویت: «الوهن»، (خۆشه ویستی دونیا و رقلیبوونه وه له مهرگ). دونیامان خۆش دهویت، ههرکاتیک که سیک، یاخود شتیکت خۆش بویت، ئه ستم ده بیته به سهر ئه و خۆشه ویستییه دا زال بیته، یاخود لئی جودا بیته وه، تاکو ده که ویته خۆشه ویستی که سیک، یاخود شتیکی باشتره وه. زور ئه ستم ده بیته خۆشه ویستی ئه م. دونیایه له دلّه کانماندا دهریکه یین، مه گهر شتیکی باشتر و به هادارتر بدۆزینه وه بۆ شوینگرتنه وه ی.

کاتیک خۆشه ویستییه کی به هیزتر و باشترمان دۆزییه وه، ئاسان ده بیته ده سته رداری خۆشه ویستییه که ی تر ببین. کاتیک خۆشه ویستی په روه ریڼ و په یامبه رکه ی و به هه شته که ی هه ست پی ده کریت، ده توانین به سهر هه موو خۆشه ویستییه کانی تر دا زال ببین. تاکو زیاتر ئه و خۆشه ویستییه هه ست پی بکریت، زیاتر دلّه کانمان داگیر ده کات. ئاسانتر ده بیته ئه گهر وته که ی په یامبه ر ئیبراهیم په یره و بکه یین، ﴿قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣٧﴾﴾ (سوره تی الانعام).

«ئهی په یامبه ر به ئیمانداران بلی که به راستی نویژ و هه ج و ژیان و مردنم هه مووی له پیناوی په روه ریڼدا یه که په روه ریڼی هه موو جیهانه کانه.»

که واته ده سته رداربوونی که سه کان و شته کان په یوه سته به خۆشه ویستییه وه. خۆشو یستی که سیک، یاخود شتیکی باشتر، خۆشو یستی شته راسته قینه که و بینینی به هه شته. ئه و کاته واز دینین له وه ی له خانووه مندالانه که دا یاری بکه یین.

هاوسه رگيرى سه ركه وتوو: په يوه ندييه له بيري كراوه كه

تېبني: ئه م بابه ته باس له كه مترين ئاستي ريزگرتني نيوان
ژن و ميړد دهكات. دهسته واژه ي ريزگرتن هيچ ماناي قبول كړدني
چه وساندنه وه ي چه سته ي و هه ستي و د پروني ناگريته وه. ماناي
سه بر و نارامگرتن نييه بؤ قبول كړدني چه وساندنه وه ي خوت و
خيزانه كهت. په روه رديگار ده فهرمويت: ”په روه رديگار ناداد په روه ي
خوشناويت و نابيت ئيوه يش ناداد په روه ريتان خوش بوويت.“

په روه رديگار له قورئاني پيروزدا ده فهرمويت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ ﴿٥١﴾ (سوره تي
الروم).

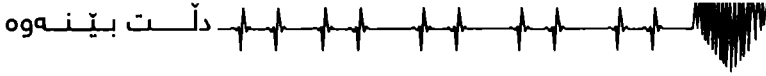
«په كيك له نيشانه و به لگه كاني خوداي كه وره ئه وه يه كه له
خودي خوتان هاوسه ري بؤ دروست كړدوون بؤ ئه وه ي هه ست
به سوكنايي و نارامي بكن له لايدا و له نيوانتاندنا خوشه ويستي
و سوز و ميهره باني فراهه م هيناوه. به راستي نيشانه و به لگه ي
به هيز هه يه له مه دا بؤ ئه و كه سانه ي بير ده كه نه وه و تيده فكرن.»

ھەموومان ئەم ئايەتەمان چەندىن جار خويىندۇتەو ھە لە كاتى
 راگە ياندنى ھاوسەرگىرىيە كاندا، بەلام چەند كەس بەراستى
 پەيرەوى كىردووه؟ چەند ژن و مىرد ئەم خۇشەويستى و رەحمەى
 پەروردگارمان باسى دەكات لە ژياناندا بەرچەستە دەكەن؟ گىرڤتەكە
 چىيە كاتىك زۆرىك لە پەيوەندى ھاوسەرگىرى بە جىابوونەو ھە و
 تەلاق كۆتايى دىت؟

بە پىي و تەى دىكتور (ئىمىرسون ئىگىرىچس) سى نووسەرى
 پەرتووكى (خۇشەويستى و رىز)، وەلامەكە ئاسانە، خۇشەويستى
 ئەو شتەيە كە ئافرەت زۆرتىن ئارەزووى لىيە، رىزگرتن ئەو
 شتەيە كە پىاو زۆر پىويستىەتى.

(ئىمىرسون) لە پەرتووكەكەدا پوونى دەكاتەو، توپىنەو ھەكان
 ئاشكرايان كىردووه كە پىويستى سەرەكى پىاو برىتتىيە لە رىزگرتن،
 لە كاتىكدا پىويستى سەرەكى ئافرەت برىتتىيە لە خۇشەويستى.
 باسى «پەيوەندى شىتانه» دەكات كە برىتتىيە لە ناكوكى و دەمەقالتى
 نىوان ژن و مىرد، ئەم پەيوەندىيە پروودەدات كاتىك ژن رىزى
 مىزدەكەى ناگرىت و مىرد خۇشەويستى بۇ ژنەكەى دەرناپرىت.
 ھەر و ھا پوونى دەكاتەو رىزگرتن و خۇشەويستى نىوان ژن و
 مىرد چەندە گىرنگن و تەواوكەرى يەكترن. بە مانايەكى تر، كاتىك
 ژنەكە ھەست دەكات مىزدەكەى خۇشەويستى دەرناپرىت و ھەست و
 سۆزى نابىت بۇى، ئەويش كاردانەو ھەى دەبىت و رىز لە مىزدەكەى
 ناگرىت، ئەمەيش دەبىتە ھۆى ئەو ھەى مىزدەكە ساردوسر بىت
 بەرامبەر ژنەكەى و كەمتر خۇشى بوىت، ياخود ھىچ خۇشەويستى
 نەبىت بۇى.

(ئىمىرسون) باسى چارەسەرى ئەم «پەيوەندى شىتانهيە»

دهكات: بریتیه له وهی ژنه که ریزی میرده که ی بگریت، میرده که یش خو شه ویستی بو ژنه که ی دهر بگریت. وانا نابیت ژنه که بلیت که ده بیت سهره تا میرده که ی خو شی بویت پاشان ئەم ریزی لی دگریت. وتنی ئەمه ده بیه هوی رهفتاری زیاتری دوور له خو شه ویستی. نابیت میرده که یش بلیت که پیوسته سهره تا ژنه که ی ریزی لی بگریت ئینجا ئەم خو شه ویستی بو دهره دهر بگریت. وتنی ئەمه ده بیه هوی رهفتاری بیزانه تر، وانا خو شه ویستی و ریزگرته که ده بیت بیه رامبه ر و مه رج بیت.

کاتیک له م چه مکی «خو شه ویستی و ریز» ه تی فکر ام، هه ستم به وه کرد که به روانین له قورئان و وته کانی په یامبه ر ه یچ دوو چه مکیکی تر نییه که هینده جه ختی له سه ر کرابیته وه له باره ی په یوه ندی هاوسه ریتیه وه.

په یامبه رمان به پیاوان ده فهرمویت: «اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلْعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلْعِ أَعْلَاهُ، إِنْ ذَهَبَتْ نَفْسُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكَتْهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا» «زور باش ئاگاداری خیزانه کانتان بن، چونکه له په راسوو دروست کراون، چه ماوه ترین به شی بریتیه له به شی سه ره وه ی، ده شکیت، ئەگه ر به ویت پاله په ستوی له سه ر بکه یت و راستی بکه یته وه. به چه ماوه یی ده میتیه وه ئەگه ر به ته نها جیی به یلیت، بویه باش ئاگاداری خیزانه کانتان بن.» (متفق علیه).

هه روه ها په یامبه رمان زیاتر جه خت له مه ده کاته وه و ده فهرمویت: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ» «باشترین باوه ردار له رووی باوه ره وه ئەو که سه یه که باشترین رهفتاری هه یه. باشترینتان ئەو که سانه ن که به باشترین شیوه رهفتار له گه ل خیزانه کانیاندا ده که ن.» (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ).

ههروهها فهرموويه تى: «لَا يَفْرَكَ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ».

«با هيچ پياويكى ئيماندار هاوسهره ئيمانداره كهى نه بوغزينى، چونكه ئه گهر ره وشتيكى ئهوى به دل نه بيت، شتيكى ترى هه ر به دلى ده بيت»، (رواه مسلم).

پهروه رديگار ده فهرمويت: ﴿وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (سوره تى النساء).

«به ميهره باننیه وه له گه لياندا بژين، چونكه ئه گهر رقتان ليمان بيت، رهنگه رقتان له شتيك بيت كه پهروه رديگار خيرى تيبكات بوتان.»
له م وته زيپينانه دا پياوان ئاموژگارى كراون به وهى ميهربان و به سوز بن به رامبه رنه كانيان. ههروهها هانيان ده دن به وهى چاوپوشي له كه موكوپى رنه كانيان بكن كاتيک ميهره بانى و سوزيان بو دهره برن. له لايه كى تره وه كاتيک ئاماژه به رنه كه ده دهرت، بابه ته كه جياوازه. بوچى هينده جهخت نه كراوه ته وه له ئافره تان تاكو ميهره بان و به سوز بن بو ميهره كانيان؟ رهنگه له بهر ئه وه بيت كه ئافره تان به سروشتى و فيترى خاوه ن سوز و خوشه ويستين. كه م پياو هه يه سكالاي ئه وه بكات رنه كهى خوشى ناويت، به لام زوريك هه ن سكالاي ئه وه ده كهن رنه كانيان پيزيان ناگرن. ئه مه له قورئان و سوونه تدا زورترين جهختى لى كراوه ته وه له باره ي رنانه وه.

ريزگرتن به چه ند شيوه يه ك ده بيت، يه كيك له گرنگرين شيوه كانى ريزگرتن برىتييه له ريزگرتنى ئاره زووه كانى كه سيك. كاتيک كه سيك ده لیت: «ريز له ئاموژگارييه كه ت ده گرم.» ماناي ئه وه يه كه «شوينى ئاموژگارييه كه ت ده كه وم.» ريزگرتن له سه ركرده يه ك ماناي ئه نجامدانى ئه و شته يه كه ده لیت. ريزگرتنى

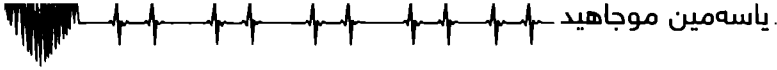
دلّت بینه

دایک و باوکان مانای ئەوێه دژی ئاره زوووه کانیان نهوه ستینه وه. ههروهها ریزگرتن له میرد مانای ریزگرتنه له ئاره زوووه کانی. په یامبهه فرموویهتی: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَي أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ.»

«ئهگه ئافههت پینج نوێزه فهزه که ئه نجام بدات و مانگی رهمه زان به رۆزوو بیت و پاریزگاری له جهسته و دامینی بکات و به گویی میرده کهی بکات، پتی دهوتریت: (بچۆره ناو به هه شته وه له و ده رگایه وه که ده ته ویت.)»، (الترمزی).

بۆچی ئیمه ئافههتان فه رمانمان پی کراوه ریز له ویست و ئاره زووی میرده کانمان بگرین؟ چونکه پیاوان به پرسیاریتییه کی زیاتریان له سهه شانه. په روه رگاری مه زن ده فه رمویت: ﴿الزَّجَالُ قَوْمٌ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (سوره تی النساء).

«پیاوان پاریزهه و قه لغان و بژیویه یدا که رن بۆ هاوسه ره کانیان، چونکه خودای گه وه هیزی زوری پنداوان و هۆکاره کانی بژیویان بۆ په یدا ده کهن و پیاوان له مال و سامانه کانیان خه رج ده کهن.» به لام ئایا ئه م ریزگرتنه بینمه رجه مان به رامبهه میرده کانمان ئیمه ئی ئافههت ناخاته باریکی لاواز و ملکه چیه وه؟ ئایا خۆمان ناخهینه باریکه وه که سوودمان لی وه ربگرن و خراپ به کارمان بهیئن؟ به ته وای پینچه وانه کهی راسته. قورئان و په یامبهه و توێژینه وه کانی سه رده م سه لماندویانه که پینچه وانه کهی دروسته. تا کو ژن ریزی زیاتر له میرده کهی بگریت، ئه وای میرده کهی خۆشه ویستی و میه ره بانی زیاتری بۆ ده رده بریت. له راستیدا تا کو بیری زیاتر بنوینیت به رامبهه میرده کهی، میرده کهی سارد و سهرتر و توندتر و بیسۆزتر ده بیت.

به ههمان شتيوه رهنگه پياوان بپرسن بؤچی دهبيت ميهره باني و خوشه ويستي دهر بپرن به رامبه رنه کانيان له کاتيکدا نهوان ريزيان ناگرن؟ بؤ وه لامدانه وهی نه م پرسيا ره پنيويسته ته ماشاي نمونهی عومرهی کورپی خه تاب بکهين. کاتيک پياويک هات بؤ لای حه زره تي عومره له سهردهمی خه ليفايه تيدا بؤ نه وهی سکالا له رنه کهی بکات، گوئی له رنه کهی خه ليفه عومره بوو به سه ر خه ليفه عومره دا هاواری ده کرد، پياوه که رووی وه رکيبرا تاکو بروات، خه ليفه عومره بانگی پياوه کهی کرد.

پياوه که به خه ليفه عومرهی وت، که هاتبوو سکالا بکات له بارهی ههمان کيشه که خه ليفه ههيه تي. خه ليفه عومره وه لامی دايه وه که رنه کهی به رگهی ده گريت، جله کانی ده شوات، مال خاوين ده کاته وه، نارامی ده کاته وه و چاوديري منداله کانی بؤ ده کات. نه گره رنه کهی ناماده بيت نه وه هموو کارهی بؤ نه انجام بدات، چؤن نه م به رگهی ناگريت کاتيک دهنگی به سه ردا به رز ده کاته وه؟

نه م چيرو که نمونهيه کی زؤر جوان پيشانی ههمووان ده دات، نه ک ته نها پياوان. نه م چيرو که زؤر پري مانايه که نارامگرتن و به رگه گرتنی کيشه کان روون ده کاته وه و زؤر گرنگه بؤ هاوسه رگيرييه کی سه رکه وتوو. له گهل نه وه يشدا بير له و پادا شته بکه ره وه که له رؤزی دواييدا ده دريت به و که سانهی نارامگرن. به روه رديگار ده فهرمويت ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (سوره تي الزمر).

«به پراستی ته نها نارامگران پادا شتی بيسنور و بيته ندازه ده درينه وه.»

نارهه تييه كان

هه ميشه داوا له پهروه ردگارمان ده كه ين
چاره سه ري نارهه تييه كانمان بكات، ييئاگين له وه ي
نارهه تييه كانمان نه و شتانهن كه چاره سه رمان ده كه ن.

تاكه پهناگه له كاتى زرياندا

هرگيز ئاسان نيبه رابوهستيت كاتيك زريان رووده دات. كاتيك باران دباريت و هوره تر يشقه به دوايدا ديت. په له هه وري رهش شويني خوره كه دهگريته وه، تاكه شتيك ببيني بريتيه له شه پوله كاني زهرياكه كه دهورت ددهن. چيدى ناتوانيت ريگه كه ت بدوزيته وه و هاوكارى به دهست بهينيت.

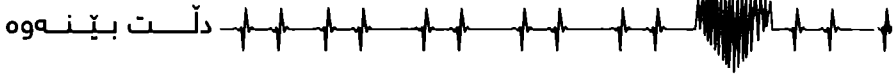
دهست دهكيت به بانگردنى پاسه وانى كه ناره كه، به لام هيچ وه لاميك نابيت. هه ول ددهيت ناراسته ي به له مه كه بگوريت، به لام سوودى نيبه. چاو دهگريت بؤ به له مى فرياكوزارى، به لام روښتووه و له و شوينه نيبه. دته و يت چاكه تيكي سه لامه تي به كار بهينيت، به لام دپاوه و بيسووده. دواى ئه وه ي هه موو هوكاره كانت تاقي كرده وه، سر به رز دهك يته وه و داوا له په روه ردگار دهكيت. له گه ل ئه وه يشدا شتيكي زور تاييه ت هه يه له باره ي ئه م چركه ساته وه. له م نمونه يه دا هه ست به يه كتاپه رستي (ته و حيدى) راسته قينه دهكيت. له كه نارى دهر ياكه دا رهنكه داوات له په روه ردگار كرد بيت، به لام دواتر چه ندين شتي ترت بؤى كردو ته هاويه ش. رهنكه پشتت به په روه ردگار به ستيت، به لام پشتت به و به ستووه له گه ل چه ندين

ياسه مين مواهيد

شٹی تردا. له م چرکه ساهه دا هه موو شته کانی تر و ده رگا کانی تر به
پووتدا داخراون. هيج شتيکی تر نييه داوای هاوکاری لئ بکیت،
هيج شتيکی تر نييه پشتی پی بيه ستیت جگه له په روه ردگار.
ئهمه يش باسه که يه ئايا تا ئیستا پرسيوته بؤچی کاتيک زور
له تهنگانه دایت هه موو ده رگاگان که پووی تیده که يیت به داخراوی
ده مينتيته وه؟ له ده رگا يه که ده دیت، به لام به پووتدا داده خریت. پوو
له ده رگا يه کی تر ده که يیت، ئه ويش داخراوه. له م ده رگاوه ده پوویت
بؤ ئه و ده رگا و له ده رگا ده دیت، به لام هيجی ناکریته وه. ته نانه ت
ئو ده رگا يانه ی که پيشتر پشت پی ده به ستن له ناکاو داده خرین،
بؤچی؟ بؤچی ئه وه پوو ده دات؟ ئيمه ی مرؤف چه ند تاييه تمه ند يه کی
ديار يکرومان هه يه که په روه رينمان خو ی باش ده يزانيیت.

به رده وام پيوستيمان به که سان و شتانی تره. لاواز نين، به لام
زور په له و بيئارامين. کاتيک له کيشه داین، ناچار ده کرين به دواي
يارمه تيدا بگه رين، ئه وه شيوازی خولقاندنی ئيمه يه. بؤچی به شوین
په ناگه دا ده گه رين ئه گه ر خوره تاو و خوش بيت؟ چی ده بيت کاتيک
که سينک به دواي په ناگه دا ده گه ريت؟ کاتيک که زريانه که هه لی
کرد بيت. بؤيه په روه رين زريانه که ده مينتيیت. واده کات پيوستمان
پنی بيت له پنی باردوخیکی خولقنراوه وه تاکو ناچار بين به
دواي په ناگه دا بگه رين. کاتيک به دواي يارمه تيدا ده گه رين به هو ی
ناارامی و په له بييمانه وه،

له و شتانه دا به دوايدا ده گه رين که لييمانه وه نزیکن و ئاسانن.
له و شتانه ده گه رين که ده توانين بييين و بيبيستين و ده ستي لئ
به دين. به دواي پنگا يه کی کورتردا ده گه رين، داوای يارمه تي له
خولقنراوه کان ده که ين، ته نانه ت به خو يشمانه وه. به دواي يارمه تيدا
ده گه رين له و شته ی که نزیکترينه لييمانه وه، ئايا ئه م ژيانی دونيا يه

به ته‌واوی به و شیوه‌یه نییه؟ چی شتیکی نزدیک دیاره؟ وشه‌ی (دونیا) خو‌ی مانای (ئه‌و شته‌ی نزمتره) دیت. دونیا ئه‌و شته‌یه که نزدیکترین، به‌لام ئه‌وه ته‌نھا خه‌یالیکه. شتیکی نزدیکتر هه‌یه، بۆ ساتیک بیر له نزدیکترین شت له خۆته‌وه بکه‌ره‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌م پرسیاره بکریت زۆریک ده‌لین دل و خودی خۆمان نزدیکترین، به‌لام په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَالنَّعْلَمُ مَا نُؤَسِّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ (سوره‌تی ق). «سویند به‌ په‌روه‌رین بیگومان ئیمه‌ مروفمان خولقاند و ده‌زانین چی به‌ دل و ده‌روونیدا دیت. ئیمه‌ له‌ شاره‌گی دلی لینی نزدیکترین.» له‌م ئایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار ده‌زانیت مملانیکانمان چیه. ئارامیه‌ک هه‌یه‌ له‌وه‌ی که‌سیک له‌باره‌ی مملانیکانمانه‌وه‌ بزانیته. ده‌زانیت نه‌فسی خۆمان چی به‌ خۆمان ده‌لیت. به‌لام په‌روه‌ردگار نزدیکتره‌ له‌ خۆمان و ئه‌وه‌ی داوای هاوکاری لی ده‌که‌ین. په‌روه‌ردگارمان نزدیکتره‌ له‌ مولوله‌ خوینته‌کانمان.

بۆچی مولوله‌ی خوین؟ چی شتیکی گرنگ هه‌یه‌ له‌باره‌ی ئه‌م به‌شه‌ی جه‌سته‌مانه‌وه‌؟ مولوله‌ خوینته‌کان گرنگترین خوینته‌پنه‌رن بۆ دل. ئه‌گه‌ر مولوله‌کانی خوینتیکی بنه‌رته‌ی بریندار بیت، راسته‌وخۆ ده‌مرین. به‌ کورتیه‌که‌ی ژیانمان په‌یوه‌سته‌ به‌ مولوله‌ خوینته‌کانمانه‌وه‌، به‌لام په‌روه‌ردگار نزدیکتره‌ له‌ مولوله‌ خوینته‌کانمان. په‌روه‌ردگار له‌ ژیانمان نزدیکتره‌ لیمانه‌وه‌، له‌ خودی خۆمان و نه‌فسمان نزدیکتره‌. په‌روه‌ردگار له‌ گرنگترین په‌روه‌ی دله‌کانمان نزدیکتره‌. له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ يُحْشَرُونَ ﴿١٣١﴾ (سوره‌تی الانفال).

«ئەى ئەوانەى باوەرپان هیناوه، بە دەم بانگەوازەكەى
پەرورەدگار و پەيامبەرەوه بچن، كاتىك بانگتان دەكات بۆ بەرنامە و
پىيازىك كە دەتائزىنیتەوه و ژيان بەخشە، چاك بزائن پەرورەدگار
دەتوانىت دەسەلاتى بكەوتتە نىوان مرؤف و ئاواتەكانى دلپەوه.
بىرتان نەچىت بەپراستى هەر بۆ لای ئەویش كۆ دەكرىنەوه.»

پەرورەرىن دەزانىت و زانايە بەوهى نەفس و دلمان هەيه و
دەزانىت ئەم شتانه هانمان دەدەن. لەگەل ئەوهيشدا پەرورەدگار
دەفەرموئ كە ئەو نزىكتەرە لە نەفس و دلپشمان. كاتىك داواى
يارمەتى لە شتىكى تر دەكەين جگە لە پەرورەرىن، نەك تەنها داواى
يارمەتى لە شتىكى لاوازتر دەكەين، بەلكوو داواى يارمەتى لە
شتىكى نزىكتەر دەكەين بەلام دوورترە لىمانەوه.

ئەمە سروشتى ئىمەى مرؤفە كە پەرورەدگارى مەزن و
بالادەست باشتەر زانايە پىنى، هەر خۆى پارىزگاريمان لى دەكات و
دەمانهيتتەوه سەر پى بەهۆى داخستنى هەموو دەرگاكان لە كاتى
زریانەكەدا.

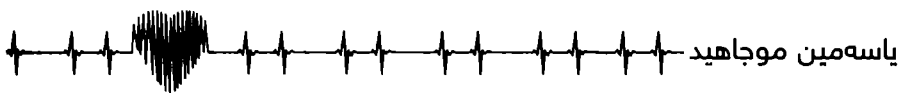
پەرورەدگار دەزانىت لە پشتى هەر دەرگايەكى داخراودا، خزانىك
هەيه، دەكەوين ئەگەر بچىنە ژوورەوه. بە رەحم و بەزەيبى خۆى
ئەو دەرگا هەلانە بە پووماندا دادەخات، لە رەحم و بەزەيبى خۆيدا
زىيانىك دەهينىت تاكو داواى يارمەتى لى بكەين، كاتىك دەزانىت
وہلامىكى هەلەمان دەبىت، چەند بژاردەيەكمان دەداتى لەگەل يەك
بژاردە بۆ هەلبژاردنى وەلامە پاستەكە. ناپەحەتپەيكەان خۆيان
ئاسان، بە لابردنى هەموو پالپشتىپەيكەان و بژاردەكان، پەرورەدگار
تاقىكردنەوهكەمان ئاسان دەكات. هەرگىز ئاسان نىبە بوەستىت كاتىك
زریانەكە روودەدات. لە پىى هەلكردنى با و زریانەوه پەرورەدگار
دەمانخاتە سەر ئەژنۆ: هەمان شىوازى وەستان بۆ نوژ.

بینینی مالی خۆت له بههشتدا: له گهران بۆیارمهتی ئیلاهی

چیرۆکیك دهزانم، بهلام تهنها چیرۆکی رووت و خورافی نییه. باس له ئافرهتیک دهکات که دهستبەرداری خۆشیی ئەم دونیایه بوو له پیناو شتیکی بالاتردا. ئافرهتیک بوو هەرگیز پێگهی به خۆی نهدا بار دودوخ به ئازارهکانی سنوورداری بکهن. بیروباوهڕیکی زور پتهوی ههبوو و ناماده بوو له پیناویدا بمریت. ئەو شاژنیک بوو، بهلام به کۆشک و تاج فریوی نهخوارد. فریوی نهخوارد به کۆشکهکهی ئەم دونیای، به لکوو تهماشای کۆشکهکهی دونیای ئاخیرهتی دهکرد. ئەمه بۆ ئاسیای خیزانی فیرعهون تهنها ئارهزوویهک نهبوو، به لکوو به چاوی سهر کۆشکهکهی لهو دونیادا بینى. پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتٍ فِرْعَوْنِ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اٰبْنِ لِیْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِی الْجَنَّةِ وَنَجِّنِیْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِیْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۰﴾ (سورهتی التحريم).

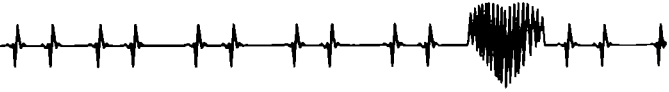
«پهروهړین نمونهی هیناوه تهوه به هاوسه رهکهی فیرعهون بۆ ئەوانه ی باوهردارن، کاتیک خیزانه کهی فیرعهون وتی: پهروهړین له لای خۆت له بههشتدا مالیکم بۆ دروست بکه و له فیرعهون و کاره

خراپه كانى و قهومى زالمان رزگارم بکه»، چه ندين جار گوئيبىستى
چيرۆکه کهى ئاسيا بووم، هموو جار يک کار يگه رى ده کرده سهرم،
به لام دوايين جار زور کار يگه رى تىکردم و هه ژاندى.
چهند مانگىک له مه و بهر تووشى تا قىکردنه وه يه کى سهخت بووم،
به پراستى شتىكى به هاداره کاتىک رۆحىكى ئيماندار و فرىشته ئاسات
ده بىت وهک هاو رپىکه ت. کاتىک له نارهحه تىدايت، ته نها نامه يه ک،
پۆستىكى فه يسبووک و ئىمىل يک بۆ سو هه يب و يپ لىستسىزف
به سه تاكو ده سته يه ک رۆحى پاک و جوان نزا ت بۆ بکه ن، سبحان
الله.

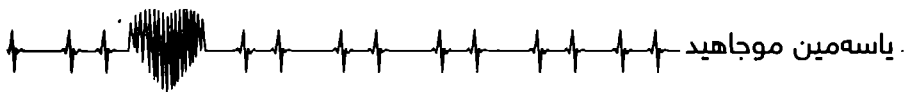
منىش داواى گه و ره ترىن خه لاتم کرد که هه مووان ده توانن
پيشكه شى يه كترى بکه ن. داواى نزاى دلسوزانه م کرد، به لام ئه وهى
به ده ستم گه يشت ته واو سه رسامى كردم. هه رگىز ئه و خه لاته ي
په روه ردگار له ياد ناكه م، خه لكى له شه ونو يژدا نزا يان بۆ ده كردم،
له كاتى وه ستان به رام بهر كه عبه، له سه فه ر و ته نانه ت له ساتى
مندالبووندا چه ندين نزام پى گه يشت، يه كى كيان زور كارى تى
كردم، ته نها نامه يه كى ئاسا يى بوو كه نوسرابوو: «په روه ردگار
مالى خوتت له به هه شتدا پيشان بدات، تاكو هه موو نارهحه تىبه كان
له سه ر شانت ئاسان بن.»

خو يندمه وه و زور كارى تىکردم. پاشان چيرۆكى ئاسيام
بىر هاته وه، هه ستم به شتىكى سه رنجرا كيش کرد. ئاسيا له ژىر
سه ختترىن و به ئازارترىن سزادا بوو كه تاكو ئىستا خه يال
كرا بىت. فىرعه ون زوردارترىن كه سى سه ر زه وى بوو، ئه و ته نها
فه رمان په و ايه ك نه بوو به سه ر ئاسيا وه، به لكوو مىردى ئاسيا بوو،
له ساته كانى كۆتا يى ژيانىدا، فىرعه ون توندترىن سزا ي دا، به لام
شتىكى سه ير رو وىدا، ئاسيا خه نده يه كى کرد.

ئاسيا به نارہچەتترين ساتدا تيدەپەرى، بەلام خەندەى دەکرد، چۆن ئەو دەگونجيت؟ چۆن دەكریت سزا بدریت، بەلام زەرەخەنە بكات؟ كاتيك تووشى جەنجالى رینگەوبان دەبیت، ياخود كەسك بە شيوەيەكى سەير تەماشامان دەكات، ناتوانیت بەرگەى بكریت، چۆن پەيامبەر ئىبراهيم (سەلامى خواى لەسەربیت) تووشى گەورەتترين كارەسات بوو، بەلام ئاگرەكە سارد بوویەو بوى. بۆچى هەندى كەس هیچ شتیکیان نییە، بەلام هەرگیز سكاللا ناكەن، بەلام ئەوانى تر خاوەنى هەموو شتیکن و بەردەوام سكاللا دەكەن؟ چۆن دەكریت زیاتر ئارام بین لە كاتى مەملانى سەختەكانى ژيان بە بەراورد بە كیتشە بچووكەكانى رۆژانە؟

دەزانم كارەساتەكان نارەحەتن، چونكە هەندى شت بە شيوەيەكى سروشتى سەختە بەرگەگرتنى. هەستم دەکرد لیستیكى سەرەكى هەیه بۆ نارەحەتییهكان. بۆ نمونە مردنى كەسكی خۆشەویستت هەمیشە سەختترە بە بەراورد بە جەنجالى رینگەوبان. تەواو پروون و ئاشكرايه، بەلام هەلەشە. كارەساتەكان سەخت نین بۆ بەرگەگرتن تەنها لەبەر ئەوەى كارەساتەكان خویان نارەحەتن. پێوانەكردنى سەختى ياخود ئاسانى نارەحەتییهكان جیاوازن و بە پێوانەيەكى ناديار پێوانەدەكرین. هەرشتیک لەم ژيانەدا تووشى دەبم ئاسان، ياخود نارەحەت نییە لەبەر ئەوەى خۆى ئاسانە، ياخود سەخت. سەختى و ئاسانى گرتەكان و نارەحەتییهكان تەنها پەيوەستە بە پێژەى یارمەتى خوداییەو. هیچ شتیک ئاسان نییە مەگەر پەرورەدگار ئاسانى بكات بۆم. هیچ جەنجالییهكى رینگەوبان و برینی كاغەز سەخت نییە، هیچ شتیک سەخت نییە ئەگەر پەرورەدگار ئاسانى بكات بۆم، بۆ نمونە نەخۆشى، مردن، خستنه ناو ئاگر و سزادان لە لایەن زۆرداریكەو.

(ابن عطاء الله السكندرية) فرموده‌ی: «لا يتوقف و يحبس أمر طلبته بربك، و لا ستيسر و يسهل أمر طلبته بنفسك.»

«هیچ شتیک سهخت نییه نه‌گه‌ر له خوداوه داوا بکه‌یت، هیچ شتیک ئاسان نییه نه‌گه‌ر له چاوی خۆته‌وه داوا بکه‌یت.»
په‌یام‌بهر ئیبراهیم هه‌لدرايه نيو ئاگره‌وه، پشتیوان به‌ په‌روه‌رین که‌سمان تووشی ئه‌م جوړه تاقیکردنه‌وه‌یه نابین له‌م ژيانه‌دا، به‌لام هیچ که‌سیک نییه له‌م ژيانه‌دا نه‌که‌و‌یته نيو ئاگری هه‌ستی و ده‌روونی و کو‌مه‌لایه‌تییه‌وه، وا بیر مه‌که‌وه که په‌روه‌ردگار ناتوانیت ئه‌م جوړه ئاگرانه سارد بکاته‌وه بو‌مان.

ئاسیا سزای جه‌ستی ده‌دا، به‌لام په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات کو‌شکه‌که‌ی له‌ به‌ه‌شتدا پیشان دا، بو‌یه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد. چاوه‌کانمان له‌م ژيانه‌دا به‌ه‌شت نابین، به‌لام نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگار ویستی له‌سه‌ر بیت، به‌ چاوی دل به‌ه‌شت ده‌بینین. ئه‌و نار‌ه‌ه‌تییه ئاسان ده‌بیت بو‌مان، په‌نگه ئیمه‌یش بتوانین له‌و ساتانه‌دا خنده بکه‌ین. کیشه‌که له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌دا نییه، له‌ برسیتی، یاخود سه‌رماکه‌دا نییه، کیشه‌که له‌ وه‌دایه ئایا ئه‌و یارمه‌تییه‌مان ده‌ست ده‌که‌و‌یت له‌ کاتی برسیتی و سه‌رماکه‌دا؟ نه‌گه‌ر یارمه‌تییه‌که به‌ده‌ست به‌نین، ئه‌وا برسیتی و سه‌رمان تووش نابیت و ئازاریان نابیت. کیشه‌که له‌ وه‌دایه برسی ببینین و خواردمان نه‌بیت، کیشه‌که کاتیکه شه‌پۆلی به‌فر بیت و په‌ناگه‌یه‌کمان نه‌بیت.

په‌روه‌ردگار تووشی به‌لامان ده‌کات تاکو پاک ببینه‌وه و به‌هین بین و بگه‌رپینه‌وه بقولای په‌روه‌ردگار. دلنیا به‌ په‌روه‌ردگاری بالا له‌ کاتی برسیتی و تینوویه‌تی و سه‌رمادا، خواردن و ئاو و په‌ناگه‌مان پی ده‌دات. په‌روه‌رینمان تاقیمان ده‌کاته‌وه، به‌لام ئارامگرتن و قه‌ناعه‌تمان پی ده‌به‌خشیت تاکو به‌رگه‌ی بگرین.

پهروهردگار چه زره‌تی ئادهمی نارده سهر زهوی تاكو پرووبه پرووی به‌لا و كاره‌ساته‌كان ببیته‌وه، هه‌روه‌ها به‌لینی هاوكاری و پالپشتی خوی پی دا. پهروهردگاری مه‌زن ده‌فرمویت: ﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (سوره‌تی طه).

«په‌روه‌رین فه‌رمانی دا و وتی: ئیتر هه‌ردووكتان له به‌ه‌شت دابه‌زن، هه‌ندیكتان ده‌بنه دوژمنی هه‌ندیكتان، جا نه‌گه‌ر هیدایه‌ت و پینمووی من بو ئیوه‌هات، ئه‌وه‌ی شوینی به‌رنامه‌که‌م بکه‌ویت، نه‌گومرا ده‌بیت، نه‌ناخۆشی و نارچه‌تی و ناسۆری دیته‌پیتی.»
 به‌کیک له‌نزا به‌چیژه‌كان له‌لام نزاکی په‌یامبه‌ری ئیسلامه له‌تائیف، په‌یامبه‌ر خویناوی بوو و هه‌موو جه‌سته‌ی به‌برین داپۆشرا بوو، داوای یارمه‌تی له‌په‌روه‌رین کرد: «أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَسْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».
 «په‌ناده‌گرم به‌نووری خۆت که هه‌موو تاریکیه‌كان له‌ناو ده‌بات و هه‌موو کاروباره‌کانی ئه‌م دونیایه و دونیای دواپی به‌هۆوه‌پیک ده‌خریت.»

له‌راستیدا په‌روهردگار ئه‌و که‌سانه‌تاقی ده‌کاته‌وه که خۆشی ده‌وینن و به‌گویره‌ی ئاستی باوه‌په‌که‌مان تاقیمان ده‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها هاوكاری و پالپشتی خۆیشی ده‌نیریت بۆمان تاكو تاقیکردنه‌وه‌که له‌سه‌رمان ئاسان بکات و ئاگره‌که سارد بکاته‌وه. په‌روهردگار یارمه‌تیمان ده‌دات و پریشکی نوور و به‌هه‌شته‌که‌ی ده‌توانیت خنده‌بخاته سهر پرووخسارمان ته‌نانه‌ت کاتینک که له‌ناوه‌راستی بلیسه و گپی به‌لاکه‌داین.

کەسانی دی نازارمان دەدەن: چۆن بەرگە بگرین و چاک ببینەوه؟

کاتیک گەورە دەبووم، جیهان شوینیکی کامل و بی کەموکۆری بوو، بەلام کێشەکە لەو هەدا بوو کە بەو شیۆهێ نەبوو. لەو بڕوایەدا بووم هەموو شتەکان دادپەرەرانە دەبن. مانای ئەو بوو کەس هەلە ی بەرامبەر ناکریت، ئەگەر هەلە یەک بکریت، پتۆیستە دادپەرەری پەیرەو بکریت. زۆر جەنگام تاکو شتەکان بەو شیۆهێ بن کە باوەرێم پیتی هەبوو، شتیکی بنچینەیم لە بارە ی ئەم ژیانەو لە بیر کرد، ئەو ی لە مندالیمدا تێنە دەگەیشتم لەو ی ئەم جیهانە لە بنەڕەتدا ناتەواو و کەموکۆرە.

ئیمە ی مەرۆف لە بنەڕەتدا ناتەواو و ناکاملین، بۆیە هەمیشە هەلە دەکەین. ئەم هەلە نەیشمان ئەوانی دی نازار دەدات جا پتی بزائین یاخود نا، بە مەبەست بیت، یاخود بی مەبەست. جیهان هەمیشە دادپەرەری نییە، مانای ئەو نییە لە جەنگان دژی نادادپەرەری بوەستین، یاخود دەستبەرداری راستییەکان بین. بە دنیایییەو بەو شیۆهێ نییە. واتا نابیت خۆمان وابەستە ی ئەم جیهانە و کەسانی دی بکەین، ئەمە کارێکی ئاسان نییە. چۆن لە جیهانێکدا بژین کە

دلالت بینه

پر هه له به، له جیهانیکدا که خه لکی ناؤمیدمان ده کهن، ته نانه ت خیزانه کانی خومان دلمان دهره نجینن؟ له هه مووی سه ختر ئه وه یه چون فیر بین له و که سانه خوش بین که هه له یان به رامبه ر کردوین؟ چون به به هیزی بمینینه وه به بی ئه وه ی ره ق بین، به نه رمی بمینینه وه بی ئه وه ی لاواز بین؟ چی کاتیک وابسته ده بین، چی کاتیک ده سته ردار ده بین؟ که ی زور گرنگیدان ده بیته زور گرنگیدان؟ ئایا هیچ شتیک هه یه له وه زیاتر بیت که پیویسته خوشمان بویت؟ بو دستکوتنی ئه م وه لامانه ده بیت سه ره تا له ژایانی خومان دهره چین. ده بیت سه رنج بده یان ئایا یه که م که سین یا خود کوتا که س که هه له مان به رامبه ر ده گریته، یا خود هه ست به ئازار ده که ی؟ پیویسته سه رنج له و که سانه بده یان که له پیش ئیمه وه هاتوون و لیکولینه وه له مملانیکانیان و سه رکه وتنه کانیان بکه یان. ده بیت بزاین ئه و که شه سه ندنه هه رگیز بیتازار نابیت، سه رکه وتن به ره می مملانیکانه. مملانیکه هه میشه زالبوون و به رکه گرتنی ئه و ئازارانه له خو ده گریته که له لایه ن که سانی تره وه تووشمان دهن. نمونه دره وشاوه کانی په یامبه ره کانمان ده هینینه وه تا کو بزاین ئازاره کانمان به ته نها نین. له یادت بیت په یامبه ر نوح بو ماوه ی (۹۵۰ سال) له لایه ن که له که یه وه چه وسیندرایه وه. په روه ردار ده فه رمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿۱۰﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿۱۱﴾﴾ (سوره تی القمر).

«پیش ئه مانیش قهومی نوح بریایان به بهنده ی به ریزی ئیمه نه کرد و وتیان: شیته، زوریش پیا هه لخشان و دژایه تی کرا (۹) ئه ویش هانا و هاواری بو په روه ردارگی برد و وتی: په روه رینم به راستی من شکستم خواردووه و سه رکه وتنم پی بیه خشه (۱۰)».

یا خود بیخه یینه وه یادمان چون په یامبه رمان موحه ممه د به رداران

ياسه مين مواهيد

كرا تاكو خوينى لى چورا، چون هاوه لان لتيان ده درا و برسى دهكران. هموو ئهم ئازارانه به هوى كه سانى تره وه بوو. ته نانهت فريشته كان له م سيفه تهى مروث تىگه يشتون پيش ئه وهى بينه بوون، كاتيك پهروه ردگار به فريشته كانى فهرموو كه دهيه ويت مروث دروست بكات، به كه مين پرسىارى فريشته كان له بارهى ئهم توانا به ئازارهى مروثه وه بوو.

پهروه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّىْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٠﴾ (سوره تى البقره).

«پهروه ردگار به فريشته كانى وت: به راستى دمه ويت له زهويدا جيتشينيك دابنيم. فريشته كان وتيان: ئايا كه سىكى تيدا ده كه يته جيتشين كه خراپه و تاوانى تيدا بچينيت و خوينرئزى تيدا نه نجام بدات؟ له كاتيكدا ئيمه ته سبيحات و سوپاس و ستايشت ده كه ين و قدر و ريزى تو چاك ده زانين و به دوورت ده گرین له و شتانهى شايستهى تو نين؟ پهروه ردگار فهرمووى: بينگومان ئه وهى من دهيزانم ئيوه نايزان.»

ئهم توانايهى مروثه كان بو ئه نجامدانى تاوانى قيزهون دزى يهك راستيهىكى دلته زينى ئهم ژيانه يه، به لام زورتيك له ئيمه ره حمان پى كراوه، زورتيك له ئيمه تووشى ئهم جوړه به لايانه نابين كه كه سانى پيش ئيمه بهرگه يان گرتووه.

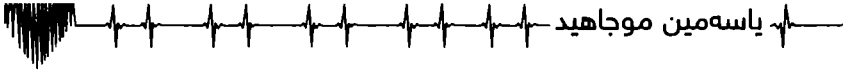
زورتيك له ئيمه خيزانه كانمان نابين له ژير نازار و ئه شكه نجه و هره شهى كوشتندا بن. هه نديك له ئيمه تاكو ئيستا به هيچ شيوه يهك له لايه ن كه سانى تره وه نازار نه دراوه. هه رچه نده زورتيكمان پتويست ناكات بزنانين له برسامردن يا خود بيكه سبوون چونه كاتيك ماله كانمان

ویران دهکرتین، زۆرینکمان دهزانین چۆنه کاتیک له دلیکی برینداره وه هاوار دهکهیت. ئایا دهکرتیت لهمه پزگارت ببیت؟ تارادهیهک بهلی، دهکرتیت پزگارت ببیت.

هه‌رگیز ناتوانین له هه‌موو ئازاره‌کان پزگارمان ببیت، به‌لام له پزگای پیکه‌ستنه‌وه‌ی چاوه‌پوانی و کاردانه‌وه و گرنگیدا‌نمانه‌وه ده‌توانین له تیکه‌شکانی زیاتر پزگارمان ببیت. بۆ نمونه بوونی متمانه‌ی ته‌واو و پشتبه‌ستن و هیوامان به‌که‌سانی تر کاریکی ته‌واو که‌مژانه‌یه. پێویسته له بیرمان بیت مروفه‌کان شایسته‌ی هه‌له‌کردن، بۆیه ده‌بیت متمانه و پشتبه‌ستن و هیوای ته‌واومان ته‌نها به‌ په‌روه‌ردگار بیت. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (سوره‌تی البقره).

«هیچ زۆرلیکردن و ناچارکردنیک له وه‌رگرتنی بیروباوه‌ری ئیسلامدا نییه، چونکه به‌راستی پزگاری چاک و دروست پوون و ئاشکرا بووه و جیا‌بۆته‌وه له گوم‌پایی و سه‌رکه‌شی، جا ئه‌وه‌ی باوه‌ری نه‌بیت به‌ تاغوت (پزگه و پزگاری لادان) و باوه‌ری دامه‌زراو بیت به‌ په‌روه‌ردگار، بێگومان ئه‌و که‌سه ده‌ستی گرتووه به‌ به‌هێزترین هۆکاری پزگارییه‌وه، شوین دامه‌زراوترین بیروباوه‌ر که‌وتوووه که هیچ هه‌لوه‌شانه‌وه و له‌ناو‌چوونیک بۆ نییه، په‌روه‌رینی مه‌زن بیسه‌ر و زانایه.»

به‌ زانیی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار تاکه پالپشتیه‌که که هه‌رگیز ناشکیت، پزگارمان ده‌بیت له ناو‌میدی زیاتر. مانای ئه‌وه نییه که نابیت که‌سمان خۆش بویت، یاخود که‌م خۆشمان بویت، به‌لکوو شیوازی خۆشه‌ویسته‌یه‌که گرنکه. نابیت خۆشه‌ویستی ته‌واومان

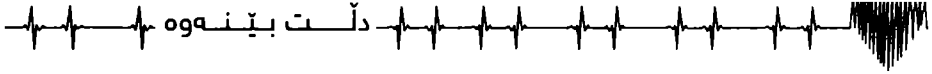

بدهين به هيچ كهس و شتيك جگه له پروهردگار. نابيت هيچ كهس و شتيك له دلّه كانماندا گرنگتر و بايه خدارتر بيت له پروهردگار. نابيت به هيچ شيويهك خۆشه ويستيمان بۆ كه سانتيك و شتاتيك هه بيت جگه له پروهردگار به پادهيهك كه نه توانين بي ئه و هه لېكهين و بژين. ئه مه خۆشه ويستی نيه، بهلكوو پهرستنه و هيچ نه نجاميكي نابيت جگه له ئازار.

چی دهبيت كاتيک هه موو ئه وان هه مان نه نجام دا و هيشتا له لايه ن كه سانی تره وه ئازار دراي ن و خراپه مان به رامبه ر كرا وهك ئه وهی هه ميشه روو ده دات؟ چۆن ده توانين نار هه تترين كار نه نجام بدهين؟ چۆن ده توانين فيري لي بوردن بيين؟ چۆن ده توانين بري نه كانمان ساريژ بكهين و به رده وام بين له باشبوون به رامبه ر خهلكي ته نانه ت ئه گه ر ئه وان باش نه بن بۆمان؟

چيروكي خهليفه ئه بوبه كرى صديق نمونه يه كي جواني ئه مه در ده خات. دواي ئه وهی عايشه ي كچي به ناشرين ترين شيوه بوختاني بۆ كرا، ئه بوبه كرى صديق ئه و كه سه ي دوزيبه وه كه سه رچاوه ي بوختانه كه بوو، ئه و كه سه (مسطح) ي ناموزاي ئه بوبه كر بوو، ئه بوبه كر به رده وام بارمه تي دارايي پيشكه ش ده كرد. وهك سيفه تي سروشتي هه ر مرقئيكی تر، ئه بوبه كر هاو كار بيه داراييه كه ي بۆ (مسطح) راگرت كه پيشتر پني ده به خشي. دواي ماوه يهك پروهردگار ئه م ئايه ته ي ناره خواره وه ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (سوره تي النور).

«با سويند نه خوون ئه وان هه تان كه خاوه ني چا كه و سه روه ت و سامانن كه چا كه نه كه ن به رامبه ر خزمان و هه ژاران و كوچبه راني ريگه ي پروهردگار، با لي بوورده ين و چاوپوشي بكه ن، ئايا هه ز

ناکەن پەرورەدگار لیتان ببوریت، پەرورەدگار ھەمیشە لیخۆشبوو و میهرەبانە.

کاتیک ئەبو بەکر ئەم ئایەتە بیست بریاری دا ھەول بۆ لیخۆشبوونی ئیلاھی بدات، بۆیە نەک تەنھا لە بەخشینی پارە بە پیاوھە بەر دەوام بوو، بە لکوو زیاتر لە پیشووتری پێ دەبەخشی. ئەم جوۆری بەخشین لە ناخی دلی باوھەردارایە. پەرورەدگاری خاوەن دەسەلات لە ستایشی ئەم جوۆرە باوھەردارەدا دەفرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ (سورەتی الشوری).

«ئەوانە ی خۆیان لە تاوانی گەورە و ناشرین دەپاریزن، کاتیک کە تووڕە دەبن لەسەر ھەلەیک کە بەرامبەریان دەکریت، ھەر ئەمان چاوپۆشی دەکەن و لیدەبوورن.»

توانای بەخشین پتویستە بەھۆی ھۆشیاریمان لە ھەلەکان و کەموکوڕییەکانمانەو بەرامبەر کەسانی تر بیت. زۆر بەمان دەبیت بزانی پوژانە ھەلە بەرامبەر پەرورەتیمان دەکەین کاتیک تاوان ئەنجام دەدەین. ئیمە چین بە بەراورد بە پەرورەدگاری مەزن؟ پەرورەتینی خاوەن گەردوون شەو و پوژ دەمانبەخشیت. ئیمە کێین تاکو کەسانی تر نەبەخشین؟ ئەگەر بمانەویت پەرورەدگار بمانبەخشیت، چون دەتوانین کەسانی تر نەبەخشین؟ بەم ھۆیەو پەيامبەر موھەمد (ﷺ) فیرمان دەکات: «مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ، لَا يَرْحَمَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ».

«ئەوانە ی رەحم و بەزەبیان نییە بەرامبەر کەسانی تر، ئەوا پەرورەتیش رەحم و بەزەبیان پێ ناکات.» (رواھ مسلم).

ئەم ھیوابوونە بە رەحمی پەرورەدگار پتویستە ئارەزووی بەخشین و چوونە ناو تاکە جیھانی کامل و بی کەموکوڕیمان لە لا زیاد بکات.

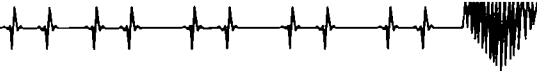
خهونى ژيان

ئەوھى بېنىم تەنھا خەويك بوو. بۇ ساتىك دايگرتم. ئەو ئازارەي لە خەوھ ناخوشەكەمدا ھەستى پى دەكەم تەنھا خەيالە. كاتىبە ھاوشىوھى چاوترووكاندنىك، بەلام بۇچى خەو دەبېنىم؟ بۇچى لە خەوھكەمدا ھەست بە لەدەستدان و ترس و خەمبارى دەكەم؟

بە شىوھىھكى گىشتى پرسىيارىكە كە بە درىژابى كات پرسىيار كراوھ؟ بۇ زۇربەي خەلكى وەلامەكە پىچكەي بۇ دىيارى كردون -بەرەو، باوھپېوون ياخود دووركەوتنەوھ لىتى. باوھپېوون بە پەرورەدگار، بە مەبەستەكانى ژيان، بە فەرمانىكى بالا، ياخود وىستگەي كوتابى، زۇر جار وەلامى پرسىيارەكە ئەمانەي دىيارى كردووه. پرسىياركردن لەم بارەيەوھ برىتتېھ لە پرسىياركردن لە بارەي ژيانەوھ بە گىشتى.

بۇچى ئازار دەچىژىن؟ بۇچى شتى خراپ بەسەر كەسانى باشدا دىت؟ چۇن دەكرىت پەرورەدگارىك ھەبىت لەكاتىكدا مندانى بىتاوان لە برسدا دەمرن و تاوانباران بە ئازادى دەگەرېن؟ چۇن دەكرىت پەرورەدگارىكى پرسۆز و بەھىز ھەبىت و رېگە بدات ئەم نەھامەتiane پرووبدەن؟

ئەگەر بەراستى پەرورەدگارىكى دادپەرورە و باش ھەبىت بۇچى تەنھا شتانى باش بۇ كەسانى باش، شتانى خراپ بۇ كەسانى خراپ

دلّت بئنه

پروناهن؟ له راستیدا چونکه پهروهردگار دادپهروهرتین و بهسوزترینه. هیچ که موکوریهک له زانیاری و تیگهیشتنی پهروهرتیندا نییه. کیشهکه له وه دایه ئیمه که موکورپیمان هیه له تیگهیشتن و زانیاریه کانماندا. بؤ تیگهیشتن له م و ته یه «تهنها شتانی باش بؤ که سانی باش و شتانی خراپ بؤ که سانی خراپ رووبدهن.» پیویسته سهره تا پیناسه ی «باش» و «خراپ» بکهین.

چهن دین پیناسه ی «باش» و «خراپ» ههن، چونکه که سانی جیاواز و تیگهیشتنیکی گشتی و باو هیه. بؤ نمونه زوربه ی خه لکی هاوړان له سهر ئه وه ی سهرکه وتن له به دهستهینانی مه به ست و ئامانجه کانمان شتیکی باشه. له لایه کی تره وه شکستهینانمان له به دهستهینانی مه به ست و ئامانجه که مان شتیکی خراپه. ئه گهر ئامانجه که م بریتی بیت له زیادبوونی کیشم له بهر ئه وه ی زور لاوازم، ئه وا زیادبوونی کیش شتیکی باشه. ئه گهر ئامانجه که م بریتی بیت له داگرتنی کیشم له بهر ئه وه ی کیشم زیاده، ئه وا زیادبوونی کیش شتیکی خراپ ده بیت. هه مان شت ده کریت باش یاخود خراپ بیت به گویره ی مه به سته که م. که واته «باش» به لای منه وه بریتیبه له به دهستهینانی ئامانجه تایبه ته که م، به لام ئامانجه که م چییه؟

ئهم پرسیاره ئاراسته مان دهکات به ره و پرسیاره گرنگه که ی ئامانج و مه به سته ی بوون، دوو تیروانینی جیاواز ههن له باره ی مه به سته ی ئهم ژیانوه. تیروانینی یه که م ئه وه یه که ئهم ژیانو ویتسنگه ی کوتایی و ئامانجی کوتاییه. تیروانینی دووم له باره ی ئهم ژیانوه ئه وه یه ئهم ژیانو بریتیبه له پردیک، هؤکاریک که هیچ شتیک نییه جگه له دیمه نیکی راسته قینه ی بیکو تایی پهروهردگار.

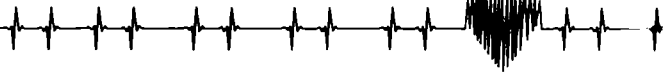
به لای که سانی گروپی یه که مه وه ئهم ژیانو هه موو شتیکه. کوتاییه که

هه موو کاره کان په یوه سته پټو هی. به لای که سانی گرووی دوو مه وه
 ئەم ژیاڼه هیچه، بۆچی؟ چونکه به به راورد به ژماره ی بیکوټا، ته نانه ت
 گوره ترین ژماره ده بیته هیچ، ئەم ژیاڼه هیچ نییه جگه له خه ویک.
 ئەم دوو تیروانینه جیاوازه کاریگری ده کاته سهر وه لای مه به ست
 و ئامانجی ئەم ژیاڼه. ئەگه ر که سیک باوه ری و ابیت ئەم ژیاڼه ژیاڼی
 راسته قینه، و یستگه ی کۆتایی و ئامانجه که یه، مه به ستی ژیاڼ بریتی
 ده بیته له چیژوه رگرتن و خوښی زیاتر له م ژیاڼه دا. به م شپوه یه شته
 «خراپه کان» به سهر که سانی «باشدا» دین له هه موو ساتینکدا. به م
 شپوه یه خه لکی ده گه نه ئەو باوه ری هیچ دادپهروه رییه ک بوونی نییه،
 بویه ده بیته هیچ پهروه ر دگاریک بوونی نه بیته، یا خود ئەوه ی پهروه ر دگار
 دادپهروه ر نییه، (په نا به پهروه ر دگاری مه زن).

ریک هاوشپوه ی ئەو که سه یه که ده لیت پهروه ر دگار بوونی نییه
 ته نها له بهر ئەوه ی خه ویک ی ناخوښیان بینپوه، به لام بۆچی گرنکی به
 ئەزموونی خه وه کانمان نادهین؟ هه ندیک خه و توقینه رن و زور جار بۆ
 که سانی باش پووده دن. له خه ونه کانماندا تووشی ترس و نارچه ته ی
 زور ده بین، به لام بۆچی گرنک نییه؟ چونکه خه وه کانمان هیچ نین به
 به راورد به م ژیاڼه.

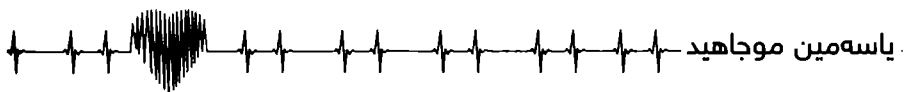
له تیروانینی دووهدا (به پنی ئیسلام) مه به ست له دروستبوونی
 جیهان بریتی نییه له چیژوه رگرتن و به ده سته پتانی شتی زیاتر له
 ژیاڼینکدا که هیچ نییه جگه له خه ویک. به م تیروانینه مه به ستی ژیاڼ له
 لایه ن پهروه ریڼه وه دیاری کراوه که ده فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ
 وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (سوره تی الذاریات)

«جن و مروقه کانم بۆ هیچ مه به ستیک دروست نه کردوه ته نها بۆ
 په رستشی من نه بیته.»

دلّت بینه og

گرنگه سهرنج بدهین له پیکهاتهی ئەم ئایه ته. ئایه ته که به حاله تیکی نه رینی دەست پی دهکات: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ...﴾ «جن و مرۆفه کانم بۆ هیچ مه به ستیک دروست نه کردووه». له سهره تادا پهروهردگار هه موو مه به ستهکانی تر وه لا ده نیت، پاشان تاکه مه به ست ئامازه پی ده دات که بریتیه له ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُون﴾ «ته نها بۆ په رستشی خۆم نه بیت»، مانای ئه وه یه وهک باوهرداریک ده زانم که هیچ مه به ستیک نییه له دروستبوونی مندا جگه له ناسین و خۆشویستن و نزیکبوونه وه له پهروه رینم. ئەمه تاکه هۆکاره که بۆی دروست بووم.

ئهمه یش گرنگترین تیگه یشتنه، چونکه پیناسه ی هه موو ئه و شتانه دهکات که ئه نجامی ده دم، یاخود باوه رم پینی هه یه. پیناسه ی هه موو شتهکانی چوارده روم و ئه و شتانه ی له ژیاندا توشی ده بم دهکات. کهواته بۆ زانیی مانای «باش» و «خراب» به گشتی هه ر شتیک نزیکترمان بکاته وه له مه به ستی سهره کیمان ئه و شتیک «باشه»، هه ر شتیکیش دوورمان بخاته وه له ئامانجی سهره کیمان ئه و شتیک «خرابه». به مانایه کی تر ئه وانه ی ئامانجیان بریتیه له جیهانی مادی، شته ماددیه کان «باش» و «خراب» یان دیاری ده که ن. به لای ئه وانه وه به ده سته پینانی سامان و پله و ناوبانگ و مولک شتیک «باشه»، له ده ستدانی سامان و پله و ناوبانگ، یاخود مولک به لایانه وه شتیک «خرابه». به م پینه کاتیک که سیکی بیتاوان هه موو شته ماددیهکانی له ده ست ده دات، ئه و شتیک «خرابه» به سه ر که سیکی «باش» دا دیت. ئەمه خه یالاتیکه به هۆی تیروانینیکی هه له وه دروست ده بیت. کاتیک چاویلکه که خۆی ته لّخ و ناروون بیت، وینه که یش ته لّخ و ناروون ده بیت. به تیروانینی دووم هه ر شتیک نزیکمان بکاته وه له پهروهردگار و خۆشه ویستی پهروهردگار، ئه و شتیک «باشه»، هه ر شتیک له پهروهردگار و خۆشه ویستی پهروهردگار دوورمان بخاته وه شتیک «خرابه».

که واته بردنه وهی ملیاریک دۆلار رهنگه گه وره ترین به لا بیت که تاکو ئیستا به سه رمدا هاتبیت، نه گهر له پهروه ردگار دوورم بخاته وه. له لایه کی تره وه، له ده ستدانی پیشه که م و هه موو سامانه که م و ته نانه ت نه خوشکه و تنم ده کریت گه وره ترین ره حمه ت بیت که تاکو ئیستا پیمبه خشرابیت نه گهر له پهروه ردگار نزیکم بکاته وه. نه مه یش نه و راستیه که پهروه ردگار له قورئانی پیروژدا ئامازه ی پی دهادت:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سوره تی البقره).

«چه نگ له سه رتان بریار دراوه که شتیکی گرانه لاتان، به لام له وانیه شتیکی روویدات بو تان و رقتان لپی بیت، به لام خیری تیدابیت بو تان. شتیکی که چه زتان لپی، به لام خرابه بو تان، پهروه ردگار هه خوی زانایه و ئیوه نازانن.»

که واته وهک باوه رداریک پیوه ری من چیدی به ده سته ئیان، یاخود له ده ستدانی شته ماددییه کان نییه. پیوه ری من شتیکی بالاتره، نه و شته ی له م جیهانه دا هه مه، یاخود نیمه ته نها په یوه سته به وهی تاکو چه ند له خودا نزیکم ده کاته وه، یاخود دوورم ده کاته وه. نه م ژبان هه چ نییه جگه له خه ویک که بو ساتیکی که م تینیدا ده ژیم و پاشان به ئاگا دیمه وه. باشی و خرابی خه وه که به لای منه وه په یوه سته به باری من کاتیک به ئاگا دیم.

به پنی پیوه ری کو تایی داد په روهرییه کی ته واو هه یه. خودا ته نها باشه (نزیکی له خوی) ده به خشیت به که سانی باش، خرابه (دووری له خوی) ده به خشیت به که سانی خراب. باشترین شت بریتیه له نزیکبوون له خودای گه وره له م دونیا و نه و دونیادا. ته نها که سانی باش نه م نیعه ته یان بو ده بیت. بویه په یامبه رمان ده فه رمویت: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ،

دَلَّت بَيْنَهُ ٥٥

إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». (رواه مسلم).
ئەم فەرموودەییە پوونی دەکاتەوێ که باشی و خرابی شتتیک پەيوەست نىیە بە پووکاری دەرەوێ شتەکە. باشە و خیر پەيوەستە بە ناوەرپۆکی باشی شتەکەوێ وەک لەم فەرموودەییەدا پوون کراوێتەوێ: ئارامی و سوپاسگوزاری رەنگدانەوێ ئارامی و نزیکبوونە لە پەرورەدگاری مەزن.

لە لایەکی ترەوێ گەرەترین بە لا بریتییە لە دوربوون لە پەرورەدگار لەم ژيانە و ژيانى دوایدا. تەنھا کەسانی خراب بەمە سزا دەدرین. ئەو سەرۆت و پلە و مولک و ناوبانگەى ئەم کەسە دورخراوانە هەیانە، تەنھا خەيالاتە و لەو خەوێ خوشانە، یاخود ناخوشانەى دەیبینیت گرنکتر و راستەقینەتر نىیە.

پەرورەدگار لە بارەى ئەم خەيالاتانەوێ دەفەرمویت: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْسِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (سورەتى طه).

«ئەى ئیماندار چاوەکانت مەبەرە ئەو ناز و نىعمەتەى کە هەندىک خەلکمان لى بەهەرەوێ کردووە، کە زینەت و پاراوەى ژيانى دۇنيایە، بىگومان پزق و پۆزى پەرورەدگار تە بەهەشتدا چاکتر و بەرەوأمترە.»
ژيانى هەمىشەى ئەو ژيانەى کە دواى بەناگاها تانمان دەست پى دەکات، لەو بەناگاها تەوێ بە تىدەگەین ئەم ژيانە تەنھا خەوىک بوو.

دهرگا داخراوهکان و وهمهکان که ناینامان دهکن

دوینی کوره بیستودوو مانگانه کهم ویستی سه ربه خوی خوی پهیره و بکات، دواى دابه زینی له ئوتومبیله که، ویستی دهرگای ئوتومبیله که دابخات هاوشیوهی که سیتی پیگه یشتوو، بویه له ویدا وهستام و چاودیریم ده کرد، ههستم کرد ئه گهر لیتی بگه ریم خوی دهرگا که دابخات، رهنگه سه ری بکیشیت به دهرگا که دا، بویه دوورم خسته وه و خوم دهرگا کهم داخست. ئه م رهفتارم ته واو ئه وی نائومید کرد و دهستی به گریان کرد. چون توانیم ریگری شتیکی لی بکه م که زور تامه زرویه تی؟

کاتیک ته ماشای دیمه نه کهم ده کرد، بیریکی نامو به می شکمدا هات. هه موو ئه و ساتانم بیر هاته وه که له زیانماندا روویاندا وه. کاتیک زور تامه زرویی شتیکن، به لام پهروه ردار ناهیلنیت به دهستی بهینین. بیرى هه موو ئه و ساتانم که وته وه که ئیمه ی پیگه یشتوو تووشی هه مان نائومیدی بووینه ته وه کاتیک شته کان به و شیوه یه نه پویشتون که ویستومانه. له ناکا و شته کهم بق روون بوو یه وه. من ته نها کوره کهم له دهرگای ئوتومبیله که دوور خسته وه بق ئه وه ی بیپاریزم، به لام ئه و نه یزانی و به هه له لیمتیگه یشت. له کاتی گریان که یدا نه یده زانی

پاريزگاريم لهو كړدووه. زور جار شيوه نمان كړدووه له بهر شتيك
 كه پرگاري كړدوين هاوشيوه ي ټهوه ي كه كوپه كه م له نه زاني و
 ساويلكه پيدا گريا.

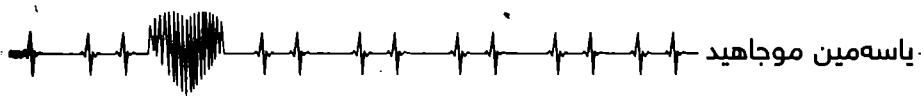
كاتيك فرياي فړوكه يه ك ناكه وين و درهنگ ده كه وين، كاره كه مان
 له ده ست دده وين، يا خود ناتوانين هاوسه رگيري له گه ل ټه و كه سه دا
 بكه ين كه ده مانه ويت، ټايا هرگيز بيرمان كړدو ټه وه كه ټه و شته
 له بهر سوود و خيري خو مان بووه؟ په روه ردگار له قورټاني پيروزدا
 ده فه رمويت: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سوره تي البقره).

«رهنگه شتيك هه بيت كه هه زتان لټيه، به لام خراپه بو تان،
 په روه ردگار هر خوي زانايه و ټيوه نازان.»

زور سه خته پشته وه ي شته كان ببينين، پټويستي به هيزيكي زوره
 تاكو پشته وه ي خه ياله كان ببينين، به دواي راستييه كدا بگه رټين كه
 پهنگه لټي ټينه گه ين. هه روه ك چو ن كوپه كه م ټينه ده گه يشته له وه ي
 چو ن رټيگري كړدم لټي بو ټه نجامداني ټه و شته ي زور تامه زروي بو،
 ته نها بو ناگادار بوون و پاراستني ټه و بووه، ټيمه زور جار راستييه كان
 نابيين و هه ستي پي ناكه ين.

له كو تاييدا ته نها ته ماشاي دهرگا داخراوه كاني ژيانمان ده كه ين و
 دهرگا كراوه كان له پير ده كه ين. كاتيك ناتوانين هاوسه رگيري له گه ل
 ټه و كه سه دا بكه ين كه له خه يالماندايه، نه توانينمان بو ته ماشا كړني
 ديو ي پشته وه پهنگه و امان لي بكات ټه و كه سه نه ببينين كه له راستيدا
 باشته روه بو مان. كاتيك دانامه زرينين، يا خود شتيكي گرنگ له ده ست
 دده وين، سه خته ههنگاو ټي ك به ره و دواوه بنټين و ويټه يه كي گه وره تر
 ببينين.

زور جار په روه رټنمان شتانيكمان لي دوور ده خاته وه بو ټه وه ي به

یاسه مین موجهید . شتانیکی باشتر شوینی پر بکاته وه، ته نانهت نه گهر شتیکی تراژیدی پروودات. که سی وا هه یه له ده سندان مندل زور به نازارتر ده زانیت له کاره ساته کانی تر.

ته نانهت ئه م له ده سندانیش ده کریت له پیناو پاراستن و پرزگارکردنی ئیمه بوو بیت و به شتیکی باشتر شوینی پر بکریته وه. په یامبه رمان ده فهرمویت:

(إِذَا مَاتَ وَكَدَّ الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَكَدَّ عَبْدِي، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمْرَةَ فُؤَادِهِ، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَعَ، فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ).

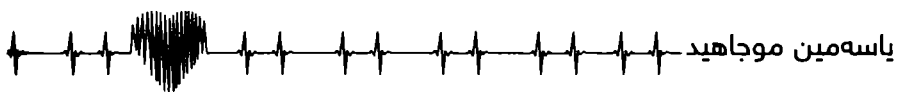
«نه گهر مندالی به نده یه ک بمریت، په روه ردگار به فریشته کانی ده فهرمویت: ئایا مندالی به نده که مت برده وه؟ فریشته کان وه لام دهنه وه: به لی په روه ردگار مان. په روه ردگار پینان ده فهرمویت: ئایا جهرگی به نده که متان برده وه؟ وه لام دهنه وه: به لی په روه ردگار مان. پاشان په روه ردگار پینان ده فهرمویت: به نده که م چی گوت؟ فریشته کان وه لام دهنه وه سوپاس و ستایشی توی ده کرد و وتی «انا لله و انا اله الرجعون»، هه موومان مولکی په روه ردگارین و هر بؤ لای ئه وه ده گه پیننه وه. په روه ردگار پینان ده فهرمویت: خانوویه که له به هشتا بؤ به نده که م دروست بکن و ناوی بنین (بیت الحمد)، (خانووی سوپاسگوزاری)»، (رواه الترمذی).

کاتیک په روه ردگار شتیکی خو شه ویستمان (بؤ نمونه مندالیک) مان لی ده سه نیته وه بؤ ئه وه یه به شتیکی باشتر شوینی پر بکاته وه بزمان. رهنگه به هوی ئه وه له ده سندان وه بچینه ناو به هه شته وه، ژیانکی هه می شه یی له گهل منداله که ماندا به سر به رین. به پیچه وانهی ژیانکی ئه م دنیا، ژیانکی دوا یی ژیانکی هه می شه یی و نه بر او یه که تیتدا

مندالھکه مان ہیچ نازار و ترس و نه خوشییه کی تووش نایهت.
 بهلام لهم ژیانهدا نه خوشییه کانمان رهنگه بهو شیویه نهبن
 که دهردهکهون. رهنگه پهروهردگار بههژی نه خوشییه کانمانه وه له
 تاوانه کانمان پاکمان بکاته وه. کاتیک په یامبه رمان موحه مه د تووشی
 تایه کی بهرز بوو، فه رموی: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أذى شَوْكَةً فَمَا
 فَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحْطُ الشَّجَرَةُ وَرَقَّهَا).
 «هیچ مسولمانیک تووشی نارحه تیبه ک نایهت ته نانهت به درکیک،
 ئیلا بههژی وه تاوانه کاننی هه لده وه رینیت ههروهک چون درهختیک
 که لاکانی هه لده وه ریت»، (رواه البخاری).

له فه رموده یه کی ترده په یامبه رمان پرونی ده کاته وه: (مَا يُصِيبُ
 الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ، وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ، وَلَا حُزْنٍ، وَلَا آذى، وَلَا غَمٍّ حَتَّى
 الشَّوْكَةِ يُشَاكَّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ).
 «هه رکاتیک مسولمانیک تووشی نارحه تیبه ک، نه خوشییه ک،
 نیگه رانییه ک، زیانیک، یاخود نائو میتدییه ک هات ته نانهت به وهی درکیک بچه قیته
 قاچی، پهروهردگار بههژی وه تاوانه کاننی هه لده وه رینیت»، (رواه البخاری).
 با هه ژاری به نمونه وه ربگرین. زوربهی ئه وانیهی سهروهت و
 سامانیان نییه، هه رگیز نه بوونی سهروهت و سامان به نیعمهت نازانن،
 بهلام نه بوونی سهروهت و سامان نیعمه تیکی گه وره بوو بق ئه وانیهی
 له ده وره بهری قاروون ده ژیان.

قاروون پیاویک بوو له سه رده می په یامبه ر موسادا ده ژیا،
 پهروهردگار سهروهت و سامانیک زوری پی به خشیبوو، ته نانهت
 کلیه کاننی گه نجینه که ی، گه نجینه یه ک بوون بق خویمان. پهروهردگار مان
 له قورئانی پیروژدا ده فه رمویت: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ
 الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْلَى لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو
 حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (سوره تی القصص).

«ئينجا پوژيک قاروون خوی سازدا و به پاراوهی چووه دهرهوه بؤ ناو قهومه که ی بؤ که شخه کردن و خونانندن، نهوانه ی که ناواتیان ژيانی ئەم دونیایه وتیان: ئای خوزگه ئیمه ییش وهک قاروون سامان و دهسه لاتمان ببویایه، بهراستی خاوهنی بهختیکی باش و گه وره یه.»

بهلام قاروون تووشی له خوبا بیبویون و ناسوپاسگوزاری و یاخیبویون بوو به هوی سهرهوت و ساماناکه یه وه. پهروه ردگار دهفه رمویت:

﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَسْأَلُ اللَّهُ يُبْسِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَسْأَلُ لَوْلَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾﴾

(سوره تى القصص).

«ئهوسا که بینیمان قاروون به تهواوی له سنوور دهرچووه، کتوپر خوی و مال و سامانیمان برد به ناخی زهویدا، هیچ دهسته و گرویه کی نه بوو فریای بکهویت و له دهست خهشم و قینی پهروه ردگار پرزگاری بکات، بیگومان له و که سانه ییش نه بوو که بتوانیت خوی پرزگاری بیت (۸۱)، ئینجا نهوانه ی دوینی ناواتیان به قاروون دهخواست، دهیانوت: ئه ی هاوار، بهس نه بوو وهکو ئه و تیدانه چووین، دیاره که پهروه ردگار پرز و پوزی زور ده به خشیت به هر کهس بیهویت، یاخود کهمی دهکاته وه، بی حکمهت نییه، نه گهر فهزل و بههره ی پهروه ردگار نه بوویایه له سهرمان، ئیمه ییش به ناخی زهویدا پرده چووین، ئای که پوون و ئاشکرایه، کافر و خوانه ناسان سهرفراز نابن (۸۲).»

دوای ئه وه ی چاره نووسی قاروونیان بینی، خه لکه که ی دهوروبه ری قاروون سوپاسگوزار بوون که له سهرهوت و سامانه که ی قاروون پاریزراو بوون. پهنگه هیچ نمونه یه کی باشتر نه بیت له چیرۆکه که ی چه زه ته ی موسا و چه زه ته ی خضر که له (سوره تى الكهف) دا باس کراوه.

دَلَّت بَيْنَهُ

کاتیک په یامبه ر موسا له گهل هزره تی خضر دا (که دهوتریت فریشته یه ک بووه له شیوه ی پیاوړکدا)، فیر بوو شته کان زور جار به و شیوه یه نین که درده که ون، ژیری و زانای په روه ردار ناتوانریت همیشه به رووکش در بکه ویت. هزره تی خضر و په یامبه ر موسا گه یشته ناو شارو چکه یه ک، هزره تی خضر دهستی کرد به کونکردنی به له میتک.

به رووکش نهم کاره زیانگه یاندنه به خاوه نی که شتیبه که، به لام هزره تی خضر روونی کرده وه که له م ریبه وه خه لکه که و که شتیبه که یانی پاراستوه. په روه ردار ده فهرمویت: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَنِي وَبَيْنِكَ سَأْتِيكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝﴾ (سوره تی الکهف).

«زاناکه وتی: ئیتر لیره به دواوه کاتی جیا بوونه وهی من و تویه، من تاویکی تر ئاگادارت ده که مه وه له حقیقه ت و دره نه نجامی ئه و شتانه ی که نه تتوانی ئارام بگریت له سه ریان (۷۸) ئه و که شتیبه ی عه بیدارم کرد، چند هه ژاریک خاوه نی بوون له دریا دا کاریان ده کرد، منیش ویستم عه بیداری بکه م، چونکه له و ناوه دا پادشایه ک هه بوو که هه موو که شتیبه کی چاک و رینکوپینکی داگیر ده کرد (۷۹)».

هزره تی خضر له پی کونکردنی که شتیبه که وه خه لکه که یی پاراست، چونکه ئه و پادشایه ی که دهستی به سه ر که شتیبه کانداه گرت ئه و که شتیبه ی به دل نه بوو. هه ندیک جار له زیاندا ئه م جوړه شتانه رووده دن. له پینا و سه لامه تیماندا شتیکیان له ده سه ندریته وه، یاخود به شیوه یه ک پیمان ده به خشریت که نامانه ویت. به لای ئیمه وه هاوشیوه ی کورپکی بیستودو مانگ و درگایه کی ناخرا و درده که ویت.

نازار و لهدستان و ریگای بهرو پهروهردگار

تاكو ئیستا ناؤمیډیبه كه م له یاده. له ناؤمیډیبه كی قولدا كه زور جار له دواى تیرامان له خوددا دهات، پروم كرده پهروهردگارم تاكو بیاریمه وه. له پهروهردگار پارامه وه بۆ شتیك كه ناخه ملینریت و نافرقشریت، یاخود مامه له ی پیوه ناکریت.

ناؤمیډ بووم بۆ دره میکی راسته قینه تر، ناؤمیډ بووم له وهی پرگار بم له زولمی نهفسی خۆم و گورانم بۆ كه سینی باستر. دلی خۆم دایه دهستی پهروهردگار، نزام كرد تاكو پاك بیمه وه. هه میسه باوه پم به هینز و جیگیر بوو كه پهروهردگار بیسه ری هه موو نزاكانه، هه رگیز پیشیبینیم نه ده كرد كه ی و چون ئه و نزیاهم وه لام ده دریته وه.

كه میك پاش نزاكهم تووشی یه كیك له نارچه تترین ساته كانی زیانم بووم. له و ماوه یه دا خۆم ناماده كرد و نزام كرد بۆ پینمایى و هینز، به لام هیچ په یوه ندیبه كم به نزاكه ی پیشوووه به دی نه كرد. تاكو ئه و ساته تپه پری و لینی تیرامام و تیگه یستم چه نده كه و ره بووم، له ناكاو نزاكهم بیر هاته وه، بیرم هاته وه نارچه تیه كه خوی له خویدا وه لامی ئه و نزیاهم بوو كه زور ناؤمیډانه كردم.

دلالت بينه

وشه كانى (جلال الدينى رومى) زور به جوانى رومى دهكه نه وه:
«عندما يضرب احدنا السجادة بقطعة من خشب فليس قصدة ضرب
السجادة انما قصدة نفض التراب عنها. نفسك مليئة بالتراب المتراكم من
حجاب ألانا وهذا التراب لا يمكن نفضة مرة واحدة. مع كل قسوة وكل
ضربة ينفض التراب شيئا فشيئا عن وجة القلب.»

«كاتيك كه سيك به دار به فه رشيكدا ده كيشيت، مه به ستي
له ليدانى خودى فه رشه كه نييه، به لكوو نامانجى پا كوردنه وه و
نه هيشتنى خؤل و توزه كه يه. ناخت پره له توز و خولى خود پهرستي،
ئو توزه به يه كجار ناروات. له گهل هر توندييه ك و ليدانيكدا ورده
ورده ناسه وارى به سهر دلوه نامينيت، هه نديك جار له كاتى خه ودا
و هه نديك جار له كاتى به ناگايبدا.»

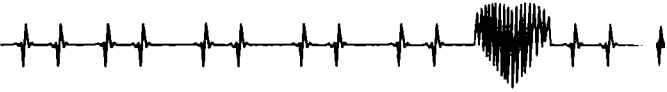
زور جار له ژياندا تووشى شتانيك ده بين و هه رگيز په يوه ندى
شته كان به يه كه وه نابيين. كاتيك تووشى نار هه تيبه ك، يا خود
نازاريك ده بين، دهرك به وه ناكه ين رهنگه ئو نار هه تى، يا خود
نازاره هو كارى راسته و خو يا خود نه نجامى شتيكى تر بيت. هه نديك
جار شكست ده هينين له دهرك كردن به په يوه ندى راسته و خوى
نيوان نازاره كانى ژيانمان و په يوه نديمان له گهل په روه ردگاردا.
ئو نازار و نه هه تيبه خزمهت به چه ندين نامانج دهكات له ژياندا.
ساتى نار هه تيبه كان دهكرت و هكو ناماژه يه ك و چاره سه ريك بن
بق په يوه ندييه پچراوه كه مان له گهل به دي به تهرماندا.

ساتى نار هه تيبه كان باوه ر و هيز و توانمان تاقي دهكه نه وه.
له م ساتانه دا پلهى نيمانمان ده رده كه و يت. نه هه م تى رو پو شه كانمان
را ده مالى و راسته قينه ي پشت باوه ر كه مان ناشكرا دهكات.
نار هه تيبه كان باوه ره تهرانى راسته قينه له ساخته كان جيا دهكات وه.

ياسه مين مواهيد

په روه ردگار ده فهرمويټ: ﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُلْزَمُوا أَنْ يَقُولُوا
ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (سوره تي العنكبوت).
«ايا خه لکي و ايانزانويه که وازيان لي ده هيتريت و پشتگوي
ده خرين، نه گهر بلين ئيمان و باوه رمان هيناوه، له کاتيکدا نه وان
تاقی نه کرينه وه و تووشي سزا و نازار نه کرين؟»
نارپه حه تيبه کان تاقيمان ده که نه وه. ده کریت رحمت بن و
ثاماره يک بن بؤ خوشه ويستی په روه ردگار. په يامبه رمان موحه ممه د
ده فهرمويټ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى بَعْدَهُ الْخَيْرَ عَجَلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي
الدُّنْيَا».

«کاتيک په روه ردگار خير و چاکه ي که سيکي بویت، تووشي
نارپه حه تيبی ده کات له دونيادا.»، (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ).
هيشتا زوربه ي خه لکي ناتوانن تينگن چؤن ده کریت نه هامه تي
خير و چاکه ي تيدا بيت. زورکه س هه ست به وه ناکن نارپه حه تيبه کان
له راستيدا خاويتکه ره وهن و خه لکي به ره و په روه ردگار ده گه ريننه وه.
چی رووده دات کاتيک که سيکي له خوبايی ده که ويته بارودوخیکه وه
که ده سه لاتی به سه ردا نييه؟ چی رووده دات کاتيک که سيک به ته نها
له زه رياه کدا له ناوه راستي زريانیکدايه؟ چی رووده دات کاتيک
که شتبيهي نقومنه بوو ده بيته چيروکی تاي تايک؟
ثم نه هامه تيبانه له راستيدا به ناگاهينه ره وهن، ده ته ژينن، بيرمان
ده هيننه وه چهنده بچووک و لاوازين، په روه ردگار چهنده گه وره و
به هيزه. بهو شتويه له فريوخواردن و بيئاگايی و لارپی به ناگامان
ديننه وه و ده مانگه ريننه وه بؤ لای په روه ردگارمان. نارپه حه تيبه کان
رووی دلدانه وه له چاوه کانمان راده مانن و بيرمان ده هيننه وه چين
و بؤکوي ده چين.

پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ (سورهتی الاعراف).

«له هیج شار و ولاتینکدا هیج په یامبه ریکمان نه ناردووه که خه لکه که ی به درویان زانی بیت و به گوینان نه کردبیت، مه گهر خه لکی ئه و شوینه مان به تهنگانه و نه خوشی گیروده کردووه، بۆ شه وهی دابچه کین و تیفکرن و دست بکن به نزا و پارانه وه و لالانه وه.»

ئهم وانیه رۆحی مروف پاک دهکاته وه به رادهیه ک که پهروهردگار له قورئانی پیروزدا دلی باوه پداران ده داته وه و دنیایان دهکاته وه هر نازاریک که تووشی دهن بۆ به رزکردنه وهی پله و سوودی خویانه. پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿إِن يَمَسَّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِّثْلُهُ، وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ سُهْدًا ۗ وَاللَّهُ لَا يُجِبُ الظَّالِمِينَ﴾ (سورهتی الاحزاب) ﴿وَلِيُمَخِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ﴾ (سورهتی ال عمران).

«ئه گهر زام و سهختی و ناخوشییه ک تووشی ئیوه هاتووه، ئه و خه لکه هیش تووشی هه مان زام و سهختی و ناخوشی هاتن، ئیمه ئه و رۆژگارانه ده ستاوده ست پی ده که یین له ناو خه لکیدا تا کو ئه وانیه ی باوه ریان هیناوه پهروهردگار ده ریانبخات و هه ندیکتان بکات به شایه ت و به پله ی شه هیدی بکن، بیگومان پهروهردگار سته مکارانی خوش ناویت (۱۴۰)، بیگومان پهروهردگار تاقیتان

ياسه مين مواهيد

دهكاته وه تاكو نه وانهي ئيماندارن پاڪ و بيگه رديان بكات، كافرانيش نابوت و پيسوا بكات (١٤١)، ياخود وا گومانتان برد هه روا به ئاساني ده چنه به هه شته وه؟ كه هيشتا پهروه رديگار ده رينه خستوه كامتان هه ول و كوشش و جيهادي كردوه و كامتان خوراگر و ئارامگر بووه! (١٤٢)».

جهنگي خاوينكر دنه وهى خود، بنچينه ي ريگاي به ره و پهروه رديگار ه. نه و ريگايه به فيداكردنى خود دهست پى دهكات و به ئاره قى ململانى چنراوه. پهروه رديگار له قورئانى پيروزدا ئاماژه بهم ريگايه ده دات و ده فهرمويت: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (سوره تى الانعام).

«دواتر ئيسحاق و يعقوبمان پى به خشى، هه ريهك له وانمان رينموويى كرد، پيشتريش نوحمان رينموويى كرد بوو و له نه وه كانى ترى (ئيبراهيم)، داود و سليمان و ئيوب و يوسف و موسا و هاروون، هاتنه دونياوه و بوونه رابه ر و چاوساغ بو خه لكى، به و شيويه پاداشتى چاكه خوازان ده دهينه وه، (نه وهى چاك و پاڪ و خواناسيان پى ده به خشين (٨٤)».

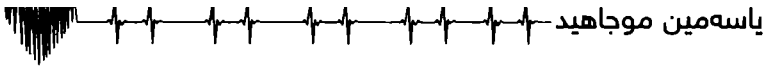
كاردانهوى باوپرداران بۆ نارهه تيبه كان

ئىستا كاتى نارهه تيبه بۆ مسولمانان، هه ندىك چار سهخت ده بىت ههست به نائومىدى نه كه يت. زۆر به مان ده پرسىن بۆچى ئەمه مان به سهردا دىت؟ چۆن ده كرىت ئەمه روويدات له كاتى كدا هىچ هه له يه كمان ئەنجام نه داوه؟ چۆن ده كرىت تووشى ئەو جياكارىيه زۆره بىين له وولاته ي كه له سه ر ئازادى و سه ربه ستى و دادپه روه رى هه مووان بىيات نراوه؟

ئەم هه موو بىر كرده وانه سه روشتىن، پىويسته ته ماشاى پشتى ئەم روودا وانه وه بكه ين، پىويسته بۆ ساتىك ته ماشاى پشتى خه يالاته كه بكه ين و ئەو راستىيه ي پشتى وه بىينىن، پىويسته چارىكى تر سه رنج بده ين وه ئەگه ر بمانه وىت راستى پشتى ئەم خه يالاته بىينىن.

راستىيه كه يه كىكه له په ند و وانه زۆر دووباره بووه كانى ناو قورئانى پىروۆز و فه رمووده كانى په يامبه ر، راستىيه بنچىنه بيه كه برىتبه له وه ي هه موو شته كانى ئەم ژيانه تا قىكرده وه ن.

په زوه ردگار له قورئانى پىروۆزا ده فه رمووت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (سوره تى الملك).

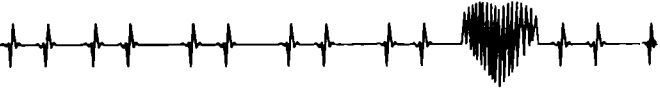

«هر ئه و خوئى مردن و ژيانى بهدى هيناوه، تاكو تاقيتان بكاوه، كيتان كردهوى چاكر و پهسه ندره، هر ئه ويش زاتيكي بالادهسته بهسهر بيئاوه پاندا و ليخوشبووه له ئيمانداران(۲)».

ليردها پهروه رديگار پيمان دهفه رمويت: مه بهست له دروستبووني ژيان و مردن بريتييه له تاقيكر دنه وهى ئيمه، بو ساتيك بير له هورنى فرياكه وتن بكه ره وه، ئايا مه بهست لى چيه؟ هورنه كه نامازه يه ك و ناگادار كرده وه يه كه كه شتيكي زيانبه خش به رپنوه يه. تووشى ترس ده بين كا تيك گويمان لى ده بيت، به لام چى ده بيت نه گهر بيانه ويت هورنه كه تا قى بكه نه وه؟ چى ده بيت نه گهر ته نها بو ئه وه بيت بز انريت كاردانه وه مان چون ده بيت؟ هورنى تاقيكر دنه وه كه هه مان دهنگى هورنى فرياكه وتنه كه ي هه يه، به لام ئه مه يان ته نها بو تاقيكر دنه وه يه. هه رچه نده دهنگ و شيوه و هه سكر دن پى هاوشيوه ي هورنى فرياكه وتنى راسته قينه يه، به لام ئه مه يان ته نها بو تاقيكر دنه وه يه. چه ندين جار له رپى تاقيكر دنه وه كه وه ئه وه مان بير ده كه ويته وه.

ئه مه يش هه مان شته كه پهروه رديگار له باره ي ئه م ژيانه وه له قورئانى پيروزدا پيمان دهفه رمويت: ئه م ژيانه شيوه و دهنگ و هه سكر دن پى زور راسته قينه ده رده كه ويت. هه نديك جار ده مان ترس نيئت. هه نديك جار ده مان گر ينيئت. هه نديك جار و امان لى دهكات هه لبيين له برى ئه وه ي ريك له شوينه كانمان بوه سستين. ئه م ژيانه و هه موو شته كانى ناوى ته نها تاقيكر دنه وه ن، هيچيان راسته قينه نين، هاوشيوه ي سيسته مى په خشى له ناكاو پامان ده هينيئت بو شته راسته قينه كه، پامانده هينيئت بو ئه و راستيه ي پشتى هورنى تاقيكر دنه وه كه وه.

چى ده بيت نه گهر هورنى تاقيكر دنه وه كه هيچ جى سهر سامى نه بيت؟

چی ده بیت نه گهر هه مووان ئاگادار بکرینه وه له وهی تاقیکردنه وه یه ک
 نه انجام ده دریت؟ بۆ ساتیک سه رنج له ئاگادارکردنه وهی پهروهردگار
 بده: ﴿لَتُبْلَوْنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنْ الَّذِيْنَ اَرْثَوْا
 الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَذٰى كَثِيْرًا وَاِنْ تَصْبِرُوْا
 وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ دٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۶﴾ (سوره تی ال عمران).

«سویند بیت بیگومان تاقی ده کرینه وه له مال و دارایی و
 خویشتاندا (زیان له ساماندا ده کهن، خوتان تووشی ناخوشی و
 نازار ده بن)، ههروهه سویند بیت له خاوه نانی کتییی پیش خوتان
 و له موشریک و هاوه لگه رانه وه نازاریکی زور ده بیستن، به لام نه گهر
 خوارگر بن و پاریزکار بن و له پهروهردگار بترسن، به راستی ئه و
 هه لویسته له کاره په سهند و کرده وه پایه داره کانه (۱۸۶)».

ئیستا سه رنجی ئه م ئاگادارکردنه وانه بده که زانیاریمان پین دراوه له
 باره ی چه ندین کومه لگه و نه ته وهی تر که تووشی هه مان تاقیکردنه وه
 بوون، پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَّلَمَّا
 يٰۤاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْبٰسَاءِ وَالصَّرَّاءِ
 وَزُلُّوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ مَتٰى نَصَرَ اللّٰهُ الْاَ
 اِنَّ نَصَرَ اللّٰهُ قَرِيْبٌ ﴿۱۸۷﴾ (سوره تی البقره).

«ئایا لاتان وایه هه روا به ئاسانی ده چنه به هه شته وه بی
 ته نگانه و ناخوشی؟ مه گهر نموونه ی ئیماندارانی پیشووتان بۆ باس
 نه کراوه، که تووشی شه ر و ناخوشی و ته نگانه و گرانی و نه داری
 بوون و ته کانیان خواردوو و زوریان بۆ هاتوو به راده یه ک هه تا
 په یامبه ره که یان و ئه وانه ی باوه ریان هیناوه له گه لیدا، ده یانوت: که ی
 پهروهردگار سه ره که وتن ده به خشیت؟ که ی پهروهردگار یارمه تی
 ده نیریت؟ ئاگادار بن و دلنیا بن به راستی یارمه تی خودایی زور
 نزیکه (۲۱۴)».

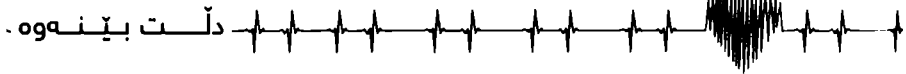
کہ واتہ نہک ئہ وہی ئاگادار کردنہ وہ کہ پیشبیینکراو بووہ، بہ لکوو شتیکى نویش نہ بووہ. وادابنى بہ کؤمہ لگا کہ مان راگہ یہ ندرابیت کہ تاییہت نین، دواى ئہ و ہموو شتہ چؤن کاردانہ وہ مان دہ بوو کاتیک ئاگادار کردنہ وہ کہ دہات؟ ئہ گہر تہنہا تاقیکردنہ وہ یہ ک بیت، ئہ و ا ہیچ ترس و پەشوکانیک و بیتا و ہریہک پرونادات، ناترسین و تہناتہ تووشی پەشوکانیش نابین، تہنہا نمایش دہ کہین.

لیرہدا خالیکی گرنگ ہ یہ، ئایا نمایش بؤ کى دہ کہین؟ کى تاقیمان دہ کاتہ وہ؟ کى تہ ماشامان دہ کات؟ کہ نالہکانى سى ئین ئین، سى سپان، یاخود کؤمارى ئہ مریکا؟ نہ خیر. ہموویان بہ شیکن لہ خہ یالاتہ کہ: ہموویان بہ شیکن لہ تاقیکردنہ وہ کہ، ہموویان دروستکراوی تاقیکردنہ وہ کہن، تہنہا نمایش و کردار بؤ یہ ک دادوہر دہ کہین، تہنہا نمایش بؤ یہ ک راستی دہ کہین. کردار دہ کہین، چونکہ دہ زانین تہ ماشامان دہ کات و تاکہ کہ سہ بریار لہ سہر ئہم تاقیکردنہ وہ یہ دہات.

کاتیک ئہم راستییہ مان بؤ دہر دہ کہ ویت، شتیکى گرنگ پروودہ دات. کاتیک بؤمان دہر دہ کہ ویت کہ تہنہا تاقیکردنہ وہ یہ کہ، پرسیارہ کانمان بہ تہ و اووی دہ گزیرین. لہ برى پرسینى چؤن دہ کریت ئہمہ پروودات؟ «بؤچى ئہم ژیانہ ہیندہ ناداد پەروہرہ؟»

پرسیارہ کانمان دہ گزیرین بؤ «دہ بیت کاردانہ وہم چؤن بیت؟»، «چؤن دہ بیت لہم تاقیکردنہ وہ یہ دا دہر بچم؟» «دہ بیت چى لئوہ فیر ببم؟» دہ بیت چؤن لہم خہ یالاتہ، چؤن لہ پەروہردگارى ئہ و کہ سہى ئازارم دہات، ئہ و کہ سہى دہمچہ وسینیتہ وہ و تاقیکردنہ وہ کہ بروانم؟»

«چؤن دہ توانین ئہم تاقیکردنہ وہ یہ بہ کار بہینین بؤ نزیکبوونہ وہ مان لہ ویتسگہى کؤتاییمان کہ پەروہردگارہ؟» و «چؤن

ده توانين ئەم تاقیکردنەوێه بەکار بهێنین بۆ بەدەستەپێتانی ئامانجی سەرەکی تاقیکردنەوێهکە؟ وەکو ئامرازیک بۆ نزیکبوونەوێهمان لە پەروەردگار؟ الله اکبر – پەروەردگار گەورەیه.

سەرئەنجامی تاقیکردنەوێهکانی پەروەردگار لەوێهەدا یە که پیش هاتنیان ئاگادارمان دەکاتەوێه و ڕەچەتە ی تەواومان پێ دەدات بۆ زالبوون بەسەریاندا: ئارامگرتن و تەقوا.

پەروەردگارمان دەفەرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿١٥٥﴾ لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٥٦﴾﴾ (سورەتی ال عمران).

«هەموو کەسێک دەبێت بمریت و مردن بچێژیت، تەنھا لە ڕۆژی قیامەتدا کرێ و پاداشتتان بە تەواوی پێ دەدریت، ئەوسا ئەوێ دور خرایەوێه لە ئاگری دۆزەخ و خرایە بەهەشتەوێه، ئەوێ بەراستی سەرفراز بوو، ژبانی ئەم دۆنیایە جگە لەوێ ڕابواردنیکێ خە لەتینەرە، شتیکی تر نییە (١٨٥)، سویند بیت بیگومان تاقی دەکرێنەوێه لە مال و دارایی و خۆیشتاندا، (زیان لە ساماندا دەکەن، خۆتان تووشی ناخۆشی و ئازار دەبن)، هەرەوێه سویند بیت لە خاوەنانی کتیبی پیش خۆتان و لە موشریک و هاوێهگەرانیەوێه ئازاریکی زۆر دەبێستن، بەلام ئەگەر خۆپاگر بن و پارێزکار بن و لە پەروەردگار بترسن، بەراستی ئەو هەلوێستە لە کارە پەسەند و کردەوێه پایەدازەکانە (١٨٦)».

پەروەردگار لە ئایەتیکی تردا جەخت لەم دوو خالە گرنگە دەکاتەوێه بۆ بەرەنگاریبوونەوێهێ هەر پلانیکی زیانبەخش که دژی ئێمە دادەنریت: ﴿إِن تَمَسُّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ ﴿سوره تی ال عمران﴾.

«نه‌گه‌ر چا‌که‌ی‌ه‌ک‌تان تو‌وش بو‌و، یا‌خود خ‌یریک‌ پرو‌ی تی‌کردن، نه‌وا پی‌ی غه‌مبار ده‌بن و پی‌یان نا‌خوشه، خو‌نه‌گه‌ر به‌لا و نا‌خوشی‌ه‌ک‌تان بو‌ پیش‌ بی‌ت، نه‌وا پی‌ی دل‌خوش‌ ده‌بن، جا‌نه‌گه‌ر خو‌گر بن و پار‌یز‌کار بن، پی‌لان و ته‌له‌که‌ی نه‌وانه‌ هی‌چ زی‌انیک‌تان پی‌ نا‌گه‌ی‌ه‌نیت، چون‌که به‌راستی په‌روه‌ردگار ده‌وری پی‌لان و پی‌لانگیرانی دا‌وه و نا‌گاداره‌ به‌ هم‌وو‌ کار و کرده‌وه و نه‌خشه‌ی‌ه‌کیان (۱۲۰)».

وه‌ک به‌شیک‌ له‌ ری‌گای‌ زالی‌وون‌مان به‌سه‌ر نه‌م تا‌قیر‌دنه‌وانه‌دا، په‌روه‌ردگار نا‌گادار‌مان ده‌کاته‌وه له‌بار‌هی کار‌دانه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی‌ که‌ پیش‌ ئی‌مه‌ تا‌قی‌ کرا‌ونه‌ته‌وه، ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَآخِشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٢١﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوٌّ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٢٢﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾﴾ (سوره‌تی ال عمران).

«نه‌وانه‌ی‌ که‌ خه‌ل‌کی‌ با‌وه‌ر لا‌واز پی‌یان ده‌لین: به‌راستی‌ خه‌ل‌کی‌ بی‌با‌وه‌ر و خ‌وانه‌ناس‌ خو‌یان بو‌ ئی‌وه‌ کو‌ کرد‌وته‌وه و خو‌یان‌ مه‌لاس‌ دا‌وه، لی‌یان‌ بتر‌سن، به‌لام‌ ئی‌مان‌داران‌ با‌وه‌ر‌یان‌ زی‌اتر‌ دامه‌زرا‌و ده‌بی‌ت‌ و تی‌ان: په‌روه‌ردگار‌مان‌ به‌سه‌ که‌ یاری‌ده‌ده‌ر و یار‌مه‌تید‌ه‌ری‌کی‌ چا‌که‌ (۱۷۳)، پاشان‌ مس‌ول‌مانان‌ گه‌ر‌انه‌وه‌ ها‌ور‌پی‌ له‌گه‌ل‌ فه‌زل‌ و ناز‌ و نی‌عمه‌تی‌ ئی‌لا‌هیدا، هی‌چ‌ نا‌خوشی‌ه‌کیان‌ بو‌ پیش‌ نه‌هات، چون‌که‌ شو‌ینی‌ په‌زاه‌مندی‌ په‌روه‌ردگار‌ که‌وت‌بو‌ون، په‌روه‌ردگاری‌ش‌ هر‌ خو‌ی‌ خا‌وه‌ن‌ فه‌زل‌ و ری‌زی‌کی‌ زوره‌ (۱۷۴)، نه‌وه‌ به‌راستی‌ ته‌نها‌ شه‌یتانه‌ یا‌وه‌ره‌کانی‌ خو‌ی‌ ده‌تر‌سی‌نیت، ئی‌وه‌ی‌ ئی‌مان‌دار‌ لی‌یان‌ مه‌تر‌سن، به‌ل‌کو‌و‌ هر‌ له‌ من‌ بتر‌سن‌ نه‌گه‌ر‌ ئی‌مان‌دارن‌(۱۷۵)».

له چهند ثايه تيكي تردا دهفه رمويت: ﴿وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٣٧﴾ فَكَاتَبَهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ تَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٣٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٤٠﴾﴾ (سوره تي ال عمران).

«چهندهما په يامبهه ره بوون كه خواناس و پياوچاكانى زور له گه ليدا بوون و دژ به دوژمنان جهنگاون، جا ئه وانه هيچ كات سستی و بيزارى و بيتاقه تي پرووى تينه كردوون به هوى ئه وهى كه تووشيان هاتووه له پيناو ريبيزى په روه ردگاردا، لاواز و بيتهيز و سه رشوږ نه بوون بؤ دوژمنان، په روه ردگار ئه و نارامگر و خوږاگرانهى خوش دهويت (١٤٦)، ئه و كاته كوفتاريان ته نها ئه مه بووه كه و توويانه: په روه ردگار له گوناوه و هله كانمان بيووره و له زياده پرهوى كاروبارمان خوش به، دامه زراومان بكه، سه زمان بخره به سه ر ئه م گه له بيتاوه رهدا (١٤٧)، ئه وسا ئيتر په روه ردگار پاداشتى دونياى پي به خشين و پاداشتى چاكي قيامه تيشى بؤ مسوگر كردن، په روه ردگار ئه و چاكه كارانهى خوش دهويت (١٤٨)، ئه و ئه وانهى باوه رتان هيتاوه ئه گهر ملكهچ و گوږپايه لى ئه وانه بن كه كافر و بيدين، ئه وه به ره و دوا ده تانگيږنه وه و پاشگه زتان ده كه نه وه و له دين وه رتانه گيږن، پاشان به دوږاوى ده گه پښه وه (١٤٩)، دلنيا بن كه خوانه ناسان يارو ياره وى ئيوه نين، بهلكوو په روه ردگار يار و ياره تانه، بيگومان ئه و زاته چاكترين پشتيوان و ياريدده رتانه (١٥٠)».

په روه ردگار ئه م چيروكانه مان بؤ ده گيږيږته وه تاكو په ند و

وانه یان لئوه فیر بین. کاردانه وهی کهسانی پیش ئیمه بریتی بووه له «پهروهردگار بهسه بۆمان و هر خۆی باشتترین پاریزه ره»، «پهروهردگارمان، له تاوانه کان و زیاده په و بییه کانمان خوش بیه، جیگیرمان بکه و له دژی بیناوه پان هاوکاریمان بکه.»

کاردانه وه یان بریتی نه بووه له ته ماشا کردنی تاقیکردنه وه که، به لکوو ته ماشای مه بهستی پشت تاقیکردنه وه که یان ده کرد. له خه یالاته که یان دهروانی و جهختیان له پهروهردگار ده کرده وه. تیگه یشتبوون له وهی پهروهردگار ته نها تاقیکردنه وه که ی ئه نجام نه داوه، به لکوو هر خۆی ده توانیت بینا پاریزیت. بویه په نایان بق پهروهردگار ده برد له پری توبه کردن و ئارامگرتن و باشکردنی پهفتاریان له پری ته قواوه. له هه مووی دلنیا تر پهروهردگار خۆی باوه پداران دلنیا ده کاته وه و به لینی سه رکه و تنیان پی ده دات: ﴿وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَبُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳۹) إِنْ يَمَسُّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَلِيُمَخِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿۱۴۱﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ ﴿۱۴۲﴾ (سوره تی ال عمران).

«ئهی ئیمانداران کۆل مه دهن و سارد مه بنه وه و خه فه ت مه خۆن، چونکه هر ئیوه سه ره بهرز و سه رفراز و سه رکه و تووترن، ئه گه ر ئیماندارای چاک و راست و دروست بن (۱۳۹)، ئه گه ر زام و سه ختی و ناخۆشییه ک تووشی ئیوه ها تووه، ئه و خه لکه یش تووشی هه مان زام و سه ختی و ناخۆشی ها تن، ئیمه ئه و پوژگارانه ده ستاوده ست پی ده که یین له ناو خه لکیدا تا کو ئه وانه ی باوه پریان هیناوه پهروهردگار ده ریا نبخات و هه ندیکتان بکات به شایه ت و به پله ی شه هیدی بگهن، بیگومان پهروهردگار سه ته مکارانی خوش

ناویت (۱۴۰)، بیگومان پهروهردگار تاقیتان دهکاتوه تاکو ئهوانه‌ی
 ئیماندارن پاک و بیگه‌ردیان بکات، کافرانیس نابووت و ریسوا بکات
 (۱۴۱)، یاخود وا گومانتان برد هه‌روا به ئاسانی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه؟
 که هیشتا پهروهردگار دهرینه‌خستووه کامتان هه‌ول و کوشش و
 جیهاد و تیکوشانی کردووه و کامتان خوراگر و نارامگر بووه (۱۴۲)».

کاتیک چاویلکه‌کانمان ده‌گۆرین که له ریه‌وه ژیمانمان ده‌بینین،
 کاردانه‌وه‌ی ناوه‌کی و دهره‌کیمان به ته‌واوی ده‌گۆریت. کاتیک
 پیاوچا‌کانی پیش ئیمه تاقی کرانه‌وه، ته‌نها باوه‌ر و پابه‌ندیان زیادی
 ده‌کرد. قورئانی پیروز ئاماژه‌ی پی ده‌دات: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
 الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا
 زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (سوره‌تی الاحزاب).

«کاتیک ئیمانداران ئه‌وه‌موو ده‌سته و گرو‌هانه‌یان بینی، وتیان:
 ئه‌مه ئه‌وه‌یه که په‌روهردگار و په‌یام‌به‌ره‌که‌ی به‌لینی پی داوین،
 په‌روهردگار و په‌یام‌به‌ره‌که‌ی راستیان فه‌رموو له پیش هاتنیدا،
 بیگومان ئه‌وه‌ دژایه‌تییه باوه‌ر و ملکه‌چی نه‌بیت هیچی تری بۆ زیاد
 نه‌کردن و سووربوون له‌سه‌ر ئیمان‌ه‌که‌یان (۲۲)».

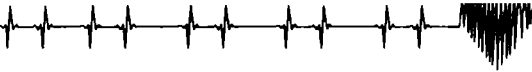
له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا تاکو چاویلکه‌کانمان نه‌گۆرین، ناتوانین له دیوی
 پشته‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کان بروانین، «چۆن ئه‌مه به‌سه‌ر ئیمه‌دا دیت؟»
 بۆ تیگه‌یشتن له مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی تاقیکردنه‌وه‌که: ئامرازیکه بۆ
 پاککردنه‌وه و به‌هیزکردن و نزیکبوونه‌وه‌مان له په‌روهردگار، که
 په‌روهردگاری من و تو و هه‌موو دوژمنانه.

ئەم ژيانە: زىندان ياخود بەھەشت؟

لەناو فرۆكەخانەدا بووم، لە ھىلى سەلامەتى وەستابووم و چاوەرپى بەرپۆھچوونى لىكۆلنەوھكەم دەكرد. كىژۆلەيەكى بچووكم بىنى لەگەل داكىدا بوو. كىژۆلەكە دەگريا و ناساغ ديار بوو، داىكەكە رۆيشە لای جانتاكە و ھەندىك دەرمانى داپىي، نىگەرەن بووم بە خەمبارى كىژۆلەكە و لەناكاو ھەستم كرد تەماشای كەسىك دەكەم كە كەوتۆتە نىو تەلەوھ. ئەم رۆحە بىتاوان و پاكە زىندانى كراوھ لە لاىن جەستەيەكى دونيايەوھ كە نەخۆش دەكەوئەت و ھەست بە ئازار دەكات و تووشى نەھامەتى دەبئەت، پاشان ئەو فەرموودەيەم ھاتەوھ ياد كە پەيامبەر دەفەرموئەت: «الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ، وَجَنَّةُ الْكَافِرِ»، «ئەم دونيايە زىندانى باوھردارانە و بەھەشتى بىئاوھران»، (رواھ مسلم).

بۆ يەكەمجار بە شىئوھيەكى زۆر جياوازتر لە پىشوو لىتى تىگەيشتم، بڕوام وايە زۆرىكمان بە ھەلە لەم فەرموودەيە تىگەيشتوئەن و لىكدانەوھى ھەلەمان بۆى كردووه، وا دەزانئەن مەبەستى ئەم فەرموودەيە برىتییە لەوھى كە بىئاوھران لەم ژيانەدا چىژ و خۆشى وەرەگرن، بەلام باوھرداران دەبئەت بە

دلالت بینه .

حرامه کان و حاله کان سنووردار بکرین و چاوه ری بکن تاکو له ژبانی دوا پیدا چیژ و خوشی و هرگرن. رهنگه هه ندیکمان وا بیر بکینه وه که مه بهست لئی ئه وه یه ئه م ژبانه نه هه مه تیبه بق باوه پداران و نیعمه ته بق بیباوه پان، به لام هه ست ناکه م ئه وه هه موو مه بهسته که بیت. له ناکاو هه ستم کرد راستی پستی ئه م فرموده یه له و کیژۆله یه دا ده بینمه وه، وه ک رۆحیکی به ندکراو دهرده که وت، چونکه په یوه ست بوو به جیهانیکی تره وه، جیهانیکی باشتتر که هه رگیز نه خوش ناکه ویت تیدا.

چی رووده دات ئه گهر به پیچه وانه وه بیت؟ چی رووده دات ئه گهر رۆحه که وا هه ست بکات که له به هه شتدایه؟ ئایا ئه و رۆحه ده یه ویت له شوینیکی تر دا بیت؟ له شوینیکی باشتتر؟ نه خیر، به لکوو ئه و شوینه یه که ده یه ویت لئی بیت. به لای ئه و رۆحه وه شوینیکی باشتتر بوونی نییه، کاتیک له به هه شتدایت، بیر له وه ناکه یته وه له شوینیکی باشتتر بیت، تامه زرۆی هیچی تر نابیت. ره زامه ند و قابلیت به و شوینه ی که تیدایت، ئه مه بارودۆخی بیباوه پانه. په روه ردگارمان ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ﴾ (سوره تی یونس).

«به راستی ئه وانه ی به نیازی ئاماده بوونی بهر باره گای ئیمه نین و پازی بوون به ژبانی ئه م دونیا یه و پیی دلخۆش بوون و ئه وانه یش که خویان غافل و بیئاگان له ئاماژه و نه پنی دروستکراوه کانمان».

ئه م جیهانه کاتی و به ئازار و نا ئومیدکاره بق خۆی به هه شتیکه به لای رۆحه بیباوه ره کانه وه. ئه م دونیا یه هه موو ئه و شته یه که ده یزانن. بیهینه پیش چاوت ئه و جیهانه ی که تیدا تووشی

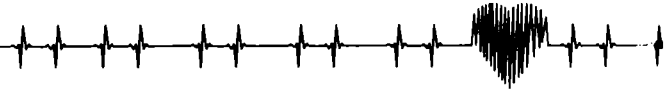
ياسه مين مواهيد .

نهخوشى و خوینرژان دهبيت و له کوتاييدا دهمریت، تاکه بههشتیک بوايه. ئه و ئازاره بهينه پيش چاوت.

ئوانهى باوهريان وايه شوینکی باشتر بوونی نییه و ئهم جیهانه باشترین شوینه زور ناآرام دهبن کاتیک بویان دهردهکه ویت ئهم جیهانه کامل و تهواو نییه. زوو توورپه دهبن و زوو ناؤمید دهبن، چونکه وا پیشینی دهکرا ئهم جیهانه بههشتیک بیت بؤ خوی. دهرک بهوه ناکن که شتیکى باشتر بوونی ههیه، چونکه ئهم جیهانه ههموو ئه و شتهیه که دهیانه ویت. ئهم جیهانه ههموو ئه و شتهیه که ههولی بؤ دهن. ههموو توانا و وزه و دهرهت و بههرهکانیان که له لایهن پهروهردگاروه پیمان بهخسراوه دهخنه کار تنها له پیناو بهدهستهینانی ئهم ژیانهدا، لهراستیدا هیچ شتیکى تر بهدهست ناهینن جگه لهوه که بویان نووسراوه. رۆحیان وابسته بووه به جهستهیهکی دونیاییهوه، چونکه وا ههست دهکات جهستهکه تاکه بههشته که ههیهتی و دهبيت، بویه به ئاسانی دهستهرداری نابیت. به ههر نرخیک بیت دهیه ویت په یوهست بیت پنهوی، دهرهینانی رۆحهکه لهناو بههشتهکهی گهورهترین سزا و ئازاره. پهروهردگار وهسفی مهرگی بیباوهرپهکان دهکات به بچراندنی رۆحهکه له جهستهی، پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿وَاللّٰزِعَاتِ غَرْقًا﴾ (سورهتی النازعات).

«سویند بهو فریشتانهی که گیانی خه لکی دهکیشن، یان بهو ئهستیرانهی که له قوولایی ئاسماندا دهرهوشینهوه و دهسورپینهوه (۱)».

رۆحهکه دهبچریت، چونکه نایه ویت له جهستهکه جیا بیتهوه، باوهری و ابووه جهستهکه بههشت بووه، دهرکی بهوه نهکرد که

شتیکی زور گوره تر و باشتر ههیه، به لَام بۆ رۆحی باوه پداران ته و او جیاوازه، باوه پدار له زیندانان نهک به ههشت، بۆچی؟ زیندانی چییه؟ زیندانی که سیکه که که وتیته ته له وه.

زیندانی دووره له مال و داهاته که ی و هیواخوازه له شوینیکی باشتردا بیت. جهسته دونیاییه که ی زیندانی که بۆ باوه پدار نهک له بهر ئه وهی که ئه م ژیا نه ناخۆشه بۆ رۆحی باوه پداران، به لگوو له بهر ئه وهی رۆحه که ئاره زوو دهکات له شوینیکی باشتردا بیت. ئاره زوو دهکات له به ههشتدا بیت. گرنگ نییه ئه م ژیا نه چهنده جوان و سه رنجرا کیش بیت به لای باوه پدارانه وه، ئه م ژیا نه زیندانی که به به راورد به ژیا نه کامل و بی که موکو پرییه که ی که چاوه پریان دهکات. ئه م رۆحه وابه سته ی پهروه ردار و به ههشتی راسته قینه بووه. دهیه ویت له ویدا بیت، به لَام ئه م ژیا نه بۆ ماوه یه ک ریگری له رۆحه که دهکات بگه ریته وه بۆ به ههشت. ئه م ژیا نه به ره سته یک و زیندانی که. هه رچه نده دلای باوه پدار ته نها به ههشتی ئه م ژیا نه له خۆ دهگریت، به لَام رۆح هیشتا ته ماشای پشتی دهکات. رۆحه که ته ماشای به ههشته که ی خوی دهکات، به لَام ئه م رۆحه ده بیت بۆ ماوه یه کی دیاریکرا و له نیو زیندانی جهسته دا بیت. ده بیت کاته که ی ته و او بکات پینش ئه وهی بگه ریته وه ناو به ههشت. وابه سته بوونی رۆحی باوه پدار بۆ جهسته که نییه. کاتیک ماوه ی سزاکه ته و او ده بیت و به زیندانییه که دهوتریت بگه ریته وه بۆ به ههشت، هه رگیز وابه سته ی زیندانه که نابیت. پهروه ردار به شیوه یه کی زور جیاواز باسی مردنی باوه پداران دهکات و دهفه رمویت: ﴿وَاللَّسَّطَاتِ نَسْطًا﴾ (سوره تی النازعات)، «سویند به و فریشتانه ی که گیانی ئیمانداران دهکیشن به چالاکی و بیوچان ده سوورپینه وه (۲)».

ياسه مين مواهيد

رؤحى باوهردار زور به ئاسانى له جهسته دهرديت. ماوهى سزاكهى كوتايى هاتووه و دهگهريتهوه ناو بههشت. هاوشيوهى رؤحى بيباوهر نامينتهوه كه وا ههست دهكات له باشتري شويندايه. نه متوانى بهراوردىكى زور باشتراوه كه له لايه ن په يامبهرى خوشه ويستمانهوه بهكار هيتراوه. له پراستيدا ئه م ژيانه زيندانىكه بو باوهرداران و بههشتىكه بو بيباوهران، هه موومان له لايه ن هه مان بانگه ره وه بانگ دهكرينه وه، پرسياره كه ئه وه يه ئايا به و شيوه يه ده ژين كه ئه گه ر بانگه كه بكرىت وابه سته ي زيندانه كه ده بين؟ يا خود به و شيوه يه ده ژين كه بانگه كه بانگى رزگارى بيت، بانگ كردنىك بيت به ره و بههشت.

په یوه نډیمان

له گهل په روه ردگاردا

په روه ردگار ټیټکته ده شکینیت ټاکو دروستت بکات .
د اټده بریت ټاکو پیټ بیه خشیټ . ټازاره کانی ناو دلټ
بو ټه وهیه که متر ټامه زرړوی ټهم ژبانه بیت و زیاتر
ټامه زرړوی به هشت بیت .

گه‌ران به دواى په‌روه‌ردگاردا

ته‌واوى ژيانم به دواى په‌روه‌ردگاردا گه‌راوم، به‌لام ده‌رکم پيى نه‌کرد. کاتيک له‌و شتانه ده‌کولینه‌وه که له‌م ژيانه‌دا به‌دوايدا ويټين له‌ هاوه‌ليک و هموو شتيكى تردا بۆمان ده‌رده‌که‌ويت هه‌ردوو باوه‌رداران و بيياوه‌ران به دواى په‌روه‌ردگاردا ويټين، په‌روه‌ردگار ديزاينه‌ره‌که‌يه. جا باوه‌ردار بيت، ياخود بيياوه‌ر، په‌روه‌ردگار ديزاينه‌رى پيويستيه‌کان و ويسته‌کان و ئاره‌زوه‌کانته. پالنه‌رى ناوه‌كى دروست کردووه تاكو له‌گه‌ل ويستى سروشتيدا بگونجيت كه ته‌وحيده. ساتيك بير له‌و شته بکه‌ره‌وه که من و تو به‌دوايدا ويټين، بۆ نمونه چيت له‌ هاوه‌ليک ده‌ويت؟ به دواى چيدا راده‌که‌ين و هموو شتيك ده‌به‌خشين له‌پيناو ئه‌وه‌ى بيبيستين؟

خۆم ئاگادارت ده‌بم.

هه‌موو شتيك باش ده‌بيت.

هه‌ميشه خۆشم ده‌ويت، خۆشه‌ويستيم بۆت هه‌رگيز کوتايى نايات

و ناگوريت.

ده‌توانيت پشتم پى بيه‌ستيت.

هەرگیز نائومیدت ناکه م.
هەرگیز ئازارت ناده م.
هەرگیز جیتناهیلم.
همیشه لیره ده بم بۆت.
سو پاست ده که م.
ده تبینم.
لینت تیده که م.
ده زانم کینت.
نزیکم لینت.
ده تبه خشم.
پتویست ناکات کامل و بیکه موکوری بیت.
هەرگیز به جیت ناهیلم.
هەرگیز خیانه ت لئ ناکه م.
پشتتم گرتووه.
خۆم گرفته کانت چاره سهر ده که م.
گویم گرتووه، به راستی گویم گرتووه.
هەرگیز ناهیلم ئازارت بده ن.
همیشه ده تپاریزم.
هەرگیز به تهنها نیت.
کاتیک هه موو شته کانی چوارده ورت له ناو ده چن و داده پروخین، من
راتده گرم.

به راستی باشتترین شتم ده وئ بۆت.
لینت خۆش ده بم تهنانه ت کاتیک هه له ده که یه ت.
من هه همیشه پیت ده به خشم، تهنانه ت کاتیک که ناتوانیت بیه خشیت.
میهره بان ده بم و جیتناهیلم، تهنانه ت کاتیک که دژم ده جه نکیت.

گرنگ نيبه چى دهكەيت، من ھەميشە دەتەبەخشم.
 خۆش دەوييت سەرھەراي لاوازي و ھەلەكانت.
 ئاراميت پى دەبەخشم.
 دلخۆشت دەكەم.
 سەقامگيرت دەكەم.
 ھيز و توانات پى دەبەخشم.
 چارەسەرت دەكەم.
 پلە و ريزت پى دەبەخشم.
 ھەميشە دلنەواييت دەكەم.
 گرنگ نيبە ئاماژەكە چەندە بچووكە، ئەگەر لەپىناو مندا ئەنجامى
 بدەيت، پى دەزانم و پاداشتت دەكەم.
 ئەگەر بگەرپىتەوھە بۆ لام، لىرە دەبم بۆت، گرنگ نيبە چى پرووبدات.
 گرنگ نيبە چىت بەرامبەرم كردوھ، ھەميشە دەتوانم تەبەخشم.
 راستىيەكە ئەوھە كاتىك بۆ ھاوسەرىكى باش و كاريكى باش و
 پارەھەكى زۆر و ناوبانگى زۆر دەگەرپىن، بۆ پەرورەدگار دەگەرپىن،
 چونكە ھىچ جى سەرسامى نيبە كە ناومىد دەبىن كاتىك ھاوسەر،
 كار، پارە و ناوبانگەكە پىوستى و بۆشايىبەكانمان پى ناكەنەو، تەنانەت
 ئەو بۆشايىبەش خۆى لە خۇيدا بۆ مەبەستىك دروست كراوھ تاكو
 ھانمان بدات پى بگەينەوھ.
 كىشەكە ئەوھە ھەول دەدەين بە شتانىكى ھەلە پى بگەينەوھ.
 ھەموو شتىك لە ئىمەدا دروست كراوھ تاكو بتوانىن لە گەشتەكەماندا
 پىكەرەوھەكى راستەقىنەكە پەرورەدگار، بدۆزىنەوھ. واتا تەنانەت
 شەيتان و نەفس ئەگەر بە دروستى كار بگەن دەكرىت بىنە ھۆكار
 بۆ گەيشتن بە پەرورەدگار، شەيتان و نەفس دوژمنى ئىمەن. ئەوھ
 راستىيە، بەلام چۆن خۆمان لىيان بپاريزىن؟

ياسه مين موجهيد

ئايا خه لكى ده توانن يارمه تيدهر بن؟ ئايا پاره ده توانيت يارمه تيدهر
بئيت؟ ئايا هيزى جيهانى و چهك ده توانن له گه وره ترين دوژمنه كانمان
بمانپاريزن؟ تاكه په ناگه كوئيه بؤ پاراستنمان له شه يتان و نه فسمان؟
تاكه په ناگه په روه ردگار. وهك ئه وه يه زريانينك بنيردرئيت تاكو پالمان
بنئيت بؤ تاكه په ناگه يهك كه هه يه، پالمان بنئيت به ره و لاي په روه ردگار.
ته نانه ت تاوانه كانئيشت ده كرئيت به كار بئيت بؤ پالمانت به ره و لاي
په روه ردگار، كئى ده توانيت له تاوانه كانت خوئ بئيت؟ له كوئى تر
ده توانيت په ناگه يهك بدوژيته وه بؤ پاراستنت له زريان و ترسى
تاوانه كانت؟ كئى تر ده توانيت گرنگيان پئى بدات و بيانسپريته وه؟
ته نانه ت بيانگورئيت به خير و چا كه؟

ترسه كانت ده كرئيت ببنه هوكار، كئى تر ده توانيت پاريزگاريت لئى
بكات كاتينك ده ترسيت؟ كئى تر ده توانيت دلئيايى و سه لامه تئيت بؤ
فراهه م بكات، كاتينك له ناوه راستى زه رياه كدا به ته نها جيھيلراويت؟
كئى تر ده توانيت شتت بؤ دا بين بكات، كاتينك هه ژاريت؟ كئى تر
ده توانيت دلخوشت بكات كاتينك خه مباريت؟ كئى تر ده توانيت دل و
ژيان ت چاك بكات وه. كاتينك تينكده شكئيت؟ كئى تر ده توانيت ژيان به
مردوويهك ببه خشيته وه؟ كئى تر ده توانيت چاره سهرت بكات؟ كئى تر
ده توانيت بتپاريزئيت؟ كئى تر ده توانيت پئيت نيشان بدات كاتينك ون
ده بئيت؟ كئى تر...؟

واتزانى زريان، زه رياه، ترس، خه مبارى، هه له، له ده ستدان و
تينكشكانه كان هه مووى خراپ بوون بؤت، به لام ئه وانه ته نها هوكار
بوون. ته نها هوكارينك بوون تاكو به دواى په روه ردگاردا بگه رئيت.
بتگه رينئيه وه به ره و كاملى و دلخوئى و ژيان. بتگه رينئيه وه بؤ ئه و
شوئنه ي كه لئوه ي ده ستت پئى كردوه. بتگه رينئيه وه بؤ هه موو ئه و
شته ي به راستى بؤى ده گه رئيت. بتگه رينئيه وه به ره و لاي په روه ردگار.

نوٲٲر: مه به سته له بٲر كراوه كه ٲ ٲان

به درٲٲاٲٲى ٲٲان مرؤف چه نڊٲن كه سٲى ئه نجام داوه، به لام كه سٲٲك هه ٲه كه كه س تاكو ئٲسٲا ئه نجامى نه داوه جكه له ٲه ك كه س. كه سٲه كه له سه ر گوازه ره وه ٲه كه بووه كه هٲچ مرؤفٲٲك تاكو ئٲسٲا به كارى نه هٲٲاوه، به ٲٲنگاه كڊا ئه نجام دراوه كه هٲچ كه سٲٲك تاكو ئٲسٲا نه بٲٲٲٲوه، بؤ شوٲٲٲٲك بووه كه هٲچ دروسٲكراوٲك ٲٲٲسٲر ٲٲٲى نه خسٲوٲه ناوٲه وه. ئه وه كه سٲى ٲٲاوٲك بوو بؤ چاوٲٲكه وٲٲى له كه ل ٲه روه رڊگارڊا، كه سٲه كه ٲه ٲام به رمان موحه ممهڊ بوو بؤ به رٲٲرٲٲن ته به قى به هه سٲه.

ئه وه كه سٲه كه سٲى ئٲسٲرا و مٲعراج بوو، له وه كه سٲهڊا ٲه روه رڊگار ٲه ٲام به رى برڊ بؤ حه وٲه مٲن ته به قى به هه سٲه، شوٲٲٲك ته نانهٲ جبرائٲٲٲس نه ٲٲوانى بچٲه ناوى، هه موو ٲه ٲام و فه رمان و ٲٲنماٲٲه كه له ٲٲنگاى جبرائٲٲه وه نه نٲرڊرا بؤ ٲه ٲام به رمان، به لام ٲه كه فه رمان هه ٲه كه له ٲٲى جبرائٲٲه وه نه نٲرڊراوه، به لكوو ٲه روه رڊگار خؤى ٲاسٲه وخؤ به ٲه ٲام به رى فه رموه.

فه رمانه كه زؤر گرنگ بوو كه ٲه روه رڊگار ٲه ٲام به رى بؤ لائى خؤى به رز كرده وه تاكو ٲاسٲه وخؤ له باره ٲه وه قسه ٲ له كه لڊا

بکات، ئەو فەرمانە بریتی بوو لە نوێژ، کاتیک پەيامبەرمان یەكەمەین جار فەرمانی نوێژی پێ کرا، بریتی بوو لە پەنجا نوێژ لە رۆژیکدا. دواى داواکردنى لە پەرورەدگار بۆ كەمکردنەوه و ئاسانکردنى، فەرمانەكە لە كۆتاییدا كەمكرايەوه بۆ پینچ نوێژ لە رۆژیکدا، بەلام بە پاداشتی پەنجا نوێژ.

بە تێرمان لەم رۆوداوه، زانایان رۆونیان کردۆتەوه كە پرۆسەى كەمکردنەوهى پەنجا نوێژ بۆ پینچ نوێژ بە مەبەست بووه، بۆ ئەوه بووه گرنكى نوێژ لە ژيانماندا دەربخات. بیهینه پیش چاوه گەر رۆژی پەنجا نوێژمان ئەنجام بدایه، ئایا دەمانتوانى هیچ شتىكى تر ئەنجام بدەین جگە لە نوێژ؟ نهخیر، ئەوه مەبەستە سەرەكییهكەیه. چى رینگایهكى تر لهوه باشتر دەتوانیت مەبەستى سەرەكى ژيانمان رۆون بكاتەوه؟

وهك ئەوهیه بوتريت نوێژ بریتییه لە ژيانى راستەقینهمان: هەموو ئەو شتانهى تر كە لە ژيانماندا ئەنجامیان دەدەین تەنها چەند جوولەیهكن. هیتشتا بە شتیهك دەژین وهك ئەوهى پینچەوانهكەى راست بێت. نوێژ شتىكه كە رۆژانه بە زۆر شوینی بۆ دهكەینهوه و كاتى بۆ تەرخان دهكەین، هەر كاتیک دەرفەتمان هەبوو ئینجا ئەنجامى دەدەین. ژيانمان پەيوهست نییه بە نوێژهوه، بەلكوو نوێژ پەيوهسته بە ژيانمانهوه. ئەگەر لە پۆلدا بین، نوێژهكانمان فەرامۆش دهكەین بۆ دواى تەواوبوونى وانەكان. ئەگەر لە مۆلێكدا بین، ئەوا كړینى پڼووستییهكانمان گرنگتر دەبن لە نوێژهكانمان، شتىكى تەواو هەلهیه كە تاكە مەبەستى سەرەكى ژيانمان فەرامۆش دهكەین تاكو تەماشای یارییهكى باسكە بكەین.

ئەمە سەبارەت بەو كەسانهى كە نوێژهكانیان ئەنجام دەدەن، بەلام كەمترخەمن تێیدا. كەسانیک هەن نەك ئەوهى كەمترخەمن

تیدا، به لکوو هرگیز نوٲژه کانیاں نه نجام نادن. واز له نوٲژ دههٲتین، به لام ههست به وه ناکهین که هیچ زانایهک تاکو ئیستا نه یوتوو نه نجامدانی زینا بیباوه پرت دهکات، هیچ زانایهک تاکو ئیستا نه و بۆچوونهی نه بووه که دزی و خواردنه وه و به کارهٲتانی ده رمانی بیهۆشکه ر بیباوه پرت بکات، هیچ زانایهک باسی نه وهی نه کردوو که کوشتن بیباوه پرت بکات، به لام هه ندیک له زانایان له باره ی نوٲژه وه فرموویانه نه و که سه ی نوٲژ نه نجام نه دات له مسولمانان نییه. نه مه یش به پشتبهستن به م فرمووده یه ی په یامبه رمان که فرموویه تی: «الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

«نه و به لٲنه ی له نیوان مسولمان و بیباوه پرتا هه یه بریتیه له نوٲژ، نه گه ر که سٲک واز له نوٲژ بهٲتیت، بیباوه پرت دهٲت.» (رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ وَابْنُ مَاجَه).

بیر بکه ره وه له کرداریک که په یامبه ر به و شیوه یه له باره یه وه بدوٲت. بۆ ساتیک بیر بکه ره وه شه یتان چی هه له یه کی نه نجام دا؟ شه یتان باوه پی به په روه رده گار هه بوو، به لام په تی کرده وه سوچه یه ک بیات. بیر بکه ره وه پۆژانه نه و هه موو سوچه یه په ت ده که ینه وه. بیر له مه ترسی نه و په تکرده وه یه بکه ره وه، بیر بکه ره وه چه نده به سانایی بیرمان له نوٲژ کردۆته وه. نوٲژ یه که مین شته که له پۆژی دواییدا له باره یه وه پرسیارمان لی ده کریت، به لام کوتا شته که به خه یالماندا دٲت. په یامبه ر فرموویه تی: (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ).

«یه که م شت که له باره یه وه پرسیار له خه لکی ده کریت له پۆژی زیندوو بوونه وهدا بریتیه له نوٲژ. نه گه ر به شیوه یه کی باش

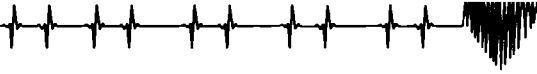
ياسه مين مواهيد

و ريك نه نجامي دابيت، نهوا سهرکه وتوو و سهر فراز ده بيت،
که موکوري زور تيدا کردبوو، نهوا دؤراو و خه ساره تمه نديت»،
(رواه الترمذي).

لهو رۆژهدا خه لکی به ههشت پرسيار له دۆزه خه کان ده که ن:
بۆچی چوونه ته ناو دۆزه خه وه؟ په روهردگار له قه پيدا به ده قیقى
وه لامي دۆزه خیه کانمان پی ده فرمویت: ﴿مَا لَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝۱۱﴾
قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿۱۲﴾ (سورة تى س).

«چی شتیک ئیوهی هیناوه ته نه پناگاری دۆزه خه وه؟
دۆزه خیه کان ده لین: له دهستهی نوێژخوینان نه بووین.»
ئایا ده بیت چه ند که سمان له وانیه که ده لین: «له دهستهی
نوێژخوینان نه بووین، لهو که سانه، کاتین که نوێژه کانمان له کاتی
خویدا نه نجام ددها، یا خود له و سانه نه بووین که نوێژه کانمان
کردبوویه ئامانجی له پیشینه یانمان؟» بۆچی نه گهر له پۆل،
یان له سهر کار بین، یا خود کاتی نوێژی به یانماندا که خه ومان
لی ده که ویت، نه گهر به شتمان به به کارهینانی ته والیت بیت،
کاتی بۆ ترخان ده که سمان له راستیدا پرسیاره که زور نالۆژیکانه
دیاره، ته نانهت بیر، لی ناکه ینه وه. ته نانهت نه گهر گرنگترین
تاقیکردنه وهی ژیا سمان نه نجام بدهین، ههر کاتیک پیویست بکات
برۆین نهوا ده که سمان، بۆچی؟ چونکه ده ره نه نجامی نه رۆیشتمان هیچ
بژارده یه که سمان ته به رده م.

زور که ده لین کاتمان نییه نوێژه کانمان بکهین، کاتیک له سهر
کار و له سهر باخانه و له ده ره وهن، به لام چه ند که س تا کو ئیستا
وتوو، که کاتیان نییه بۆ ته والیت کاتیک له ده ره وهن و له سهر
کار و له خویندنگان، له بری نه وه هه فازه یان به کار هیناوه؟ چه ند

دلت بینه og

کهس له ئیمه حەز ناکات له کاتی نوێژی به یانیاندا هەلبسیت ئەگەر
پنۆیستمان به تەوالت بیت، بە لکوو ئەو بژاردەیه هەلبژیرین که
جیی نوستنە که مان تەر بکهین؟

پاستییە که بریتییه له وهی که له جیگا که مان دەر دەرچین، یاخود
پۆل به جی دههیلین، یاخود له کارکردن ده وهستین بۆ ئەوهی
برۆین بۆ تەوالت، ئەک ئەنجامدانی نوێزه کانمان.
شته که کۆمیدی دیاره، به لام راستییە که ئەوهیه که پنیوستییە
جسته یییه کانمان ده خهینه پیش پنیوستییە پۆحییە کانمانه وه.
خواردن به جسته مان ده دهین، چونکه ده مرین ئەگەر وا نه کهین،
به لام زۆریک له ئیمه پۆحمان برسی ده کهین، له بیرى ده کهین
که پۆحمان ده مریت ئەگەر نوێزه کانمان ئەنجام نه دهین. ئەو
جسته یی که زۆر گرنگی پی ده دهین کاتییه، به لام ئەو پۆحه ی
فهرامۆشی ده کهین هه میشه یی و هه تاهه تاییه.

و رېك ئىنجامى دابىت، ئەوا سەرکەوتتو و سەرفراز دەبىت. ئەگەر
 كەموكورى زور تىدا كوردبوو، ئەوا دؤراو و خەسارەتمەند دەبىت»،
 (رواه الترمذى).

لەو رۆژەدا خەلكى بەهەشت پرسىيار لە دۆزەخىيەكان دەكەن:
 بۆچى چوونەتە ناو دۆزەخەو؟ پەرورەدگار لە قورئاندا بە دەقىقى
 وەلامى دۆزەخىيەكانمان پى دەفەرموئىت: ﴿مَا سَأَلَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝۱۵﴾
 ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝۱۶﴾ (سورەتى المدثر).

«چى شتىك ئىتوھى هيتاوتە ئىتو ئاگرى دۆزەخەو؟
 دۆزەخىيەكان دەلئىن: لە دەستەى نوپۆخوئىنان نەبووئىن.»
 ئايا دەبىت چەند كەسمان لەوانە بىن كە دەلئىن: «لە دەستەى
 نوپۆخوئىنان نەبووئىن، لەو كەسانە نەبووئىن كە نوپۆخوئىنان لە كاتى
 خۆيدا ئىنجام دەدا، ياخود لەو كەسانە نەبووئىن كە نوپۆخوئىنان
 كوردبووئە ئامانجى لەپىشىنەى ژيانىان؟» بۆچى ئەگەر لە پۆل،
 يان لەسەر كار بىن، ياخود لە كاتى نوپۆخوئىنان بەيانىندا كە خەومان
 لى دەكەوئىت، ئەگەر پىويستمان بە بەكارهيتانى تەوالئىت بىت،
 كاتى بۆ تەرخان دەكەئىن؟ لە راستىدا پرسىيارەكە زور ئالۆژىكانە
 ديارە، تەنانەت بىرىشى لى ناكەينەو. تەنانەت ئەگەر گرنگترىن
 تاقىكردنەوھى ژيانمان ئىنجام بەدەئىن، ھەر كاتىك پىويست بكات
 برۆئىن ئەوا دەرۆئىن، بۆچى؟ چونكە دەرئىنجامى نەرۆئىستمان ھىچ
 بژاردەيەكمان ناخاتە بەردەم.

زور كەس دەلئىن كاتمان نىيە نوپۆخوئىنان بەكەئىن، كاتىك لەسەر
 كار و لە قوتابخانە و لە دەرهوئەن، بەلام چەند كەس تاكو ئىستا
 وتووئىانە كە كاتىيان نىيە بۆ تەوالئىت كاتىك لە دەرهوئەن و لەسەر
 كارن و لە خوئىندنگان، لەبرى ئەوھەفازەئىيان بەكار هيتاوتە؟ چەند

دَلَّت بَيْنَهُ

کہ س لہ ئیمہ حہز ناکات لہ کاتی نوئژی بہ یانیاندا ھہ لیسیت ئہ گہر
پیویستمان بہ تہ والیت بیت، بہ لکوو ئہ و بژاردہ یہ ھہ لبریزین کہ
جیتی نوستنہ کہ مان تہر بکہین؟

پاستیہ کہ بریتیہ لہ وہی کہ لہ جیگا کہ مان دہر دہ چین، یا خود
پؤل بہ جی دہیلین، یا خود لہ کار کردن دہوہستین بؤ ئہ وہی
بروین بؤ تہ والیت، نہک ئہ انجامدانی نوئژہ کانمان.
شہ کہ کؤمیدی دیارہ، بہ لام راستیہ کہ ئہ وہیہ کہ پیویستیہ
جہستہ ییہ کانمان دہخہینہ پیش پیویستیہ رُوحیہ کانمانہ وہ.
خواردن بہ جہستہ مان دہدہین، چونکہ دہمرین ئہ گہر وا نہ کہین،
بہ لام زوریک لہ ئیمہ رُوحمان برسی دہکہین، لہ بیرى دہکہین
کہ رُوحمان دہمریت ئہ گہر نوئژہ کانمان ئہ انجام نہدہین. ئہ و
جہستہ ییہ کہ زور گرنگی پی دہدہین کاتیہ، بہ لام ئہ و رُوحی
فہرامؤشی دہکہین ھہ می شہ یی و ھہ تاہہ تاییہ.

نوٲژ و خراپترين جوړى دزى

تاكه ناخوشى دوزينه وهى ړنگاى راست نه وه يه كه ړنگاكه ون ده كه يت. شكستى زور هه يه، به لام هيج شكستىك هيندهى شكستهٲتان له دين و ناييندا ترازيدى نيه. هه نديك جار خوشكيك برپارى داوه حجابه كهى لابه ريت و ژيانىكى جياواز بژى، هه نديك جار برايه كى چالاك و كارا له كومه لگادا تووشى ده سته و كومه لىكى خراپ ده بيت. له هر يه ك له م چيروكانه دا برايان و خوشكانمان زور به خراپى شكست ديتن.

به داخه وه نه م چيروكانه نامونين. هه نديك جار ناتوانين هيج بكهين جگه له وهى ته ماشا بكهين و بپرسين چون شتى وا ده بيت؟ بوچى نه مه پوويدا؟ بپرسين چون ده بيت كه سيك كه له سر ړنگاى راست بووه به و راده يه له ړنگا راسته كه لاهدات؟ له م پرسه دا زور جار دهر ك به وه ناكهين، په نكه وه لامه كه زور ناسانتر و ساده تر بيت له وهى ببرى لى ده كه ينه وه.

خه لكى تووشى هه موو جوړه كانى تاوان دهن، به لام تاوانىك هه يه زورىك له خه لكى تووشى دهن. تايبه تمه ندييه كى هاوبه ش هه يه له هه موو نه و كه سانه دا كه ژيانىكى پر له تاوان به سر

دلالت بی‌پناه

ده‌بن. جا ئایا ئه‌و که‌سه له‌سه‌ر پ‌یی راست بووبیت و دواتر تووشی لادان بووبیت، یاخود ئه‌و که‌سه هرگیز له‌سه‌ر پ‌یی راست نه‌بووبیت هر یک شته و جیاوازی نییه. ئه‌و که‌سه سه‌ره‌تا نوێژه‌کانی واز لئ هیناوه و که‌می کردۆته‌وه و فه‌رامۆشی کردووه پیش ئه‌وه‌ی تووشی شکست و لادانه‌که ببیت.

ئه‌گه‌ر که‌سیک نوێژ ئه‌نجام بدات، به‌لام به‌رده‌وام ژیا‌نیکی پر له‌ تاوان به‌سه‌ر به‌ریت، ئه‌و نوێژه ته‌نها کرداریکی جه‌سته‌یه‌ نه‌ک دل و رۆح. تاییه‌تمه‌ندیکی گرنگی نوێژ که زۆر جار فه‌رامۆش ده‌کریت، جگه له‌وه‌ی چاوپیکه‌وتنیکی پیروژه له‌گه‌ل په‌روه‌ردگارماندا، نوێژ با‌شترین پاریزه‌ره. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿أَتْلُ مَا أُرْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ الْكُتُبِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ (سوره‌تی العنکبوت).

«ئهی په‌یامبه‌ر ئه‌وه‌ی بۆت په‌وانه ده‌کریت له‌ قورئانی پیروژدا بیخوینه‌روه‌ه و نوێژ به‌ چاکی ئه‌نجام بده، چونکه به‌راستی نوێژ به‌ره‌لستی له‌ گونا‌ه و تاوان ده‌کات، بیگومان یادی په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو شت گه‌وره‌تر و به‌نرخ‌تره، په‌روه‌ردگار خۆی زانیه به‌ هه‌موو ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن(٤٥)».

کاتیک که‌سیک به‌ریار ده‌دات واز له‌ نوێژ به‌ی‌نیت، ئه‌وا واز له‌و پاریزه‌ره ده‌هینیت. زۆر گرنکه له‌ یادت بیت وازه‌ینان له‌ نوێژ زۆر جار راسته‌وخۆ پوونادات، به‌لکوو به‌ قوناغ و هه‌نگاوه. سه‌ره‌تا به‌وه ده‌ست پ‌یی ده‌کات که نوێژه‌کانت له‌ کاتی خۆیدا ئه‌نجام ناده‌یت، پاشان نوێژی فه‌رزیک ده‌به‌یت بۆ لای فه‌رزیکی تر. دواتر نوێژه‌کان فه‌رامۆش ده‌که‌یت، تاکو وای لئ دیت نوێژنه‌کردن ده‌بیته‌ خوو و نه‌ریتت.

له‌ هه‌مان کاتدا شتیکی تر رووده‌دات که به‌ چاوی سه‌ر نابینریت.

ياسه مين مواهيد

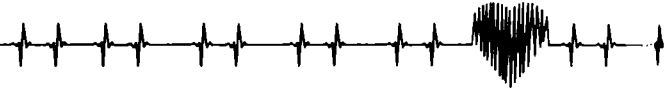
له گهل هه ر دواخستن و له ده سندانى هه ر نويزيكداهه ننگيكى شارواه
هه لده گيرسيته، نه و جه ننگه يش له گهل شه يتاندايه كه دوزمنى
سه رسهخت و سه رهكى مروفايه تيبه. به ازهينان له نويزهكان،
مروقهكان نه و قه لغانه داده نين كه پهروهردگار پي به خشيون، به بي
قه لغان و پاريزه ر ده چنه گوره پانى جه ننگه كه وه، نه و كات شه يتان
ده سه لاتى ته واوى به سه ريانه وه هه يه. پهروهردگار ده فهرمويت:
﴿وَمَنْ يَعْمَلْ عَمَلًا شَرًّا لَن نَّيَسِّرَنَّ لَهُ الشَّيْطَانَ فَهُوَ لَهُ
قَرِينٌ﴾ (سوره تى الزخرف).

«كه سيك خوئى كويز بكات له ئاستى قورئان و يادى
پهروهردگارى ميهره باندا، نه وه ئيمه شه يتانيك ده كه ينه ملوزمى و
هه ميشه ده بيته يار و ياوه رى و له گهلدا ده بيت (۳۶)».

هه چ جتى سه رسوورمان نيبه كه ازهينان له نويزهكان ده بيته
يه كه م هه نكاوى به ره و ژيانيكى پر شكست و بيبه هاى. نه و
كه سانهى تووشى لادان هاتوون ته نها پيويسته ته ماشاى نه وه بكن
له كوئوه و به چى هويه كه وه له ريگا راسته كه لا يانداوه. بو يان
ده رده كه ويت كه به ازهينان له نويزهكان ده ستى پي كرده وه، به
پنچه وانه يشه وه دروسته. نه وانهى كه ده يانه ويت ژيانيان بگورن به
گرنگيدان به نويزهكان و نه جامدانيان به ريكي ده ست پي ده كهن.
كاتيك نويزهكانت ده خه يته ئامانجى له پيشينهت و ده يخه يته پيش
خويندنگا، كار، رابواردن، كو بوونه وه، بازپر كردن، ته له فزيون و يارى
توپين، نه و كاته ده توانيت ژيانت به ره و باشه بگوريت.

گرفته كه له وه دايه كه زورمان فريومان خواردوه به وهى
ده مانه ويت ژيانمان بگورين پيش نه وهى ده ست به نه جامدانى
نويزهكانمان بكه ين. نه م بيركر دنه وه يه يش ته له كه يه كى ترسناكى
شه يتانه، چونكه ده زانيت نويزه و زه و رينيمايى پيويست ده به خشيت

دَلت بِنهوه

به خه لکی بۇ گۆرینی ژيانيان. ئەم جۆره كه سانه وهك شۆفیریک وان كه ئۆتۆمبیله كهی خالییه له سووته مه نی و به نزین، به لام سووره له سهر ته واو كردنی گه شته كهی بی ئه وهی ته نکی سووته مه نییه كهی پر بکاته وه. ئه و كه سه ناگاته ههچ شوینیک. به هه مان شیوه ئه و كه سانه دوا ی تیپه رینی چه ندین سال له هه مان شویندا ده مینتیه وه: نوێ نه كردن و نه گۆرینی ژيانيان، شه یقان رووبه روویان ده بیتیه وه و شكستیان پی دینیت.

به وازه یقان له نوێه كانمان، ریکه به شه یقان ده ده ین به هادارترین شتمان لی سه نیتیه وه. مال و ئۆتۆمبیله كانمان زۆر به هادار و گرنگن بۆمان، كه هه رگیز بی پاراستن جییان نا هیلین. ته نانه ت سه دان دۆلار ده ده ین به سیسته می پاراستن و پاسه وانی تاكو مال و ئۆتۆمبیله كانمان بپاریزین، به لام دینه كه مان بی به رگری جیهیشتوو ته وه تاكو له لایه ن خراپترین دزه وه بدزریت، دزیک كه په یمانی به په روه ردگار داوه ببیته دوژمنیکی سه رسه ختمان تاكو كۆتایی ئەم ژيانه. دزیک كه ته نها هه ندی كانزای نه دزیوه كه هیمایه کی مارسیدزی له سه ره، به لكوو دزیکه پۆح و بلیتی هه میشه یی به هه شتمان لی ده دزیت.

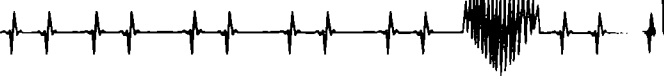

گفتوگوئیہ کی پیروز

کاتیکی شہو ھیہ کہ ھیموو جیہان دہگوریت. له کاتی رورڈا زور جار ژاوه ژاو دہست به سہر تہواوی ژیانماندا دہگریت. ئہرک و بہرپرسیاریتیہ کانی کار و خویندنگه و خیزان زوربہی سہرنجمان داگیر دہکهن. جگه له تہرخانکردنی کات بق پینج نویژہ فہرزہکھی رورژانہ، سہختہ کاتی تر بق تیرامان و تہنانت پشوو دانیش تہرخان بکہین. زوریکمان ھیئدہ به خیرایی دہژین کہ ھیست ناکہین شتیکمان له دہست دابیت.

کاتیکی شہو ھیہ کہ کار کوتایی دیت، ہاتوچو دہوہستیت و بیدہنگی بال بہسہر جیہاندا دہکیشیت. له و کاتہدا جیہانی دہوروبہرمان ھیموو نوستون، بہلام کہسیک ھیہ بہئاگاہ و چاوه ریمانہ تاکو ہانای بق بہرین. فہرموودہیہ کی قودسی دہفہرمویت: «يُنزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ».

«پہرورہدگارمان له سٹیہ کی شہودا دادہبہزیتہ یہکہمین قاتی بہہشت و دہفہرمویت: کہسیک ھیہ ہانام بق بہینیت تاکو بتوانم وہلامی

دلالت بینهوه

بدهمهوه؟ كه سيك ههيه داوام لى بكات تاكو پىي بيه خشم؟ كه سيك ههيه داواى ليخوشبوونم لى بكات تاكو لىي خوش بيم؟»، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ). چى پرووده دات ئه گهر پادشايهك بيته بهردهرگاي ماله كه مان و هه موو شستىكمان پيشكهش بكات كه ده مانه و يت؟ پهنگه بلانيت تهنانهت كه ساني كه مژههيش زهنگى ناگاداركردنه وه كانيان ده نينه وه بو ئه و جووره چاوپيئكه وتنه. ئه گهر پيمان بوتريت يهك كاترمير پيش كازيوه ي به يان چهكيكى بانكى به برى (1,000,000\$) ده مليون دولارى له بهردهرگاماندا داده نريت، ئايا به ئاگا نايهين بو هه لكرتنه وه ي چهكى بانكيه كه؟

پهروهردگار ده فهرمويت: كه له و كاته ي شهودا، پيش به ره به يان، ديت بو لاي به نده كانى، بيهينه پيش چاو كاتيك پهروهردگارى جيهان گفتوگويهكى پيرو زمان له كه لدا ئه نجام ده دات. پهروهردگار چاوه پيمان دهكات تاكو بچين و گفتوگوي له كه لدا بكهين، به لام زوريكمان له چاوه پوانيدا ده بهيئينه وه، چونكه له جيگاكه ماندا نوستووين. پهروهردگار ديت بو لامان و پرسيارمان لى دهكات كه چى شستىكمان لىي دهويت. پهروهردگارى هه موو دروستكراوه كان پيمان ده فهرمويت: هه ر شستىكمان بويت پيمان ده به خشيت، كه چى هيشتا نوستووين.

روژيك ديت په رده ي فريودان هه لده مالريت. پهروهردگار له قورئانى پيرو زدا ده فهرمويت: ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ (سوره تى ق). «به بيتاوه پان ده وتريت: سويند به پهروهرين به راستى تو له م به سه رهاتانه بيتاگا بوويت و گوئى خوتت لى خه وانديو، ئيستا ئيمه په رده مان له سه ر چاوه كانت لاداوه و هه موو شتىك وه كو خوى ده بينيت و ئه مرؤ چاوه كانت تيزه (22)».

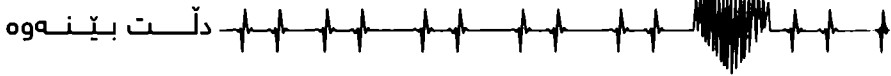
لهو پوژهدا هه موو راستييه كان دهردهكهون و ناشكرا دهبن. لهو پوژهدا تيدهگهين كه دوو ركات نويز له هه موو شتهكاني سهر بههشت و زهوى خيترتر و باشتره. ههست به گرنكي چهكي بانكييهكه دهكهين كه له بهردهم دهرگاكه ماندا هه موو شهويك جيدههيترا له كاتيكدانيمه نوستبووين. پوژييك ديت دهستبهرداري هه موو شتيك دهبين كه له ژير ئاسمانه كاندايه تنها بو شهوى بگهريينهوه و شهو دوو ركات نويزانه نه نجام دهين.

پوژييك ديت دهستبهرداري هه موو شهو شتانه دهبين كه خوشمان ويستوهه له م ژيانه دا، هه موو شتيك كه دل و ميشكماني داگيركردوه، هه موو سهراييك كه بهدوايدا رامانكردوه، تنها بو شهوى گفتوگويهك له گهل پهروهردگاردا نه نجام دهين، بهلام لهو پوژهدا ههنديك كهس ههن كه پهروهردگار پوويمان لى وهردهگنيريت و فهراموشيان دهكات، ههروهك چون شهوان پيشتر پهروهردگاريان فهراموش كردبوو.

پهروهردگار له قورئاني پيروژدا (سورهتى طه) دا دهفهرمويت:
 ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾﴾

«شهو جوړه كهسه دهليت: شهى پهروهردگار بو به كويزى چهشرت كردم، خو من كاتى خوى چاوساغ و بينا بووم(١٢٥)، پهروهردگار له وهلامدا دهفهرمويت: تو بهو شهويه بوويت، كويز بوويت له ئاستى ئايهت و بهلگهكاني نيمه دا كاتييك پيترادهگه بهنرا، نيمه يش شهمرق ئاوا مامه له شهى كه سيكي له بيكرراوت له گهلدا دهكهين، له سزا و ئازاردا دههيتريته وه(١٢٦)».

ههروهها له سورهتى (المؤمنون)، ئايهتى (٦٥) دا دهفهرمويت:

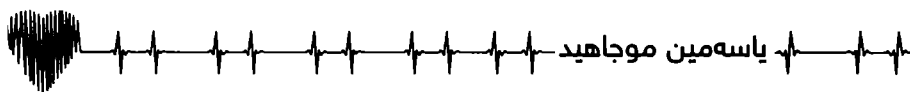

﴿لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ إِنَّكُمْ مَعَنَا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾﴾ «له قيامه تيشدا پينيان دهوتريت نه مرق ئيتير ئتوه چركه تان ليتوه نه يهت و هاوار نه كهن، چونكه بنگومان ئتوه له لايهن ئيمه وه هيچ جوره پشتگيرييه كتان لي ناكريت (٦٥)».

دهتوانيت بو ساتيك له م ئايه تانه تيبفكرت و بزانيت باسي چي دهكهن؟ باسي فهراموشكردن و له بيركردنت ناكات له لايهن هاورييهك، ياخود هاوپوليكى ديزينه وه، بهلكوو باسي فهراموشكردن و له بيركردنيك دهكهن له لايهن پهروهردگارى جيهانيانه وه. هيچ سزايهك (ئاگرى دوزهخ، ياخود ئاوى كولاو، ياخود ههلكه ندى پيستي سه ر...) نيه سهختتر و به ئازارتر بيت له م سزايه ههروهك چون هيچ سزايهك نيه سهختتر و به ئازارتر بيت له م سزايه، هيچ پاداشتيكيش نيه باشتتر و خيتر له وهى په يامبه ر له م فهرموده به دا ئاماژه ي پى داوه:

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: «فَيَرْفَعُ الْحِجَابَ فَيَنْظُرُونَ إِلَى وَجْهِ اللَّهِ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ» ثُمَّ تَلَا (لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ).

«كاتيك نه وانهى شايسته ي بهه شتن، دهچنه بهه شته وه. پهروهردگار ده فهرمويت: «ئايا هيچ شتيكى تر تان ده وي ت تاكو پيتان ببه خشم؟ بهه شتييه كان ده فهرمويت: ئايا پوو خسارت پووناك نه كردووينه ته وه؟ ئايا نه تخستووينه ته ناو بهه شته وه و له ئاگرى دوزهخ نه تپاراستوين؟ پهروهردگار په رده ي سه ر پوو خسارى راده ماليت و هه موو ئه و شتانه ي كه پينيان به خسراوه ناكات به پيشاندانى پوو خسارى پهروهردگارى مه زن و بالا»، (رَوَاهُ مُسْلِم).

لهگهل ئه وهيشدا پئويست ناكات چاوه پئ بين تاكو ئه و رۆزه
بو ئه وهى ئه نجامى چاوپيگه وتنه كهى ئه م كاتهى شه و له گهل
پهروه ردگاردا بزائين. راستيه كه ئه وهيه هيچ وشه يه ك نيه بو
وه سفكردى ئاراميه كهى ئه م جيهانه له م جوړه گفتوگويه دا،
ته نها ئه و كه سانه هه ستي پئ ده كه ن كه ده چنه ناو ئه م جوړه
گفتوگويه وه. كاريگه ريه كهى له سه ر ژيانى كه سه كان نه خه ملينراوه.
كاتيك ئه زموونى قيام (نويزى كۆتايى شه و) ده كه يت، ته واوى
ژيانت ده گۆرپت. له ناكاو ئه و بارگرانيه ي كه نيكيشكانديت ده بيته
پووناكى، كيشه كان كه چاره يان نه بوو، چاره سه ر ده كرين. ئه و
نزيكوونه وه يه ت له پهروه ردگار كه پئى نه ده گه يشتى ده بيته تاكه
رزگار كه رى ژيانت.

تاریکترین کاترمیر و ہاتنی بہری بہیان

پہندیک ہہیہ دلہیت «فان ساعہ اشد ظلمہ ہي تلک التي تسبق بزوغ الفجر»،
«کاترمیری پیش بہری بہیان تاریکترین کاترمیرہ»، ہہرچہندہ لہ پووی
ئہستیرہناسیہوہ تاریکترین کاترمیر لہ کاترمیرہکانی پیشتردایہ، راستی
ناو ئہم پہندہ مہجازیہ، بہلام ہیچی کہم نیہ لہ راستیہکہ.

زور جار دہبیین بہنرخترین ساتہکان بہ دواى سہختترین ساتہکاندا
دین. زور جار ئہو ساتہیہ کہ ہہموو شتیک بہسہر یہکدا تیکچووہ،
بہلام شتیکی زور لہناکاو و پیشبیینہکراو پرگارمان دہکات. ئایا
پہیامبہر ئہیوب ہہموو سہروہت و مال و منالی لہدہست نہدا، پیش
ئہوہی ہہمووی بہ زیادہوہ بق بگہریتہوہ؟

بہئی شہوہکہ راست بوو بق پہیامبہر ئہیوب، رہنگہ ہہمیشہ راست
بیت بق زوریک لہ ئیمیش، بہلام پہروہردگار رینگہ بہ شہویکی بی
کوٹا نادات. بہؤی مہری خویہوہ خورہکہمان پی دہبہخشیت، بہلام
ہندیک جار ہہست دہکہین کہ نارہحہتییہکانمان کوٹایی نایہن. رہنگہ
ہندیکمان ہیندہ لاواز ببین لہ دینہکہماندا کہ ہہست بہ دابران بکہین
لہ پہروہردگارمان، رہنگہ بق ہندیکمان ہیندہ تاریک بیت تہنانت
ہہستیسی پی نہکہین.

به لام ههروهك چۆن خۆر ههلاڤت له كۆتايى شهودا، بهره به يانى ئيمهيش هاتوووه و ديت. به هۆى ميهرى زۆرى خۆيهوه پهروهردگار پووناكى مانگى په مه زانى بۆ ناردوين بۆ لابرڤنى تاريكى شهو. مانگى قورئانى ناردوووه تاكو بهر زمان بكاتهوه به ره و نزيكى له خۆيهوه و له ته نهايى پزگارمان بكات.

پهروهردگار ئەم مانگه پر پهحمه تهى بۆ ناردوين تاكو پووى خاليمان پر بكاتهوه، ته نهاييمان چاره بكات، پوومان دهوله مند بكات. پهروهردگار بهره به يانى بۆ ناردوين تاكو له تاريكىدا نوور و پووناكى بدۆزينهوه. پهروهردگار دهفهرمويت: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا﴾ (سوره تى الاحزاب).

«هر ئه و زاته خۆى سه لاوات و پهحمه تى خۆيتان بهردهوام و هه ميشه به سه ردا ده بارينيت، ههروهها فريسته كانيشى داواى لينخوشبووتان بۆ دهكهن بۆ ئه وهى له تاريكه ستانه كان ده رتانبكات و پزگار تان بكات و بتانخاته ناو نوور و پووناكى ديندარიيه وه له دونيا و به هه شتى به رينى له قيامه تدا، پهروهردگار هه ميشه و بهردهوام بۆ ئيمانداران به پهحم و ميهره بان و دلوقانه (٤٢)».

ئهم ميهره ي پهروهردگار هه موو ئه و كه سانه دهگريته وه كه به شوينيدا ويلن، ته نانه ت به تاوانبار ترين كه س دهفهرمويت: هه رگيز ناو ميڤد مه به له ميهر و به زه يى بيتسنوورى پهروهردگار. پهروهردگار له قورئانى پيرو زدا دهفهرمويت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (سوره تى الزمر).

«ئهى په يامبه ر پتيان بلن، پهروهردگار دهفهرمويت: ئهى به نده كانم

دَلَّت بَيْنَهُو

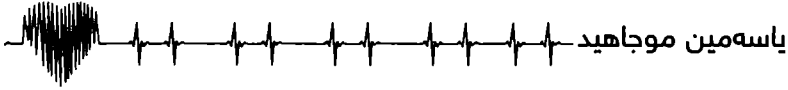
که زولم و ستهمتان له خوتان کردوو بههوی نهجامدانی تاوانی زورهوه، نهکهن هرگیز له رحم و بهزهیی پهروهردگار نائومید بین. بهراستی پهروهردگار له هه موو تاوانهکان خوش دهییت، پهروهردگار هر خوی بهخشنده و میهرهبانه.»

پهروهردگار خاوهنی میهر و بهزهیی، هیچ کاتیکی تر نییه که نهو میهر و بهزهییهمان پی بهخشیریت زیاتر لهوهی له مانگی پههمهزانداندا پیمان ده بهخشیریت. په یامبهرمان موحه ممهده له بارهیی مانگی پههمهزانهوه ده فرمویت: (أَوَّلُ شَهْرِ رَمَضَانَ رَحْمَةٌ وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ وَأَخِرُّهُ عِتْقٌ مِنَ النَّارِ).

«سه ره تا که ی رحمه ته، ناوه راس ته که ی لئخوشیوونه، کۆتاییه که ی پر زگار یوونه له ئاگری دۆزهخ»، (رواه ابن ابی الدنیا).

هر ساتیکی مانگی پههمهزان دهره تیکی زیرینه بو گه پانه وه بو لای پهروهردگارمان. نهو شتانهی له ژياندا پیدای تیده په رین و توشی ده بین له نهجامی کارهکانی خۆمانه وهیه. نه گه به کهم سهیر بگریین، یا خود ههست به کهمی بکهین بههوی تاوانهکانمانه وهیه که نزمی کردووینه ته وه. تهنها له ریگای پهروهردگار وهیه که ده توانین بهرز ببینه وه. نه گه به دهوام نه توانین بو نویژی به یانیا به ئاگا بین، یا خود به سهختی بزاین خۆمان له حرام به دوور بگرین، پیویسته له په یوه ندیمان له گه له پهروهردگارا ورد ببینه وه، ناییت هرگیز فریو بخۆین، ناییت هرگیز وا بیر بکهینه وه هه موو شتیکی نه م جیهانه به سهرکهوتن، شکست، بهخشین و هرگرتن به بی پهروهردگار نهجام ده دریت. تهنها بههوی په یوه ندیمان له گه له پهروهردگار وهیه که سهرده کهوین، یا خود شکست دینین له په یوه ندیمان له گه له جیهان و هه موو مرقّایه تیدا.

به پیچه وانهی مرقّفه کانه وه، پهروهردگار هیچ رق و کینه په که به رامبهه بهندهکانی هه لئاگریت، بیهینه پیش چاو کاتیک په په یه کی سپی

و خاوينت پى دەدرىت، ياخود ھەموو ئەو شتانەى كە پەشىمانىت لە ئەنجامدانىان بە تەواوى دەسپرىنەوھ.

رەمەزان ئەو دەرفەتەيە. پەيامبەرمان موحەممەد پیمان دەفەرموئیت: «مَنْ صَامَ رَمَازَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، عُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«ھەرکەسىك لە مانگى رەمەزاندا بەرۆژوو ببیت بە باوەرپىكى پتەوھوھ و بە ئومىدى بەدەستھىنانى پاداشتى پەرۆردگار بىت، ھەموو تاوانەکانى رابردووى دەسپرىتەوھ»، (متفق عليه).

كاتىك ئەم دەرفەتە زىرپىن و بىھاوتايەمان پى دەدرىت، چۆن بتوانىن بە باشترىن شىوھ سوودى لى وەرگرىن؟ دوو بابەتى تىبىنەكراو پتوئىستە لە ياد نەكەين:

«بزانه بۆچى بەرۆژوو دەبىت»

زۆر كەس و ھەكو خوو و نەرىت بەرۆژوو دەبىت بەبى ئەوھى لە مانای راستەقىنەى پۆژوو تىبىگات. ھەندى كەس و ھەكو خەمخۆرى و ھاودلىبەك بۆ ھەزارەكان بەرۆژوو دەبن، ھەرچەندە ئەمانە دەرنەنجامى سەرنجراكىشى بەرۆژوو بوون، بەلام مەبەستى سەرەكى پۆژوو نىن كە لە لاين پەرۆردگارەوھ ئاماژەى پى دراوھ، پەرۆردگار دەفەرموئیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (سورەتى البقرە).

«ئەى ئەو كەسانەى باوەرپتان ھىناوھ پۆژووى رەمەزان لە سەرتان پتوئىست كراوھ ھەر و ھەكو لەسەر گەلانى پىش ئىوھ پتوئىست كرابوو، بۆ ئەوھى خواناسى و پارىزكارى بكەن(۱۸۳)».

بە كۆنترۆلكردن و دەستبەسەرداگرتنى پتوئىستىيە جەستەيەكانمان، بەھىز دەبين و ئامادە دەبين بۆ جەنگىكى گەورەتر: كۆنترۆلكردن و دەستبەسەرداگرتنى نەفسمان. كاتىك بەرۆژوو دەبين، ھەموو كەسىكى

دَلَّت بَيْنَهُ

برسی پهروهردگارمان بیر دیننه‌وه، نه و که‌سانه‌ی قوربانیمان نه‌نجام داوه له پیناویدا. به بیرکه‌وتنه‌وه‌ی پهروهردگار و قوربانیدان له‌پیناویدا زیاتر هه‌ست به ئاماده‌یی پهروهردگار ده‌که‌ین، به‌و شیوه‌یه ته‌قوامان، (ترس و به‌ئاگابوونمان له پهروهردگار)، زیاد ده‌که‌ین. ته‌قوا ریتمان لی ده‌گریت نان بخوین و ئاو بخوینه‌وه به‌بی نه‌وه‌ی که‌س بمانیبت و رامانده‌هیتت له تاوانه‌کانی تر دوور بکه‌وینه‌وه کاتیک که‌س چاوی لیتمان نییه.

«مه‌هیله به‌پۆژووبوون ته‌نھا برسی و تینووت بکات»

په‌یام‌به‌رمان موحه‌مه‌د ده‌فه‌رمویت: (مَنْ لَمْ يَدْعُ قَوْلَ الرَّوْرِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَالْجَهْلَ فَلَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ أَنْ يَدْعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ).

«هه‌ر که‌سیک واز له بوختان و کاری خراپه نه‌هیتت، پهروهردگار پتووستی به برسیتی و توونیتی نه‌و نییه»، (رواه البخاری).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: «رُبُّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ، وَرُبُّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السُّهْرُ».

«زۆر که‌س به‌پۆژوو دهن و هیچیان ده‌ست ناکه‌ویت جگه له برسیتی، زۆر که‌س شه‌ونویژ ده‌که‌ن، هیچیان ده‌ست‌ناکه‌ویت جگه له به‌ئاگابوون»، (رواه الدارمی).

کاتیک به‌پۆژوویت له هه‌موو ماناکه‌ی تینگه. بیرت بیت به‌پۆژوووبوون ته‌نھا بریتی نییه له دوورکه‌وتنه‌وه له خواردن و خواردنه‌وه، به‌لکوو بریتییه له هه‌ولدان بۆ بوونه که‌سیکی باشتر، له‌و هه‌ولدانه‌ماندا ده‌رفه‌تیکمان پی ده‌دریت بۆ بزگاربوون له تاریکی دووریمان له پهروهردگار، به‌لام هاوشیوه‌ی خۆر که له کۆتایی پۆژدا ئاوا ده‌بیت، مانگی ره‌مه‌زانیس دیت و ده‌روات و ته‌نھا مۆرکه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌کانماندا جێده‌هیلیت.

ئىمىرۆكە پىياويكىمان ناشت: تىرامان لە مردن

ئەم بابەتەم لەناو ئۆتۈمبىلەكەمدا نوسى، كاتىك لە ناشتنى پىياويكى چاكەخواز دەگەرپامەو بەرەو مال. پەرەردىگارى بەرەم و مېرەبان مېرە و بەزى خۆى بېرژىنىت بەسەر خۆى و خىزانەكەيدا. ئىمىرۆ پىياويكىمان ناشت، ئىستا وا لە رىگادام، بە ئۆتۈمبىل دەگەرپىمەو بەرەو مالەو، هېشتا من و ئىو لەم شەمەندەفەرى ژيانەدا ماوين. نەك لەبەر ئەوئە بەرەو خاكىكى جىاواز رىمان گرتۆتە بەر، نەك لەبەر ئەوئە ئەوان دەرۆن و ئىمە نارۆين، بەلكو گالىسكەكەمان لە دواو بەجى ماو. ئىستا دەگەرپىنەو بەرەو مال، جىگا، تەلەفزىون، كار، تاكىردنەو، ھارپى، فەيسبووك و چاتەكانمان.

دەگەرپىنەو بەرەو ئەو شتانەى سەرقالمان دەكەن و فرىومان دەدەن، بەلام راستىيەكە ئەوئە بەرەو مال، جىگا، تەلەفزىون و كارەكەم ناگەرپىمەو. ناگەرپىمەو بەرەو مال، جىگا، تەلەفزىون، فەيسبووك و چاتەكانم. ناگەرپىمەو بەرەو لاي ئەو شتانەى سەرقالمان دەكەن و خەيالاتەكانم.

بەرەو ئەو شوئە دەگەرپىمەو كە لىوئە دەستم پىن كىرد.

دَلَّت بِنَه og

دهگه پيمه وه بۆ ئه و شوينه ي که ئه و پياوه بۆي پويشت. به ره و همان جيگا ده پۆم، به لام نازانم گه شته که م چه نديک ده خايه نيت. به ره و ئه و شوينه ده پۆم که ليه و ي ده ستم پي کرد: ده گه پيمه وه به ره و لاي پهروه ردگار، چونکه پهروه ردگار (الأول)، (سه ره تا) و (الأخر)، (کوتايه). جه ستم هاوشيوه ي گاليسکه يه که که به ره و ئه و يم ده بات. کاتيک ده گه مه ئه و ي، جه ستم له دواوه ده مينينه وه. جه ستم له خاکه وه هاتووه و ده گه پيمه وه بۆ خاک. جه ستم ته نها قاوغينکه، هه لگري پۆحه که مه، هاورپيه کی کاتيکه. کاتيک ده گه پيمه وه، له دواي خۆم جي ي ده هيلم. ده گه پيمه وه، چونکه مالي راسته قينه م به هه شته نه ک مالي سه ر زه و ي. کاتيک پهروه ردگار بانگي پۆحه باشه کان ده کاته وه ده فه رموي ت: «ارجعي»، (بگه پيره وه).

ئه و پۆحه پاک و چاکه ي که ناشتمان له م جيهانه مان دانه برپاوه، به لکوو به ويستي پهروه ردگار گه يشتوته ئاستيکي بالا و باشتر. ئه و گه پراوه ته وه ماله وه (به هه شت)، به لام جه سته ي له سه ر زه و ي به جي هيشتووه، چونکه جه سته که دروستکراوي ئه م جيهانه يه. جه سته که سه ر به جيهان يکي نزمتره، جيهان يک که ده بيت تيندا بخوين، بخوين، خوينمان لي بيت، بگرين و بمرين، به لام پۆحه که له جيهان يکي بالاتره. پۆحه که ته نها يه ک پيويستي هه يه: ته نها له گه ل پهروه ردگار دا بيت.

کاتيک جه سته که ده گري و خويني لي ده پري ت و هه ست به ئازار ده کات له م جيهانه دا، ئه م شتانه هيج کار ناکاته سه ر پۆحه که. ته نها يه ک شتيک هه يه که ده توانيت پۆحه که له ت بکات، برينداری بکات، يا خود ئازاري بدات. ته نها يه ک شتيک هه يه که ده توانيت پۆحه که له ناو به ريت: دا براندني له تا که شتيک که زور پيويستي: نزيکبوون له شويني بنچينه يي و پهروه ردگاري.

ياسه مين مواهيد

بۇيه نابيت بگرين و شيوهن بگين بۇ گه يشتنى پۇحه كه به مه نزه لگاي خوى، پۇحه كه نه مردووه. پيويسته بۇ نه وانه بگرين كه جهسته كانيان هيشتا زيندووه، به لام پۇحه كانيان مردووه به هوى دابرائى له و كه سهى كه خولقاندوويه تى و ژيانى به بهردا كردووه، كه پهروه ردگار.

بۇيه پۇحه باوه پرداره كان پيشبركى ده كه ن بۇ گه رانه وه بۇ ماله سه ره كييه كه يان كاتيك له م ژيانه دان. نهى پهروه ردگار شوينيك و په ناگه يه ك بۇ پۇحم دروست بكه كه هيچ كه س و شتيك نه توانيت بيزارى بكات، شوينيكى ئارام و بيدهنگ و هيمن بيت و ده ستى جيهانى دهره كى پيى نه گه يشتبيت. پهروه ردگار نه و جوره پۇحه به (النفس المطمئنة)، ناو ده بات. پهروه ردگار بانگيان ده كاته وه و ده فهرمويت: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾﴾ (سوره تى الفجر).

«به ئيماندارى سه رفراز له سه ره مه رگدا ده وترت نهى خاوهنى دل و دهروونى پر له ئارامى (٢٧)، بگه پيره وه بۇ لاي پهروه ردگار كه تۇ له و پازيت و نه ويش له تۇ پازيبه (٢٨)».

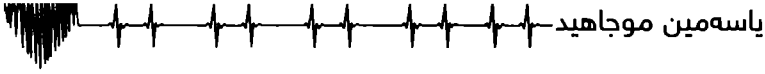

بۆچی نزاكانمان گيرا نابن؟

پرسىيار: بۆچى نزاكانمان گيرا نابن؟

وهلام: پهروهردگار پاداشتى به خيىرت بداته وه بۆ پرسىنى ئەم پرسىياره گرنكه. پهروهردگار به رهو پى راست پىنوئىت بكات. بىروام وايه له م جۆره بارودۇخانه دا هۆكاره كان و ئامانجه كانمان لى تىكده چىت و تىكه لىان ده كه ين. بۆ نمونه كاتىك نزا ده كه ين هوسه رىكى باشمان به قسمت بىت، ئايا ئەو هوسه رىگىيه هۆكاره، ياخود ئامانج؟

بىروام وايه زۆرىكمان وه كو ئامانچىك لى ده پوانىن كه زۆرىك له و خه يالات و نائومىدىيه لى له دواى هوسه رىگىيه كه وه پيدا ده بىت روون ده كاته وه. هوشىوهى هه موو شته كانى ئەم دونىايه، هوسه رىگى تهنه هۆكارىكه، هۆكارىكه بۆ كه يشتن به پهروهردگار. ئەگه نزاى هوسه رىگىيه كى باش بكه ين و نزاكه مان گىرا نه بىت، پهنگه پهروهردگار هۆكارىكى ترى بۆ بىر بار دا بىت، پهنگه بىه وىت له پى نارهحه تىيه وه تا قىمان بكات وه كه ده بىته هۆى پاكبوونه وه و ئارامگرتن و گه ياندنمان به ئامانجه كه مان: پهروهردگار، پهنگه پهروهردگار كه زانايه به هه موو شته كان ئەو

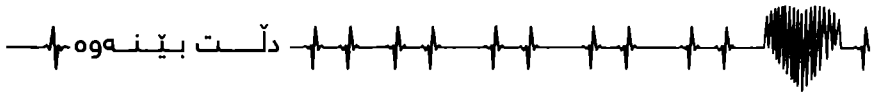

ياسه مين مواهيد
هاوسه ره باشه مان به قسمهت بکات که نزای بؤ دهکەين، به لام
بيته هؤى دوورکه وتنه وه مان له ئامانجه که مان.

بروام وايه گرفته که له وه دايه که شته کان به پيچه وانه وه ده بينين.
دونيا (پيشه باشه که مان، هاوسه ره تاييه ته که مان، بوونی مندا،
خويندنگا، پيشه... هتد)، ئامانجه مانه. پهروه ردگار هؤکار يکه به کاری
دههينين بؤ به دهسته ينيان. ئه وه هؤکاره به کار دینين له رتي
نزا کردنه وه بؤ به دهسته ينيان ئامانجه کانمان (هر شتيک که نزای بؤ
دهکەين)، پاشان نائوميد ده بين کاتيک هؤکاره که مان (پهروه ردگار)
هاوکاريمان ناکات. دهسته کانمان به ره و ئاسمان به رز دهکەينه وه و
دهلئين نزا کانمان گيرا نابن. هؤکاره که مان هاوکاريمان ناکات.

به لام پهروه ردگار هؤکار نييه، به لکوو ئامانجه که يه. مه به ستي
سه ره کی دروستبوونی دونيا بریتييه له دروستبوونی په يوه ندي
له گهل پهروه ردگاردا. له رتي نزا کانمانه وه له پهروه ردگار نزيک
ده بينه وه. گرفته که له وه دايه جه ختمان له شتيکی هه له کردوته وه،
نزای ئیستیخارهم زور خوش دهويت، چونکه ته واو و بي که موکورييه
و جهخت دهکاته وه له وهی ته نها پهروه ردگار زانايه به شته کان،
پاشان داوا له پهروه ردگار دهکەين هر شتيک که باش و خيره به
قسمه تمان بکات، هر شتيکيش خراپه ليما نی دوور بخاته وه.

جهخت خسته سهر دونيا بریتی نييه له وهی که نزای بؤ
دهکەيت. جهخت کردنه وه بریتييه له وهی چی باشتريه له م دونيا
و دونياي دواتر. مانای ئه وه نييه نزا بؤ ئه و شتانه نهکەين که
دهمانه ويت، به پيچه وانه وه پهروه ردگار پتي خوشه داواي لي بکەين.
واتا کاتيک داوا دهکەين کاری خومان جيبه جي دهکەين و ئه وهی
تری دهکەينه دهستی پهروه ردگار، دلخوشين به وهی پهروه ردگار
برياری له سهر دهات.

تیدهگهین پهروهردگار نزاکانی گیرا کردوین، بهلام به و شیوهیه
نییه که خۆمان پیشبینی دهکەین، چونکه زانیاریمان سنوورداره و
زانیاری پهروهردگار بیسنووره. بههوی زانیارییه بیسنووره که یهوه
ئهو شتانهمان پی ده بهخشیت که خوی ده زانیت باشتره بۆمان تاکو
ئامانجه سهرهکییه که بهدهست بهینین که دلخۆشی پهروهردگار. و
الله اعلم، (پهروهردگار خوی باشتر زانایه به شتهکان).

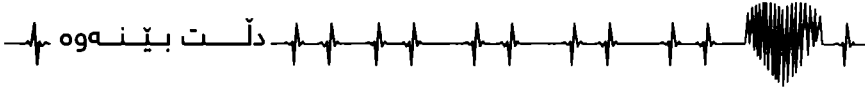

فەيسبووك: مەترسىيە شارداروگە

لەم سەردەمەدا لە جىھانىك دەژىن كە جىناوہ لكاوہكانى تايبەت بە خود دەورىان تەنيوين. ئاي/ فۆن، ئاي/ پاد، ماي/ سەپەيس، يو/ توب، سەرنجانەكە پرونە: سەرنجان لە «من/ خۆم/ تو». پىئويست ناكات لە دوور بىروانیت بۆ بىننى ھۆگرېوون بە خود. ريكلامكاران پىئويستە گىرنگى بە خودپەرستى بدەن تاكو زياتر بفرۆشن.

بۆ نموونە زۆر ريكلام سەرنجراكىشە بە لاي ئەو بەشەمانەوہ كە حەز بە دەسلەت و بەرپرسىيارىتى دەكات. كۆمپانىاي (دايرىكت تى فى)، دەلەيت: تەماشاي تەلەفزيۇن مەكە، تەلەفزيۇن ئاراستە بكە. «دوورگەى ماست دەلەيت: «تۆ فەرمانرەوايى دەكەيت! بەخىر بىيت بۆ خاكى ماستە ھەمىشەبىيەكان كە تىيدا خۆت بەشەكان و بژاردەكان و دىمەنەكان بەرپىوہ دەبەيت.»

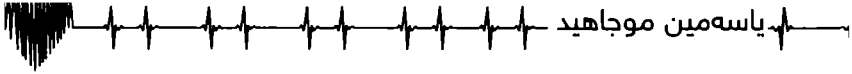
بەلام تەنھا ريكلامەكان نىن كە بە لاي خودپەرستىمانەوہ پەسەند بن. دياردەيەكى جىھانى ھەيە كە شوپىنكى گونجاو و شياو بۆ گەشەسەندنى ئەو خودپەرستىيە دەرەخسىتت، ئەو دياردەيەيش برىتتییە لە فەيسبووك، ئىستا يەكەم كەسم كە دەلیم دەكرىت فەيسبووك ئامرازىكى زۆر باش و بەھىز بىت. دەكرىت ھاوشىوہى

ہمہمو شتہکانی تر بق کاری باش و چاک بہکاری بہینین۔
دہکریٹ چہقو بق برینی ئو خوراکہ بہکار بیت کہ دہدریت
بہ کہسانی برسی، یاخود بہکار بیت بق کوشتنی کہسیک،
فہیسبووک دہکریٹ ہاوار بیت لہ لہدہسہلاتلابردنی دیکتاتوریک۔
دہکریٹ فہیسبووک و ہک نامرازیکی بہہیز بہکار بیت بق
رپکخستن و پھیوہندیکردن و بیرہیتانہوہ و یہگگرتنی کہسہکان۔
دہکریٹ فہیسبووک بہکار بیت بق بہہیزکردنی پھیوہندیمان لہگہل
پہروہردگار و یہکتردا، ہروہہا دہکریٹ بہکار بیت بق بہہیزکردنی
نہفسمان۔

دیاردہی فہیسبووک دیاردہیہکی زور سہرنجراکیشہ۔ لہ ہمہمو
تاکیکماندا خودپہرستیہک ہہیہ۔ ئو بہشہی لہ ئیمہدا ہہیہ
پیویستہ کپ بکریتہوہ (ئہگہر ہمانہویت لہ چارہنوسی خراپہ دور
بین)، زیانی خوراکدان بہ نہفسمان بریتیہ لہوہی بہہیزتر بیت۔
دہسہلاتی بہ سہرماندا دہبیت کاتیک بہہیز دہبیت۔ تہنانہت وای لی
دیت کہ چیدی بہندہی پھیوہردگار نہبین: دہبینہ بہندہی خومان۔
خود ئو بہشہی ئیمہیہ کہ حہز بہ دہسہلات دہکات۔ ئو
بہشہیہ کہ ئارہزوو دہکات ببینریت و بناسریت و ستایش بکریٹ و
خوشبوویستریٹ۔ فہیسبووک شوینیکی تہواو گونجاو و شیاو بق ئہم
مہبہستہ دہرہخسنیت۔ سہکویہکہ لہ رپیہوہ ہمہمو وشہ و وینہ
و بقونہکانم دہکریٹ ببینرین و ستایش بکریٹ و لایک بکریٹ۔ لہ
ئہنجامدا بہدوای خوددا ویل دہبم۔

ئوہ بہ تہنہا لہ جیہانی ئہنتہرنیتدا نامینیتہوہ، بہلکوو
لہ بیرمدا بہم شیوہیہ ژیانی حہقیقیم بہرئ دہکہم۔ لہناکاو بہ
شیوہیہک دہژیم و ہک ئوہی دہبیت ہمہمو ئہزمون و وینہ و
بیرکردنہوہکانم ببینرین، چونکہ لہ بہشی پشتہوہی میتشکدا بیر

دهکه مه وه، «ئه مه له ئه کاوتتی فه یسبووکه که مدا بلاو ده که مه وه.»
ئه مه یش باریکی سه رنجراکیشی بوون دروست دهکات، ههستیکی
به ردهوام که ژیانم وهکو نمایشیک به سه ر ده به م. ته نانه ت ئاگادار
ده بم له وهی ته ماشا بکریم، چونکه هه موو شته کانم له فه یسبووک
داده نریت تاکو که سانی دی بیینن و کومیتتی له سه ر بکه ن.

له هه مووی گرنکتر ههستیکی هه له دروست دهکات له بارهی
گرنگی خوده وه. هه موو جووله یه کی بته ها ده که م که گرنکه به
لای هه مووانه وه. دواتر ده بمه جینی سه رنج، له سه ر شانۆکه ده بم.
په یامه که بریتیه له وهی من زۆر گرنم. ئه نجامه که بریتی ده بیت له
جیهانیکیی خودی به هیزتر که من له ناوه راستی نمایشه که دام.

له دوایدا ده رده که ویت که ئه م ئه نجامه ته واو پپچه وانه ی
حه قیقه تی بوونه. مه بهستی ئه م ژیانه بریتیه له درککردن به
که وره یی په روه ردگار، گرنگ نه بوونی خود و پپووستیمان به
په روه ردگار. ئامانجه که بریتیه له ده رهیتانی خود له ناوه نده که و
دانانی په روه ردگار له شوینی خود. فه یسبووک به رده وامی ده دات
به وه خه یالاته ی که ته واو پپچه وانه یه.

ئه و باوه رهم به هیز دهکات که به هۆی گرنگی خوده وه هه موو
جووله یه ک، یاخود بیرکردنه وه یه کم پپووسته نمایش بکریت. له ناکاو
ئه و شته ی بو نانی به یانی خوار دوومه، یاخود کرپومه ده بیته
هه وال و پپووسته بلاو بکریته وه.

کاتیک وینه یه ک داده نیتیم، چاوه رپی ستایش و پپداه لدان ده که م
له لایه ن که سانی دیکه وه، به هۆی لایک و کومیتته کانه وه وای لئ
دیت جوانی رووخسار ده بیته شتیک که پپووسته دیاری بکریت.
کاتیک پووستیک ده که م چاوه رپی ده بم لایک بکریت. ته نانه ت ئاگادار
ده بم و کپیرکی ده که م له ژماره ی (هاورپیکانم). (هاورپی لیره دا له

دَلَّت بَيْنَهُ

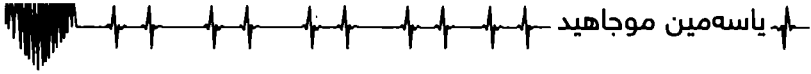
دوو که وانه دایه، چونکه زور بهی ۸۰٪ی هاورپییانی ناو نه کاوتی فیسبوکه که خوی نانا سیت).

ئهم هۆگر بوون و کئیرکئیه بۆ به دهستهئینانی شته دونیایه کان زیاتر له قورئانی پیروژدا باس کراوه، پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿الْهٰنِكُمْ الْكٰثِرُ﴾ جا ئه و کئیرکئیه بۆ کۆکردنه وهی سهروهت و سامان بیت، یاخود هاوړی و لایکه کان له فیسبووکدا هه مان ئه نجامیان هه یه: وابهسته ی ده بین.

ههروه ها فیسبووک سه رنجیکی مه ترسیداری تر به هیز ده کات ئه ویش سه رنجدانه له کهسانی دی و چی ده کهن و چه زیان له چییه، یاخود چون بیر له من ده که نه وه. فیسبووک ده بیته هوی بره ودان به بیرکردنه وه له هه لسه نگانندی من له لایه ن خه لکییه وه. زوو ده که ومه نیو خولگه ی دروستکراوه کانه وه. له ناو ئهم خولگه یه دا پیناسه، ئازار، دلخۆشی، گرنگی خود، سه رکه وتن و شکسته کانم له لایه ن دروستکراوه کانه وه هه لده سه نگیترین.

کاتیک له ناو ئهم خولگه یه دا ده ژیم، له گه ل دروستکراوه کانه ها هه لده سمه وه و ده که ومه وه. سه رکه وتووم کاتیک خه لکی له گه لمدا دلخۆشن. ده که وم کاتیک دلخۆش نین و خه مبارن. پله ی من له لایه ن خه لکییه وه دیاری ده کریت. وه ک زیندانییه ک وام، چونکه کلپه کانی دلخۆشی و خه مباری و نا ئومیدییم دا وه ته خه لکانی دی هه لی بگرن.

کاتیک دیمه ناو خولگه ی دروستکراوه کانه وه و تئیدا ده ژیم له جیاتی خولگه ی پهروه ردگار، ده ست ده که م به به کاره ئینانی ئه و دراوه. بزانه دراوی خولگه ی پهروه ردگار بریتییه له دلخۆشی، یاخود خه مباری پهروه ردگار، پاداشت، یاخود سزای پهروه ردگار، به لام دراوی خولگه ی دروستکراوه کان بریتییه له ستایش یاخود ره خنه ی

خه لکى. تاكو زياتر بچمه ناو ئه و خولگه يه وه، زياتر تامه زروى
هه بوونى دراوه کهى ده کهم، زياتر ده ترسم له ده ستي بدهم.

بۇ نمونه کاتىک يارى (مه نۆپۆلى) ده کهم زياتر و زياتر
تامه زروى دراوه کهى ده بم. زور دلخوشکه ره بۇ ساتىک هه ست به
ده وه مه ندى بکه م، به لام کاتىک يار ييه که کۆتايى ديت، ده توانم به
پاره ي يار ييه که چى شتىک بکرم له جيھانى راسته قينه دا؟
دراوى ستايشى مروّف هاوشيوه ي پاره ي يارى مه نۆپۆلييه. بۇ
ساتىک شتىكى خۇشه کۆى بکه يته وه، به لام هيچ به هايه کى ناييت
کاتىک يار ييه که کۆتايى ديت. له راستى ژيانى ئه م دونيا بيته هايه
له چاو ژيانى دواييدا. هينستا تامه زروى ئه م دراوه هه له يه م له
په رستشه کانمدا. به م شيوه يه ده که ومه ناو شيركى شاردر اوه وه،
پيا. پيا ده رنه نجامى ژيانه له نيو خولگه ي ده روستکراوه کاندا. تاكو
زياتر بکه ومه ناو ئه و خولگه يه وه، زياتر تامه زروى به ده سته ينانى
ستايش و پيدا هه لدان و په سه ندردن ده بم. تاكو زياتر بکه ومه
ناو ئه و خولگه يه وه، زياتر ده ترسم رووخسار و پله و ستايش
په سه ندردن له ده ست بدهم.

تاكو زياتر له خه لکى بترسم، زياتر ده بمه به نده يان. رزگارى
راسته قينه کاتىک به ده ست ديت که جگه له په روه ردار له هيچ
شتىكى تر نه ترسين. له فه رمووده يه کدا ده گير يته وه: **أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا
عَمَلْتُهُ أَحْبَبْتَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبْتَنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: «أَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَأَزْهَدْ فِيمَا فِي أَيْدِي النَّاسِ
يُحِبُّكَ النَّاسُ».**

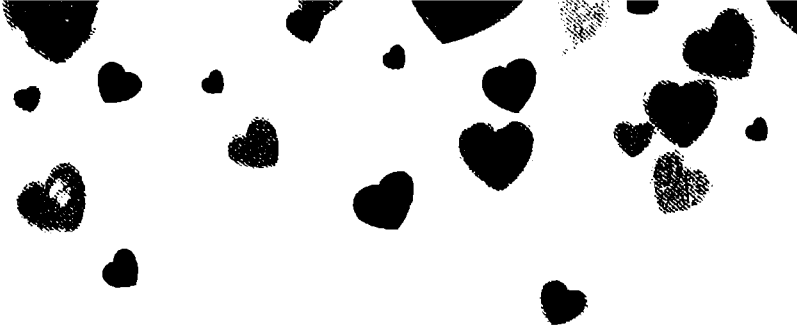
»پياويک هات بۇ لاي په يامبه رمان و وتى: ئه ي په يامبه رى

دَلَّت بَيْنَهُ

خودا، کرداریکم فیر بکه به ئەجامدانی پەروردگار خوشی بویم و خەلکیش خوشی بویم»، پەيامبەر فرمووی: ”خۆت لە دنیا دا بپرە پەروردگار خوشی دەویی. خۆت لە خەلکی دا بپرە، خەلکی خوشی دەویی“، (رواه ابن ماجه).

واتا تاكو كه متر به دواي پەسەندکردن و خوشەویستی خەلکیدا رابکەین، زیاتر بە دەست دەهینین. تاكو كه متر پینویستمان بە کەسانی دی بیت، خەلکی زیاتر شوینمان دەکەون و حەز بە هاو لەیمان دەکەن. ئەم فرمودەیه راستییهکی گرنگمان فیر دەکات. تەنها بە دەرچوون لەم خولگەیی دروستکراوانە دەتوانین سەرکەوتوو بین لەگەڵ پەروردگار و خەلکیدا.

بۆیه کاتیک فەیسبووک ئامرازیکی بەهێز دەبیت، با ببیتە ئامرازی رزگار بوونت، نەک ئامرازی کۆیلەبوونی خودی خۆت و هەلسەنگاندنەکانی کەسانی دی.

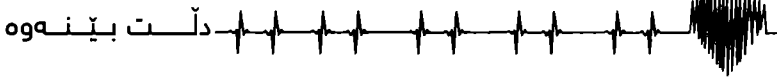
تەوہکول:

دەستگرتن بەو رێگای رزگارییەکی کە ھەرگیز لەناو ناچێت

کۆرپەکە زۆر ناوومێد بوو، چونکە تاکە سەرچاوەی خۆراکی لەدەست چوو و دیار نەما. ئەو سەرچاوەیە ھەموو شتیکی بوو کە کۆرپەکە دەیزانی، پاشان لەناکاو دونیا سارد بوو و کەسانی سەیر و نامۆ لە دەورووبەریدا دەرکەوتن. کۆرپە تازە لەدایکبووەکە دەگریا، ھەستی کرد ژیانی کۆتایی ھاتوو.

نەیدەزانی کە سێک ھەیە ئاگاداریەتی و چاودێری دەکات، پلانێک ھەیە و بۆی دانراوە. پارێزەرەکە ی شتیکی باشتەری پێ دەبەخشێت لەبری ھەموو ئەو شتانەی لێی سەندراوەتەو. ئەو خۆراکە ی کە تەنھا لە رێگای خۆینەو دەستی دەکەوت لەمەودوا لە رێگای شیریی دایکبەو دەستی دەکەوێت. ئارامی باوەشی خیزانەکە ی شوینی دیواری مندالدانی دایکی دەگریتەو کە پیشتەر وەک تاکە پارێزەری واپوو. ھێشتا کۆرپە تازە لەدایکبووەکەو ھەست دەکات کە ھەموو شتیکی لەدەست داو.

زۆریکمان وەک ئەم کۆرپە یە واین. ھەندیک جار ھەست دەکەین ھەموو شتیکیمان لەدەست داو، یاخود شتەکان تیکشکاون و ھیچ

شتیک بهو شیوهیه نیبه که خوزگه مان بوی دهخواست. تهنانهت هندیک جار ههست دهکین به تهنه جیهیلراوین و هیچ شتیک بهو شیوهیه بهریوه ناچیت که پلانمان بوی دانابوو.

وهک ئه و کورپه تازه له دایکبوهه واین و شتهکان بهو شیوهیه نین که دهردهکهون. تهوهکول (پشتبهستن و متمانه بوون به پروهردگار)، واتا زانینی ئهوهی که پروهردگارمان پلانیکی بزمان داناوه. تهوهکول واتا بوونی متمانهی تهواو که پلانی پروهردگار باشترین پلانه. تهوهکول واتا بوونی باوهپی تهواو بهوهی پروهردگار ناگادارت دهبیت تهنانهت کاتیک شتهکان مهحال دهردهکهون. تهوهکول واتا وهستان له بهردهم دهریای سووردا بهبی ترس، هاوشیوهی په یامبهه موسا که سوپایه کیش له پشتیهوه بوو، چونکه دهزانیته پروهردگار رزگارت دهکات. بوونی باوهپیکی تهواوه بهوهی کاتیک پروهردگار په تکی ناوکت لی دهکاتهوه، به شیری دایکت شوینی پر دهکاتهوه.

هیچ باوهریک بهبی تهوهکول بوونی نیبه و نابیت. ئهگه ر باوهپیکی راست و دروست بیت، دهبیت تهوهکولی له گه لدا بیت. پروهردگار له قورئانی پیروزدا دهفرمویته: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (سورهتی الانفال).

(بیگومان ئیماندارانی راسته قینه تهنه ئهوانه، که کاتیک ناوی پروهردگار بردرا، دلهکانیان دهرسیت و دهه ژیت. کاتیک ئایهت و فرمانهکانی ئیمه یان به سهردا بخوینریتهوه، ئیمان و باوهپیان زیاد دهکات. له هه موو کاروباریکیشدا هه ر پشت به پروهردگاری خویمان ده بهستن (۲)».

ئهگه ر که سیک به راستی له راستی و هیزی پروهردگار تییکات،

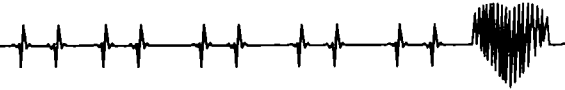
ياسه مين مواهيد

تندهگات که له راستيدا ناجيگيري نه قلبي مرؤف نهويه پشت به پهروهردگار نابهستيت. «هيچ شتيک له م گهردوونه دا پوونادات به بي فرماني پهروهردگار، تهنانهت گهلايهک له درهخته که ي ناکه وپته خواره وه به بي مؤله تي پهروهردگار. (فهرمووده)». هر پهروهردگاره هموو شته کاني بوون دابين دهکات. ﴿تَبْرَكَ الَّذِي يَدِيَ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (سوره تي الملک).

«گه وړه و موبارهک و پيروژ، نه و زاته ي که هموو بوونه وهر و جيهاني به دهسته، نه و زاته ي دهسه لاتي به سه ز هموو شتيکدا هيه (۱) هر نه و خوي مردن و ژياني به دي هيناوه، تاکو تاقيتان بکاته وه، کيتان کرده وي چاکتر و په سه ندره، هر نه وپيش زاتيکي بالادهسته به سه ز بيباوه پاندا و ليخوشبووه له نيمانداران (۲)»، که واته چوڼ هموو باوه پ و متمانمان به پهروهردگار نه بيت؟ پهروهردگار له قورثاني پيروژدا به باوه پداران ده فهرمويت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (سوره تي التوبه).

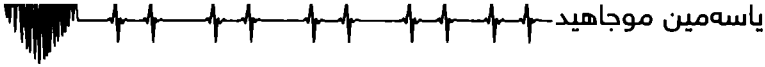
پهروهرين پووني دهکاته وه و ده فهرمويت: ﴿وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ اِنَّ اللهَ بَلِغُ امْرِهٖ ۗ قَدْ جَعَلَ اللهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (سوره تي الطلاق).

«له شوپنيکه وه پزق و پوزي پي ده به خشيت که خوي پيني نازانيت، نهويه پشت به پهروهردگار ببهستيت، نه و زاته ي به سه بو نهويه ياریده هري بيت، چونکه به راستي پهروهرين کار و فرماني خوي به نه نجام ده گه يه نيت، بيگومان پهروهردگار بو هموو شتيک نه خسه و پلانيکي ديار يکراوي بريار داوه (۳)».

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
 طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٣﴾﴾ (سوره تى البقرة).

خوای گه وره ئه رک ناخاته سه ر ههچ که سیک مه گه ر به قه ده ر
 توانایی خو ی نه بیت، هر کاریکی چاک نه نجام بدات قازانجی ته نها
 بو خو یه تی و هر خراپه یه کی کردبیت ته نها یه خه ی خو ی ده گریت و
 له سه ر خو یه تی (هر بو یه ئیمانداران ده لین): په روه ردگار! لیمان مه گره
 نه گه ر فه راموشیمان به سه ردا هات یان گونا هو هه له یه کمان له ده ست
 قه وما، په روه ردگار! ئه رکی سه خت و کاری گران مه ده به سه رماندا
 وه کو ئه وه ی داوته به سه ر ئه وانه ی پیش ئیمه دا، په روه ردگار! ئه رکیک
 مه ده به سه رماندا له تواناماندا نه بیت، تووشی به لاو ناخوشیه کمان
 مه که تواناو هیزو هه ناومان لی ببیت، گونا همان بسره وه و چاوپوشی
 بکه له هه له و تاوانه کانمان و دای پوشه، (داواکارین) به زه بیت
 بیه وه پیاماندا، په حمان پی بکه، هر تو پشت و په ناو یاریداده ری
 ئیمه تی، جا بو یه داوا ده که یین سه رمان بخه تی به سه ر قه ومی کافرو
 خوانه ناساندا، (ئا به و شیوه یه په روه ردگاری مه زن فیتری نرای ریک
 و پیکمان ده کات، ئومیده که لیتمان وه ربگریت.. کاتیک ئایه تی (۲۸۴)
 دابه زیووه هاوه لانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سه غله ت بوون و
 چوون بو خزمه تی.. ئه ویش فه رموویه تی: بلین گویرایه ل و ملکه چین..
 ئینجا خوای گه وره ئایه تی (۲۸۵، ۲۸۶) ی دابه زانده بو دلدانه وه یان).
 خوای گه وره ئه رک ناخاته سه ر ههچ که سیک مه گه ر به قه ده ر توانایی
 خو ی نه بیت، هر کاریکی چاک نه نجام بدات قازانجی ته نها بو خو یه تی
 و هر خراپه یه کی کردبیت ته نها یه خه ی خو ی ده گریت و له سه ر

خۆيه تى (هەر بۆيه ئيمانداران دهلتين): پهروهردگارا! ليمان مهگره
 نهگهرفهراموشيمان بهسهردا هات يان گوناھو ههلهيهکمان له دهست
 قهوما، پهروهردگارا! ئهركى سهخت و كارى گران مهده بهسهرماندا
 وهكو ئهوهى داوته بهسهر ئهوانهى پيش ئيمه دا، پهروهردگارا! ئهركى
 مهده بهسهرماندا له تواناماندا نهبيت، توشى بهلاو ناخوشيهکمان
 مهکه تواناو هيزو ههناومان لى بېريت، گوناھمان بسره وه و چاوپوشى
 بکه له ههله و تاوانهکانمان و دای پۆشه، (داواکارين) بهزهبيت
 بيته وه پياماندا، رهحمان پى بکه، ههه تۆ پشت و پهناو ياريدادهرى
 ئيمهيت، جا بۆيه داوا دهکين سهيمان بهخت بهسهر قهومی کافرو
 خوانه ناساندا، (ئا به و شيوهيه پهروهردگارى مهزن فيرى نزای رىک
 و پىکمان دهکات، ئومیده که ليشمان وه بگریت...) کاتیک ئايه تى (۲۸۴)
 دابه زيوو ههوانى پينغه مبهر (صلی الله عليه وسلم) سه غلهت بوون و
 چوون بۆ خزمه تى.. ئه ویش فهرموويه تى: بلین گوپرایه ل و ملکه چين..
 ئینجا خواى گه وره ئايه تى (۲۸۵، ۲۸۶) ی دابه زانده بۆ دلدا نه وه يان).

[سوره تى البقره: ۲۸۶] هفسيرى ناسان

په يامبه زمان موحه ممه د فهرموويه تى: «لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى
 اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْنَاكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا،
 وَتَرَوْحُ بِطَانًا».

«نهگه ره وهه کولت به پهروهردگار ههبيت، خوراک و رزقت دابین
 دهکات ههروهک چۆن خوراکى بالندهکان دابین دهکات. بالندهکان
 به يانيان به گه دهى به تال و خالييه وه دهرده چن و ئیواران به گه دهى
 پهروه دهگه پینه وه»، (رواه ابن ماجه).

پهروهردگار رزق و رۆزيمان بۆ دابین دهکات به شيوه يهک که
 هه رگيز پيشبيني ناکه ين، ههروهک چۆن رزق و رۆزى بالنده و کۆرپه ی
 تازه له دايکبوو دابین دهکات.

تہوہ کول و ہیواو ھوآدان تہواو کھری یه کترن

ھاجہرہ خاتوون له سہرہ تادا زور ترسا و بانگی میژدہ کھی
(پہ یامبہر ئیبراھیم) ی کرد کہ دہویست بروات. «بؤچی لیژدہ دا
جیمان دہہیلیت، تاکو بمرین؟» بہ لام ہیچ وہ لامیک نہ بوو، دووبارہ
بانگی کردہ وہ، ہیچ وہ لامیک نہ بوو. جاریکی تر بانگی کردہ وہ:
«نایا پەروردگار فرمانی پی کردوویت ئیمہ بہینیت بؤ ئیرہ؟»
پہ یامبہر ئیبراھیم وہ لامی دایہ وہ: «بہ ئی!»

دواتر ھاجہرہ خاتوون ترسہ کھی نہ ما. ھەرچہ ندہ خوی و
کۆرپہ کھی بہ تہنا له ناوہ راستی بیابانیکدا بوون و ہیچ ناویکی
لی نہ بوو، دلنیا بوو لہ وہی پەروردگار بہ تہنا جیمان ناھیلیت.
ئیمانی زور بہ ہیتز بوو و بہ ہیچ شیوہ یه ک ئیمانی بہ پەرورتن کز
و لاواز نہ بوو. دواي ئہ وہی پہ یامبہر ئیبراھیم رۆیشت، ھہ زرہ تی
ئیسماعیل له تینویتییدا دہستی بہ گریان کرد.

ھەرچہ ندہ ھاجہرہ خاتوون تہوہ کولی تہواوہ تی بہ پەروردگار
ھہ بوو، دانہ نیشٹ چاوہ رپی ئاو بکات له ئاسمانہ وہ بؤی بیتہ
خوارہ وہ. ھەرچہ ندہ دلی پر بوو له ئیمان بہ پەروردگار، بہ لام
ھہ موو ھولیکی خوی دا.

به خيرايى له نيوان چياكانى (سهفا و مهروا) دا رايده كرد و به دواى ناودا دهگه را بؤ كورپه كهى. كاتيك دهگه يشته سهر چياكه و هيچى نه ده دوزيبه وه، بيتاقهت و ناؤميد نه بوو. ئيمانه كهى جيگير بوو و له هه و لدان به رده وام بوو. له راستيدا هاجه ره خاتوون زور ههولى دا به شيوه يهك كه نه ريته كه به «سعى» ناسراوه كه به ماناي (هه و لدان) ديت.

زور كهس هه ن جياوازي ناكه ن له نيوان ته وه كول و وازه يتان له هه و لدان، به لام ته وه كول به هيچ شيوه يهك به ماناي وازه يتان له هه و لدان نايات. به سه ره اتى هاجه ره خاتوون يه كيكه له جوان ترين نمونه كانى ئه م وانه يه كه له لايه ن په يام به رمانه وه فير كراوين. كاتيك پياويك هات بؤ لاي په يام به رمان موحه ممه د و پرسى ئايا ته وه كولم به په روه ردگار هه بيت و حوشتره كه م به نه به سترಾಯى جيهيلم؟ يا خود حوشتره كه م به ستمه وه و پاشان ته وه كولم به په روه رين هه بيت؟ په يام به رمان فرمووى: «حوشتره كهت به ستمه وه و پاشان ته وه كولت هه بيت و پشت به په روه ردگار به ستمه.»

ته وه كول برىتى نيه له كردارىكى جه سته يى، به لكوو كردارى دلّه كانه. بؤيه كاتيك دهست و قاچ زور هه ول دهن، دل به ته واوى پشت به ستوو به په روه ردگار. و اتا ده رئه نجامى هه و لدانى دهست و قاچ هه ر شتيك بيت، دل به ته واوى پارزييه و ده زانيت كه ئه وه بريارىكى دروستى په روه ردگار بؤ گه يشتن به م ئاسته، پئويسته پرتوميد بيت و به دهست و قاچ و جه ستمه هه ول بدهيت و واز له دلت به ينيت.

ئەمە بەئاگاھاتنەوہیہ

زۆر سەختە وەسفکردنی ئەو ھەستەى كە ھەتە. بیهینە پیتش چاوت كە تەواوی ژیانت لە ئەشكەوتیكدا بەسەر دەبەیت و باوەرت وایە ئەو ئەشكەوتە ھەموو جیھانی تۆیە، دواتر ھەنگاوی دەنییتە دەرەوہ، بۆ یەكەمجار لە ژیانندا ئاسمان دەبینیت. درەخت و بالندە و خۆر دەبینیت. بۆ یەكەمجار لە ژیانندا تیدەگەیت ئەو جیھانەى كە پینشتەر دەتزانى و پینى ئاشنابوویت جیھانیكى ساختە و ھەلە بووہ. بۆ یەكەمجار جیھانیكى راستەقینەتر و جوانتر دەدۆزیتەوہ، بێر لەم درككردنە بكەرەوہ.

بۆ ساتیک ھەست دەكەیت كە دەتوانیت ھەموو شتیك ئەنجام بەدەیت و ھیچ شتیكى ناو جیھانەكەى پینشووت (ئەشكەوتەكە)، بە لاوہ كرنگ نابیت. بەھینز دەبیت و تەواو بەئاگا دیت و بۆ یەكەمجار بە تەواوی بە ئاگا دیتەوہ. ھەستیكى وەسفنەكراوہ. ئەو ھەستە پۆحییە بەھۆی دۆزینەوہى راستییەكەوہ دروست دەبیت، ئەمە بەئاگاھاتنەوہیہ. كەستیكى تازە مسوڵمانبوو ھەست بەمە دەكات. كەستیكى بە مسوڵمان لەدایكبوو كە لەم دینە لادەدات و پاشان دەگەریتەوہ ئەم ھەستەى لا دروست دەبیت.

ھەر كەسىك دوور له پەروەردگار بژى و پاشان بگەپرته وه سەر ئايىنى پەروەردگار، ئەم ھەستەى لا دروست دەبیت. ئىمامى (ابن القىيم) له پەرتوو كە كەيدا به ناوى (مدارج السالكين)، (پرچكە كانى پىيواران)، ئەم بارودوخە ناو دەبات به (اليقظة)، و اتا (بەئاگاھاتنە وه). باسى ئەم دۆخە دەكات له يەكەمىن و ئىستگەى رىگەى بەرەو پەروەردگاردا. ئەم دۆخە ھەندىك جار به «پەرۆشى گەرانە وه» ناو دەبیریت. كاتىك كەسىك دەگەپرته وه بۆ سەر رىگای راستى پەروەردگار زۆر جار پەرن له وزە و جۆش كە كەسانى دى نىانە و ھەستى پى ناكەن. ھۆكارى ئەم وزەىه برىتییە له ھەستى پۆحى و تايبەتمەندى ئەم دۆخە.

«تايبەتمەندىيەكانى و ئىستگەى بەئاگاھاتنە وه»

پەروەردگارى مەزن پەرسشمان لەسەر ئاسان دەكات. كاتىك لەم دۆخەداين، پەرسش به لامانە وه زۆر ئاسانتر دەبیت. كەسەكان زۆر پالئراو و ھاندراون به شىوہىەك زۆر به ئاسانى ھەموو شتىك دەكەنە قوربانى لەپىناو ئەو راستىيە تازەىەى كە بۆيان دەر كەوتووہ. ئەم ھەماسەت و جۆش و خروۆشە كەسەكە بەرز دەكاتە وه له پلەى سفرە وه بۆ پلەى شەست.

و ەك ئەوہىە لەسەر ستىرۆيدىكى^۲ پۆحى بىت. ئەو ھىزەى ھەتە له خودى خۆتە وه سەرچاوەى نەگرتووہ، بەلكوو يارمەتییەكە كە له لايەن پەروەردگار تە وه پىتەبەخسراوہ. ھەندىك كەس پەنگە بلین نابىت زوو زوو و خىرا بگۆرئىت. بپروا ناكەم ئەم خىرا گۆرانا كىشەىەك دروست بكات. بپروام وايە لەخۆبايىبوون و نەبوونى

۲) ستىرۆيد: گرووپیكى دەرمانى پزىشكىيە.

دَلت بِنهوه

پالپستی کیتشه یه کی زور گه وره یه. نه گهر په روه ردگار خه لاتیکت پی ببه خشیت که بتوانیت شتی زیاتر نه نجام بدهیت، نهوا هیچ لئی مه وهسته و بی دوودلی به کاری بهینه، به لام بق نهو وزه و توانایه سوپاسگوزاری په روه ردگار به نهک خودی خوت.

بزانه نه م به رزبونه وه یه کاتیبه. رهنگه له ماوه یه کی زور کورتدا له پله ی سفره وه بگه یته پله ی شهست به هوی نهو وزه و توانایه وه، به لام کاتیک نه م ماوه و قوناغه تیپه ری، هیوا له دست مه ده، مه هیله نزم بیته وه و له پله ی شهسته وه بگه ریته وه سر پله ی سفر. نه م دوخی به رزبونه وه یه و پر جوش و خروشیه هاوشیوه ی هموو دوخه کانی نه م زیانه کاتیبه. نه م زیانه هرگیز زنجیره نیبه. ریگای په روه ردگاریش زنجیره نیبه، ههست نه کردن به وه ی نه م قوناغه هه میسه یی نیبه، ده بیته هوی ناومیدی کاتیک تیده په ریته و نامینیت.

«گرفته کانی نه م دوخه»

دوو گرفته که ی نه م دوخه په یوهستن به تینه گه یشتن له تایبه تمه ندیبه کانی نه م دوخه ی که له سه روه ناماژه مان پی دا. هه روه ها نه م گرفتانه دوو هوکاری سه ره کین بق ساردبونه وه و لادان له ریگای په روه ردگار: له خو بایبیوون/ له خو پرازیبوون و ناومیدی. که سی له خو بایبی ههست دهکات هه موو شتیکی هه یه، بویه پیویست ناکات چیدی هه ول بدات. که سی ناومید بروای وایه که که سیتی زور گونجاو و شیاو نیبه، بویه له هه ولدان ده وه ستیت. دوو نه خو شنی پیچه وانه ی یه کترن، به لام هه مان ده ره نه نجامیان هه یه، نه وه یش ساردبونه وه یه له په رستش و به رده وامبوون له سه ر ریگای په روه ردگار.

له خو بایبیوون: یه که مین گرفت په یوهسته به تینه گه یشتن له وه ی

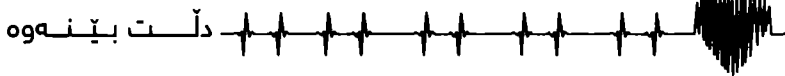
ياسه مين مواهيد

که ئه وزه و توانا زورهت له په رستشدا له لايه ن په روه رديگاره وه يه و په يوه سته به تايبه تمه ندييه کي دۆخه که وه نه ک خودي که سه که له ئه و که سه ي له م دۆخه تيناگات، به هه له تواناي زوري که سه که له په رستش و چاکه کاريدا ده که رينيته وه بۆ توانا و ليه اتووي خودي که سه که. ئه م تايبه تمه ندييه هه له يه زور تر سناکه، چونکه ده بيته هوي له خوبايبيوون و خۆبه چاکزانين، له بري هه سترکردن به وه ي ئه م دۆخه تايبييه خه لاتيکي په روه رديگاره، په رستشکار هه ست به شانازييه کي شاراوه ده کات، به که م ته ماشاي ئه و که سانه ده کات که هه مان جوش و خروشيان نييه.

نائوميدي: ئه م گرفته په يوه يسته به تينه که يشتن له وه ي ئه م دۆخه رۆحيه هاوشيوه ي هه موو دۆخه کاني تر کاتييه. ماناي ئه وه نييه شکست هيتاييت، يا خود شتيکي هه له ت ئه نجام داييت. زور که س ئه و هه سته ي دواي مانگي په مه زان ده زانيت و ئه زمووني کردوه. ناجيگيري به کيکه له تايبه تمه ندييه کاني ژيان. ته نانه ت ئه بوبه کر پيوست بوو فيري ئه م وانه يه بييت. ئه بوبه کر ده گيريته وه:

(قُلْتُ: نَأْفَقَ حَنْظَلَةُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «وَمَا ذَاكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَكُونُ عِنْدَكَ، تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ، حَتَّى كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِكَ، عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالصَّيغَاتِ، نَسِينَا كَثِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدُومُونَ عَلَيَّ مَا تَكُونُونَ عِنْدِي، وَفِي الذِّكْرِ، لَصَافَحْتَكُمْ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فُرُشِكُمْ وَفِي طَرْفِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةُ سَاعَةٌ وَسَاعَةٌ» ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)، (رواه مسلم).

«رۆژنيکيان ئه بوبه کر و چه نزه له هاتن بۆ لاي په يامبه ر موحه ممه د(ﷺ) و چه نزه له فه رمووي: ئه ي په يامبه ري خوا چه نزه له بووه دوو روو. په يامبه رمان خوا لتي رازيبييت فه رمووي: بۆچی؟

فهرمووی: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا کاتیک له‌گه‌ل تو‌داین، به‌ه‌شت و ناگری دۆزه‌خمان ده‌خه‌یته‌وه‌ یاد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ چاوه‌کانمان به‌ه‌شت و دۆزه‌خ ببینین. کاتیک تو‌ به‌جیدیلین، به‌ بیتاگاییه‌کی زۆره‌وه‌ گرنگی به‌ هاوسه‌ره‌کانمان و منداله‌کانمان و مولکه‌کانمان ده‌ده‌ین. پاشان په‌یامبه‌رمان فهرمووی: سویند بیت به‌ په‌روه‌ردگار که‌ پۆحی منی به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌مان بارودۆخی لای من بمیننه‌وه‌ و له‌ یادی خوادا بن، فریشته‌کان ته‌وقه‌تان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن له‌سه‌ر جیگا و سه‌ر شه‌قامه‌کاندا، به‌لام حه‌نزه‌له‌ بیرت بیت هه‌موو کاته‌کان هاوشیوه‌ی یه‌ک نین، (په‌یامبه‌ر سن جار ئه‌مه‌ی فهرموو).

«دوای ئه‌وه‌ی ئیمانمان کز و لاواز بوو»

گرنگترین به‌شی ئه‌م گه‌شته‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی هه‌رگیز کۆل نه‌ده‌یت. بزانه‌ هه‌موو کات هه‌ست به‌ هه‌مان جۆش و خروّش ناکه‌یت، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شکست هه‌تاوه‌ له‌ شتی‌کدا. کزی و لاوازی ئیمان که‌ به‌دوای ئه‌م زیاد‌ی ئیمان‌دا دیت به‌شیک‌ی سروشتی‌ی ریگا‌که‌یه‌.

وه‌ک په‌یامبه‌رمان بو‌ ئه‌بوه‌که‌ر پروون کرده‌وه‌ ئه‌م به‌رز و نزمی و زیاد و که‌مییه‌ به‌شیک‌ن له‌ ریگا‌که‌. ئه‌گه‌ر هه‌میشه‌ له‌ ئاستیک‌ی به‌رزدا بماینایه‌ته‌وه‌، ئه‌وا مرۆف نه‌ده‌بووین، به‌لکوو ده‌بووینه‌ فریشته‌. دیاریکردنی سه‌رکه‌وتن په‌یوه‌ست نییه‌ به‌وه‌ی چی ده‌که‌ین کاتیک له‌ ئاستیک‌ی به‌رزدا‌ین. پرسیاره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ چی بکه‌ین کاتیک له‌ ئاستیک‌ی نزمدا‌ین و ئیمانمان کز و لاوازه‌، به‌لام هه‌ستی پی ناکه‌ین. کللی سه‌رکه‌وتن له‌م ریگا‌یه‌دا بریتیه‌ له‌وه‌ی کاتیک ده‌گه‌یه‌ ئاستیک‌ی نزم و ئیمان‌ت لاواز ده‌بیت، به‌رده‌وام بیت و به‌ شتی‌کی ئاسایی بزانی‌ت.

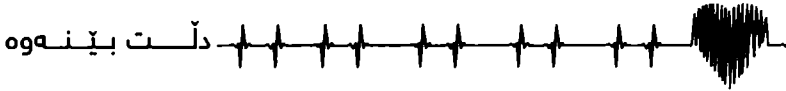
تهلهکانی شهيتان:

بیرت بیت شهيتان به چهندين شيوهی جياواز بۆت دیت به پتی
دۆخه کهت.

کاتیک له ئاستیکی بالادایت:

کاتیک له ئاستیکی بالادایت، ههول دهوات فریوت بدات به وهی
له خۆبایی بیت. فریوت دهوات له ریی ئه وهی به چاویکی که م
ته ماشای ئه وانی دی بکهیت. له کۆتاییدا فریوت دهوات به وهی زۆر
له خۆت رازی بیت، به رادهیهک که ههست دهکهیت چیدی پیویست
ناکات کۆشش بکهیت، چونکه خۆت به گهوره دهزانیت، وا ههست
دهکهیت له کهسانی چواردهورت باشتریت. شهيتان به ردهوام
وهسوهست بۆ دروست دهکات و وات لی دهکات سهیری ئه وانه
بکهیت که له تۆ کاری که متر ئه نجام دهدهن بۆ پاساوهیتانه وه بۆ
که موکورییهکانی خۆت. بۆ نمونه: ئه گهر حیجاب نه پۆشیت، وات
لی دهکات بیر بکهیته وه که «زۆر ئافرهتی حیجابپۆش هه ن چهندين
کاری خراب ئه نجام دهدهن. خۆ من ئه و کاره خرابانه ناکه م.

من چهندين کاری باش دهکه م که حیجابهکان نایکه ن»، یاخود
ئه گهر له نوێژه کانتدا که مته رخه می بکهیت، وا بیر دهکهیته وه که
«خۆ من ناچمه ئاره قخانهکان، یاخود ئاره ق ناخۆمه وه». بیرت بیت
به روه ردهگار هه لسه نگانن ناکات به پتی به راورد کردنی که سهکان به
کهسانی دی. هیهچ گرنگ نییه کهسانی دی چی دهکه ن. هه موومان له
رۆژی دوايیدا به تهنها دههستین. ئه مه تهنها ئامرازیکی شهيتانه بۆ
وهستاندنمان و وازهیتانمان له ههول و کۆشش و په رستش.

کاتیک له ناستیکی نزمدايت:

کاتیک له ناستیکی نزمدايت، شهيتان به شیوهیه کی جیاوازتر وهسوهسهه بۆ دروست دهکات و بۆت دیت. ههول دههات له پتی ناؤمیدکردنته وه فریوت بدات. وات لئ دهکات باوهر بکهیت که کهسیکی بیتهههیت، جا هیچ گرنگ نییه چهنده ههول بدهیت. ههول دههات وا ههست بکهیت که کهسیکی شکستخواردوویت، گرنگ نییه چی دهکهیت، هه رگیز ناگه پته وه ئه و ناسته ی پیشووترت. ههروهه ههول دههات برهوا بکهیت که کهسیکی زۆر خراپیت، بۆیه ئهسته مه پهروهردگار بتههخشیت. له ئه نجامدا زیاتر داده روختیت و ناؤمید دهییت. پهنگه پیشتر له ناستیکی بهرزدا بوویت، پاشان زۆر ههست به خراپی دهکهیت، چونکه کهمه رخمیت له په رسته شه کانتدا کردوه.

پهنگه بههوی له خواترسی و چاکه کاری خۆته وه پریگهت به خه لک نه دابیت هه له بکه ن یاخود لاواز بن. له کۆتاییدا تیکه دهشکینیت، چونکه چیدی پریگه به خۆت نادهیت هه له ی زیاتر بکهیت و لاواز بیت. وا ههست دهکهیت که نابیت هه له بکهیت، چونکه مرقوفیت، کاتیک هه له یهک دهکهیت، زۆر سه رزه نشتی خۆت دهکهیت به پاده یهک که زۆر ناؤمید دهییت. به ردهوام دهییت له م ناؤمیدییه. له ئه نجامدا تاوانی زیاتر ئه نجام دههیت که زیاتر ناؤمیدت دهکه ن.

شهیتان ههول دههات وهسوهسهه بۆ دروست بکات تاکو تۆبه نه کهیت، یاخود نوێژ نه کهیت له بهر ئه وه ی ههست دهکهیت کهسیکی دوپروو و خراپیت. وات لئ دهکات ناؤمید بیت له پهحمی بیسنووری پهروهردگار. ئه مه ئه و شته یه که شهیتان دهیه ویت له دل و زیهنندا دروستی بکات. به دلنیا ییه وه هه مووی درۆن. شهیتان زۆر زیره که

ياسه مين مواهيد

له فریودان و خه له تاندندا. کاتیک تاوانیک نه نجام ده دیت، ده بیت زیاتر بگه پریته وه بۆ لای پهروه ردگار.

بۆ پاراستی خۆت له م نزمبونه وه یه، بیرت بیت نزمییه کان به شیکن له ریگاکه. بیرت بیت «فطور»، (نزمی) به شیکه له مرو فببون. کاتیک تیده گه گیت نه مه مانای نه وه نییه که هه له ت نه نجام داوه، یاخود دوو پرویت (وهک نه بوبه کر بیرى ده کرده وه)، به لام به رده وام ده بیت له وازهینان له په رستش و عیبادت کاتیک ده گه یته نه و ئاسته.

کللی سه رکه وتن بریتیه له وه ی به رده وام بیت له په رستش و عیبادت، ته نانه ت له لاوازترین و خراپترین دو خدا بیت. واتا گرنگ نییه هه ست چونه و چنده بیه یوا و هه ست به که می ده که یته، هیتشتا نه م په رستش و کارانه نه نجام بده. تیده گه گیت که کاتیک له ئاستیکی نزمادیت، ریگاکه و په رستش و پابه ندییه کان سه ختر ده بن، به لام به رده وام هه ول ده دیت نه نجامیان بده یته. بۆ نمونه ساده ترین شت بریتیه له نه نجامدانی پینچ نوێزه فه رزه که له کاتی خویاندا. نابیت هه رگیز واز به ییت، گرنگ نییه هه ست چۆن بیت. پیویسته وهک هه ناسه دان له و نوێزه فه رزانه بروانیت. ته نها به یینه پیش چاوت چی پروده دات نه گه ر هه ست به ماندووی، یاخود بیزاری بکه یته و بریار بده یته چیدی هه ناسه نه دیت؟

باشتر و په سه ندره نه رکه کانی تر نه نجام بده یته که به شیکن له و شتانه ی که گرنگ نه نجامی بده یته. بۆ نمونه: نوێز و زیکی زیاتر نه نجام بده، یاخود قورئان بخوینه وه نه گه ر که میکیش بیت. بیرت بیت پهروه ردگار په رستشی که م و به رده وامی پی خۆشتره له زور و ناوبه ناو. نه گه ر له په رستشه کانت به رده وام بیت له کاتی کزی و نزمی ئیماندا، ئیمانته به ره و هه لکشان ده چیت. به ویستی

دلالت بینه .og

پهروردگار کاتیک ئیمانن زیاد دهکات و بهرز دهبیته وه له ئاستیکی بهرزتردا دهبیت به بهراورد به جاری پیشوو.

بزانه رینگای پهروردگار تهخت و ریک نییه. ئیمان زیاد و کهم دهکات، توانای پرستشست زیاد و کهم دهکات. به لام له گهل هر نزمبوونه وه یه کدا، بهرزبوونه وه یه که هیه. تهها نارام و بهردهوام به، ناؤمید مه به و داوای یارمه تی له پهروردگار بکه. رینگای به ره و پهروه رین سهخته. رینگاکه بهرز و نزمی تیدایه. هاوشیوهی هموو شتهکانی ئه م زیانه رینگاکه کوتایی دیت. ئه و کوتاییه شایستهی هموو شتیکه. پهروردگار دهفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝﴾ (سوره تی الانشقاق).

«ئهی ئینسان بهراستی تو خوت زور ماندوو دهکیت، زور رهنج و زهمهت دهکیشیت، سه ره نه انجامیش ده بی بگه ریته وه بو لای پهروردگار تا کو پاداشتی رهنج و هه وه له کهت و هر بگریت (٦)».

پلهوپايه‌ی ئافرەتان

نەهاتوو مەتە ئەم ژيانە تاكو خۆم نەمايش بکەم.
جەستەم بۆ ئەو نەيه هەمووان تەماشای بکەن.
کەلوپەل، ياخود تەنھا جووتیک قاچ نيم بۆ پيلا و فرۆشتن
بە کار بيم. من رۆح و عەقلم هەيه و بەندەيه کي
پەروەردگارم. بەهاکەم پەيوەستە بە جوانی رۆح و دل
و ئەخلاقمەو. پابەندی پيوەره کانی جوانی ئيوە نابم،
ملکەچ و پابەندی فاشيونە کانتان نابم، ملکەچی و
پابەندی بۆ شتيکی بالاترە.

هَيِّز و توانای نافرمتان

کاتیک یاوهرهکانی په یامبهر موحه ممه د (ﷺ) ده چونه ناو شاروچکه یه که وه تاکو په یامی نئسلامیان پئ بگه یه نیت، به شیوه یه کی جوان ده یفرموو: (نَحْنُ قَوْمٌ اِبْتَعْنَا اللّٰهَ لِنُخْرِجَ الْعِبَادَ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ اِلَى عِبَادَةِ رَبِّ الْعِبَادِ).

«هاتووین له به ندایه تی به نده رزگارتان بکین بو به ندایه تی په روه ردگار.»

له م و ته یه دا مانایه کی به نرخ هیه. له ناو ئه م و شانده دا کلیلی ده سلات و پښتای پاسته قینه ی رزگار بوون هیه. ببینه ئه و ساته ی من، یا خود تو پښکه ده دین هه موو شته کان جگه له په روه ردگار سه رکه وتن و شکست و خوشبهختی و به هان دیاری بکن، که وتووینه ته ناو به ندایه تی کی بیده نگ، به لام پووختنه ره وه. ئه و شته کونترپولم ده کات که به ها و سه رکه وتن و شکستم دیاری ده کات. ئه و شته ده بیته گه وره و خاوه نم.

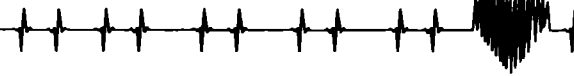
ئو گه وره یه ی که به های نافرته تی دیاری کردوه چه ندین شیوه ی له خو گرتووه به درنژایی میژوو. یه کیک له باوترین پیوه رهکانی نافرته بریتی بووه له پیوه ری پیاو.

به لام زور جار له بیرمان دهچیت پهروهردگار ریزی له نافرته ناوه و به پیوهری خوی بههای دیاری کردووه نهک به پیوهری پیاو. به لی! کاتیک فیمینستهکانی رۆژئاوا پهروه رینیان سرپیهوه و لایانبرد، هیچ شتیک نهما وهکو پیوهری نافرتهان دابنریت جگه له پیوان. له نهجامدا فیمینستهکانی رۆژئاوا ناچار بوون بههای خویان دیاری بکهن به بهراوردکردنی خویان به پیوان. بهم شیوهیه گریمانیهکی هلهیان هلهبژارد. قبولیان کرد پیوان پیوه بن بویان. واتا نافرتهان هرگیز نابنه مروقی تهواو و کامل تا ئه و کاتهی هاوشیوهی پیوانیان لی نهیات.

کاتیک پیاو قرژی کورت دهکردهوه، ئه ویش دهویست قرژی کورت بکاتهوه. کاتیک پیاو دهچویه ریزی سوپاوه، ئه ویش دهویست بچیته ریزی سوپاوه. ئه م شتانهی دهویست، چونکه پیوان که تاکه پیوهری نافرتهان بوون هه یانبوو.

ئه وهی نافرتهان ههستیان پی نه کرد ئه وهبوو که پهروهردگار پیوان و نافرتهانی به جیاواز خولقاندووه، نهک هاوشیوهی بهکتر. کاتیک نافرتهان پیوان وهک پیوهری خویان دیاری دهکهن، هه تاییه تمه ندیهکی نافرتهانه دهبیته خالی لاوازیان. ههستیاربوون به سووکایه تی داده نریت، بوونه دایک بپریزی دهبیت. له مملانیی نیوان عهقل (که تاییه تمه ندیهکی پیوانهیه) و ههست و سۆزدا (که تاییه تمه ندی نافرتهانهیه)، ئه قلیهت دهسه لات دهگریته دهست.

کاتیک قبولمان کرد هه شتیک که پیوان هه یانه و نهجامی دهدهن باشتر بیت، ئه و شتانهی به دوایدا دیت تهنها کاردانه وهیهکی کاتییه، په رچه کرداریکی بیئاگاییانهیه، ئه گه ر پیوان هه یانبیت، نافرتهانیش ده یانه ویت. ئه گه ر پیوان له ریزهکانی پیشه وه نویژ بکهن، واده زانین

دلّت بئنه og

که باشتر و خیرتره، بۆیه ئیمه‌یش ده‌مانه‌ویت له ریزه‌کانی پیتشه‌وه نویتز بکه‌ین. نه‌گه‌ر پیاوان پیتشنویتی بکه‌ن، واده‌زانی نیمانمه‌که له په‌روه‌ردگاروهه نزیکتره، بۆیه ئیمه‌یش ده‌مانه‌ویت پیتشنویتی بکه‌ین. ئه‌و بۆچوونه‌مان قبول و په‌سه‌ند کردووه که پیتشه‌وا‌ییکردن له‌م دونیا‌یه‌دا ئاماژه‌یه‌که بۆ پله‌ی که‌سه‌کان له لای په‌روه‌ردگار.

به‌لام پتویست ناکات ئافره‌تانی مسولمان به‌م شتیه‌یه‌ خویان که‌م بکه‌نه‌وه، چونکه په‌روه‌ردگاریان وه‌ک پتوهر هه‌لبژاردووه. په‌روه‌ردگاریان هه‌یه به‌هایان دیاری بکات، پتویستیان به‌ پیاوان نییه به‌هایان پی بدن. ته‌نها خۆمان نزم ده‌که‌ینه‌وه به‌ هه‌ولدانمان بۆ بوون به‌ شتیک که‌ نین، به‌ راستی نامانه‌ویت وه‌ک پیاوان بین، ئیمه‌ی ئافره‌تان هه‌رگیز ناگه‌ین به‌ ئازادی راسته‌قینه‌ تاکو ئه‌و کاته‌ی واز ده‌هینین له‌ لاس‌اییکردنه‌وه‌ی پیاوان، به‌های جوانیمان ته‌نها له‌و جیا‌وازییه‌دایه‌ که‌ په‌روه‌ردگار پتی به‌خشیوین.

له‌ کۆمه‌لگادا شتیکی تر هه‌یه ئه‌ویش «سه‌رداربوون و گه‌وره‌یی»، که‌ به‌های ئافره‌تان دیاری ده‌کات. ئه‌و گه‌وره‌یه‌یش بریتیه‌ له‌ پتوهری جوانی. هه‌ر له‌ مندالیمانوهه ئیمه‌ی ئافره‌تان له‌ لایه‌ن کۆمه‌لگاوه‌ فیری په‌یامیکی روون کراوین. په‌یامه‌که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی خاوه‌ن له‌شولاریکی ریک و سه‌رنج‌راکیش و قه‌شه‌نگ بین، نه‌گه‌ر نا هه‌یج به‌هایه‌کمان نابیت.

پیمان وترا مکیاژ بکه‌ین و ته‌نووره‌ی کورت له‌به‌ر بکه‌ین، ریتمای کراین به‌وه‌ی ژیان و جه‌سته و شکۆمان له‌پیناوی جوانیماندا ته‌رخان بکه‌ین. بروامان وابوو گرنگ نییه‌ چی ده‌که‌ین، چونکه‌ تا ئه‌و راده‌یه‌ گرنگین که‌ پیاوان له‌ خۆمان رازی بکه‌ین و به‌ لای پیاوانه‌وه‌ جوان ده‌رکه‌وین. ژیانمان به‌سه‌ر برد له‌ رتی جوانکارییه‌وه، جه‌سته‌مان ته‌رخان کرد بۆ ریکلامه‌کانی فرۆشتن.

ئيمه بئنده بووين و پييان وتين ئازاد و سهربهستين. بئنده يان بووين و سوينديان خوارد كه سهركه وتووين، فيريان كردين مه بهستي ژيان برىتييه له خونيشاندان و خوده رخستن و سهرنجراكيشان و جوانبوون به لاي پياوانه وه. باوه پريان پيمان هيتا كه جهسته مان دروست كراوه بو بازار كردن و فروشتنى ئوتومبيله كانيان، به لام درويان كرد. جهسته و رۇحمان له پيناو شتىكى بالاتردا دروست كراوه، شتىكى زور بالاتر، پهروه ردگار له قورئانى پيروزدا ده فهرمويت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ﴾ (سوره تى الحجرات).

«به پراستى باشتريتتان لاي پهروه ردگار كه سيكه كه له خودا ده ترسييت و پاريزكاره.»

كه واته ئيمه ي ئافره تان ريزمان لى نراوه، به لام ريزه كه مان نه په يوههسته به پياوانه وه، نه په يوههسته به هاوشيوه بوونى ئه وانه وه، نه رازيكردى ئه وانه. به هاى تو وهكو ئافره ت به قه باره ي كه مه رت، يا خود ژماره ي ئه و پياوانه ي چه زيان ليته ناپيوريت. به هاى تو وهكو مروف به پيوه ريكي بالاتر ده پيوريت: پيوه ري چا كه كارى و خوداناسى. مه بهستى تو له زياندا ئه وه نيبه كه گو فاره كانى فاشيون ده يلين، شتىكى زور بالاتره له وهى به لاي پياوانه وه سهرنجراكيش ده ركه ويت.

كاملبوون و ته واو بوونى ئيمه په يوههسته به پهروه ردگار و په يوهنديمان له گهل ئه ودا. هه ر له منداليمانه وه ئيمه ي ئافره تان فير كراوين هه رگيز كامل نابيين تاكو ئه و كاته ي پياويك ديت و كاملان دهكات هاوشيوه ي ساندريلا، فير كراوين كه بيتارمه تين تاكو ئه و كاته ي شازاده يه كه ديت و رزگارمان دهكات.

دلّت بینه

هاوشیوه جوانکیلهی خهوتوو پیمان و ترا که ژیان به تهوای دهست پی ناکات تاکو ئهوهی شازاده چارمین دیت و ماچمان دهکات، بهلام لیتره دا شتیکی گرنگ هیه، هیچ شازادهیهک ناتوانیت کاملت بکات، هیچ سوارچاکیک ناتوانیت پرزگارت بکات، تهنها پهروهردگار نه بیت.

شازادهکات که سیکه پهروهردگار دهینیریت تاکو ببیته هاوده مت نهک پرزگار که رت. جوانی چاوه کانت نهک ههوا و ئوکسجینی ناو سییه کانت. ههوا که ت له پهروهردگار هویه. پرزگاریون و کاملبونت په یوهسته به نزیکیون له پهروهردگار هوه، نهک نزیکیون له هر شتیکی دروستکراوه هوه، نهک نزیکیون له شازاده، یا خود فاشیون و جوانی و ستایله وه.

بویه داواتان لی دهکهم ئه و شتانه له بیر بکن. داواتان لی دهکهم ههلبسنه وه و به جیهان رابگه یهنن که بهندهی هیچ شتیک نین، نه فاشیون و نه جوانی و نه پیوان. تهنها و تهنها بهندهی پهروهردگارن. داواتان لی دهکهم به جیهان رابگه یهنن که نه هاتونه ته ئه م جیهانه وه تاکو به جهسته تان پیوان له خوتان رازی بکن. ئیوه لیتره تاکو پهروهردگار له خوتان رازی بکن، بویه تهنها خهندهیهک بکن و بلین: (سوپاس بۆ ههوله کانتان، بهلام پیویستمان به یارمه تی ئیوه نییه)، بهو که سانهی که پیمان وایه که چاکه ی تویمان دهویت و دهیانه ویت نازادت بکن.

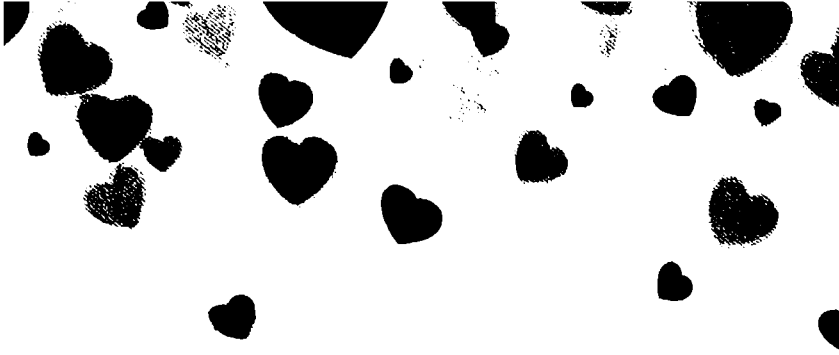
پیمان بلن که لیتره نین بۆ ئهوهی خومان نمایش بکین. جهسته ت بۆ ئه وه نییه پیشانی هه مووانی بدن. بلنیا ببه وه له وهی هه موو جیهان بزانتیت که هرگیز خوت دانا به زینیت بۆ شتیک، یا خود جووتیک قاچ بۆ فروشتنی پیلاو. رۆح و ئه قلت هیه و بهندهیهکی پهروهردگاریت. به های تو به جوانی رۆح و دل و ئه خلاقته وه دیاری

ياسه مين مواهيد

دهکريت و دهپيوريت، بويه پيوهرهکانی جوانی ئهوان ناپهرستيت، ملکهچ و پابهندی فاشيونی ئهوان نابيت، ملکهچبوون و پابهنديت بؤ شتيکی زور بالايه.

بويه له وهلامی ئه و پرسيارهی که لهکوی و چون ئافرهتان دهسهلات پهيدا دهکن، دهگه پيمه وه سهر وتهکهی هاوهلی پهيامبهرمان. دهگه پيمه وه سهر ئه وهی که ئازادی راسته قينه و دهسهلات تهنها له پتی رزگارکردنی خومانه وه دهبيت له هه موو گه ورهکانی تر و پيناسهکانی تر و پيوهرهکانی تر.

ئيمهی ئافرهتانی مسولمان له م بهندايه تيبه بيدهنگه رزگار بووين، پتويستمان به پيوهری جوانی و فاشيونی کومه لگا نييه تاكو به هامان ههلبسه نگيتيت و ديارى بکات. پتويست به وه ناکات هاوشيوهی پياوان بين تاكو ريزمان لی بگيريت، پتويست ناکات چاوه پتی سازادهيه ک بين رزگارمان بکات، ياخود کاملمان بکات. به ها و ريز و ئازادی و کاملبونمان پهيوهست نييه به بهنده کانه وه، به لکوو پهيوهسته به پهروه ريني بهنده کانه وه.

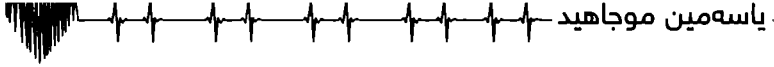

پهياميک بۆ ئەو کولتورەي پەرورەدي کردووم

گەرە دەبووم و چيرۆکی بەچکە قازە ناشرينەکەت بۆ دەخويندمەو. بۆ چەندین سال هەستم دەکرد ئەو بەچکە قازە منم، بۆ ماوەیەکی زۆر فیرت کردم که هیچ نيم جگە له کۆپییەکی خراپی پتوهرەکەم که پیاوانن، نەمدەتوانی خیرا رابکەم، یاخود شتی زۆر هەلبگر، هەمان بره پارەم پەیدا نەدەکرد و زۆر جار دەگریام. له جیهانیکي پیاوانەدا گەرەبووم که سەر بەو جیهانە نەبووم. کاتیک نەمتوانی وەک پیاوان وابم، دەمویست رازییان بکەم، مکیاژم دەکرد و تەنورەي زۆر کورتم دەپۆشی.

ژیان و جەستە و شکۆم تەرخان کرد لەپیناو ئەوەي جوان دەرکەوم، دەمزانی گرنگ نییە چی ئەنجام دەدم، بەها و نرخي من پەيوەستە بەوەي تاكو چەند پیاوان له خۆم رازی دەکەم و قەشەنگ دەبم بە لایانەو. بۆیە تەواوی ژیانم له جوانکاریدا بەسەر برد، جەستەم پیشکەش کرد تاكو بیفرۆشن.

بەندەیهک بووم، بەلام وا فیر کرابووم ئەو ئەزادییە. بەندەیهکت بووم، بەلام سویندت خوارد که سەرکەوتنم بەدەست هیناوه. فیرت کردم مەبەستی من لەم ژیانەدا تەنها بریتییە له خۆدەرختن و

سهرنجراکيشان و جوانبوون به لای پياوانه وه. وات لى کردم باوه ر
بکه م جهستم بؤ فروشتنى ئۆتوميله کانتان دروست کراوه.
وا پهروه ردهت کردم ههست بکه م به چکه قازه ناشرينه که م،
به لام راستت نه کرد.

ئىسلام پيم ده لیت که من جياوازم و به و شیوه به دروست
بووم، جهسته و رۆحم بؤ مه به ستى تر دروست بوون. پهروه ردهت
له قورئانى پيرو زدا ده فه رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِنْ ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ
عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (سوره تى الحجرات).

«ئهى خه لکینه بيگومان ئيمه هه مووتانمان له نير و ميه که
دروست کردوه، (که باوکه ئاده م و دايکه هه وايه) و کردوومان
به چهنده ها گه ل و تيره و هۆزى جۆربه جۆر، تا به کتر بناسن
و په يوه نديتان خۆش بيت به يه که وه، به راستى به ريزترينتان لای
پهروه ردهت ئه و که سانه تانن که زۆرتتر له خواتر سه و فه رمان به رده تى
خودايه، بيگومان خودا زانا و ئاگايه به هه مووان (۱۳)».

به های تو وه کو ئافرهت به قه باره ی که مه رت، يا خود ژماره ی
ئهو پياوانه ی چه زيان ليته ناپيوري ت. به های تو وه کو مرؤف
به پيوه ريکى بالاتر ده پيوري ت: پيوه ري چاکه کارى و خوداناسى.
مه به ستى تو له ژياندا جگه له وه ی گو قاره کانى فاشيون ده يلين
شتيکى زۆر بالاتره له وه ی که به لای پياوانه وه سه رنجراکيش
ده رکه ويت.

پهروه ردهت فه رمانم بين ده کات خۆم داپۆشم و جوانيم بشارمه وه
و به جيهان رابگه يه نم نه هاتووم بؤ ئيره تا کو له رپى جهسته مه وه
پياوان له خۆم رازى بکه م، هاتومه ته ناو ئه م جيهانه وه تا کو
پهروه ردهت گارم له خۆم رازى بکه م. پهروه ردهت گار شکوى ئافره تانى

دَلَّت بَيْنَهُو

بەرز ڤاگرتووہ لہ ڤی فەرمانکردن بە خۆداپۆشینیان و دەرختنیان تەنھا بۆ ئەو کەسەى شایەنیەتى کە هاوسەرگىرى لەگەلدا دەکەن. بۆیە ئەوانەى دەیانەویت ئازادم بکەن یەک وتەم هەیه بۆیان، «سوپاس بۆ هەولەکانتان، بەلام پتویستم بە یارمەتى ئتوہ نییە». من نەهاتووم بۆ ئیرە تاکو خۆم دەربخەم. جەستەم بۆ ئەوہ دروست نەبووہ پیشانى هەمووانى بدەم. کەلوپەلێک، یاخود جووتیک قاچ نیم بۆ پیلأوفروشتن بەکارى بێم. من ڤوچ و ئەقلم هەیه و بەندەیهکی پەرورەدگارم. بەهای من لە ڤی جوانى ڤوچ و ئەقل و ئەخلاقەوہ دەپتوریت و دیارى دەکریت. پیوہرەکانى جوانى تۆ ناپەرستم، ملکہچى فاشیۆنەکەت نابم. ملکہچبوونم تەنھا بۆ شتیکی بالاترە.

لە ڤی سەرپۆشەکەمەوہ ئیمانم دەرەخەم نەک جوانیم. بەهای من وەکو مرقوف پەيوەستە بە پەيوەندیم لەگەل پەرورەدگارەوہ نەک بە جوانى ڤووخسارمەوہ. ئەوہى پەيوەست نییە بە بەهای منەوہ، دايدەپۆشم. کاتیک تەماشام دەکەیت، جەستەم نابینیت. بەو شتیوہیە لیمدەروانیت کە هەم: بەندەیهکی خالقەکەم. وەک ئافرەتیکی مسولمان ڤزگاربووم لەو جۆرە بەندایەتییە بیدەنگە، وەلامى بەندەکانى پەرورەدگار نادمەوہ لەسەر زەویدا، بەلکوو وەلامى خالقەکەیان دەدەمەوہ.

تیرامانی ئافرهتان له باره‌ی پيشنوئيريبه‌وه

له رۆژى هه‌ينى، به‌روارى (٢٠٠٥ / ٣ / ١٨) دا، (ئامينه وه‌دود)، يه‌كه‌مىن پيشنوئيريبى هه‌ينى ئه‌نجام دا. له‌و رۆژه‌دا ئافره‌تان هه‌نگاوئىكى گه‌وره‌يان نا تاكو وه‌ك پياوان ده‌ركه‌ون، به‌لام ئايا به‌م كاره‌ له‌و ئازاديبه‌ نزىكتر بووينه‌وه‌ كه‌ په‌روه‌ردگار پتئى به‌خشيوين؟ هه‌ستناكه‌م وابيت.

له‌ يادمان كردووه‌ كه‌ په‌روه‌ردگار ريزئى له‌ ئافره‌تان ناوه‌ له‌ ريبئى په‌يوه‌ندى به‌ په‌روه‌ردگار هه‌وه‌ نه‌ك پياوانه‌وه‌. به‌ئى! كاتىك فيمىنيسته‌كانئى رۆژئاوا خودايان سربيه‌وه‌ و لايان دا، هه‌چ شتىك نه‌ما وه‌كو پنه‌ور دابنريت جگه‌ له‌ پياوان.

له‌ ئه‌نجامدا فيمىنيسته‌كانئى رۆژئاوا ناچار بوون به‌هاى خويان ديارئى بكه‌ن له‌ ريبئى به‌راوردكردنى خويان به‌ پياوانه‌وه‌. به‌م شتوه‌يه‌ گرمانه‌يه‌كى هه‌له‌يان هه‌لبژارد. قبووليان كرد پياوان پنه‌ور بن بويان. واتا ئافره‌تان هه‌رگيز نابنه‌ مروؤئى ته‌واو و كامل تاكو ئه‌و كاته‌ئى هاوشتوه‌ئى پياوانيان لئى نه‌يه‌ت.

كاتىك پياو قژئى كورت ده‌كرده‌وه‌، ئه‌ويش ده‌يوست قژئى كورت بكاته‌وه‌. كاتىك پياو ده‌چووئيه‌ ريزئى سوپاوه‌، ئه‌ويش ده‌يوست بچيته‌ ريزئى سوپاوه‌. ئه‌م شتانه‌ئى ده‌ويست، چونكه‌ پياوان كه‌

دلالت بینہ

بوونہ پیوہر بق ٹافره تان هه يانبوو.

ئەوہی ئافره تان هه ستیان پی نه کردبوو، ئەوہ بوو پەرور دگار
ریزی له پیاوان و ئافره تان ناوہ به هۆی جیاوازیان هه وه نهک
هاوشیوه بوونیان. له بهرواری (۱۸ / ۳ / ۲۰۰۵) دا ئافره تانی مسولمان
هه مان هه له یان ئەنجام دایه وه.

له ۱۴۰۰ سال له مه وه به ره وه چه ندین زانا هه بوون هاو پرا بوون
له سه ر ئەوہی ده بیت پیاوان پیشنوژی بکه ن، به لام بوچی ئەمه
بوو یه گرفت به لای ئیمه ی ئافره تانی مسولمان هه وه؟ ئەو که سه ی
پیشنوژی ده کات به ه یچ شیوه یه ک بالاتر نییه. هه ر شتیک پیاو
ئەنجامی بدات مانای ئەوه نییه باشتر و خیرتر بیت. پیشنوژی بکردن
باشتر و خیرتر نییه ته نها له بهر ئەوہی پیشه وایه تییه. ئایا ئەوه
ئهرکی ئافره تانه، یا خود شه که زیاتر ئیلا هییه؟ بوچی په یام بهر
داوای له عائیشه، یا خود خه دیجه، یا خود فاتیمه نه کرد پیشنوژی
بکه ن له کاتیکدا گه وره ترین و به ریزترین ئافره تان بوون؟ ئەوان
مژده ی به هه ستیان پی درابوو، به لام هه رگیز پیشنوژیان نه کرد.
به لام ئیستا دوی ۱۴۰۰ سال ته ماشای پیاوان ده که ین که
پیشنوژی ده که ن، وا ده زانین ئەوه نادا په ره رییه. وا بیر ده که یه وه
له کاتیکدا پەرور دگار ه یچ ئیمتیازیکی نه دا وه به و که سه ی پیشنوژی
ده کات. له لای پەرور دگار ئیمام بالاتر و له پیشتر نییه له و که سه ی
که له دوا یه وه نو یژ ده کات، له لایه کی تره وه ته نها ئافره تان ده توانن
بینه دایک. په یام بهرمان موحه مه د(ﷺ) ئیمتیازی تایبه تی دا وه به
دایکان. په یام بهرمان فیری کردوین «الجنه تحت اقدام امهات».
واتا «به هه شت له ژیر پی دایکان دایه»، به لام گرنگ نییه
پیاوان چی ده که ن هه رگیز ناتوانن بینه دایک، ئەی بوچی ئەمه
نادا په ره ری نییه؟

کاتیک پرسيار کرا، کي شايسته ترينه بؤ ئه وهی به جوانی و نهرمی رهفتاری له گه لدا بکهين؟ په يامبه ر سئ جار وه لامی دايه وه «دايکت!» پيش ئه وهی بفرموويت «باوکت!» ئايا ئه وه شتيکی جنسيه؟ گرنگ نيه پياوان چی بکهين، به لام هرگيز ناتوانن پله وپايه ی دايکانيان هه بيت.

بؤيه کاتیک په روه ردگار به شتانيک شکۆدارمان دهکات که تاييه ته به ئافره تانه وه، زۆر سه رقال ده بين به وهی به های خۆمان بدۆزينه وه به وهی هاوشيوه ی پياوان بين، بؤيه ئه و تاييه تمه نديانه به رز نارخينين، ياخود هر تيبيني ناکهين. پياوانمان وه کو پيوهری هه لسه نگاندنمان قبول کردوه، بؤيه هر تاييه تمه نديه کی ئافره تانه به کهم و سووک ته ماشا ده کهين.

هه ستياربوون به بيړيزی داده نريت، بوونه دايک به نزمبوونه وهی پله و پايه داده نريت. له مملاني نيوان ئه قلگه رايی، (که به تاييه تمه ندی پياوانه داده نريت) و هه ست و سۆز، (که به تاييه تمه ندی ئافره تانه داده نريت)، ئه قلگه رايی ده سولات ده گريته ده ست.

کاتیک رازين به وهی هر شتيک پياوان هه يان بيت و ئه نجامی بدن باشتر بيت، ئه نجامه که ی کاردانه وه يه کی بيئاگايانه ده بيت. ئه گه ر پياوان هه يان بيت، ئيمه يش ده مانه ویت، ئه گه ر پياوان له ريزه کانی پيشه وه نويز بکهين، واده زانين ئه وه باشتر و خيرتره، بؤيه ده مانه ویت له ريزه کانی پيشه وه نويز بکهين. ئه گه ر پياوان پيشنويزی بکهين، واده زانين ئيمام نزیکتره له په روه ردگار وه، بؤيه ده مانه ویت پيشنويزی بکهين. ئه و بۆچوونه مان وه رگرتوه که پيشه واييکردن له م دونيايه دا ئاماژه يه بؤ نزیکبوون له په روه ردگار وه.

دَلت بِنه ogo

پئویست ناکات ئافره تانی مسولمان خویان بهم شیوه یه کهم بکه نه وه. ئافره تان په روه ردگاریان وه کو پیوه ر ه لبرژاردووه. په روه ردگاریان هه یه بۆ ئه وه ی ریز و به هایان پی بدات، پیویستیان به پیوان نییه. له راستیدا له ریتازه که ماندا بۆ شوینکه وتی پیوان، ئیمه ی ئافره تان هه رگیز بۆ ساتیک له و ئه گه ره ورد نه بووینه ته وه که ئه و شته ی هه مانه باشته ر و خیرتره بۆمان. له هه ندیک حاله تدا دهسته برداری شتانیکی بالا ده بین، ته نها له پیناو ئه وه ی هاوشیوه ی پیوان بین.

په نجا سال له مه و به ر کۆمه لگا پی و تین پیوان له پیشترن، چونکه مالیان جیده هیشته تا کو له کارگه کاندای کار بکه ن. ئه و کات ئیمه دایک بووین مندا لمان په روه رده ده کرد، ئیستا پیمان ده لیتن وازهیتان له په روه رده کردنی کهسانی تر و کارکردن له سه ر ئامیتریک مانای ئازادی ئافره تانه. ئه وه مان قبول کردووه که کارکردن له کارگه دا له پیشتر و باشته ره له په روه رده کردنی بنچینه ی کۆمه لگا، ته نها له به ر ئه وه ی پیوان ئه نجامیان داوه. پیشبینیمان ده کرد دوا ی کارکردن ببینه مرۆفیتیکی بالا - دایکیکی کامل - هاوسه ریکی کامل - مالریکخه ریکی کامل - پیشه یه کی کاملمان هه بیت. دوا ی ئه وه ی هه یچ گرفتیک نه بوو له وه ی ئافره ت پیشه یه کی باشی هه بیت، بۆمان ده رکه وت که قوربانیمان داوه ته نها له پیناو ئه وه ی به شیوه یه کی کویرانه لاسایی پیوان بکه ی نه وه، بینیمان مندا له کانمان بوونه ته غه ربه و ئینجا گرنگی ئه و ئیمتیازه مان بۆ ده رکه وت که ده رسته برداری ببووین. له ئیستادا ئافره تانی رۆژئاوا ده یانه ویت له ماله وه بمیننه وه و مندا له کانیا ن په روه رده بکه ن، به پی پی به شی کشتوکالی نه ته وه یه کگرتووه کان ته نها ۳۱٪ی دایکان که مندالیان هه یه و ۱۸٪ی دایکان که دوو مندا ل، یاخود زیاتریان هه یه فول تایم کار ده که ن.

ياسه مين موجهيد .

به پتي تويزينه وهيهك كه له لايهن (گوفاري پاريتين) هوه له سالي ۲۰۰۰ نه نجام دراوه دهريخستوه كه ۹۳٪ سي نهو ثافره تانه دهiane ويت له ماله وه بن له لاي منداله كانيان، به لام به هوي خراپي باري داراييه وه ناچارن كار بكن. نه م بهرپرسياريتيانه خراونه ته سر ثافره تان به هوي يه كساني ره گهزي پوژئاواي مؤديرنه وه، به لام له پتي جياوازي ره گهزييه وه له ثايني ئيسلامدا له سر ثافره تان لابراره.

نزيكي سده يهك له نه زموني خياند له پوژئاوا تاكلو ثافره تان ههست بهو ئيمتيازه گه ورهيه بكن كه به خشراوه به ثافره تاني مسولمان له ۱۴۰۰ سال له مه و به ره وه. به دهستبه رداربوونم لهو ئيمتيازه ي هه مه وه كو ثافره ت، تنها خوم كه م ده كه مه وه به هه ولدان بو شتيك كه نيم. له راستيدا نامه ويت وهك پياوان وابم. وهك ثافره تيك ناگه مه ئازادي راسته قينه تاكو نهو كاته ي واز له لاساييكر دنه وه ي پياوان نه هينم، به هاي جوانيمان لهو جياوازييه دايه كه له لايهن په روه ردگار وه پيمان به خشراوه.

نه گه ر بزارده يه كمان هه بيت له نيوان دادپه روه ري و ههست و سوژدا، نه وا ههست و سوژ هه لده بژيرم. نه گه ر بزارده يه كمان هه بيت له نيوان پيشه وايه تي دونيايي و بووني به ههشت له ژير پيمدا، به ههشت هه لده بژيرم.

پیاویتی و رووکاری رهقبوون

ههفتهی رابردوو خوشکه کم په یوهندی پیوه کردم. له هارینی رابردوو هه له دهره وهی ولات دهیخویند، بویه زور شادبووم کاتیک گوپیستی بووم، دواى زانینی دهنگوباسی و تهنروستی، پرسیارم له باره ی ماله تازه که یه وه لی کرد. ههستم به دلنیایی کرد کاتیک بیستم له ولاتیکی مسولماندا دهژی. به داخه وه نهو شته ی دواتر بوی باس کردم به ته وای تووشی سه رسورمانی کردم.

باسی شوینیکی کرد که کچان به سهختی دهتوانن ماله وهیان جیبهیلن به بی نه وهی بیزار بکرین له لایه ن نهو پیاوانه ی که به لایاندا تیده پرن. وتی فیکه لیکردن بۆته شتیکی ناسایی و باو، تهنانهت وهک یاسای لی هاتووه. باسی کچیکی مسولمانی بۆ کردم که دهنیاسی، کچه که له ته کسپیه کدا بوو، کاتیک گه یشته شوینی خوی، کرینی ته کسپیه که ی دایه دهستی شؤفیزه که.

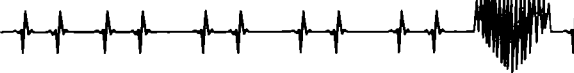
له زۆربه ی نه م ولاتانه دا هیچ پیوه ریکی جیگیر نییه بۆ بری کرئ، چونکه کرئ تاراده یه ک ناره زوومه ندانه یه، بویه شؤفیزه که تووره بوو. له کۆتاییدا ده مه قالیکه گه یشته راده یه ک که شؤفیزه که به قؤل کچه که ی راکیشا و چهند جاریک رایوه شانند. کچه که تووره بوو و سوکایه تی به

شؤفتره که کرد، دواتر شؤفتره که مسته کؤله یه کی له پرووخساری کچه که دا.

له م ساته دا زؤر بیزار بووم. هه رچه نده ئه وهی دواتر خوشکه که م وتی زؤر نائومیدی کردم، له و نزیکانه دا دهسته یه ک پیایوی لی بوو که پروداوه که بیان بینی و به ره و لای پروداوه که وه هاتن. به شیوه یه کی سروشتی ده بوو یارمه تی کچه که بیان بدایه، به لام تنه نا وه ستابوون و ته ماشایان ده کرد، له م کاته دا پرسیاریکم لا دروست بوو. له ناکاو هه موو پیناسه کانی پیایویتییم له خؤم پرسوی که ده مزانی و باوه رم پیی هه بوو. سه رم سوورما چؤن ده کریتی چهن دین پیایو بوهستن و تنه نا ته ماشا بکه ن، کاتیک ئافره تیک بیژی پیی ده کریت، به لام هیچ هه لویتستیکیان نه بییت.

پرسیارم لا دروست بوو که پیایوون له کؤمه لگادا مانای چیه؟ ئایا پیناسه ی پیایویتی هینده شیواوه که که م بکریته وه تنه نا بؤ پالنه ریکی جنسی سنووردار نه کراو؟ ئایا وینه ی سوارچاکیک به قه لغانیکی دره وشاوه وه گؤردراوه بؤ کورانی سه ر کؤلان و جاده کان؟

بیرم ده کرده وه مانای پیایوی مسولمان چیه له م سه رده مه دا؟ بیرم کرده وه ئه گهر پیناسه باوه کانی مسولمان ئه وانه بن که پیویسته. له م سه رده مه دا پیایو ده بییت ره ق و بیهه ست و زبر و نه به زیو بیت. توندوتیژ و جهسته گه وره کراو له ده ربړینی هه ست و سؤز گالته ی پیی بکریت. دواتر بریارم دا له نمونه ی پیایو ورد ببه وه. بریارم دا له په یامبه ر ورد ببه وه. یه کیک له باوترین پیناسه کانی پیایویتی بریتییه له نه بوونی هه ست و سؤز. به گشتی وا بلاوه که گریان سیفه تی پیایو نییه و مانای لاوازییه. په یامبه رمان به شیوه یه کی جیاواز باسی کردووه. کاتیک کچه زا مردووه که ی په یامبه ر درایه دهستی په یامبه ر، چاوه کانی پر له فرمیتسک بوو. سه عدی هاوه لی پیی فه رموو: ئه م گریانه چیه په یامبه ری خودا؟»

دَلَّتْ بَيْنَهُوَ

په يامبهه فرموى: «هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ».

«نمه په رحمه تیکه په روه دگار ده خاته دلی به نده کانیه وه، په روه دگار به زه یی هیه به رامبهه به نده به به زه ییه کانی»، (متفق علیه).

له م سهرده مه دا پیاوان ده بیت هستی خه مباریان بشارنه وه، له سهره تایی ته مه نیانه وه فیر ده کرین که نابیت هیچ هستیک دهر بپرن. له سهرده می په یامبهه را چند پیاونیک هه بوون که هه مان بوچوونی ئیستایان هه بوو. کاتیک پیاونیک لادینی لای په یامبهه بوو، په یامبهه ماچی نیوچه وانى که زاکه ی کرد. له و کاته دا پیاوه لادینی که به سهرسامییه وه وتی: ده مندالم هیه، تا کو ئیستا هیچانم ماچ نه کردوه». په یامبهه ته ماشایه کی کرد و فرموى: «انہ من لا یرحم لا یرحم»، «نو که سہی په حم و به زه یی نه بیت، په روه دگاریش په حم و به زه یی پندا نایاته وه»، (بوخاری).

له راستیدا هر له باره ی دهر خستنی هست و سوزه وه، په یامبهه زور به جوانی و پوونی فرموى تى: إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ. «کاتیک که سیک برایه کی دینی خوش ده ویت، پیویسته پنی بلیت که خوشت ده ویت»، (رواه ابوداود).

په یامبهه رمان هست و سوزی زوری بو هاوسه ره به ریزه کانی دهرده خست. عائشه گپراه وه: «كُنْتُ أَشْرَبُ فِي الْإِنَاءِ وَأَنَا حَائِضٌ فَيَأْخُذُهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ فَيَشْرَبُ، وَكُنْتُ أَخَذُ الْعَرَقَ فَأَلْتَهَشُ مِنْهُ فَيَأْخُذُهُ مِنِّي، ثُمَّ يَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيَّ فَيَتَهَشُّ مِنْهُ».

«په یامبهه چپزی له خوارنه کانی ودره گرت هه رکاتیک له ته نیشتیه وه دابنیشتایه. له هه مان په رادخدا ئاویان ده خواره وه و په یامبهه ته ماشای دهر کرد بزانت عائشه ده می خستوته کوئی په رادخه که وه تا کو له و

شویته وه لئی بخواته وه. لهو ئیسقانهی دهخوارد که عائیشه لئی خواردبوو، دهمی دهخسته شوین دهمی عائیشه وه»، (رواه عبدالرزاق فی المصنف).

په یامبه ر هاوکاری هاوسه ره کانی دهکرد له کاروباره کانی نیو مالدا، به پیچه وانهی ئه و بۆچوونه باوهی هه بوو له بارهی پیاویتییه وه. عائیشه گپرایه وه: (كَانَ بَشْرًا مِّنَ الْبَشَرِ يَفْلِي ثَوْبَهُ وَيَحْلُبُ شَاتَهُ وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ).

«په یامبه ر جله کانی خۆی ده دورییه وه و بزنه کانی ده دۆشی و له کاروباره کانی تری ناومالدا هاوکاری دهکرد»، (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ).

یه کتیک له ئه فسانه باوه کان له بارهی پیاوانه وه بریتییه له وهی که توند و رهق بیت. نه رمونیانی به سیفتهی ئافره تانه داده نریت، په یامبه رمان فهرموویه تی: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفِيقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفِيقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ.

«په روه ر دگار نه رمونیانه و نه رمونیانیشی خۆش دهویت. ئه وهی له پاداشتی نه رمونیانیدا ده بیه خشیت، نه له پاداشتی توندوتیزی و نه له پاداشتی هیچ شتیکی تردا ناییه خشیت»، (رواه مسلم). له فهرمووده یه کی تردا ده فهرموویت: «مَنْ يُحْرِمِ الرَّفِيقَ يُحْرِمِ الْخَيْرَ».

«هه ر که سیک نه رمونیان نه بیت، خیر و چاکه ی نابیت»، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ).

له م سه رده مه دا زۆریک له وه نه رمونیانیه له پیتاسه ی پیاویتی مؤدیرنه دا سه ر دراوه ته وه. زۆر تۆقینه ره کاتیک پیاوبیزارکردن و ده ستریزیکردنه سه ر ئافره تان له سه ر شه قامه کاندایه سیفته ی پیاوانه له قه لم بدات، به لام گومان له پیاوه تیبوونی ده کزیت کاتیک ده وه ستیت و ته ماشای کچیک ده کات که لئی ده دریت. په نگه به رسیت ئایا وینه ی پیاویتی به لای ئیمه وه هاوشیوه ی چه ته یه کی ناو هۆلیوده، یاخود ئه وهی که په یامبه ری نازدارمان وینای کردوه؟

ئوممەت

ئەم شوپنە تارىكە ويىستگەي كۆتايى نىيە . بىرت بىت تارىكى
شە و پىش بەرەبەيان دىت . ژانن كۆتايى نايات تاكودلت لە
لەدان بەردەوام بىت ، دلت هىشتا نەمردووە ، نايىت لىرەدا
بمريت . هەندىك جار بنى زەريا ويىستگەيەكى گەشتەكەيە ،
كاتىك لە نزمترین ئاستدا دەبىت ، دوو بژاردەت لە
بەردەمدا دەبىت ، دەتوانىت لە بنى زەريا كەدا بمىنىتەو
تاكو نكووم دەبىت ، ياخود دەتوانىت مروارى كۆ بكەيتەو
دووبارە سەر بكەويتەو ، بەهۆى مەلەوانىيەكەو بەهيزتر
بىت ، بەهۆى گەوھەرەكانەو دەولەمەندتر بىت .

پاشگرهکه لابهرن

چ جوره مسولمانیتکی؟ پرسیارهکه نامق و سهیر دیاره، بهلام سهیر نییه بۇ ئەوانه‌ی که دهیانه‌ویت ئیسلام بهش بهش بکه‌ن و به سهیریدا سه‌ربکه‌ون. وه‌لامی ئەم پرسیاره بووته شتیکی زۆر گرنگ، له‌وه‌یش ناخۆشتر و بیزاروتر ئەو لق و پۆپانه‌ن که خۆمانی پی جیا ده‌که‌ینه‌وه.

هه‌رگیز له‌گه‌ل خوشک و برا خوینبییه‌کانماندا ناکۆک نین، بهلام کاتیک ئەندامیکی خیزانه‌که هه‌له‌یه‌ک ده‌کات تهنانه‌ت هه‌له‌یه‌کی گه‌وره، یاخود تیروانینیکی جیاواز له‌ ئیمه‌ی هه‌بیت که‌میکمان بریار ده‌ده‌ین له‌و خیزانه‌ داب‌رین و ناومان بگۆرین، بهلام له‌ ئیستادا ئەو شته‌ به‌سه‌ر خیزانه‌ مسولمانه‌که‌ماندا په‌یره‌و ناکریت.

له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئیمه‌ چیدی مسولمان نین. ئیمه‌ مسولمانی پیشکه‌وتووخواز، ئیسلامی، کۆنه‌په‌رست، سه‌له‌فی، ره‌سه‌ن، کۆچه‌رین. هه‌ر یه‌ک له‌م گرووپانه‌ زۆر له‌وانی تر داب‌راوه، به‌ راده‌یه‌ک بیرمان چۆته‌وه که هه‌مان ئایین په‌یره‌و ده‌که‌ین. جیاوازی راسته‌قینه‌ له‌ناو ئومه‌ته‌که‌ماندا بوونی هه‌یه. هه‌له‌یه‌کی زۆر زه‌ق و به‌رچاو هه‌یه، له‌ناو ئیسلامدا جیاوازی نه‌ک ئەوه‌ی قبول

ياسه مين مواهيد

كراوه، بگره وهكو ميهو و بهزه يي پهروهردگار تهماشا دهكريت، تووشى شكست ده بين كاتيك خومان جيا كرده وه و دووره پريتز بووين له و كه سهى ناكوك بيت له گه لماندا. كاتيك هم جياكار ييه مان قبول كرد و بهرده واميمان پي دا، نه نجامه كه ي مه تر سیدار ده بيت. له نه نجامدا كه مپي خومان دروست ده كه ين، تنها له كو بوونه وه و كونفرانسه كاني خوماندا ناماده ده بين. دواتر تنها قسه بو نه و كه سانه ده كه ين كه هاو پرامانن. گفتوگوي نيوان نوممه ته كه كوتايي پي ديت و نامينيت.

جياوازيه كانمان زه قتر ده بن، تيروانينه كانمان توندره وانه تر ده بيت. واي لي ديت گرنگي ناده ين به وه ي چي به سهر گروپه مسولمانه كاني تري سهرانسهر جيهاندا ديت، چونكه په له كان له جهسته كه داده برين ههر وهك چون په يامبه رمان فيري كردووين كه مسولمانان وهك جهسته يهك وان. نه وانه ي تر كه هيتشتا برامانن ده بنه غه ريبه، تنانته رمان لتيان ده بيته وه به راده يهك هز ناكه ين چيدي به هه مان ناوي خيزاني بانگ بكرين، تنانته ده چينه پال دوژمنانمان دژي نه وان. له ناكاه وه جياوازيه ي كه ره حمهت بو، ده بيته نه فرهت و چه كيك بو تيكشكاني ئيسلام. دوژمنانمان بانگي يه كتر ده كه ن تاكو هيرش بكه نه سهرمان ههروهك چون خواردينك ده خون و بانگ هيتشتي نه واني دي ده كه ن تاكو له خواردينه كه يان بخون. (ابو داود).

له بهرواري [۱۸-سى ئازاري ۲۰۰۴] دا، راند نه مريكيي دهوله مهند راپورتيك ي بلاو كرده وه بو به شارستانيكردني ئيسلام له پي سرينه وه ي و دروستكردنه وه ي به شيوازي عهلمانيه تي روظاوا. له راپورته كه دا كه به ناوي [ئيسلامي ديموكراتي شارستاني: هاوبه شه كان و سهرچاوه كان و ستراتيژه كان] (چيريل بيرنارد)

دلالت بینه

نوسیویه تی «مؤدیرنه نهک کۆنه په رستی ئه و شته یه که له رۆژئاوادا گرنگه. ئەمەیش پێویستی به جیاکردنه وه و گۆرین و فه رامۆشکردنی هەندیک به شنی شه ریعی ته په سه نی ئایینه که یه.»

بێرنارد ستراتیژییه کی ساده و ئاسانی پینشیار کردوه بۆ جیاکردنه وه و گۆرین و فه رامۆشکردنی به شه کانی ئیسلام: جیاکردنه وه و دابرین و دهسته به سه رداگرتن. پینشیار ده کات گرووپه ئیسلامیه کان به شه پ بدرین دوا ی ئه وه ی گرووپ گرووپ جیا کرانه وه. له نیو ستراتیژه کانی تر دا، پینشیار ده کات هانی نا کۆکی بدریت له نیوان مسو لمانه مؤدیرنه کان و کۆنه په رسته کان و نه هی لری ت یه ک بگر نه وه و ئاشته و ابن پیکه وه.

بێرنارد ده یه ویت ئیسلامیک شارس تانی دیموکرات دابه ی تیت که که متر دوا که وتوو و بیک شته تره له ری گای سه رکه وتن له م جیا کردنه وه یه دا و پالپشتیکردنی مسو لمانی مؤدیرنه و پیتشکه وتوو خوازه. به تابه ت هیواخوازه ئیسلامیک دروست بکات که رادهستی ئه جیندای مؤدیرنه بیت.

ئه گه ر یه که مین هه نگاو بۆ هه لوه شان دانه وه ی ئیسلام بریتی بیت له به کاره ی تانی ئه و گرووپانه ی که هه ن، با بلین ده ستان خۆش و مه منوون نه بووین، په روه ردگار ده فه رمو ی ت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (سوره تی ال عمران).

«هه مووتان هه ول به دن به توندی ده ست بگرن به ئایینی خودا وه و په رتوبلاو مه بن، یاد ی خودا و ناز و نیعمه ته کانی بکه نه وه، کاتی خۆی دوژمنی یه کتر بوون، ئه وه بوو ده کانتانی به هۆی نیعمه تی

ياسه مين مواهيد

ئىسلاموھ پەيوەست كورد بە يەكەوھ و ھەمووتان بوونە براى يەكتر، ئىئوھ لەسەر لىتوارى چالئىكى ئاگر و ھەستابوون و خەرىك بوو بگەونە ناوى، بەلام خودا لەو ئاگرە رزگارى كردن، بەو شىئوھ يە خودا ئايەتەكانى خۇيتان بۇ روون دەكاتەوھ، بۇ ئەوھى ھىدايەت وەرگرن(۱۰۳)».

ھەرچەندە سوپاسگوزارين بۇ بەشارستانىكردنى خۇمان و ئايىنەكەمان كە دەبىت بە خەلكانى دىكەى بگەيەنين، بەلام چاكسازى تەنھا لە شتانىكى خراپوو و بەسەرچوودا دەكرىت. تەنھا شتانى تىكشكاو و رووخاو چاك دەكرىنەوھ.

لە چاكەى خۇتانه كە بە مۇدىرنە، ياخود ميانرەو بانگمان بگەن، بەلام بەبى ئەم قسە دووبارانەيش دەتوانين وايين. ئىسلام خۇى ميانرەوھ، بۇيە تاكو زياتر پابەندى بنەماكانى ئىسلام بين، زياتر ميانرەو دەبين. ئىسلام خۇى بە سروشت جىھانييە و بۇ ھەموو سەردەمەكان گونجاوھ. ئەگەر بەراستى ئىسلامى بين، ھەمىشە مۇدىرنە دەبين.

ئىمە مسولمانى پىشكەوتووخواز، پارىزگار، سەلەفى، مۇدىرن، ئىسلامى، كۆنەپەرسىت و وھابى نين. ئىمە كۆچەرى و رەسەن نين. سوپاس بەبى ئەو پاشگرەى ئىئوھيش دەتوانين وابكەين. ئىمە تەنھا مسولمانين.

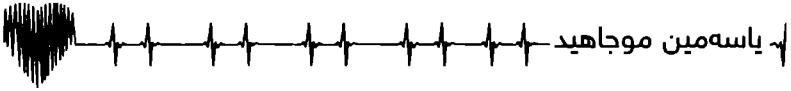

مسولمان به، بهلام مسولمانیکی میانرہو

سیناتور (جون کیری) له یه که مین گفتوگوی سهرؤکایه تیدا له سالی (۲۰۰۴) دا دهستی به وته که ی کرد. له وهلامی یه که مین پرسیاریدا پوونی کرده وه پتویسته نه مریکا مسولمانه ئیسلامیه توندروه کان دابیرئ.

«پلانیکی باشترم هیه تاکو بتوانین شه ری دژه تیرور بکه ین له پیگای دوورخستنه وه ی مسولمانه ئیسلامیه توندروه وه کانه وه پیش نه وه ی ویلایه ته یه کگرتو وه کانی نه مریکا دابیرن.»

سهره تا وته که ی دووباره و تهنانه نارؤشنیرانه دیار بوو. موسولمان شوینکه وته ی ئایینی ئیسلامه، بویه ئیسلامیه. به کارهیتانی دهسته واژه ی «مسولمانی ئیسلامی»، هاوشیوه ی به کارهیتانی دهسته واژه ی «نه مریکی نه مریکا» یه. ئایا وته که ی جون کیری دووباره بوو؟ یاخود وته که ی زیاتر له وه هله ده گریت که خویشی دهیزانیت؟ ئایا هه موو مسولمانیک ئیسلامیه؟ راستیه که ی نه خیره. هیچ نه بیت مسولمانه باشه کان وانین. گریمانکه نه وه یه ئیسلام به گرفت ده زانن. نه گهر ئیسلام وه ک بیروباوه ریک له ناوه رؤکدا توندروه بیت، نه وا که م ئیسلامیوون شتیکی باشتره.

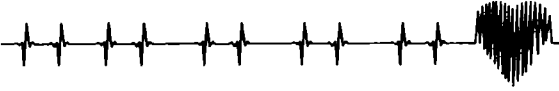
بۆیە مسولمانی میانرہو کہ ناویکی گونجاوترہ تارادہیہک مسولمانہ و بۆیہ کہمیک خراپہ. وەک ئەوہیہ بلتین کہسیک تارادہیہک رەشپستہ بۆ ئەوہی زۆر توندوتیژ نہبیت. بە پینچەوانہوہ مسولمانیک کہ زۆر ئیسلامیہ، ئەوا زۆر بە توندپەرہ دادەنریت، پتویستہ مسولمانی ئیسلامی توندپەرہ لە ناوچەکە نہہیلدریت.

لە راستیدا (مۆنا مایفیلد)، زۆر باش لەم یاسایانہ تیگەیشتبوو کاتیک بەرگری لە میردەکەہی دەکرد کہ بە ھەلە تۆمەتبار کرابوو بە تەقینہوہکەہی ئیسپانیا. (مۆنا مایفیلد) لە بارہی مسولمانبوونی میردەکەہیوہ بە رۆژنامەکانی راگەیاندا «پەرتووکی پیروژمان لە مالہوہ ھەہیہ، میردەکەم کہسیکی توندپەرہو نیہ، تەنہا پروای وابوو کہ ئایینی ئیسلام شتیکی جیاواز و زۆر تاییہتە.»

(مۆنا مایفیلد)، ھەولێ دا باس لە پابەندبوونی میردەکەہی بکات بە ئایینی ئیسلاموہ لەپیتاوسەلماندنی بیتاوانی میردەکەہی. تەنانەت ھەستی کرد کہ پتویستہ مسولمانبوونی میردەکەہی بە تاکە تاوان ئەژمار بکریت.

بەپتوہبەری مزگەوتەکە (شەھریار ئەحمەد)، ھەمان رینگەہی گرتە بەر بۆ بەرگریکردن لە (مایفیلد). (شەھریار ئەحمەد) بە رۆژنامەنووسانی راگەیاندا: «مایفیلد بەشداری نوێژی ھەینیانی دەکرد، قاچەکانی تەپ دەکرد، لەسەر کومبار دادەنیشت و گوینی لە وتارەکان دەگرت. ئەو پینچ نوێژە فەرزەکەہی لە مزگەوتدا نەدەکرد ھاوشیوہی مسولمانیکی پابەند.»

ئەمە ئاماژەہیہکە بۆ ئەوہی کہ تاوانباری، یاخود بیتاوانی (برانڈون مایفیلد)، تارادہیہک پەیوہستہ بەوہی تا چەند نوێژی لە مزگەوتدا ئەنجام دەدا. (شەھریار ئەحمەد)، ئاماژەہی بەوہیش دا: «ئەو کہمتر پابەندی ئایین بوو.»

ئەم نمونانەى «كەمتر پەيوەست بوو بە ئايىنەو»، ئەو شتەيە كە مسولمانان پيوستە بەو شىئوئەيە دەرکەون و لە سەرانسەرى مېدياكاندا بوونى هەيە. (ئيرشاد مانجى) راگەياندىكار و نووسەرى پەرتووكى «كىشەى ئىسلام»، يەكىكە لە بەناوبانگىرەن ئەو نمونانە. (ئيرشاد مانجى)، لە هەموو راگەياندىنەكانەو دەرەكەوئيت. تەنانەت خەلاتى «oprah's chutzph» سى بە دەست هېنا بۆ «جەربەزەيى و ئازايەتییەكەى».

هەرچەندە (ئيرشاد مانجى) خۆى بە «مسولمانىكى ناپابەند» ناو دەبات، مېدياكان بە نمونەى مسولمانىكى پابەند ناوى دەبەن. (دانيل پاپيس)، ئەندامىكى دەستەى (پەيمانگای نەتەو يەكگرتووەكان بۆ ئاشتى)، بە مسولمانىكى ئازا و ميانرەو و مۆدىرنە ناوى دەبات. لە هەمووى سەيرتر بۆچوونەكانى (ئيرشاد مانجى) يە، هېچ پەيوەندىيەكى بە ئىسلامەو نىيە، هەرەك چۆن بۆچوونەكانى (دانيل پاپيس) هېچ پەيوەندىيەكى بە ئاشتىيەو نىيە. بابەتییكى (واشتتۆن پۆست) باس لە بۆچوونى (ئيرشاد مانجى) دەكات لە بارەى نوێژەو كە بنچينەى بېروباوهرى ئىسلامە: "وتى لەبرى ئەو نوێژەى مسولمانانى تر ئەنجامى دەدەن، ئەم بە شىئوئەى تايبەتى خۆى نوێژ دەكات.

دواى شۆردنى قاچ و دەست و پووختارى، لەسەر بەرپەيەكى سوور دادەنىشيت و پوو دەكاتە قىبلە. لە كۆتاييدا ئيرشاد وازى لەمەيش هېنا، چونكە نايەوئيت بكەوئيتە ناو ملكەچبوونىكى گەمزانە و نەرىتيەو.

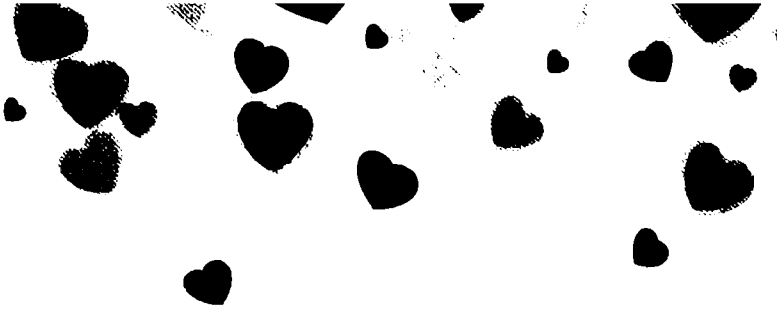
(ئيرشاد مانجى)، ئازادە لە بۆچوونى لە بارەى نوێژەو كە لە ۱،۵ مليار كەسەو لە سەرانسەرى جيهاندا ئەنجام دەدرئيت. هەرەها ئازادە لە وازهينان و پەيرەونەكردنى ئەم ئەركانە، بەلام

(ئىرشاد مانجى) تەنھا ئافره تىكى ئاسايى نىيە كە بىرىارى داوہ واز لە نوپۇز بەھىنىت. بىرىارى تايبەتى خۇى بۇ وازھىتان لە پاىە گرنگەكانى بىروباوہرەكەى كاتىك بىروباوہرەكەى ئىسلام بىت، برىتىيە لە شەپى رزگار بىوون. شەپىك دۇى زۆردارى. ئەو ئازا و جەر بەزە، نمونەيەكە بۇ چاويلىكردن لە لايەن ئەوانەى كە مسولمانى زۆر ئىسلامى نىن.

كردنه نمونەى ئەمە هاوشىوہى ئەوہىە، داوا لە كەسنىك بكەيت كە زۆر رەشپىست، ياخود زۆر جوولەكە نەبىت، ئەگەر ئەمانە لەناوہرەكدا خراپ، ياخود توندوتىژ بن و ھەر كەسنىك كە ھەول بەدات تارادەيەك رەشپىست بىت، ياخود جوولەكە بىت، جەنگاوەرىكى رزگار يىيە. بۇ نمونە (ئىرشاد مانجى) بە (واشتنۇن پۇست)ى راگەياند «توندوتىژى بەردەوام دەبىت، بۇچى ئەم توندوتىژىيە لەپىنناوى رزگاريدا نەبىت؟»

بەلى! رزگارى شتىكى باشە. (ئىرشاد مانجى)، بە شىوہەكى باشتىرتى. دەكرا (جۇن كىرى) بە شىوہەكى ژىرانەتر واى بوتايە، بەلام مامۇستايەكى كارگىرپى كار لە كۆلىژى (شاھانەى قالى لە كاليفۇرنىيا) بە شىوہەكى پىكتىرتى: «تاكە رىگايەك بۇ كۆتايىھىتان بە تىرۆرى ئىسلامى، برىتىيە لە لەناوبردن و سىرپنەوہى ئايىنى ئىسلام.»

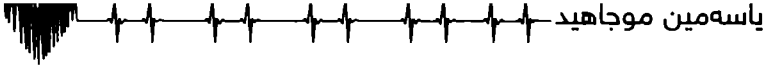
بەلام گرنگ نىيە چۇن و بە چى شىوہەك دەبلىت، شتىك گومانى تىدا نىيە: لە ئىستادا كاتىك دىتە سەر باسى ئايىنى ئىسلام، تاكو ئايىنى ئىسلام و پەپرەوكارانى كەمتر بىت بە لاي نەيارانەوہ شتىكى باشتىرتە.

تراژیدیاہ کی وسفنه کراو و حالی ٹومہ تہ کہمان

شوینیک له هزری مرفدا هه یه که خۆمانی تیدا دهشارینه وه کاتیک هیچ شوین و په ناگه یه ک شک نابین خۆمانی تیدا هشار بدهین. له وانیه به شیک له دلش هه بیت که هه میشه تراژیدیاکان به زیندوویی تیدا بمیننه وه. هه چهنده ئه و تراژیدیا به لای خه لکی سوریا و فهله ستینه وه بریتی نییه له دیمه نیکی هزری، یاخود دل، به لکوو تاکه راستیه که که نه یزانن. کاتیک ته ماشای ئه و قه سابخانه یه ده که م که له م خاکانه دا پووده دن، دلنیا نیم له خۆم بۆ کوئی ههنگاو بنیم و بۆ کوئی برۆم. به دواى شوینیکدا ده که پریم له زیهنمدا که بتوانم له پیه وه له م بیمانیه تیگه م و وا خه یال بکه م ئه و کاره ساتانه پووناده ن. له نینوان خه مباری و توورپیی و ناؤمیدیدا ئه مسهر و ئه وسهرمه،

به لام له کوتاییدا ده که پریمه وه سه ر یه ک پرسیار: بۆچی؟ بۆچی ئه م کاره سات و نه هه مه تییا نه مان به سه ردا دیت؟ بۆچی له سه رانه سهری جیهاندا تووشی نه هه مته تی دین؟ بۆچی ناتوانین بیوه ستینین و پنگری لی بکه ین؟ بۆچی له پرووی سیاسیه وه لاوازین، ته نانه ت له و ولاته ی که خۆمان تیدا هاوولاتین؟ بۆچی پر به دم هاوار ده که یین و نامه دنووسین و بانگی نویننه ران ده که یین له کۆشکی سپی ته نها بۆ ئه وه ی

ريگه يان بدهين له م و ته بيمانا و سواوانه به رده وام بن، «ئيسرائيل مافى خويه تى به رگرى له خوى بکات.»
بؤچى گه يشتووین به م قوناغه؟

پتويسته بوه ستين و ورد بينه وه له وهى ئومه ته که مان گه يشتوو به کوئ و چى به سه ردا هاتوو. سه رده مانىک مسولمانان پزلايگير او بوون له جيهاندا، له لايه ن دوسته کانمانه وه خووش ده ويستران و دوژمنه کانمان ليمان ده ترسان. له م سه رده مه دا بوينه ته گروويپکى به ئامانچکراو و خراپ و نه ويستراو له سه رانسهرى جيهاندا. له دهنگدانىکى نويدا زياتر له نيوهى ئه مريکيه کان وتيان: «ئيسلام هيچ په سه ند نيه»، به لايانه وه، ۴۳٪ وتيان «که ميک په سه نده».

نهک ئه وهى که نه ويستراوين، به لکوو له زور شويندا ده چه وسينريينه وه و ده کوژرين و مولکه کانمان لى داگير ده کريت. نهک ئه وهى ته نها له رووى جهسته ييه وه ده چه وسينريينه وه، به لکوو له مافه کانمان دابراوين و تومه تبار ده کرين و بيتاوان ده خرينه زيندانه وه. له راستيدا رقى به ربلو دژى مسولمانان زور زيادى کردوه که دروشمى دژى مسولمانان بوته شتيكى قبولکراو و په سه ندکراو. ته نانه ت وای لى هاتوو له لايه ن هه نديک که سه وه به کار ديت تاکو له رووى سياسيه وه سه رکه وتن به ده ست بهينيت.

ئهم بارودوخه ئىستاي ئومه ته که مان ۱۴۰۰ سال له مه و بهر زور به روونى باس کراوه. په يامبه رمان به هاوه لانى فهرموو خه لکى بانگى يه کتر ده که ن تاکو هيرش بکه نه سه رتان، ههروهک چون خواردن ده خون و که سانى تر بانگه يشت ده که ن بو ئه وهى له خواردنه که بخون.»

که سيک وتى: ئايا به هوى که مى ژماره ي مسولمانانه وه يه؟
وه لامى دايه وه: نه خير، به لکوو ژماره يان زور زوره، وهک که فى

دَلَّت بَيْنَهُمَا

سەر دەریا وان، بەلام پەرورەدگار ترسی ئیوہ لە دلی دوژمنان ناهیلیت و (وہن) دەکەوێتە دلەکانتان.

کەسێک پرسی: ئەی پەيامبەر (وہن) چیبە؟

وہلامی دایەوہ: خۆشەویستی ئەم دونیایە و رقلیبوون لە مردن.»
(فەرموودەیی صحیح لە لایەن ابو داود و احمد)۔

ہەر وەک پەيامبەر فەرمووی و پیشینی کرد، خەلکی بانگی یەکتەر دەکەن بۆ ئەوہی ھێرش بکەنە سەرمان ھەر وەک چۆن کەسێک بانگھێشتی کەسانی تر دەکات بۆ بەشداربوون لە خواردنەکەیی. لەم فەرموودەیدا پەيامبەرمان بەو شیوہیە وەسفی کردوین کە وەک کەفی سەر دەریامان لیدیت. ئەگەر تەماشای شەپۆلی دەریا بکەیت، چینیکی تەنکی کەف دەبینی، تەنانەت ھیزی تەواوی نییە لە پێگەکەیی بەردەوام بیت، بەلکوو بەو شوێنەدا دەروات کە ئاوہکە ھەلی دەگریت. ئەمە بارودۆخی ئیمەییە وەک چۆن پەيامبەرمان وەسفی کردبوو. پێویستە بگەرێنێوہ سەر پرسیاری بۆچی؟ پەيامبەرمان وەلامیکی روونی ئەم پرسیارە دەداتەوہ. روونی دەکاتەوہ کە دلەکان پێ دەبن لە وەہن. کاتیک پرسیار کرا لە بارەیی مانای وشەکەوہ، فەرمووی بریتییە لە خۆشەویستی دنیا و رقلیبوون لە مردن. پەيامبەر لێرەدا باسی ئەو کەسانە دەکات کە تەواو وابەستەیی ئەم دونیایە بوون، تووشی لەخۆبایبوون، ماددەپەرستی، کورتبینی و بیئاگایی لە چاوپێکەوتنەکانیان لەگەڵ پەرورەدگار بوون. باسی کەسانیک دەکات کە ھیندە وابەستەیی ئەم جیھانە بوون، کە تەنانەت ئەخلاقیان لە دەست داوہ.

لەناو سنووری ئەم ئەخلاقیەتەدایە کە بارودۆخی خەلکی ناگۆریت جا لە باشەوہ بۆ خراپ بیت، یاخود لە خراپەوہ بۆ باش. پەرورەدگار پیمان دەفەرمویت: ﴿لَهُ مَعَقَبَةٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَہُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعْزِرُ مَا يَقْرَأُ حَتَّىٰ يُعْزِرُوا مَا بِنَفْسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ

اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١٣٨﴾ (سوره تي الرعد).

«بؤ خودا ههيه فريشتهى بيتشومار كه به نوره به دواى يه كدا دين تا چاوديرى ئاده ميزاد بكن له به روپشت و له هه موو لايه كه وه بپياريزن به فرمانى خودا، بيگومان بارودوخى هيچ قهوم و گه ليك ناگورپت هه تاكو ئه وان ئه وهى به خويان ده كريت نه يگورن و نه يكن، كاتيكيش خودا بيهويت به لايه ك به سهر هر ميلله تيكد ا به نيت، ئه وه هيچ هيزيك ناتوانيت به رى بگريت، هيچ كه سيك ناتوانيت جگه له خودا فري ايان بكهويت و بزگار ايان بكات.»

به هوى ئه خلاق و كه سايه تيبانه وهيه كه بارودوخى خه لكى ده گورپت له وه پرى ده سه لاته وه بؤ كه فى سهر ده ريا. ئه ويش ته نها به گورپنى دله كان و كه سايه تيبه كان ده كريت كه ئه وهى وه ك كه فى سهر ده ريا وايه دووباره به هيز بيته وه و بگه رپته وه دؤخى پيشووى. له گه ل ئه وه يشدا ئيمه ي مسولمان نابيت هه رگيز نا ئوميد ببين. نصر (سهر كه وتن) سى دينى په روه ردگار به لئين دراوه.

باسه كه ئه وهيه، ئايا من و تو ده بينه به شيك له م سهر كه وتنه، يا خود نا؟ په روه ردگار له قورئاندا ئه مه مان بير ده هيتته وه و ده فه رمويت: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (سوره تي ال عمران). «ئهى ئيمانداران كو ل مه دن و سارد مه بنه وه و خه فه ت مه خو ن، چونكه هه ر ئتوه سهر به رز و سهر فراز و سهر كه وتووترن، ئه گه ر ئيماندارى چاك و راست و دروست بن (١٣٩)». ته نها به ئيمانىكى راستگو ايانه و هه ولدانمان په روه ردگار بارودوخمان ده گورپت. بؤيه له پيناو ئه و خويندزانه ي ناو سوريا و فه له ستين و ته واوى جيهان، پيويسته ئومه تى ئيسلام به ئاكا بيته وه و بگه رپته وه لاي په روه ردگار.

دهرچی ده‌ریای سووری نیستا : تیرامان له میسر

کاتیک په‌یامبه‌ر موسا له به‌رده‌م ده‌ریای سووردا راوه‌ستابوو، زۆرداریک و سوپاکه‌ی له دوایه‌وه بوون. قه‌ومه‌که‌ی په‌یامبه‌ر موسا بوونه دوو به‌ش و دوو به‌ره. ته‌ماشای پیشه‌وه‌یان ده‌کرد و ته‌نها شکستیان ده‌بینی ﴿فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ (سوره‌تی الشعراء).

«کاتیک دوو ده‌سته‌که چاویان به‌یه‌ک که‌وت، قه‌ومه‌که‌ی موسا وتیان: به‌ دلنیا‌یه‌وه ده‌سته‌سه‌ر ده‌کرین و تیدا ده‌چین»، به‌لام په‌یامبه‌ر موسا تیروانینیکی جیا‌وازی هه‌بوو. چاوه‌کانی ده‌یتوانی له‌نیو‌خه‌یالاته‌کانی دژواری و نارچه‌تییه‌کانی ئەم ژبانه‌دا ببینیت. به‌ چاوی دل که‌ وابه‌سته‌بوو به‌ په‌روه‌ردگاری بالاده‌سته‌وه ته‌ماشای بارو‌دوخه‌که‌ی کرد و ته‌نها په‌روه‌ردگاری له‌ به‌رچاو بوو: ﴿قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ (سوره‌تی الشعراء).

«په‌یامبه‌ر موسا فه‌رمووی نه‌خیر! په‌روه‌ردگار له‌گه‌لمدایه و هر خۆی رینوینیم ده‌کات». په‌روه‌ردگار قسه‌که‌ی په‌یامبه‌ر موسای هتیا‌یه‌دی. په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیروژدا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقْ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ

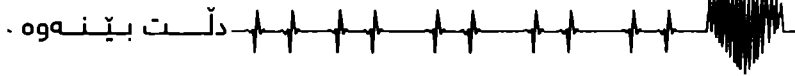
كَالظُّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٦﴾ وَأَزْلَفْنَا نَمَّ الْأَخْرِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَأُنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِيْنَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِيْنَ ﴿٦٩﴾ (سوره تى الشعراء).

«ئەوسا وەحيمان نارد بۆ موسا: كە بە عەصاكەت بىمالە بە دەرياكەدا، دەريا شەق بوو و ھەر رېنگە و شەقامىكى دەورە درا بە شەپۆلى گەورەى ئاۋ، كە وەك كىۋى گەورە و مەزن وابوو(٦٣)، پاشان ئەوانى ترمەن لەو شۆيتە نزيك كردهو(٦٤)، موسا و ھەموو ئەوانەيش كە لەگەلدا بوون پزگار بوون(٦٥)، پاشان ئەوانى ترمەن نوقمى دەريا كرد(٦٦)».

ئەمرۆ لە ميسر لە بەردەم دەريای سووردا پراوەستاوين. ئەمرۆ زۆردارىك و سوپاكەى لە دوامانەو، ئەمرۆ كەسانىك ھەن تەنھا شكست دەبين، لەگەل ئەو ھەيشدا ھەندىك ھەن دەتوان لەناو بەر بەستەكەو تەماشای رېگا كە بكن و ھىواى گەيشتن بە پشتمەو ھى بەر بەستەكە دەخوازن. ئەمرۆ لە ميسردا ھەندىك كەس ھەن دەلېن: [ان معى رى سېھدين].

«پەروەردگارم لەگەلدايە و بە دلنبايەو ھەر خۆى رېنوئىنيم دەكات»، سەرەپاى بوونى زۆردارىك لە پشتيانەو. پەنگە كەسانىك بېرسن بۆچى لە كاتىكى بەھادارى وەك ئىستادا باسى چىرۆكىكى كۆن دەكەين؟ بۆچى شتانتىك كە ھەزاران سال پوويانداو پەيوەست دەكەين بە ئىستاو؟ ھۆكارەكە ئەو ھىە كە ئەو تەنھا چىرۆكىكى كۆن نىبە، بەلكو نىشانە و بەلگە ھىەكى ھەمىشەى و پەندىكە بۆ ھەموو كاتىك گونجاو. پەروەردگار لە ئايەتى دواتردا دەفەر مويت: ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾﴾ (سوره تى الشعراء).

«بەپراستى لەمەدا بەلگە و نىشانە ھىە، بەلام زۆر بەيان باو ھى پى ناكەن»، نىشانە و بەلگەى پراستەقینەى پەروەرىن و

نهنځيښه کاني ئه م جيهانه يه. نيشانه يه که له باره ي ئه وه ي زوردار هرگيز سه رناکه ويټ، بهر به سه ته کان ته نها خه يالاتن و دروست کراون بؤ تاقيکردنه وه و راهيتان و خاوينکردنه وه مان. نيشانه و به لگه يه که که سه رکه وتن ليوه ي سه رچاوه ده گريت. باس له تام و چيزي ئه و سه رکه وتن ده کات له کاتيکدا هه ست ده که ين که وتووينه ته ناو ته له و شکست و بيټيزييه وه. هه نديک رهنگه به رسن بؤ چي سه رکه وتن به ئاساني به ده ست نايات ئه گه ر به راستي پهروه ردگارمان له پشت بيټ؟ رهنگه هه نديک به رسن بؤ چي پهروه ردگار سه رکه وتنمان پي نابه خشيت به بي قوربانيدان و جهنگان؟ پهروه ردگاري مه زن له م نايه ته دا وه لامي ئه م پرسيارانه مان بؤ ده داته وه و ده فهرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾ (سوره تي الاعراف).

«له هيچ شار و ولاتيکدا هيچ په يامبه ريکمان نه ناردوه که خه لکه که ي به درويان زاني بيټ و به گوځيان نه کردبيټ، مه گه ر خه لکي ئه و شوينه مان به تنگانه و نه خوځي گيروده کردوه، بؤ ئه وه ي دابچه لکين و تيفکرن و ده ست بکه ن به نزا و پارانه وه و لالانه وه.» ليره دا پهروه ردگار ده فهرمويت: که مه به ست له به لا و نه هامه تيبه کان بؤ گه يشته به حاله تي [تدروا]. [تدروا] برتبييه له ملکه چبوون له به رده م پهروه ريندا -به لام ته نها ملکه چبوون نبييه. بؤ تيگه يشتن له ماناي [تدروا]، خوټ بينه پيش چاو له ناوه راستي زه رپايه کدا، وايدابني به ته نها له به له ميکدايت و زريانيکي به هيټ و گه وره ديت و شه پوله کان له چوارده ورتدا هاوشيوه ي شاخيان ليدت. ده گه ربيته وه بؤ لاي پهروه ردگار و داواي يارمه تي لئ ده که يت. له چ حاله تيکي پيوستي و خه م و په يوه ستبوون و ملکه چبووندا ده بيټ؟ ئه وه [تدروا] يه.

پهروهردگاری بالادهست دهفهرمویت: که پهروهردین خوی به لا و نه هامة تیه کان دینیت تاکو ئه و خه لاته مان پین بیه خسیت. پهروهردگار هرگیز نایه ویت باری سه رشانمان قورس بکات، به لکوو ئه و حاله تانه ده خولقینیت تاکو بگهینه حاله تی نزیکي له خوی که به بی ئه و نه هامة تیانه گه یشتن پینی سهخت ده بیت.

ملکه چبوون و نزیکوون و وابه سته بوون به پهروهردگار وه، ئه و شته یه که به خه لگی میسر به خشراوه له ئیستادا. پهروهردگار هر خوی بالادهسته. پهروهردگار ئامازه به مه به سستیکی تری نارپه حه تیه کان ده دات و ده فهرمویت: ﴿وَقَطَّعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّامًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (سوره تی الاعراف).

«سه رنه نجامیش نه وهی ئیسرا ئیلمان کرد به چند به شه وه له سه ر زه ویدا، هه یانه چاک و له خواتر سه، هه شیانه وانیه و له پله یه کی نزمدا یه و به چنده ها خوشی و ناخوشی تا قیمان کرد نه وه بق ئه وهی بگه رینه وه بق سه ر پینی راست دروست (۱۶۸)».

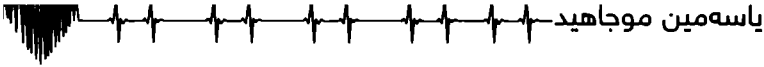
خودا له سوره تی (ال عمران) دا ده فهرمویت: ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ، وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿۱۷۷﴾ ﴿وَلِيَمَّخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَّحَقَّ الْكٰفِرِينَ﴾ ﴿۱۷۸﴾ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿۱۷۹﴾ «نه گه ر زام و سهختی و ناخوشییه ک تووشی ئیوه هاتوو، ئه و خه لکه یش تووشی هه مان زام و سهختی و ناخوشی هاتن، ئیمه ئه و رۆژگارانه ده ستاوده ست پین ده کین له ناو خه لکیدا تاکو ئه وانیه باوه رپان هیناوه پهروهردگار ده ریان بخات و هه ندیکتان بکات به شایهت و به پله ی شه هیدی بگن، بیگومان پهروهردگار

دلت بینه

سته مکارانی خوش ناویت (۱۴۰)، بیگومان په روهردگار تاقیتان دهکاته وه تاکو نه وانه ی ئیماندارن پاک و بیگهردیان بکات، کافرانیس نابووت و پيسوا بکات (۱۴۱)، یاخود وا گومانتان برد هه روا به ئاسانی دهچنه به هه شته وه؟ که هیشتا په روهردگار دهرینه خستووه کامتان هه ول و کوشش و جیهادی کردووه و کامتان خوراکر و نارامگر بووه (۱۴۲)].

لیردها په روهردگار مه بهستی سهره کی نارپه هه تییه کان به [تمحیص] ناو ده بات. [تمحیص] هه مان وشه یه به کار دیت بؤ باسکردنی گهرمکردن و پالوتنی زیر. زیر کانه یه کی به نرخه ته نانه ت به بی گهرمکردنی، به لام پره له خلته. به پالوتنی (گهرمکردنی) زیره که، خلته کان له زیره که جیا ده کرینه وه. په روهردگاریش له پئی نارپه هه تییه کانه وه باوه رداران هاوشیوه ی زیر پوخت و پالوته دهکات.

نایا میسر یه کانیش پوخت و پالوته ده کرین؟ رۆزانی پیش راپه رینه که، جیهان گهنجانی میسر یان به هؤکاری له ناوچوون ده زانی. برومان وابوو ئاراسته و مه بهسته کان یان له یاد کردووه. برومان وایه که بریار یان داوه ژیان یان له سهر شه قامه کانداهه سهر بهرن و فیکه له کچان بکه ن، یاخود له قاوه خانه یه کدانه نیرگه له بکیشن. له پئی ئهم نارپه هه تییه وه گهنجانی میسر له مردن گهر پیرانه وه. له ئیستادا ئهم گهنجانه له سهر شه قامه کان دژی زورداری ده وه ستن و له سهر ئه ژنؤ نزا ده که ن و دهسته کان یان پوهو ئاسمان بهرز کردوته وه و هانا بؤ په روهردگار ده بن. هه مان ئه و که سانه ی که چه ندین رۆژی پیشوو به ده گمن نویره کان یان ئه نجام ده دا، ئیستا له بهردهم تانکی سهر بازیدا کرنوش بؤ په روهرین یان ده بن. چند رۆژیک پیش راپه رینه که، ته نگزه کان له نیوان میسر یه

مسولمان و مهسيحييه كاندا زور پهره ي سهندبوو. ئيستا مسولمانان و مهسيحييه كاني ميسر شان به شاني يه كتر ده وهستن بؤ بهرگري كردن له يه كترى و ولاته كه يان. هه مان ئه و كه سانه پيشتر متمانه يان به يه كتر نه بوو، ئيستا وهك برا و خوشك و يهك جهسته بهرگري له شه قامه كانيان و ماله كانيان و چوارده وريان ده كن. له پتي ئه م نارچه تيبه وه كه سيك كه پيشتر ته نها له پيناو موبایل و نيرگه له و جگه ره ده ژيا، ئيستا ئاماده يه ژياني خوي بكاته قورباني له پيناو خه لكه كه يدا. پهروه ردگار له قورئاني پيرو زدا ده فهرمويت:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾﴾ (سوره ي يونس).

«ئهي په يامبه ر پنيان بلي كئ هه يه له ئاسمانه وه و له زه وييه وه، رزق و روزيتان بؤ فراهه م بهيئت و پيتان بيه خشيت، كئ هه يه خاوه ني ده زگاكاني بيستن و بينين بيت؟ ئهي كئ زيندوو له مردوو ده رده هيتيت و مردوو له زيندوو ده رده هيتيت؟ كئيه كه هه موو كار و فهرمانه كان جئيه جي دهكات و گورانكار بيان به سه ردا ده هيتيت؟ خه لكي ده لين: الله پهروه ردگاري مه زن، هه موو ئه و كارانه و زياتر يش زور به ئاساني ئه نجام ده دات له ريگاي ياسا و بهرنامه كه يه وه كه خوي داير شتوو، كه واتا پنيان بلي: ئايا ناترسن له سه ره نجامي ياخي بووتان، ئايا ناترسن له خه شم و قيني پهروه ردگار؟»

ته نها پهروه ردگار ده توانيت مردوو زيندوو بكاته وه. پهروه رين ئيمه ي له مردن گه رانده وه. بزانه هه موو ساتيكي ئه م رهوداوانه مه به ستيكي قوول و به پيزي له پشته. بؤ ده يان سال خه لكي ميسر

دلت بینه .og

له ژيانىكى پر ترسدا ژياون. كاتيك پنگه ددهيت ترس كوترولت بكات، دهبيت بهنده.

پهروهردگار خهلكى مىسرى له م بهندايهتپيه پزگار كرد له پرى تووشكردنيان و زالگردنيان بهسهر گهورهترين ترسدا. پهروهردگار خهلكى مىسرى پزگار كرد، تهماشاي نيوچاوانى ستهمكارهكهيان كرد، به ستهمكارهكه و تهواوى جيهانيان راگهياند كه نهوان چيدى له ترسدا ناژين. كهواته (حسنى موبارهك)، بمينتهوه، ياخود بروات، بژى، ياخود بمریت، هيچ گرنك نپيه. خهلكى مىسر ئازاديبان بهدهست هيناوه.

حسنى موبارهك هيچ گرنگپيهكى نپيه. هيچ نپيه جگه له ئامرازيك -ئامرازيك كه پهروهريڼ به هويهوه پلانهكهي بؤ خهلكى مىسر و تهواوى ئومهتهكه جپيهجى دهكات. ئامرازيكه بؤ پوختكردن و پالاوتن و ئازادكردنى خهلكى مىسر و ئومهتهكه. گرنك نپيه كه ئيسا له مىسر بين، ياخود نا. مىسر تهنها باليكي له شمانه. پاكبوونهوهى مىسر، وانا پاكبوونهوهى تهواوى ئومهتهكه، وانا پاكبوونهوهى من و تو. دهرفته له خويمان بپرسين كه به چپيهوه پهيوهستين؟ له چى دهرسين؟ ههول بؤ چى ددهين؟ بؤ كوئ دهروين؟

كاتيك جهستهپهك له خهويكى قول، ياخود له حالهتى بپهوشيدايه، تهنها له پهحمى بپسنورى پهروهردگار خوځهتى كه بهئاگاي دههينتهوه. ئه م ژيانه مان په رست، خاوه نداريتى شته كانمان له ئازادى و سهر بهستى پؤج به لاوه گرنگتر بوو، له هيچ نه ترسايڼ جگه له پهروهريڼمان، بويه پهروهريڼ ئازادى و سهر بهستى پى بهخشين.

ئايا چند له خهلكى نه زمونى ئه م رووداوانه دهكن له

ياسه مين مواهيد

ژياناندا؟ چەند كەس ئەزموونی كرانه وەى دەريايەك و خراپه كانی سته مكارىك دەكەن؟ ئايا پتويست نيه له خۇمان بېرسين بۇچى دەبىت تووشى ئەم رووداوانه ببين؟ پتويست نيه له خۇمان بېرسين كه دەبىت فىرى چى ببين و چى بگۆپين؟ چونكه ئەگەر بۇ ساتىك وا بىر بكهينه وه هەموو رووداوه كه پهيوهسته به خەلكى ميسره وه، لىره دا شتىكى گرنگمان له ياد كردوه. خەوتبووين و پهروهردگار به ئاگای هيتاينه وه. مردبووين و پهروهردگار ژيانى پى بهخشينه وه.

باوه رمان وابوو كه دوژمنه كانمان له دەرە وەى خۇمانن، دەسه لاتيان به سه رماندا ههيه. ئەمانه هەمووى خەيالاته. دوژمنه كه له ناو خۇماندايه، هەموو دوژمنه دەرەكويه كان تەنها رهنگانە وەى نه خۆشيه كانی خۇمانن. ئەگەر بمانه ویت به سه ر ئەو دوژمنانه دا زال بين، پتويسته سه رتا به سه ر دوژمنى ناوه وەى خۇماندا زال بين، بۆيه قورئان دەرە مویت: ﴿لَهُ مَعْجَبَاتٌ مِّن بَيْن يَدَيْهِ وَمِن خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ﴾ (سوره تى الرعد).

«بۇ خودا ههيه فریشتهى بيشومار كه به نۆره به دواى په كدا دین تا چاودىرى ئاده ميزاد بکهن له به رو پشت و له هەموو لایه كه وه بپاريزن به فه رمانى خودا، بيگومان بارودۆخى هيج قه وم و گەلىك ناگۆرپیت هه تاكو ئەوان ئەوهى به خۆيان ده كريت نه يگۆپن و نه يکهن، كاتىكيش خودا بيه ویت به لایهك به سه ر هه ر ميلله تىكدا به نیت، ئەوه هيج هيزىك ناتوانیت به رى بگريت، هيج كه سينك ناتوانیت جگه له خودا فریايان بکه ویت و رزگاريان بکات.»

پتويسته سه رتا زال بين به سه ر ره زىلى، خۆويستى، هاوهل

دَلَّت بَيْنَهُ

بۇ پەروەردگار پەيدا كۆردن، ترس، خۇشەويستى زۆر، هيو و پشتبەستن بە ھەر شتىكى تر جگە لە پەروەردگار. پئويستە بەسەر خۇشەويستى دونيادا زال ببين كە سەرچاوەى ھەموو نەخۇشيبەكان و چەوساندنەو ھەكانمانە. پيش ئەو ھى فيرەونى ناو ژيانمان لەناو بەرين، پئويستە فيرەونى ناو ھەو ھى خۇمان لەناو بەرين. جەنگەكەى ميسر جەنگىكە بۇ بەدەستەيتانى ئازادى و سەر بەستى، بەلام ئازادبوون لە چى كەستىك و شتىك؟ كى چەوستندراو ھەو ھەو؟ ئايا من و تۆ ئازادىن؟ چەوساندنەو ھى راستەقینە چيبە؟

(ابن تيميه) وەلامى ئەم پرسىارەى داو ھەو ھەو ھەو مومويەتى: «ئەو ھى لە زىندانى راستەقینە بە كەستىكە دلى بە پروى پەروەرىندا داخستوو ھەو كەسى زىندانى ئەو كەسە بە ئارەزوو ھەو كەنى كردوو يانە ھەو بەندە»، (ابن القيم - الوابيل).

كاتىك لە ناخو ھەو ئازاد بوويت، ھەرگىز رىگە بە كەس نادەيت ئازادىبەكەت لى بسىنئىتەو ھەو زەوتى بكات. كاتىك ناخت ئازاد بوو، پەروەردگارى زالمەكان و خراپەكارەكان دەبىنيت، چونكە تەنھا كەسانىك دەبنە بەندە كە ھۆگرى شتە دونيايبەكانن. تەنھا دەتوانيت ئەو كەسانە بترسىنئىت كە لە لەدەستدانى شتەكان دەترسن. تەنھا دەسەلات بەسەر ئەو كەسانەدا ھەبە كە پئويستيان بە شتىكە و شتىكيان دەويت كە تواناى لىسەندنەو ھەو يانە ھەبە، بەلام تەنھا بەك زات ھەبە ھىچ كەس ناتوانيت لىتى بسىنئىتەو ھەو ئەو ھى پەروەردگارى بالادەستە.

كاتىك بۇ ئازادكردنى ميسر دەجەنگىن، بە مانايەكى گشتى و پئو ھەرىكى راستەقینە تر جەنگىكە بۇ ئازادكردنى خۇمان. برىتیبە لە جەنگى ئازادكردنى خۇمان لە زولمى نەفس و ھەوا و ئارەزووى خۇمان. جەنگى ئازادكردنى خۇمان لە وابەستبوون و پشتبەستە

ياسه مین مواھید

ہلہ کانمان بہ ہموو ئو شتانہی کؤتترؤلمان دہکن و ئو شتانہی کہ دہیانپہرستین جگہ لہ پەرورہینمان. جہنگی نازادکردنی خؤمانہ لہ بہندایہ تی خؤمان.

جا گرنگ نییہ بہندہی دؤلاری ئہمریکی، ہوا و ئارہزوو، پلہ و پؤست، سہروہت و سامان، یاخود ترس بین، پاکبونہوہی میسر پاکبونہوہی ہموومانہ.

بؤیہ سہرکہوتنی راستہقینہ بہہؤی دوو ہؤکارہوہ بہدہست دیت کہ لہ قورئانی پیروژدا ئاماژہی پی دراوہ: ئارامگرتن و ترس لہ پەرورہدگار ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصِيرُوا وَصَابِرُوا وَرَازِبُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (سورہتی ال عمران).

«ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیناوہ، خؤگرین و خؤراگریی و ئارامگری بہسہر خؤتاندا بہینن، نہبہزن لہ خؤگری مانہوہتان لہ سہنگہردا، ہول بدہن ہمیشہ لہ سہنگہری خہبات و کؤششدا بن، لہ خوا بترسن و پاریزگار بن بؤ ئہوہی سہرفرازیی ہمیشہی بہدہست بہینن (۲۰۰)».

ئہگہر ئیستا تہماشای میسر بکہین وہک ئہوہی نمایشیک بیت کہ لہ دہرہوہی خؤماندا پرودہدات بہبی پاککردنہوہ و وردبونہوہ لینی و گؤرپینی خؤمان و ژیانمان، ئہوا مہبہستی سہرہکیمان لہ یاد کردوہ. لہ کؤتاییدا بزانیہ:

ہموو رؤژیک دہریاہک لہ پیش چاوہکانماندا ناکریتہوہ.

هۆنراوه

پهروهردگار دهزانیټ و ئاگاداره کاتیټک گه لایه ک
له دره خټه که ی بهرده بیته وه، جگه له وه پهروهردگار
دهزانیټ کاتیټک فرمیټسک له چاوانټ ده پرژیټ، هه ر
فرمیټسکیټک که له چاوت ده پرژیټ، بزانه که دلّه
شیواوه که ت ئاسووده و ئارام ده کاته وه.

پهياميک بۆ تۆ

سهخته پروونکردنه وهی ئازادی و سه ره به سستی، چونکه زور قوول و راسته قینه یه. به ته ماشاگردن له نیتو ئالۆزییه کان، سندووقه به تال و وینه خالییه کانه وه، تۆ ده بینم ئه ی دونیا. په رده له سه ره په رده ده دهیت به سه ره چاوه کانمدا. هه ول ده دهیت به ده ستم بهیئیت، فریوم بدهیت، بمکه یته به نده ی درۆکانت.

راستییه که ئه وه یه که نه تتوانی ته نانه ت دلۆپه ئاویکیشم پین بدهیت کاتیگ له به رده م ده رگاتدا وه ستابووم و ده پارامه وه. به رامبه رت که وتمه سه ره ئه ژنۆ و نائومید بووم له وه ی که پریم بکه یته.

ئه وه ی ئیستا ده بیینم ته نها قه تره یه ک، پرووناکییه که ته نها خه نجه رلیدانی به رده وه امی نائومیدی ده توانیت هه لیبکولیت.

لیزه دا وه ستاوم، ده وره دراوم به پیاوه کانت و سوپای درۆکانت که نیردراون بۆ ئه وه ی کۆت و زنجیرم بکه ن، به لام چیدی نابمه زیندانی تۆ. چیدی نابمه ئه و کیزۆله یه ی که به شه وان به ئاگا بوو و بیرى له تۆ ده کرده وه، چیدی ئه و منداله دلشکاوه نیم که فرمیسه که گانی بۆ تۆ ده رشت، خۆشه ویستییه به کلایه نه که م چیدی ناتوانیت تیکم بشکیئیت.

ياسه مين مواهيد

ناتوانيت له ناوم بهريت. ملکه چي به لينه دره وشاوه و درؤينه کانت
نايم. چيدى ئه و به رده سته دلسؤزهت نيم که له به ردهم تاجه
درؤينه که تدا چؤک دابدهم. فرميسکه کانم چيدى بؤ به ده سته يناني
تؤ ناريزم، دلم چيدى په ناگه ي تؤ نييه، چيدى ناتوانيت ليره بڑيت.
رينگه يه کي دوورم بريوه تاكو بگه م به ئيره، هه نديک جار بياباني
ليبوو، تا که شتيک که پئويستم بوو بيت دلؤپه ئاويک بووه که
نه تتواني پيمي بدهيت، هه نديک جار زريان هه ليکردووه، تا که شتيک
پئويستم بوو بيت که ميک پرووناکی بووه تاكو رينگه که م نيشان بدات.
چه ندين جار داوام لي کرديت، به لام نه تتواني پيمي بدهيت، چونکه
ته نها خؤبه زلزاني و شانازيکردن و فريودانت لا ده ست ده که ويئت.
بؤيه به رده وام خؤم له بياباني وشکی بي ئاو و تاريکی بي
پرووناکيدا ده دؤزييه وه، به لام چيدى به نده ي تؤ نيم، چونکه پياويک
هات و له به نديايه تي تؤ پزگاري کردم، به ره و به نديايه تي په روه ردگار
ئاراسته ي کردم.

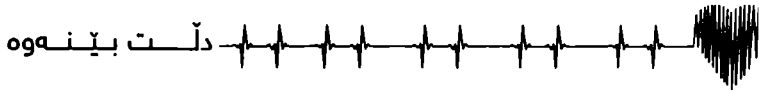
خەم دەخۆم

سەرم ھەلبېرى
جاریکی تر
تاكو تەنھا ببینم
خۆرەكە ئاوا بوو،
درەختەكان نوستون،
و ھەمووان بەرەو مألەوہ رۆیشتون
خەم دەخۆم.
ئەو ئاسمانەى كە سامال بوو
ئىستا بە تەم داپۆشراوہ
چىدى رېگاكەم نابىنم
بوچى ھول بدەم لە كاتىكدا ھەموو شتەكان زۆر ناروون و
لېلن؟

خەم دەخۆم.
ئىمىرۆكە خەم دەخۆم
بۇ شتە لە دەستچووہەكان.
كەسە لە يادكراوہەكانم

ياسه مين مواهيد

هيشتا له سهر ئه ژنون
له بهردهم خودايه كي به فرين له به هاردا
خه م دهخوم.
ئه و نزا به يان له ياد كردووه
و له يادبان كردووه هانا بۆ كي به رن.
گه وه ره به نرخه كه شويني گيراوه ته وه به
نه ريته دونيا بيه كان،
و هئما به تاله كان.
دله كانيان ماندوون
بيزارن، پزيون
خه م دهخوم.
كه سانينكين
تينكشكاوين، به لام داگير نه كراوين.
تارپاده يه ك
هه ست ده كه م خوينه كه م ده گه رپته وه.
ده وه ستمه سهر بئ.
هه ول ده ده م.
و له پشتي خه مه كه مه وه،
ده بينم
كه سانينك هه ن ناتوانيت بيانكه يته به نده.
دلسوز بيه ك كه ناتوانيت بيكر يت.
ره نكه خاكينك داگير بكر يت،
به لام رۆح داگير ناكريت.
له پشتي فرميسكه كانمه وه
تپده گه م

ئيمروزكه خهلكه كه م ده گرین.
به لام سبهی... مه رگ ده مریت،
كاتیک فرمیسکه کانیاں خا کیک دیننه بوون
که تنیدا [وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾]
«هیچ ترس و خه میکیان نابیت»، (سوره تی البقره).

تهنھا بیرکردنه وه کانم

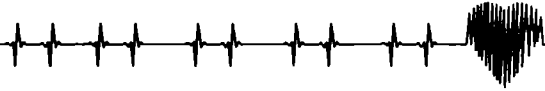
ئیمړۆکه خه مبارییه کی سهیر هه یه. لهو جوړه نییه که به تهنهایی جیت ده هیلیت. خه مبارییه کی نارامه، ئه و جوړه یه که له ئاستیکی دیاریکراوی تیگه یشتن و په سه ندرنه وه سه رچاوه ده گریت. ئیمړۆکه ته ماشای ئه م وینه یه م کرد و هه موو کاتیک ته ماشام کردووه، فرمیسه که کانم چاوه کانمیان پر کردبوو. خوړئاو ابوون ده بوو له که ناری ده ریا، زور سه رنجراکیش بوو، ئه م ئایه ته م که و ته وه یاد: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ...﴾ (سورة آل عمران). «په روهدگار، ئه م هه موو شتهت بی هؤ دروست نه کردووه،

پاکی و بیگه ردی بو تو...»

هه موو ئه م خه مباری، رووداو، خه نده، ئاشتی، ئازار، خو شه ویستی، له ده ستدان و قوربانیدانه بی هؤ نییه، به بی مه به ست نییه. هه له یه ک نییه، یاخود چه ند رووداویکی بی مه به ست و له خوړا نییه. ته ماشای وینه که م کرد و له ناکاو هه ستم به غه رییه کی قوول کرد که له یادم نه ماوه.

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ

دلالت بینه

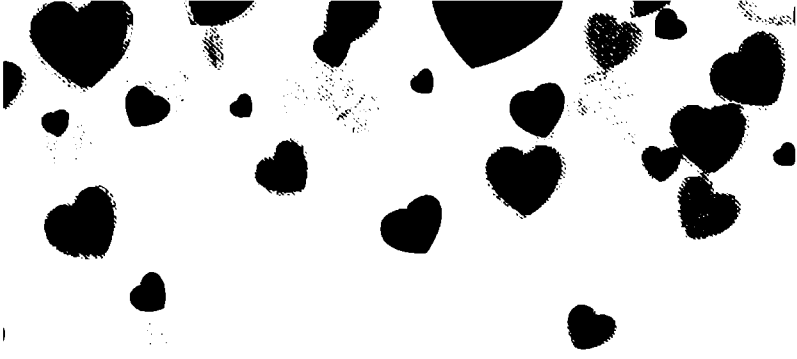
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٣١﴾ (سورهتی الأعراف).

«یادی ئهو کاتهیش بکهروهه که پهروهردگارت پشتاو پشستی
نهوهی ئادهمی کۆکردهوه و کردنی به شایهت بهسهر خویانهوه
و پنی فهرموون: ئایا من پهروهردگاری ئیوه نیم؟ هه موو وتیان:
نابیت تو پهروهردگاری ئیمه نه بیت، به لئ، شایه تیمان داوه که تو
پهروهردگارمانیت، ئه مهیش بو ئه وهی نه وه کو له رۆژی قیامه تدا
بلین: به راستی ئیمه له مه بیتاگا بووین.»

زۆر به قوولی بیرری که سیکم ده کرد. بیرکردنی پهروهردگاری
بالا و له گه لئو دابوون. بیرکردنی ئه و کاتهی که بوونی هه بووه،
یا خود ده بیت، کاتیک که زۆر دلنیام لینی وهک ئه وهی پیشتر
هه بوو بیت. بویه کاتیک پهروهردنیمان له قورئانی پیروژدا له باره ی
رۆژی دوا ییه وه ده دویت، زه مه نی رابردوو به کار دینیت.

کاتیک ناشقی کاریکی هونه ری ده بین، شهیدا و ئاو یزانی
نیگار کیشه که ده بین، من خویندکاری پیشانگه وینه ییه کانی
خۆرئاو ابوونی زه ریای ئارام، ده رکه وتنی مانگی چوارده ی که نارکه،
په له هه وره کانی سه رووی فرۆکه خانه، دارستانه کانی پایزی رالی و
کرپوهی به فره کانم. من شهیدا و ئاو یزانی نیگار کیشه که م.

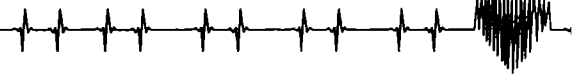
﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿١١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿١٢﴾﴾ (سوره تی
القیامه). «له و رۆژهدا پوو خساره کان ده دره وشینه وه و تهماشای
پهروه ریننی خویان ده که ن.»

تیرامان له خۆشه‌ویستی

هه‌موو ئەم خۆشه‌ویستییه، هه‌موو پارچه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی له جیهاندا. ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی که هۆنراوه‌ی پێ دەنوسنه‌وه. خۆشه‌ویستی رۆمانه سه‌رنج‌راکێشه‌کان، خۆشه‌ویستی ناو گۆرانییه‌کان، ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی هه‌ولیان دا له فیلمێکدا نمایشی بکه‌ن، خۆشه‌ویستی دایکێک بۆ منداڵه‌که‌ی و منداڵ بۆ باوکی، ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی که رزگارت ده‌کات، ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی ده‌تکاته به‌نده، خۆشه‌ویستییه‌ک که به‌دهستی ده‌هێنیت، خۆشه‌ویستییه‌ک که له دهستی ده‌دهیت، خۆشه‌ویستییه‌ک که به‌ دوایدا راده‌که‌یت، خۆشه‌ویستییه‌ک که له‌پێناویدا ده‌ژیت. خۆشه‌ویستییه‌ک که ده‌زانیت له‌پێناویدا ده‌مریت. خۆشه‌ویستییه‌ک که خوین له‌ پیاوان ده‌چۆرێنیت. خۆشه‌ویستییه‌ک که شمشیره‌کان له‌پێناویدا کوشتاریان کردووه. خۆشه‌ویستی نێو چیرۆکه‌ خه‌یالییه‌کان و تراژیدییاکان، هه‌مووی ته‌نها په‌نگدانه‌وه‌ن.

زایه‌له‌ی تاکه سه‌رچاوه‌یه‌کن، زایه‌له‌ی تاکه خۆشه‌ویستییه‌ک که ده‌یزانیت و ده‌یزانم، چونکه ده‌مانزانی پێش ئه‌وه‌ی بتوانین و بزانی، خۆشویستراوین پێش ئه‌وه‌ی بتوانین خۆشمان بویت. پێمان

دَلَّت بِنَهوہ

بہ خشرای پیش ئوہی بتوانین ببہ خشرین، یا خود بزائین بہ خشرین
چیہہ. خُوشہ ویستیہہ کہ کہ دلمان بہ شیوہ یک دروست کراوہ
دہیزانیت و پی نائشناہ، خُوشہ ویستیہہ کہ کہ سہرچاوی ہموو
خُوشہ ویستیہہ کانہ، خُوشہ ویستیہہ کہ کہ لہ پیش ہموو شتہ کانہ وہ
ہہ بووہ، لہ دواہ ہموو شتہ کانیشہ وہ دہمیتیت.
خُوشہ ویستیہہ کہ کہ لہ پیش ہموو زایہ لہ کانہ وہ ہہ بووہ، لہ
دواہ ہموویشیانہ وہ دہمیتیت.

ئيمرو نزام بو نارامى كرد

ئيمرو نزام بو نارامى كرد
هزاران جار بيتاگا بووم و به ئاگا هاتمه وه
دهزانم گویت له من بو
دهزانم كه به تهنه نه بووم له و ژوره دا
له ترسى ترس و
ته نهايدا ده له رزيم.
دهسته وئه ژنق هاوارم ده كرد
و پروخسارم پروه و زهوى.
ئه گهر بمتوانيايه نزمتر بيمه وه، سویند به پهروه رينم ده كرد
چونكه ئه وه ئه و په رى لاوازيه، راسته قينه ترين لاوازی
ئه و لاوازيه یی كه هيچ نازانيت، بزانه هيچ كه لايه ك، فرميسكيناك
و خنده يه ك
بن پهروه رين نابن.
ئيمرو شتيك فير بووم
جاريكى تر
ئه مه دونيايه. شوینی حه وانه وه نيه. تهنه بريقه دار و دره وشاوه يه

دَلَّت بَيْنَهُ

شونینیکه که تینیدا تووشی سه‌رما و برسیه‌تی ده‌بیت
شونینیکه که تینیدا هه‌ست به نیگه‌رانی و ترس ده‌که‌یت
شونینیکه که سارد ده‌بیت
هه‌ندیک جار زور سارد ده‌بیت.
شونینیکه که ده‌بیت ئەو که‌سانه جیبه‌یلیت که خۆشت ده‌وین
که تینیدا ناتوانیت په‌یوه‌ست بیت، چونکه ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر
په‌یوه‌ستیش بیت،
نابیته هۆی مانه‌وه‌یان، ته‌نھا ده‌بیته هۆی ئازار کاتیک که
نامینیته‌وه.

شونینیکه که دلخوشی و خه‌مباری تاکه یاریزانن
چاوه‌پیی توره‌ی دواترن له یارییه‌کدا....
ململانی ده‌که‌ن بۆ شونینی خۆیان له‌سه‌ر شانۆ
شونینیکه که هیزی راکیشانی زه‌وی ده‌تکه‌ویتیت، لاوازی وا ده‌کات
خوینت لی برژیت
شونینیکه که خه‌مباری تینیدا بوونی هه‌یه، چونکه پتویسته
و فرمیسکه‌کان ده‌رژین، تاکو شونینیکت بیر به‌یننه‌وه که تینیدا
نارژین

شونینیک که تینیدا نارژین
و ئە‌وه تاکه شت نییه؟ ئایا به‌هه‌شت ئە‌و شوینه نییه؟
ئە‌و شوینه‌ی په‌روه‌ردگار چه‌ندین جار وه‌سفی کردووه به‌ دوو
شیوه؟

﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (سورة البقرة)

هیچ ترس و خه‌مباریه‌کیان تووش نابیت
به‌لام هیشتا لیزه‌م، وانیه؟

برینی سه‌ر گۆشته‌که‌م ئە‌وه‌م بیر دینیته‌وه

ياسه مين موجهيد

سووتاوى سەر قۆلم برينىكى جيهيشتتووه كه خوشم دهويت.
خوشم دهويت، چونكه بيرم دههينتهوه چهنده لاوازم
چهنده مرقم

دهسووتيم، خوينم لى ده رژيت، ده شكيم و بريندار ده بم.
به لى، ئيستاكه من ليزه م. ليزه ده كه وم، ليزه ده گريم.
ليزه هاوشيوه يه، كه ژووره كه ت پر كر دووه و
به هوى پابه نديمه وه پله ت به رز كر دوومه ته وه و زانياريه كى

ده قيقم

هه يه له باره ي

لاوازم و پيوستيه كى زورم به تو.

پاشان خوت گرنگيت پى دا.

به دنيا ييه وه گرنگيت پى دا

هاوشيوه ي يونس و موسا و داى كى موسا، گرنگيت پى دا.

تو ئارامى ئارامانى

به هيزى به هيزانى

فه نه رى راستى له م زريانى درويانه دا

بويه ئيمرو نزام بو ئارامى كرد.

له مملانیی ژياندا

ئيمړو بېرم له تو ده کرده و
بېرم له تو ده کرده و ئو و تانم بېر هاتوه که پیتوتم
به جوانترین شیوه
دلّه نا ئارامه که مت ئارام کرده و
و هه ناسه مت ئاسانتر کرد
ئو و تانم پېن و تم و هیشتا له مېشک و دلما هه لمگرتوون
به رزم ده که نه و و پرم ده که ن و ماندوویم ناهیلین
چونکه زیاتر له نازار، ماندووم
وا هه ست ده که م له م چیرۆکه دا بۆ هه زاران سال ژیاوم
و ئیستا ئاماده ی نوستم
ئاماده م ده سته برداری بېم
ئیستا ئاماده م چیرۆکه که کوتایی پېن بهینم
ئاماده م هه ست به ئارامی
و ده نکت بکه م
پیم ده لین ته و او بووم، سه رکه و توو بووم و لیره م
به لام ئه م شوینه ده زانم

پيشتر من ليتره بووم

ئيستا ده پوم ده نوم

ده پوم بنوم

تکايه مه پرسه

تکايه مه پرسه

ته نها بهيله بنوم

ته نها بهيله بنوم و وته کانت له سه ر زارم بن

﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾﴾

(سوره تي الانشقاق)

«ئهي ئينسان به راستي تو خوت زور ماندوو ده كهيت، زور

رهنج و زهحمهت ده كيشيت، سه ره نه جاميش ده بي بگه ريته وه بو لاي

پهروه ردگارت، تاكو پاداشتي رهنج و هه وله كهت وه ربگريت (٦)»

ئارامى

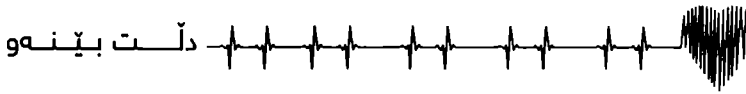
خۆر له بهرهبه ياندا گهلىك سهرنجراكىشه. حالىك به سهر
درهخته كاندا دىنىت كه له هىچ ساتىكى ترى رۆژدا نايىنىت. بروام
وايه همومومان ههمان شتمان دهوئىت: ئارامىيهكى تهواو. رهنگه
تهنها له چركه ساتىكى ئه و ئارامىيه دا چاوه كانت دابخهيت و ههست
به باشى بكهيت.

بۆ چركه ساتىك ههست به نىگه رانى نه كهيت و خه مبار نه بىت و
ئاويزانى شتىك نه بىت كه نىته و ناتوانىت هه تىت. تنها بۆ ئه وهى
له وئى بىت، ئارام و بىدهنگ له ناخه وه، رهنگه ئه وه قه شهنگى
جوانى ئه م ساته ي رۆژ بىت: ئارامى
به هىواى ئه وهى ئىمرو رۆژىكى جىاواز بىت.

بمره پیش مهرگت

پیم بلی که ده توانم خۆم ون بکه م
پیم بلی که ده توانم خۆم له ئاماده بوونتدا ون بکه م
له ساتی سه رنجراکیشی ملکه چبوونی راسته قینه دا
پیم بلی که ده توانم بۆ هه میشه به تیکشکاوی بمینمه وه
له تۆدا
بۆ تو
له گه ل تو
پیم بلی که ده توانم بۆ هه میشه لیڤه بمینمه وه
دوورم، به لام هیشتا لیڤه م
ئایا په یامبه رمان نه یفه رموو: «بمره پیش مهرگت»؟
له سه ره تادا هه ستم کرد ته نها بیره ئینه وه یه ک بیت
بۆ بیره ئینه وه ی چاوپیکه وتنمان له گه ل تو
به لام دواتر بیرم کرده وه چون بتوانم بمرم پیش مهرگم:
رۆحیکت هه بیت که چیدی له م ژیا نه دا نییه -هه رچه نه ده
لاشه که ده بیت بمینته وه
دلێک که ئازاده له کو ت و به ندی دنیا- ته نانه ت

کاتیک قاچه کان ده بیت به شه قامه کانیدا برۆن
نه فسینک هه بیت که له ئارامیه کی ته واودا بیت و قایله به
پهروه ریتی - هه رچه نده بهرگه تیکشکاوه که ده مینیته وه
پۆحیک که پیشتر له وئ بووه - ته نانهت پیش ئه وه ی له وئ بیت
پۆحیکی دابراو
نه فسیکی (مطمئنه)، به راسته قینه ترین و پروونترین ماناکه ی
وهک زانایه کی گه وره فه رموویه تی: «ئه وه ی
نه چیته به هه شتی ئه م دونیایه وه، ناچیته
به هه شتی ئه و دنیا.»

رزگارم بکه

هیچم نییه که هیوا و ئومیدم پئی هه بییت، جگه له به خشنده بییت
ئهی پهروه رین. له ده رگات وه ستاوم به دلکی شكاوه وه، هیشتا
تو کراوه ییت. له زریانه رزگارم بکه. بیکه سترین بهنده یی توم. بزر
بووم و له ناوه پراستی دارستانیکدا ده سورپیمه وه و هه ول ده دم
پینگاکه م بدوزمه وه، به لام هه موو دره خته کان هاوشیوهن، هه موو
پینگه کان ده گه پینه وه خالی سه ره تا. هیچ که سیک له م دارستانه دا
پینگاکه ی نادوزیته وه، جگه له وانه یی که تو رزگاریان ده که ییت.
پهروه رینم بمپاریزه، چون به پراستی ناتوانم خوم بپاریزم.

دلم په رتووکيکی ئاوه لایه

دلم په رتووکيکی ئاوه لایه،
به چیرۆکه کهم دهست پین دهکات.
پینان بلن په نده کهت وهرگرت.
هموو کاتیک وهریده گریت،
به دواى کاملیدا ده که پرییت له شتیکی ناکاملدا.
به دواى په ناگه یه کدا که رایت له خانوویه کی پووشیندا.
کاتیک زریانه که هه لیکرد،
پووت و تهنه بوویت.
دانه پووشراو.
چهندين سالت به سهر برد له خواردندا
به لام ئه وه تهنه ههوا بوو
و سه رسام بوویت که بۆچی هیشتا خالییت.
چیرۆکیان بۆ گێراییته وه
و بروات پین کردن...
پاشان چاوه ریی په ریی ددان^۲ بوویت

(۲) په ریی ددان (tooth fairy) دیمه نیکی خه یالییه زیاتر له ئه فلام کارتونه کانداهیه.

تاكو گورانكاريت تيدا بكات.
ئىستائش ھەموو شتىك دەبەخشىت
بۇ بەراست گەراندىنى چىرۆكەكە.
واز بەھىنە
چىرۆكىكى باشتىر ھەيە
كە تەنھا چىرۆكىكى پرووت نىيە
بەلكوو راستىيە.
بەلام تىيدا پالەوانەكە ھەرگىز نامرئت
خوئىنى لئى نايەت، يا ناگرئيت
نموونە راستەقىنەكە بدۆزەرەوہ
لەبەرى بكة.
لەسەر دلت ھەلى بكوْلە.
و پاشان
پىشكەشى جىھانى بكة، تاكو بىخوئىننەوہ.
دلت پەرتووكىكى ئاوەلايە.

كە پەرىيەكە و ددانىكى بئىيە.

برینه‌که

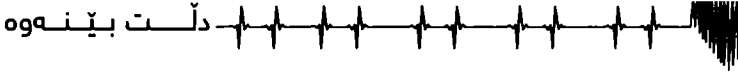
خه‌مبار مه‌به به‌هۆی برینه‌که‌وه،
چونکه‌ته‌ن‌ها بۆ‌ئازادکردن و سه‌ربه‌ستی تۆیه،
له‌و کۆتوبه‌نده‌ی تۆی به‌ستووه به‌زه‌وییه‌وه
و کۆتوبه‌نده‌ی کردوویتی به‌سه‌یبه‌ری خه‌لکییه‌وه
ئاوی تراویکه‌ تینویتی ناشکینیت
به‌لام زۆر سه‌رنج‌راکیشه به‌لای که‌سانی تینووه‌وه
زۆر ده‌ترسم که‌ هه‌رگیز نه‌زانم ژیانیکی تر هه‌یه
جیاوازا! زۆر جیاوازا!
ئه‌گه‌ر ده‌سته‌به‌رداری بېم، پله‌م به‌رزتر ده‌که‌یه‌وه؟
له‌ سه‌رووی خه‌م و ویست و له‌ده‌ستدانه‌وه
له‌ سه‌رووی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تاكو ئیستا زانیومن
به‌رزترم بکه‌ره‌وه، له‌زه‌وی دامبیره
هاوشیوه‌ی فاکسینیک^٤ که‌ نه‌خۆشت ده‌خات تاكو به‌هیزتر بیت
برینه‌که‌ کاتییه، ئازادییه‌که‌ هه‌میشه‌یی.

٤ (فاکسین(vaccine): واته‌ پیکوته، به‌عه‌ره‌بی واته‌ لوقاح.

خەلۆهت

ئىسكە كانم دەيانە ویت بتوینە وه
ماسوولكە كانم دەیانە ویت ئازاد بن
جەستم دەیه ویت بوەستیت له
پۆیشتن،
هەولدان،
جەنگان،
بۆ هەوا،
بۆ ژیان.
ئەندیشەم وینە یەکی بۆ کیشاوم،
بەلام له ئیستادا تەنھا خەیاڵاتە،
درەختەکان چەماوێ و ماندوو و داخراون
هاوشینوێی دلم
بەلام هیشتا بیرکردنە وه كانم دەدوین،
دەرپۆن،
هەول دەدەن،
دەجەنگن،

بۆ ھەوا،
بۆ ژيان.
چۆن دەتوانیت وینەیهکی بەو شتوویە پروون،
راستەقینە بسپریتەوہ؟
پیم بلی چۆن خۆمی تیدا بسپرمەوہ،
و ھەنگاوہ ماندووہکانم دا بینیم تاکو پشوویەک بدەن.
دە بینم
ھەلدەکەوم،
و نارۆم
ھەنگاو دەنیم
قسە ناکەم.
ئازاریک لە سینەمدایە
لە بیدەنگی و ئازار و نا ئارامی ھاتۆتە بوون
کێ لەوینە جگە لە من تاکو باسی بکەم؟
کێ دەزانیت جگە لە من تاکو ناوی بنیم؟
بەداخەوہم بۆ بیتاکیم،
ماندوووی و بیتھیزیم لە بەری بەیان،
ئێستا بە دارستانەکاندا دەسوورپیمەوہ
ھەول دەدەم خەلوہتەکەم بدۆزمەوہ
ئایا سروشم بۆ ھاتووہ؟
دەنگی کێیە کە دەیبیستم؟
دەنگی خۆم توند و بیتزارکەرە.
کێی تر ناوم دەزانیت؟
تەنھا بەھۆی میھری ئەوہوہیە
کە دل دەتوانیت بدویت

ياسه مين موجهيد

کاتیک ئه قل و جهسته

سپن،

تهنها په لکیشم دهکهن.

تکایه وهره،

ئهگهر تهنه باق ئارامکردنی بیرکردنه وه کانم بیت،

به نیتو دارستانه کاندا ده سوورپیمه وه

به باله کانم

هیشتا به دواى خه لوه تدا دهگه پریم.

چیدی

ناروم،

هه ول نادهم،

ناجه نگم.

هه واکه م به دهست هیتا

ژیانم به دهست هیتا.

به‌رده‌وامم له هه‌نگاونان

هه‌موو پۆژیک له چاوپیکه‌وتنه‌که‌مان نزیکت‌ر ده‌بمه‌وه.
وا هه‌ست ده‌که‌م هه‌زاران ساله به‌م ریگه‌یه‌دا هه‌نگاو ده‌نیم
به‌ره‌و‌پ‌ووی تو...
و هه‌شتا له‌و‌ی نیم.
زۆر نزیکم، که‌چی هه‌شتا زۆر دوورم
به‌لام به‌رده‌وامم له هه‌نگاونان،
سه‌ره‌پای فرمیسه‌که‌کان،
سه‌ره‌پای بایه‌که،
سه‌ره‌پای ئەژنۆ لاوازه‌کانم و ئیسه‌که شکاوه‌کانم،
سه‌ره‌پای هه‌لئاوساوی و برینه‌کانم، که دلمیان به‌م پۆژه‌که‌یان‌دوو،
به‌رده‌وامم له هه‌نگاونان...
به‌ره‌و‌پ‌ووی تو.
ته‌نها یه‌ک ئاراسته‌هه‌یه،
یه‌ک ئاراسته:
به‌ره‌و‌پ‌ووی تو.
له لای تووه، به‌ره‌و‌پ‌ووی تو.

ھېچ شتىكى ترم نىيە.
 ھېچ شتىك.
 ئەو ھېش ھەژارى منە.
 بەردەوامم لە ھەنگاونان
 چونكە لەدوای ھەموو رۆژئاوا بونىكەو، ھەلھاتنىك ھەيە،
 لە دوای ھەموو زىيانىكەو، پەناگەيەك ھەيە،
 لە دوای ھەموو كەوتنىكەو، ھەلسانەو ھەيەك ھەيە،
 لە دوای ھەموو فرمىسكىكەو، سىرىنەو ھى چاوان ھەيە.
 لە ھەر شونىكدا كە برىندار كراو، چاكبوونەو ھەيەك ھەيە،
 و دروستبوونەو ھەيەكى پىستىش ھەيە بەھىزتر لەو ھى كە ھەبوو
 بەردەوامم لە ھەنگاونان
 چونكە سویند بە پەروردگار ھېچ شك نابەم جگە لە مېھرى تۆ.
 ھېچ شك نابەم جگە لە پەيمانى تۆ
 وشەكانت

پەيمانەكە برىتییە لە
 ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ ۞ ئەي
 ئىنسان بەراستى تۆ خۆت زۆر ماندوو دەكەيت، زۆر رەنج و
 زەحمەت دەكيشىت، سەرئەنجامىش دەبى بگەرئىتەو ھى بۆ لای
 پەروردگار، تاكو پاداشتى رەنج و ھەولەكەت وەر بگىرت (٦)»
 (سورەتى الانشاق).

ياسه مين موجهيد

خاتوو ياسه مين موجهيد پروانامه ي به کالوريوسي له (دهرووناسي) و پروانامه ي ماستهري له (پروژنامه گهري و پراگه يانندن) له زانکوي (ويسکونسين ماديسون) دا به ده ست هيتاوه. دوای ته و او کردني خویندنه که ي، وانه ي خویندنه ئيسلاميه کاني وتووه ته وه، وه کو به پرتوه بهري لاوان خزمه تي کردووه. ههروه ها وه کو ماموستاي نووسين له زانکوي (کاردینال سترينچ) کاري کردووه، و تارييزي نيوده وله تي و وانه ييزي بانگهيشت کراوه بو هه ره که له زانکواني ئوکسفورډ، هارڤارد، يهل، ستانفورډ، چهندان زانکوي تر له سه رانسه ري جيهاندا. وه کو دهسته ي نووسه ران له به شي ئيسلامي پروژنامه ي (ئينفه وکس نيوز) دا کاري کردووه. له ئيستادا ماموستايه له (په يمانگاي المغرب)، ههروه ها نووسه ره له (هوفينگتوون پوست)، خاتوو ياسه مين موجهيد و تارييزيک و نووسه رنکي نيوده وله تيبه، له زوربه ي به ره هه مه کانيدا جهخت له سه ر به ره پيداني پوچي و که سي ده کاته وه. ده توانن سه رداني سايته که ي خاتوو ياسه مين بکه ن (yasaminmogahed.com) بو بينيني کوکراوه ي نووسين و هونراوه و وانه کاني.

کتابی "دلّت بینہ وہ" لہ سہرووی جوانیہ وہ یہ... زور سو پاس
خاتوو یاسمین بوئم پرتو کہ سہرنجرا کیشہ. دیدگای منت
لہ بارہی ئەم ژیانہ وہ بہ تہواوی گۆری، فیرت کردم
دہستہرداری ئەو خہ یالاتانہ بم کہ تیدا دہ ژیم، و تہنا
سہرنجم لہ سہر پۆژی دواپی بیت، سو پاس بو بہ پرتان واتان
لیکردم پروام بہ دہرفہ تی دووہم و سیہ میس ہہ بیت.. دہزانم
کامل و بی کہ موکوری نیم. بہ لام ہہ ولدہ دم بم بہ
کہ سینکی باشتر. و تہ کانت سوکنایین یارمہ تیان داوم بہ
خہندہ وہ بہ ئارامی بنووم تہ نانت لہ نارہ حہ تترین
شہوہ کانی ژیانمدا. ہەر بو یہ ہیواپی باشترین بو دہخوازنم.

دالیا ئی. ئین.

پہرتو کی "دلّت بینہ وہ" تیروانینکی تہواو جیاوازی
پیہ خسیم لہ بارہی مہبہستی ئەم ژیانہ وہ، پرواناکم کہ سینک
ہہ بیت ئەم پرتوو کہ بخوینتہ وہ و کہ لک لہ دانایہ کانی
وہرنہ گریت.

گۆفاری سیستہرز.

07501269689
07511408868

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سئلمانی - بۆاری ڈاؤباریک - نھۆس بھکتیم

بھکتیم (بھکتیم)

۷۰۰۰ ہزار دینار

ISBN: 978-9922-626-24-6

9 789922 626246